

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
โรงแรมเดอะเมอริตส์เชียงใหม่ริเวอร์ไซด์ สปา รีสอร์ท

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN
PROJECT FOR THE MERITUS CHIANGMAI RIVERSIDE SPA RESORT

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 95206
วัน,เดือน,ปี..... 22 พ.ค. 2552

b. 12081577
i.....

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประจำปีการศึกษา 2549

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)	โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน โรงแรมเดอะเมอริตัสเชียงใหม่ริเวอร์ไซด์ สปารีสอร์ท
(ภาษาไทย)	INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROJECT FOR THE MERITUS CHIANGMAI RIVERSIDE SPA RESORT
ชื่อนักศึกษา	นายอักษรา จินตนาวารักษ์
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
ภาควิชา	ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
คณะ	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษา	ปิยะ ต้นศิริ

บทคัดย่อ

การศึกษาโครงการนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะค้นคว้าแนวทางการออกแบบตกแต่งภายใน
โรงแรมชั้นหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้ได้มาตรฐานสากลที่มุ่งให้บริการแก่นักท่องเที่ยวทั้ง
ชาวต่างชาติและชาวไทย ตลอดจนนักท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่จะมาใช้บริการของโรงแรม

เนื่องจากแนวโน้มของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทย มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความ
ต้องการห้องพักโรงแรม ประเภทที่มีบริการความสะดวกสบาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ที่เข้ามา
มาใช้บริการ ดังนั้นทางเจ้าของโครงการจึงมีนโยบายและความต้องการ ในแนวทางการ
ออกแบบที่สามารถใช้ประโยชน์ได้สูงสุดและทันสมัย โดยให้ความสำคัญ โดดเด่นและความแตกต่างจาก
โรงแรมใกล้เคียง แต่สอดคล้องกับลักษณะทางสถาปัตยกรรมและวิถีความเป็นอยู่แบบดั้งเดิมที่
ยังคงศิลปวัฒนธรรมพื้นถิ่นไว้

วิธีการวิจัย

เพื่อที่จะสามารถกำหนดแนวทางการออกแบบตกแต่งภายใน โรงแรมชั้นหนึ่งในจังหวัด
เชียงใหม่ ให้สอดคล้องกับความต้องการและพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร จึงได้ศึกษาดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของโครงการ เพื่อทราบถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลัก
2. ศึกษาพฤติกรรมและลักษณะการใช้สอยของผู้บริการ ทั้งอัตรากำลังผู้ปฏิบัติงานใน
ระบบโรงแรม
3. เพื่อเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์ในด้านบริการ และการท่องเที่ยวของประเทศได้เป็น
อย่างดี อันส่งผลถึงการแสดงออกทางวัฒนธรรมประเพณี การต้อนรับและการให้บริการของ
4. ศึกษาจากโรงแรมตัวอย่างที่ประกอบกิจการเดียวกัน

3. เพื่อเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์ในด้านบริการ และการท่องเที่ยวของประเทศได้เป็นอย่างดี อันส่งผลถึงการแสดงออกทางวัฒนธรรมประเพณี การต้อนรับและการให้บริการของ

4. ศึกษาจากโรงแรมตัวอย่างที่ประกอบกิจการเดียวกัน

5. ศึกษาแนวทางและหลักเกณฑ์ในการออกแบบส่วนต่างๆของ โรงแรม

สรุปผลการวิจัย

1. สถานะการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก แนวโน้มต้องการห้องพัก และโรงแรมที่ต้องการอีกมาก ซึ่งในจังหวัดเชียงใหม่มีการแข่งขันทางธุรกิจทางโรงแรมกันอย่างมากมาย

2. ลักษณะผู้ใช้บริการทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทยต่างก็มีลักษณะความต้องการ

สรุปผลการทำวิจัย

1. การออกแบบโครงการแบ่งพื้นที่เป็น 2 ส่วน ด้วยกันคืออาคารส่วน โถงต้อนรับ และอาคารห้องพัก

2. การออกแบบให้เหมาะสมกับและให้มีประโยชน์ในการใช้สอยสูงสุด

3. การออกแบบตกแต่งภายในเน้นการจัดบรรยากาศตามแนวความคิดการออกแบบให้สอดคล้องกับส่วนต่างๆ และเหมาะสม

4. การออกแบบตกแต่งภายในเรือนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยให้คงอยู่

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ โครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม เมอร์ดีส พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท จังหวัดเชียงใหม่ เป็นปริญญานิพนธ์ที่ออกแบบเสนอต่อคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมภายใน สำเร็จได้ลงด้วยความอนุเคราะห์ ข้อมูล แนะนำ ความร่วมมือ ตลอดจนความคิดเห็นต่างๆ ความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อ การทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณ วิทยานิพนธ์นี้

- อาจารย์ปิยะ ต้นศิริ
- คณะอาจารย์สาขาสถาปัตยกรรมภายในทุกท่าน
- โรงแรมราชมรรคาที่เอื้อเพื่อสำหรับข้อมูลภาพ
- โรงแรมเดอะรีเจนท์เชียงใหม่
- โอเอซิส สปา
- สวนบัวรีสอร์ท
- โรงแรมแทมมารีนเชียงใหม่
- คุณแม่ คุณยาย คุณตา ที่สนับสนุนเรื่องทุนทรัพย์ ตลอดมา ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ,คุณ อู๊ด กชกร , โพลศักดิ์ รัชชชัย , แจง พงษ์นิพันธ์ , วัน อาทิตย์ , ไก่ คมกริช , ปาล์ม พลิน , พีจีต วัชรียา พีป้อบ อรรถพล , โอปอ , เมสดี ขอขอบคุณทุกคนที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ปริญญานิพนธ์นี้ และสุดท้ายขอบคุณตัวเอง

นายอักษรา จินตนาวารักษ์
ผู้จัดทำปริญญานิพนธ์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญรูป.....	ง
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 เหตุผลในการเลือกเสนอปริญญาโท.....	2
1.4 วัตถุประสงค์ของการทำปริญญาโท.....	2
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	3
1.6 ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล.....	3
1.7 ขอบเขตขอโครงการ.....	4
1.8 ประโยชน์ของงานวิจัย.....	7
1.9 แหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูล.....	7
บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	
2.1 ประวัติและความหมายทั่วไปของโรงแรม.....	8
2.2 การแบ่งประเภทของโรงแรม.....	10
2.3 องค์ประกอบของรีสอร์ท.....	16
2.4 การแบ่งหน่วยงานภายในรีสอร์ท.....	50
2.5 หลักในการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท.....	29
2.6 ระบบเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงแรม.....	50
บทที่ 3 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและรายละเอียดประกอบโครงการ.....	138
3.1 การศึกษาลักษณะและสภาพทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่.....	138
3.2 การศึกษารายละเอียดของโครงการ.....	147
3.3 สภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมของอาคารส่วนการออกแบบ.....	152

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
3.1 การศึกษาระบบการดำเนินงานบุคลากรภายในโรงแรม.....	155
3.2 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้อาคาร.....	138
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบ.....	178
4.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของโครงการ.....	178
4.2 วิเคราะห์ลักษณะของตัวอาคาร.....	189
4.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมและผู้ใช้บริการ.....	198
4.4 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ.....	207
4.5 การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ.....	235
4.6 การแบ่งพื้นที่ใช้สอยตามการวิเคราะห์.....	282
บทที่ 5 สรุปผลการออกแบบ.....	290
5.1 แนวความคิดในการออกแบบ.....	290
บรรณานุกรม	
ประวัติผู้เขียน	

สารบัญรูป

เรื่อง	หน้า
2.1 แสดงบรรยากาศส่วน Lobby Hall.....	30
2.2 แสดงเคาน์เตอร์ส่วนหน้า.....	31
2.3 แสดงอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า.....	35
2.5 แสดงแบบขยายเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า.....	36
2.6 แสดงภาพตัดและขยายพื้นที่ใช้สอยในส่วนเคาน์เตอร์.....	36
2.7 แสดงชั้นอุปกรณ์เก็บของ.....	37
2.8 แสดงบรรยากาศในส่วนสปา.....	38
2.9 แสดงอ่างน้ำวน Jacuzzi มีลักษณะเป็นวงกลมวงรี.....	43
2.10 แสดงลักษณะห้องพักผ่อน.....	44
2.11 แสดงลักษณะของแอร์แบบชุด.....	52
2.12 แสดงลักษณะของการติดตั้งแอร์แบบชุด.....	52
2.13 แสดงลักษณะการติดตั้งแอร์ระบบ.....	53
2.14 แสดงอุปกรณ์ต่างๆของระบบแอร์.....	54
2.15 แสดงลักษณะภายนอกอาคาร โรงแรมราชมรรคา.....	81
2.16 แสดงตำแหน่งเคาน์เตอร์บริการ โรงแรมราชมรรคา.....	83
2.17 แสดงตำแหน่งเคาน์เตอร์บริการ โรงแรมราชมรรคา.....	83
2.18 แสดง ภายในส่วนของห้องอาหาร โรงแรมราชมรรคา.....	85
2.19 แสดง ภายในส่วนของห้องอาหาร โรงแรมราชมรรคา.....	85
2.20 แสดงด้านทางเข้ามาในส่วนของห้องอาหาร โรงแรมราชมรรคา.....	86
2.21 แสดงด้านผนังของห้องอาหาร โรงแรมราชมรรคา.....	86
2.22 แสดงส่วนของด้านนอกจากภายในห้องอาหาร โรงแรมราชมรรคา.....	87
2.23 แสดงส่วนของด้านนอกจากภายในห้องอาหาร โรงแรมราชมรรคา.....	87
2.24 แสดงโคมไฟภายในห้องอาหาร โรงแรมราชมรรคา.....	88
2.25 แสดงโต๊ะรับประทานอาหาร โรงแรมราชมรรคา.....	88
2.26แสดงส่วนของฝ้าเพดาน โรงแรมราชมรรคา.....	88
2.27 แสดงส่วนเคาเตอร์ โรงแรมราชมรรคา.....	90
2.28 แสดงส่วนทางเชื่อมพื้นที่การแสดงหรือลานอเนกประสงค์.....	91
2.29 แสดง เฟอร์นิเจอร์ภายในส่วนล็อบบี้เล้าจ์.....	91

สารบัญรูป(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
2.30 แสดงโถงต้อนรับ โรงแรมราชมรรคา.....	92
2.31 แสดงส่วนของการตกแต่งภายในส่วนโถงต้อนรับ โรงแรมราชมรรคา.....	94
2.32 แสดงส่วนของการตกแต่งภายในส่วนโถงต้อนรับ โรงแรมราชมรรคา.....	94
2.33 แสดงส่วนเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วนโถงต้อนรับ โรงแรมราชมรรคา.....	95
2.34 แสดงส่วนเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วนโถงต้อนรับ โรงแรมราชมรรคา.....	95
2.35 แสดงทางเข้าภายในห้องพักโรงแรมราชมรรคา.....	97
2.36 แสดงภายในห้องพัก โรงแรมราชมรรคา.....	97
2.37 แสดงเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพัก โรงแรมราชมรรคา.....	97
2.38 แสดงเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพัก โรงแรมราชมรรคา.....	97
2.39 แสดงทางเข้าภายในห้องน้ำ ส่วนของห้องพัก โรงแรมราชมรรคา.....	98
2.40 แสดงทางเข้าภายในห้องน้ำ ส่วนของห้องพัก โรงแรมราชมรรคา.....	98
2.41 แสดงทางเข้าภายในห้องน้ำ ส่วนของห้องพัก โรงแรมราชมรรคา.....	98
2.42 แสดงทางเข้าภายในห้องน้ำ ส่วนของห้องพัก โรงแรมราชมรรคา.....	98
2.43 แสดงทางเข้าภายในห้องน้ำ ส่วนของห้องพัก โรงแรมราชมรรคา.....	98
2.44 แสดงการตกแต่งการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพัก โรงแรมราชมรรคา.....	99
2.45 แสดงโคมไฟในห้องพัก โรงแรมราชมรรคา.....	99
2.46 แสดงพื้นพรมภายในห้องพัก.....	99
2.47 แสดงพื้นพรมภายในห้องพัก.....	99
2.48 แสดงลักษณะภายนอกอาคาร โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	101
2.49 แสดงลักษณะอาคาร โถงต้อนรับ โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	103
2.50 แสดงลักษณะอาคาร โถงต้อนรับ โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	103
2.51 แสดงภาพภายในห้องรับประทานอาหาร โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	105
2.52 แสดงภายในเคาร์เตอร์ส่วนห้องอาหาร โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	105
2.53 แสดงแปลนห้องพักแบบพาวิลเลียน สวิต โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	107
2.54 แสดงส่วนของการตกแต่งภายในส่วนห้องพักแบบพาวิลเลียน สวิต.....	107
2.55 แสดงอ่างล้างหน้าและส่วนแต่งตัวส่วนห้องพักแบบพาวิลเลียน สวิต.....	108
2.56 แสดงอ่างล้างหน้าและส่วนแต่งตัวส่วนห้องพักแบบพาวิลเลียน สวิต.....	108
2.57 แสดงการตกแต่งส่วนโถงต้อนรับสปา โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	110

สารบัญรูป(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
2.58 แสดงทางเข้าส่วนสปา โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	110
2.59 แสดงส่วนพักผ่อนสปา โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	110
2.60 แสดงทางเข้าส่วนสปา โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	110
2.61 แสดงส่วนพักผ่อนด้านหน้าในส่วนสปา โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	111
2.62 แสดงโต๊ะลงทะเบียนในส่วนโถงต้อนรับสปา	111
2.63 แสดงห้องนวดไทย โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	111
2.64 แสดงทางเข้าไปยังส่วนบำบัดในส่วนสปา โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	111
2.65 แสดงตกแต่งอ่างแช่น้ำเย็นในส่วนสปา โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	112
2.66 แสดงการตกแต่งภายในห้องบำบัดในส่วนสปา โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	112
2.67 แสดงการตกแต่งฝ้าเพดานในส่วนสปา โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	112
2.68 แสดงการตกแต่งผนังในส่วนสปา โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	112
2.69 แสดงการตกแต่งทางเข้าในส่วนสปา โรงแรม รีเจนท์เชียงใหม่.....	112
2.70 แสดงลักษณะภายนอกอาคาร สวนบัวรีสอร์ท.....	114
2.71 แสดงส่วน โถงล็อบบี้ล่าง สวนบัวรีสอร์ท.....	116
2.72 แสดงส่วน โถงล็อบบี้ล่าง สวนบัวรีสอร์ท.....	116
2.73 แสดงส่วนห้องอาหาร สวนบัวรีสอร์ท.....	118
2.74 แสดงบรรยากาศภายในห้องอาหาร สวนบัวรีสอร์ท.....	118
2.75 แสดงบรรยากาศภายในห้องจัดเลี้ยง สวนบัวรีสอร์ท.....	120
2.76 แสดงบรรยากาศภายในห้องจัดเลี้ยง สวนบัวรีสอร์ท.....	120
2.77 แสดงส่วนภายในห้องพักผ่อนสวนบัวรีสอร์ท.....	122
2.78 แสดงลักษณะการจัดโต๊ะรับประทานอาหาร.....	122
2.79 แสดงลักษณะการจัดการจัดส่วนรับแขกและพักผ่อน.....	122
2.80 แสดงการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ห้อง STANDARD ROOM.....	124
2.81 แสดงห้องพักแบบเตียงเดี่ยว.....	125
2.82 แสดงการตกแต่งการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพัก.....	125
2.83 แสดงลักษณะภายในอาคารนิบฮานา สปา.....	127
2.84 แสดงการวางแผนของ นิบฮานา สปา.....	129
2.85 แสดง ส่วนของโถงต้อนรับ นิบฮานา สปา.....	130

สารบัญรูป(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
2.86 แสดงมุมพักคอย ในส่วนสปา นิบานา สปา.....	130
2.87 แสดงโถงพักคอย นิบานา สปา.....	131
2.88 แสดง ห้องนวดแบบ PREMIUM นิบานา สปา.....	132
2.89 แสดง ห้องนวดแบบ ไทย นิบานา สปา.....	133
2.90 แสดงห้องนวดอโรม่าแบบจีน นิบานา สปา.....	134
2.91 แสดง ส่วนศาลาไทยจำลอง นิบานา สปา.....	135
2.92 แสดงทางเข้าภายในห้องน้ำ ส่วนของห้องพัก นิบานา สปา.....	136
2.93 แสดงมุมล้างเท้าในส่วนสปา นิบานา สปา.....	136
2.94 แสดงบานกรอบหน้าต่างสไตล์โคโรเนียล นิบานา สปา.....	137
2.95 แสดงพื้นห้องน้ำ นิบานา สปา.....	138
3.1 แสดงตราประจำจังหวัดเชียงใหม่เป็นรูปช้างเผือกหันหน้าตรงในเรือนแก้ว.....	139
3.2 แสดงอาณาเขตจังหวัดที่ติดต่อกับจังหวัดเชียงใหม่.....	140
3.3 แสดงแผนที่ตั้งของโครงการ เมอริตัส พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท.....	148
3.4 แสดงภาพที่ตั้งของอาคารภายในจังหวัด.....	149
3.5 แสดงถนนด้านหน้าทางเข้าสู่โครงการ(ถนนช้างคลาน).....	149
3.6 แสดงถนนด้านหน้าทางเข้าสู่โครงการ (ถนนช้างคลาน).....	150
3.7 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศเหนือ.....	150
3.8 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศตะวันตก.....	151
3.9 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศใต้.....	151
3.10 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศตะวันออก.....	152
3.11 แสดงกลุ่มอาคาร โรงแรม เมอริตัส พาวิลเลียน สปา รีสอร์ท เชียงใหม่.....	153
3.12 แสดงแปลนอาคาร โถงต้อนรับ.....	153
3.13 แสดงรูปแปลนส่วนห้องพักอาศัย.....	154
3.14 แสดงรูปแบบของอาคาร โรงแรม เมอริตัส พาวิลเลียน สปา รีสอร์ท เชียงใหม่.....	154
4.1 แสดงแผนที่ตั้งของโครงการและอาคารใกล้เคียง.....	180
4.2 แสดงสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อโครงการ.....	181
4.3 แสดงผลกระทบจากสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อตัวอาคาร.....	184
4.4 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตก.....	185

สารบัญรูป(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
4.5 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันตกและทิศตะวันออก.....	185
4.6 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันออก.....	186
4.7 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันตก.....	187
4.8 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตก.....	187
4.9 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตก.....	188
4.10 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตก.....	188
4.11 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันออก.....	188
4.12 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันตก.....	189
4.13 แสดงแปลนอาคาร โรงแรมเมอร์ดิค พาวิลเลียน สปา รีสอร์ท ชั้นใต้ดิน.....	190
4.14 แสดงแปลนอาคาร โรงแรมเมอร์ดิค พาวิลเลียน สปา รีสอร์ท.....	190
4.15 แสดงการวิเคราะห์ทางสัญจรภายในอาคาร ชั้นใต้ดิน.....	193
4.16 แสดงการวิเคราะห์ทางสัญจรภายในอาคารชั้นที่ 1.....	194
4.17 แสดงการวิเคราะห์ทางสัญจรภายในอาคารชั้นที่ 2.....	195
4.18 แสดงการวิเคราะห์ทางสัญจรภายในอาคารชั้นที่ 3.....	196
4.19 แสดงการวิเคราะห์ทางสัญจรภายในอาคารชั้นที่ 4.....	197
4.20 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วน โถงต้อนรับ.....	283
4.21 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วน โถงต้อนรับ.....	283
4.22 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วน สัมมนา.....	284
4.23 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วน ห้องจัดเลี้ยง.....	285
4.24 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วน ภัตตาคาร.....	286
5.1 แสดงแนวคิดสถาปัตยกรรมภายในอาคาร.....	290
5.2 แสดงแนวคิดส่วน โถงต้อนรับ.....	291
5.3 แสดงการสังเคราะห์ในส่วน โถงต้อนรับ.....	291
5.4 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วน โถงต้อนรับ.....	292
5.5 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบไฟฟ้า โถงต้อนรับ.....	292
5.6 แสดงรูปด้านส่วน โถงต้อนรับส่วนเค๊าท์เตอร์ส่วนหน้า.....	293
5.7 แสดงรูปด้านส่วน โถงต้อนรับส่วนเค๊าท์เตอร์ส่วนหน้า.....	293
5.8 แสดงรูปด้านส่วน โถงต้อนรับส่วนเค๊าท์เตอร์ส่วนหน้า.....	293

สารบัญรูป(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
5.9 แสดงรูปด้านส่วน โถงต้อนรับส่วนเค๊าท์เตอร์ส่วนหน้า.....	293
5.10 แสดงทัศนียภาพส่วน โถงต้อนรับ.....	294
5.11 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วน โถงต้อนรับ.....	294
5.12 แสดงการสังเคราะห์ในส่วน ล็อบบี้ล่าง.....	295
5.13 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วน ล็อบบี้ล่าง.....	296
5.14 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วน ล็อบบี้ล่าง.....	296
5.15 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบ ไฟฟ้า ล็อบบี้ล่าง.....	297
5.16 แสดงรูปด้านส่วน ล็อบบี้ล่าง.....	297
5.17 แสดงรูปด้านส่วน โถงต้อนรับส่วน ล็อบบี้ล่าง.....	297
5.18 แสดงทัศนียภาพส่วน ล็อบบี้ล่าง.....	298
5.19 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วน ล็อบบี้ล่าง.....	298
5.20 แสดงแนวคิดส่วน ห้องสัมมนา.....	299
5.21 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วน สัมมนา.....	300
5.22 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วน สัมมนา.....	300
5.23 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบ ไฟฟ้าส่วน สัมมนา.....	301
5.24 แสดงรูปด้านส่วน สัมมนา.....	301
5.25 แสดงรูปด้านส่วน สัมมนา.....	301
5.26 แสดงทัศนียภาพส่วน สัมมนา.....	302
5.27 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วน สัมมนา.....	302
5.28 แสดงแนวคิดส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง.....	303
5.29 แสดงการสังเคราะห์ในส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง.....	304
5.30 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง.....	304
5.31 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบ ไฟฟ้าส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง.....	304
5.32 แสดงรูปด้านส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง.....	305
5.33 แสดงรูปด้านส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง.....	305
5.34 แสดงทัศนียภาพส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง.....	305
5.35 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง.....	306

สารบัญรูป(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
5.36 แสดงแนวคิดส่วนภัตตาคาร.....	307
5.37 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนภัตตาคาร.....	307
5.38 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนภัตตาคาร.....	308
5.39 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบไฟฟ้าส่วนภัตตาคาร.....	308
5.40 แสดงรูปด้านส่วนภัตตาคาร.....	309
5.41 แสดงรูปด้านส่วนภัตตาคาร.....	309
5.42 แสดงทัศนียภาพส่วน ห้องภัตตาคาร.....	309
5.43 แสดงทัศนียภาพส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง.....	310
5.44 แสดงแนวคิดส่วนภัตตาคาร.....	311
5.45 แสดงการสังเคราะห์ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	311
5.46 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	312
5.47 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบไฟฟ้าส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	312
5.48 แสดงรูปด้านส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	313
5.49 แสดงรูปด้านส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	313
5.50 แสดงรูปด้านห้องนวดน้ำมัน ของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	313
5.51 แสดงทัศนียภาพทางเข้าส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	314
5.52 แสดงทัศนียภาพส่วนต้อนรับ ของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	314
5.53 แสดงทัศนียภาพทางเดินส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	315
5.54 แสดงทัศนียภาพห้องนวดน้ำมันของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	315
5.55 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	316
5.56 แสดงแนวคิดส่วนห้องพัก.....	317
5.57 แสดงการสังเคราะห์ในส่วนห้องพัก DELUXE.....	317
5.58 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนห้องพัก DELUXE ROOM.....	318
5.59 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบไฟฟ้าส่วนห้องพัก DELUXE ROOM.....	318
5.60 แสดงรูปด้านส่วนส่วนห้องพัก DELUXE ROOM.....	319
5.61 แสดงรูปด้านส่วนส่วนห้องพัก DELUXE ROOM.....	319
5.62 แสดงทัศนียภาพห้องพัก DELUXE ROOM.....	320
5.63 แสดงการสังเคราะห์ในส่วนห้องพัก SUITE ROOM.....	320

สารบัญรูป(ต่อ)

เรื่อง

หน้า

5.64	แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนห้องพัก SUITE ROOM.....	321
5.65	แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบไฟฟ้าส่วนห้องพัก SUITE ROOM.....	321
5.66	แสดงรูปด้านส่วนส่วนห้องพัก SUITE ROOM.....	322
5.67	แสดงรูปด้านส่วนส่วนห้องพัก SUITE ROOM.....	322
5.68	แสดงทัศนียภาพส่วนพักผ่อนห้องพัก SUITE ROO.....	323
5.69	แสดงทัศนียภาพห้องพัก SUITE ROOM.....	323
5.70	แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	324

สารบัญตาราง

เรื่อง	หน้า
2.1 แสดงขนาดของแกนเตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรม.....	32
2.2 แสดงอุปกรณ์และเครื่องมือของส่วนให้บริการส่วนหน้า.....	33
2.3 แสดงอุปกรณ์และเครื่องมือของส่วนให้บริการส่วนหน้า.....	34
2.4 แสดงขนาดของห้องนอนต่อขนาดเตียง.....	45
2.5 แสดงขนาดของเตียงนอนแบบยุโรป.....	45
2.6 แสดงขนาดของเตียงนอนแบบอเมริกา.....	45
2.7 แสดงขนาดความสูงของเตียง	46
2.8 แสดงข้อเปรียบเทียบ โตะเขียนหนังสือและ โตะแต่งตัว.....	47
2.9 แสดงข้อดี – ข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบชุด.....	52
2.10 แสดงข้อดี – ข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน.....	53
2.11 เปรียบเทียบการทำงาน – ประสิทธิภาพของเครื่องปรับอากาศแบบ.....	56
2.12 แสดงความสัมพันธ์ของความสูงและกำลังเทียน.....	58
2.13 แสดงลักษณะของหลอดไฟชนิดต่าง ๆ.....	60
2.14 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ ราชมรรคา รีสอร์ท.....	83
2.15 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBY	84
2.16 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ RESTAURANT.....	89
2.17 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOUNGE.....	92
2.18 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBY Hall.....	96
2.19 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบห้องพัก.....	100
2.20 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ รีเจนท์ เชียงใหม่ รีสอร์ท แอนด์ สปา.....	102
2.21 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBY.....	104
2.22 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ RESTAURANT.....	106
2.23 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบห้องพัก.....	109
2.24 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ สปา.....	113
2.25 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ สวนบัวรีสอร์ท.....	115
2.26 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOUNGE.....	117
2.27 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ RESTAURANT.....	119
2.28 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ CONFERENCE.....	121
2.29 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ ห้องพัก SUITE ROOM.....	123

สารบัญตาราง(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
4.23 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนสัมมนา.....	260
4.24 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องจัดเลี้ยง.....	261
4.25 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดเลี้ยง.....	263
4.26 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดเลี้ยง.....	264
4.27 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดเลี้ยง.....	265
4.28 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนอาคารเพื่อสุขภาพ สปา.....	268
4.29 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนอาคารเพื่อสุขภาพ สปา.....	270
4.30 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก.....	271
4.31 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก.....	272
4.32 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องพักแบบ DELUXE ROOM.....	277
4.33 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมห้องพักแบบ DELUXE ROOM.....	278
4.34 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องพักแบบ SUITE ROOM.....	281
4.35 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมห้องพักแบบ SUITE ROOM.....	282

สารบัญตาราง(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
2.30 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ ห้องพัก STANDARD ROOM.....	126
2.31 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ นิบฮานา สปา.....	128
2.32 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบนิบฮานา สปา.....	131
2.33 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบนิบฮานา สปา.....	134
3.1 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดเชียงใหม่.....	144
3.2 แสดงอัตราค่าล้างของแต่ละฝ่ายของ โรงแรม MERITUS PAVILION SPA RESORT.....	157
4.1 แสดงช่วงเวลาของผู้ใช้อาคาร โรงแรม เมอริตัส พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท.....	200
4.2 แสดงค่าความสัมพันร้ของค้ประกอบหลักของโครงการ.....	210
4.3 แสดงค่าความสัมพันร้ของค้ประกอบส่วน โถงต้อนรับ.....	213
4.4 แสดงค่าความสัมพันร้ของค้ประกอบส่วนห้องสมุด&เล้าจ้.....	215
4.5 แสดงค่าความสัมพันร้ของค้ประกอบส่วนขายของที่ระลึก.....	217
4.6 แสดงค่าความสัมพันร้ของค้ประกอบส่วนห้องสัมมนา.....	219
4.7 แสดงค่าความสัมพันร้ของค้ประกอบส่วนห้องจัดเลี้ยง.....	221
4.8 แสดงค่าความสัมพันร้ของค้ประกอบส่วนภัตตาคาร โรงแรมเมอริตัส พาวิลเลียน.....	223
4.9 แสดงค่าความสัมพันร้ของค้ประกอบส่วนส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	225
4.10 แสดงค่าความสัมพันร้ของค้ประกอบส่วนส่วนห้องนวด.....	227
4.11 แสดงค่าความสัมพันร้ของค้ประกอบส่วนส่วนห้องชาวน้.....	229
4.12 แสดงค่าความสัมพันร้ของค้ประกอบส่วนห้องพัก Deluxe room.....	231
4.13 แสดงค่าความสัมพันร้ของค้ประกอบส่วนห้องพัก Suite room.....	233
4.14 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วน โถงต้อนรับ Lobby Hall.....	240
4.15 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนขายของที่ระลึก.....	244
4.16 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วน Lobby Hall.....	248
4.17 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนLobby hall.....	250
4.18 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร.....	252
4.19 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร.....	255
4.20 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนภัตตาคาร.....	256
4.21 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องสัมมนา.....	257
4.22 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนสัมมนา.....	259

สารบัญแผนภูมิ

เรื่อง	หน้า
2.1 แสดงการแบ่งหน่วยงานโรงแรมรีสอร์ท.....	23
2.2 แสดงการแบ่งหน่วยงานโรงแรมรีสอร์ท.....	24
2.3 แสดงการแบ่งหน่วยงานแผนกโถงส่วนหน้าของ โรงแรม.....	25
3.1 แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารของ โรงแรม MERITUS PAVILION SPA.....	160
3.2 แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารทั่วไป.....	161
3.3 แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม.....	162
3.4 แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารแผนกบริการห้องพัก.....	163
3.5 แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานบริหารแผนกบริการเพื่อสุขภาพ.....	164
4.1 แสดงประเภทของผู้ใช้อาคาร.....	199
4.2 แสดงพฤติกรรมส่วน LOBBY HALL.....	201
4.3 แสดงพฤติกรรมส่วน LOBBY HALL.....	202
4.4 แสดงพฤติกรรมส่วน LOBBY HALLแสดงพฤติกรรมที่สัมพันธ์.....	203
4.5 แสดงพฤติกรรมส่วนภัตตาคาร.....	204
4.6 แสดงพฤติกรรมส่วนห้องพัก.....	205
4.7 แสดงพฤติกรรมส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	206
4.8 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบหลักของ โครงการ.....	211
4.9 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของ โครงการ.....	211
4.10แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนหลักของ โครงการ.....	212
4.11แสดง โครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์หลักของส่วน โถงต้อนรับ.....	213
4.12 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วน โถงต้อนรับ.....	214
4.13แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยหลักของส่วน โถงต้อนรับ.....	214
4.14แสดง โครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องสมุด&เก้าอี้.....	215
4.15แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนห้องสมุด&เก้าอี้.....	216
4.16แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยหลักของส่วน โถงต้อนรับ.....	216
4.17แสดง โครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนขายของที่ระลึก.....	217
4.18แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนขายของที่ระลึก.....	218
4.19แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยหลักของส่วนขายของที่ระลึก.....	218
4.20แสดง โครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องสัมมนา.....	219

สารบัญแผนภูมิ(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
4.21แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนห้องสัมมนา.....	220
4.22 แสดงค่าความสัมพันธ์ประ โยชน์ที่ใช้สอยหลักของส่วนห้องสัมมนา.....	220
4.23 แสดง โครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องจัดเลี้ยง.....	221
4.24 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนห้องจัดเลี้ยง.....	222
4.25 แสดงค่าความสัมพันธ์ประ โยชน์ที่ใช้สอยหลักของส่วนห้องจัดเลี้ยง.....	222
4.26 แสดง โครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนภัตตาคาร.....	223
4.27แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนภัตตาคาร.....	224
4.28แสดงค่าความสัมพันธ์ประ โยชน์ที่ใช้สอยหลักของส่วนภัตตาคาร.....	224
4.29 แสดง โครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	225
4.30 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	226
4.31 แสดงค่าความสัมพันธ์ประ โยชน์ที่ใช้สอยหลักของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ.....	226
4.32แสดง โครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องนวด.....	227
4.33 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนห้องนวด.....	228
4.34 แสดงค่าความสัมพันธ์ประ โยชน์ที่ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องนวด.....	228
4.35แสดง โครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องชาวน้ำ.....	229
4.36แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนห้องชาวน้ำ.....	230
4.37แสดงค่าความสัมพันธ์ประ โยชน์ที่ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องชาวน้ำ.....	230
4.38แสดง โครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Deluxe room.....	231
4.39แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Deluxe room.....	232
4.40แสดงค่าความสัมพันธ์ประ โยชน์ที่ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องพัก Deluxe room.....	232
4.41แสดง โครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Suite room.....	233
4.42แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Suite room	234
4.43แสดงค่าความสัมพันธ์ประ โยชน์ที่ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องพัก Suite room.....	234

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

เมอริทัส พาวิลเลียนสปลา รีสอร์ท เป็นโครงการที่ตั้งอยู่ ถนนช้างคลาน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ อาคารสูง 4 ชั้น ชั้นใต้ดิน 1 ชั้น พร้อมด้วยห้องพัก 71 ห้อง ห้องพักแบบ Standard ห้องพักแบบ Deluxe และห้องพักแบบ Suite ตั้งอยู่บนพื้นที่ 9 ไร่ 3 งาน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป และนักธุรกิจทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ นับว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยว — เป็นเพราะเป็นศูนย์กลางการค้าด้านธุรกิจทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นอำเภอเมืองเชียงใหม่ เป็นภูเขาสูงเรียงรายสลับซับซ้อน มีพื้นที่ราบเพียงร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมด อีกทั้งตัวเมืองถูกโอบล้อมด้วยป่าเขาที่อุดมสมบูรณ์ จึงมีลักษณะเป็นเมืองในหุบเขา ด้วยลักษณะเป็นเมืองในหุบเขา ทั้งยังอยู่ไกลจากทะเล กระทบกับทิศทางลมประจำรวมทั้งลมภูเขา ส่งผลให้สภาพอากาศของเมืองเชียงใหม่ ร้อนชื้นตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ย โดย 27.5 - 28.5 องศาเซลเซียส เวลาค่าเงินอากาศค่อนข้างเย็น ส่วนช่วงเช้ามักมีหมอกปกคลุม จนเป็นที่มาของสมญานามของจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่ ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ที่มีแหล่งประเพณีและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ทั้งชาวไทยล้านนา ซึ่งเป็นการผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรมและวิถีชีวิตคนเมือง จึงเป็นที่ที่ น่าสนใจเหมาะแก่การสื่อสารธุรกิจ สำหรับผู้ที่เดินทางมาทำธุรกิจ และสำหรับแสวงหา สถานที่พักผ่อนนั้นทางโรงแรมก็มีหลากหลายให้เลือก ให้ลูกค้ารู้สึกพอใจในด้านบริการและ คุณภาพ ที่โรงแรมมอบให้อย่างเต็มที่

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวและนักธุรกิจทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้รับบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก
2. เพื่อเป็นลักษณะการลงทุนเพื่อผลกำไร แล้วเป็นตัวเพิ่มผลผลิตการกระจายรายได้ในทางตรงและทางอ้อม เป็นการส่งส่งการนำเงินตราเข้าสู่ประเทศ
3. เพื่อเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์ในด้านบริการ และการท่องเที่ยวของประเทศได้เป็นอย่างดี อันส่งผลถึงการแสดงออกทางวัฒนธรรมประเพณี การต้อนรับและการให้บริการของ

ความเป็นไทย

4. เพื่อเป็นศูนย์กลางของการบริการประเภทโรงแรมภายในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อสร้างประทับใจให้กับแขกที่มาเข้าพัก

1.3 เหตุผลในการเลือกเสนอปริญญาโท

1. เป็นโครงการที่น่าสนใจทางด้านสถาปัตยกรรมทั้งภายในและภายนอก
2. เป็นโครงการจริงที่สามารถวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงปัญหาของโครงการได้อย่างชัดเจน
3. เป็นโครงการซึ่งสามารถตอบสนองนโยบายของรัฐบาลตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
4. เป็นโครงการที่ช่วยส่งเสริมและขยายขอบเขตการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่จังหวัดเชียงใหม่ให้กว้างขึ้น
5. เป็นโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวและนักธุรกิจที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
6. ทำให้เกิดการเรียนรู้ระบบการบริหารของ โรงแรม รูปแบบของ โรงแรมกับความต้องการและความนิยมในปัจจุบันนี้ ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาชีพ
7. เมื่อดำเนินปริญญาโทนี้เสร็จสมบูรณ์ จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและเป็นแนวทางแก่ผู้ต้องการศึกษาในอนาคต

1.4 วัตถุประสงค์ของการทำปริญญาโท

เพื่อให้การดำเนินการทำปริญญาโทเป็นไปตามหลักการและตรงตามวัตถุประสงค์จึงจำแนกตามหัวข้อดังนี้

1. เพื่อศึกษาระบบงานของ โรงแรมและการดำเนินงานในการบริหาร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้และผู้ให้บริการและนำมาวิเคราะห์ใช้ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน ให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย
3. เพื่อศึกษารายละเอียดของส่วนต่าง ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของโครงการ
4. เพื่อศึกษาสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของบาหลีและนำมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
5. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาสำหรับผู้สนใจนำไปทำการค้นคว้าและวิจัยต่อไป

1.5 ที่มาของปัญหา

1. เป็นโครงการจริงซึ่งกำลังดำเนินการก่อสร้างอยู่ ยังไม่มีการออกแบบตกแต่งภายใน จึงไม่สามารถมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นได้จริง
2. จากแผนพัฒนาระบบบริการขั้นพื้นฐาน เรื่องพัฒนาระดับคุณภาพบริการพื้นฐาน ให้เข้ามาตรฐานสากลที่ดี สนองต่อการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว
3. เป็นโครงการที่ตอบสนองนักธุรกิจ นักท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐและเอกชน จึงมีความจำเป็นที่ต้องการศึกษาในการออกแบบตกแต่งภายในให้มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องและมีระบบเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการใช้บริการ

1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นตลอดการศึกษาข้อมูลที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับโครงการจากหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการหนังสือเอกสารอ้างอิง เพื่อถือได้มาประกอบการพิจารณา
2. ศึกษารายละเอียดของโครงการในด้านต่างๆ
 - ประวัติความเป็นมาของโครงการ
 - วัตถุประสงค์ในการจัดสร้างโรงแรม
 - สถานที่ตั้งของโครงการ
 - สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลของโครงการ
 - สาขงานการบริการ หน่วยงาน
3. รวบรวมข้อมูลของโครงการ และข้อมูลจากโครงการใกล้เคียงมาเปรียบเทียบวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางการนำไปสู่การออกแบบ
4. นำข้อมูลโครงการและข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาศึกษาเปรียบเทียบเพื่อนำมาเป็นผลสรุปมาสู่แนวทางการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม
5. สรุปแนะนำเสนอผลงานการทำปฏิญานิพนธ์

1.7 ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานรายละเอียดของโครงการ
 - ประวัติความเป็นมาของโครงการ
 - วัตถุประสงค์ของโครงการ

- ที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ
 - สายงานบริการ หน้าที่ และอัตรากำลังเจ้าหน้าที่
2. ศึกษารายละเอียดของโครงการ
- สภาพภายในและภายนอกของโครงการ
 - พื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ
 - การจัดองค์ประกอบภายในโครงการ
3. ศึกษาผู้ใช้โครงการ
- ประเภทของผู้ใช้โครงการ
 - พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ
 - สายงานบริหารของโครงการ
 - อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ภายในโครงการ
 - ความสัมพันธ์หน้าที่ของเจ้าหน้าที่
4. ศึกษาวิเคราะห์โครงการ
- วิเคราะห์สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อม
 - วิเคราะห์ตัวอาคาร
 - วิเคราะห์ความสัมพันธ์และองค์ประกอบโครงการ
 - วิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร
5. ศึกษาโครงการเปรียบเทียบเพื่อเป็นแนวทางการออกแบบภายในโครงการ
6. ศึกษาการเข้าสู่การออกแบบ
- แนวคิดในการออกแบบ

1.8 ขอบเขตของโครงการ

โครงการเมอริตัส พาวิลเลียนสปลา รีสอร์ท เป็นโครงการที่มีลักษณะอาคารเชื่อมต่อกับ ส่วนอาคารห้องพักอาศัย รูปตัว U หันหน้าออกgrimแม่น้ำปิง ลักษณะอาคาร 5 ชั้น

แปลนโครงการชั้นใต้ดิน (BASEMENT FLOOR PLAN)

- โถงทางเข้า	(HALL)
- ส่วนต้อนรับ	(LOBBY)
- ส่วนต้อนรับ	(RECEPTION)
- ส่วนพักคอย	(WAITING AREA)

- สำนักงาน (OFFICE)
- ห้องพักผ่อน (STAFF ROOM)
- ห้องน้ำ (GENT/LADY PUBLIC TOILET)
- ห้องเก็บไวน์ (WINE CABINET)
- ห้องเก็บของ (STORE)
- ห้องนวด (MASSAGE ROOM)
- ห้องซาวน่า (SAUNA ROOM)
- ห้องเก็บอุปกรณ์ (TOWEL ROOM)
- ห้องอาหาร (RESTAURANT)

รวมพื้นที่ประมาณ 3,769.5 ตารางเมตร

แปลนโครงการชั้น 1 (1 st FLOOR PLAN)

- โถงทางเข้า/ออก (MAIN ENTRANCE)
 - โถงต้อนรับ (LOBBY HALL)
 - โถงบันได (FOYER)
 - เคาน์เตอร์ส่วนหน้า (RECEPTION COUNTER)
 - สำนักงาน (FRONT OFFICE)
 - ห้องน้ำ (GENT/LADY PUBLIC TOILET)
 - เคาน์เตอร์เก็บเงิน (CASHIER COUNTER)
 - ร้านค้า (SHOP)
 - โทรศัพท์บริการ (TELEPHONE SERVICE)
 - ห้องอาหาร (RESTAURANT)
 - ระเบียงอาหาร (TERRACE RESTAURANT)
 - ห้องพัก 15 ห้อง
 - CONNECTING ROOM 3
 - DELUXE ROOM 11
 - SUITE ROOM 2
- รวมพื้นที่โดยรวมประมาณ 4,219.5 ตารางเมตร

แปลนโครงการชั้น 2 (2 st FLOOR PLAN)

- โถงบันได (ELEVATOR HALL)
 - ห้องพัก
 - ห้องพัก 18 ห้อง
 - CONNECTING ROOM 2
 - CONNECTING DELUXE 2
 - DELUXE ROOM 10
 - SUITE ROOM 4
- รวมพื้นที่โดยรวมประมาณ 2,667 ตารางเมตร

แปลนโครงการชั้น 3 (3 st FLOOR PLAN)

- โถงบันได (ELEVATOR HALL)
 - ห้องพัก
 - ห้องพัก 18 ห้อง
 - CONNECTING ROOM 2
 - CONNECTING SUITE ROOM 1
 - CONNECTING DELUXE 1
 - DELUXE ROOM 10
 - SUITE ROOM 4
- รวมพื้นที่โดยรวมประมาณ 2,667 ตารางเมตร

แปลนโครงการชั้น 4 (4 st FLOOR PLAN)

- โถงบันได (ELEVATOR HALL)
- ห้องพัก
- ห้องพัก 20 ห้อง
 - CONNECTING ROOM 2
 - CONNECTING SUITE ROOM 1
 - CONNECTING DELUXE 1

▪ DELUXE ROOM	12
▪ SUITE ROOM	4
รวมพื้นที่โดยรวมประมาณ	2,620 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมดของขอบเขตปริญญาโท	13,276 ตารางเมตร

1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงรายละเอียดและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ภายในรีสอร์ท
2. ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจด้านการทำงานวิจัย และค้นคว้าหาข้อมูลมากยิ่งขึ้น รวมถึงการทำงานอย่างมีขั้นตอน
3. สามารถเข้าใจถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นและสามารถแก้ปัญหาได้
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพในอนาคต

1.10 แหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูล

1. ห้องสมุดคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ห้องสมุดกลาง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. INTERNET

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานประกอบโครงการ

2.1 ประวัติและความหมายทั่วไปของโรงแรม

ความหมายแต่เดิมนั้น คำว่า “ โรงแรม “ คือ เป็นสถานที่รองรับนักท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นที่พักแรมระหว่างการเดินทางของนักท่องเที่ยวเท่านั้น

สำหรับในปัจจุบัน โรงแรมได้เพิ่มความสะดวกสบายมีการให้บริการด้านต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ โดยมีองค์ประกอบหลายอย่างมากมายที่จะเป็นขั้นตอนประกอบเป็นโรงแรมขึ้นมาเริ่มจากสถานที่เงินสนับสนุน การออกแบบวางผังอาคารการออกแบบตกแต่งภายในที่เหมาะสมและถูกต้อง การดำเนินการในงานส่วนอื่นๆที่จะสนับสนุนเป็นองค์ประกอบของโรงแรม โรงแรมในปัจจุบันมีรูปร่าง รูปทรงและ โครงสร้างที่มั่นคงสวยงามเพื่อดึงดูดลูกค้ารวมทั้งการให้บริการที่มีต่อลูกค้าเป็นสำคัญ ในการดำเนินการธุรกิจ โรงแรมค่อนข้างโยงใยรวมทั้งธุรกิจอื่นๆเข้าไว้ด้วยกันจะเห็นได้ว่าความสำคัญของโรงแรมนั้นมิได้เป็นเพียงสถานที่รองรับการเดินทางเช่นในอดีตที่ผ่านมา หากแต่ความหมายของโรงแรมในปัจจุบันครอบคลุมไปถึงการทำธุรกิจการติดต่อการพบปะสังสรรค์และการใช้ประโยชน์ทางด้านอื่นๆ ได้อีกมากมาย

2.1.1 ยุคแรกของธุรกิจโรงแรม

ธุรกิจโรงแรมเริ่มเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศอังกฤษ เรียกว่า “INN” มีสภาพเป็นที่พักค้างคืนและที่พักรับประทานอาหารของผู้ที่เดินทางมาจากแดนไกล ใช้เป็นที่พักผ่อนชั่วคราวและเมื่อถึงเวลาที่ต้องไปผู้เดินทางก็อาจมีการให้เงินหรือทรัพย์สินตอบแทนแก่เจ้าของบ้านตามสมควร ต่อมาได้มีการคัดแปลงบ้านให้มีสภาพเป็น โรงแรม โดยจัดสถานที่สำหรับนอนและรับประทานอาหารออกเป็นสัดส่วน ผู้เป็นเจ้าของสถานที่ก็จะเรียกว่า “INN KEEPER” ก็จะเรียกค่าบริการจากผู้เดินทางเป็นค่าตอบแทน

นอกจากที่อังกฤษแล้ว ก็ยังมีที่พักคนเดินทางที่เรียกว่า “TAVERN” ในประเทศกรีซ มีสตรีคอยให้การปรนนิบัติและมีการบรรเลงดนตรีขับกล่อม ต่อมาในยุคอาณาจักร โรมันรุ่งเรือง (ค.ศ. 079) ได้มีการจัดรูปแบบการดำเนินธุรกิจโรงแรมอย่างเต็มที่ แต่ในปี ค.ศ. 500 กิจการโรงแรมก็เสื่อมลง เมื่อถึงช่วงเวลาของยุคประวัติศาสตร์สังคม (SOCIAL EVOLUTION) ก็เป็นระยะพื้นตัวของธุรกิจ โรงแรมอีกครั้งและเริ่มกลายเป็นอาชีพที่มั่นคงและแพร่หลาย

ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของธุรกิจโรงแรมในระยะแรกจนถึงช่วงที่ได้รับการพัฒนาระบบโรงแรมของประเทศอังกฤษและอเมริกาเริ่มเป็นที่ยอมรับและเป็นต้นแบบของการดำเนินธุรกิจโรงแรมในสมัยต่อมา

ถ้ารับคำว่า “HOTEL” จากหลักฐานที่น่าจะเป็นไปได้ คือ เมื่อสมัยที่ยังไม่มีการดำเนินการธุรกิจโรงแรมอย่างแท้จริงนั้นเจ้าของบ้านเป็นผู้ต้อนรับด้วยตนเองเรียกว่า “HOST” ซึ่งเป็นคำที่มาจากคำว่า “HOSTIALITY” ซึ่งแปลว่า ความอาทร ต่อมาธุรกิจนี้ได้เจริญขึ้นอย่างมาก จึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องเจาะจงธุรกิจที่เกี่ยวกับการบริการห้องพัก,อาหารและเครื่องดื่มลงไป จึงเรียกธุรกิจนี้ว่า “HOSTEL” และต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงให้เรียกได้ง่ายและกระชับขึ้นเป็นคำว่า “HOTEL” เป็นต้นมา

สรุปได้ว่า “โรงแรม (HOTEL)” หมายถึง สถานที่ประกอบการเชิงการค้าที่เจริญขึ้นอย่างจริงจังตามความก้าวหน้าของธุรกิจ จึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องเจาะจงธุรกิจที่เกี่ยวกับการบริการห้องพัก อาหารและเครื่องดื่ม ฯลฯ เพื่อให้บริการแก่นักเดินทางและได้มีการเรียกธุรกิจนี้ว่า “HOTEL” เป็นต้นมา

2.1.2 ประวัติธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ในสมัยก่อน เมื่อคนไทยมีความจำเป็นที่จะต้องเดินทางไปพักหรือค้างแรมนอกบ้านก็มักจะพักตามบ้านญาติพี่น้องหรือคนรู้จัก และพักตามศาลาวัดที่มีอยู่ทั่วไปในระหว่างการเดินทาง นอกจากนั้นผู้ที่เป็นหญิงก็ไม่นิยมการเดินทางเพราะเป็นการไม่สมควรและไม่ปลอดภัย จนกระทั่งเมื่อประมาณ 110 ปีที่ผ่านมา เริ่มมีการจัดที่พักชั่วคราวสำหรับผู้เดินทาง ซึ่งสันนิษฐานว่าเริ่มต้นกัน ในสมัยที่มีการเล่นพนันหอยซึ่งตอนนั้นยังไม่ผิดกฎหมาย ผู้ที่อยู่ต่างจังหวัดจะเดินทางเข้ามาเล่นพนันในกรุงเทพฯ ซึ่งส่วนใหญ่ที่เล่นจะอยู่ที่สะพานเหล็ก ใกล้กับสะพานหันในปัจจุบัน จะเปิดให้เล่นกันวันละ 3 เวลา คือ เช้า บ่าย ค่ำ ผู้ที่อยู่ไกลก็ไม่อาจที่จะกลับบ้านได้ และการเดินทางในสมัยนั้นยังไม่สะดวกจึงต้องหาที่พักซึ่งนอกจากจะเป็นบ้านญาติหรือคนที่รู้จักแล้ว ก็ยังได้มีการจัดที่พักชั่วคราวไว้บริการใกล้บ่อนสำหรับผู้ที่มาเล่นการพนันด้วย

ที่พักที่จัดขึ้นมีลักษณะแบบห้องเปิดกัน โดยตลอด สร้างเป็นแคร์กสูงแค่ง่า ให้นอนเรียงแถวต่อกันไปโดยไม่มีการแบ่งแยกเป็นสัดส่วน ต่อมาเมื่อมีผู้ใช้บริการมากขึ้นจึงเริ่มมีการแบ่งเป็นสัดส่วน โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการความสะดวกสบาย ต่อมาได้มีการปรับปรุงเป็นห้องแถวชั้นเดียวและสองชั้น การเรียกเก็บค่าบริการก็จะสูงขึ้นตามลำดับ แต่ก็ยังอยู่ใกล้ๆกับสถานที่เล่นการพนันเช่นเดิม โดยเป็นที่แพร่หลายและเรียกว่า “ที่พักคนเดินทาง”

ในสมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) ได้มีชาวต่างประเทศเข้ามาเปิดกิจการ

โรงแรมในประเทศไทย ได้แก่ Captain James White , Carter and Howard C.Wo Thomas และ Lewis ซึ่งลงโฆษณาสถานที่พักในหนังสือพิมพ์ชื่อ Bangkok Calender ของ หมอบรัดเลย์ (D.R.Bradley) ซึ่งเป็นหมอสอนศาสนาชาวอเมริกันที่เดินทางเข้ามาอยู่ในเมืองไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2378

ปี พ.ศ.2419 ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ได้มีการสร้างโรงแรมใหม่ขึ้นที่ตำบลคอกควาย ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นโรงแรมโอเรียลเต็ลในปัจจุบัน ซึ่งในสมัยนั้นเป็นเพียงอาคารไม้ชั้นเดียวสร้างขนานกับริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) พระองค์ทรงเคยไปศึกษา ณ ประเทศอังกฤษ (ในสมัยดำรงพระยศเป็นสมเด็จพระยุพราชเจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ) นั้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว (พ.ศ.2455) ได้เสด็จกลับโดยผ่านประเทศสหรัฐอเมริกา พระองค์ทรงเห็นกิจการโรงแรมของต่างประเทศหลายแห่ง เมื่อเสด็จขึ้นครองราชย์พระองค์ทรงมีพระราชดำริที่จะให้มีการดำเนินกิจการ โรงแรมขึ้นในประเทศ จึงมอบหมายให้พลเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ซึ่งเป็นผู้บัญชาการรถไฟในขณะนั้นได้สร้างโรงแรมหัวหินซึ่งเป็นโรงแรมชายหาดแห่งแรกของประเทศไทย และพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ได้ทรงพระราชทานวังพญาไท เพื่อตัดแปลงเป็นโรงแรมแห่งใหม่ แต่พระองค์เสด็จสวรรคตก่อนจะดำเนินการเสร็จ โรงแรมดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จในสมัยพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7) ถือเป็นโรงแรมเดอลูกซ์แห่งแรกในประเทศไทยและได้รับการยกย่องว่าเป็น PALACE HOTEL ที่ยอดเยี่ยมที่สุด

โรงแรมที่เกิดขึ้นในสมัยต่อมา คือ โรงแรมรัตนโกสินทร์ โรงแรมทรอคราเดโร และต่อมารัฐบาลได้เห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงได้สนับสนุนอย่างเต็มที่โดยดำเนินกิจการโรงแรมเป็นตัวอย่าง คือ โรงแรมเอราวัณ เพื่อต้อนรับแขกรัฐบาลเองและแขกต่างประเทศ เพื่อต้องการที่จะสนับสนุนภาคเอกชนให้ดำเนินธุรกิจนี้ โดยรัฐบาลได้ดำเนินการโฆษณาประเทศไทยและแหล่งท่องเที่ยวไปทั่วโลก ขณะเดียวกันก็ได้เปิดหน่วยงานของรัฐบาลขึ้น คือ องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ.ส.ท.) ในสมัยนั้นเพื่อสนับสนุนภาคเอกชนอย่างจริงจังทุกๆด้าน และมีการฝึกอบรมต่างๆ จนกระทั่งหน่วยงานนี้ได้ขยายไปเป็น “การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” (ท.ท.ท) ในปัจจุบัน

2.2 การแบ่งประเภทของโรงแรม

2.2.1 การแบ่งระดับของโรงแรม (HOTEL CLASSIFICATION)

การแบ่งระดับของโรงแรม เพื่อให้แขกสามารถมองสภาพโรงแรมอย่างกว้างๆ เป็นแนวทางให้แขกเลือกโรงแรมที่จะเข้าพักได้ตามต้องการ การแบ่งระดับโรงแรมแตกต่างกันออกไป

ในแต่ละประเทศ บางแห่งใช้วิธีการแบบง่าย ๆ โดยเน้นจุดสำคัญๆ เช่น ราคาห้องพัก ขนาดของโรงแรม แต่บางประเทศค่านึงจุดสำคัญมากมาย

วิธีการจัดระดับของโรงแรมที่นิยม อันเป็นแนวทางอย่างกว้างๆ พิจารณาจากสิ่งเหล่านี้คือ

1. **ราคา** คือ ราคาต่อห้องต่อคืนเพื่อเป็นแนวทางให้แขกมองอย่างกว้างๆ ตามกำลังเงินที่จะต้องจ่าย

2. **สถานที่ตั้ง** อาจจะใช้พื้นฐานการจัดระดับตามเขตอันเป็นสถานที่ตั้งของโรงแรม เช่น อยู่ใจกลางเมือง ชานเมืองรอบนอก ชายทะเล เป็นต้น

3. **ขนาดของโรงแรม** ขนาดของโรงแรมเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางให้แขกรู้ว่ามียสิ่งอำนวยความสะดวกมากน้อยเพียงใด เช่น โรงแรมขนาดใหญ่มักจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าโรงแรมขนาดเล็ก แต่แขกบางกลุ่มอาจชอบ โรงแรมขนาดเล็ก เนื่องจากจะได้รับการบริการที่อบอุ่นกว่าโรงแรมขนาดใหญ่ๆ

4. **สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทต่างๆ** สิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้บริการแขกเป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการเลือกใช้บริการของแขก โรงแรมจึงจำเป็นต้องแจ้งให้ทราบว่ามียสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส ห้องอาหาร บาร์ ห้องประชุม เป็นต้น

5. **มาตรฐาน** มาตรฐานเป็นสิ่งที่บอกค่อนข้างยาก ไม่เหมือนกับราคา ขนาดของโรงแรม หรือสิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งสามารถบ่งชี้คุณภาพของโรงแรมได้อย่างชัดเจนคุณภาพของการให้บริการแก่แขก อาหารที่เสิร์ฟ การต้อนรับ เป็นเครื่องตัดสินว่ามีมาตรฐานเพียงใด โรงแรมที่มีมาตรฐานที่ดีประเทศหนึ่งอาจมีมาตรฐานกลางของอีกประเทศหนึ่งก็ได้ ฉะนั้นมาตรฐานของการบริการของโรงแรมต่างๆ จึงนิยมเปรียบเทียบกับประเทศนั้นๆ

2.2.2 ประเภทของโรงแรม (TYPE OF HOTEL ACCOMMODATION)

การแบ่งประเภทของโรงแรมแบ่งได้หลายวิธีตามหลักวิชาการ ดังนี้

- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้ง
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะการดำเนินงาน
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามขนาดของโรงแรม
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามระยะเวลาการเข้าพัก
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่เข้าพัก

การแบ่งประเภทของของ โรงแรมในแต่ละประเภทนั้นสามารถแยกตามแต่ละลักษณะออกได้ ดังนี้

1. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้ง แบ่งเป็น 4 ประเภท

1.1 โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL)

คือโรงแรมในเมืองใหญ่ๆ ที่มีความสำคัญทางด้านธุรกิจ การค้า การทูต รวมทั้งการท่องเที่ยวโรงแรมประเภทนี้จะให้ความสะดวกสบายต่างๆครบครันแก่ผู้มาพักและบุคคลภายนอกเช่น ร้านอาหาร ภัตตาคารหรือบริการสำหรับนักธุรกิจ เช่น ศูนย์ธุรกิจ (BUSINESS CENTER)

1.2 โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALLER CITY HOTEL)

คือโรงแรมที่อยู่ในเมืองที่ห่างไกลจากชุมชนเมืองใหญ่อยู่ในชนบท และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์

1.3 โรงแรมสำหรับการพักผ่อนตากอากาศ (RESORT HOTEL)

คือโรงแรมที่ตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่พักผ่อนตากอากาศตั้งอยู่สถานที่เป็นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายทะเล เป็นต้น มีการบริการด้านต่างๆเช่นเดียวกับโรงแรมในเมืองทั่วไป และมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างครบครัน

1.4 โรงแรมท่าอากาศยาน (AIRPORTS HOTEL)

โรงแรมประเภทนี้ต้องมีจำนวนห้องพักไม่ต่ำกว่า 100 ห้อง มีภัตตาคาร คอฟฟี่ช็อป ห้องจัดเลี้ยง โรงแรมท่าอากาศยานเป็นที่นิยมการจัดเลี้ยงประชุม ซึ่งเป็นคู่แข่งโรงแรมในเมือง

2. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ดำเนินการ

2.1 ลักษณะอเมริกา (AMERICA – PLAN HOTEL)

คือ โรงแรมที่คิดอัตราค่าห้องพักรวมค่าอาหารเช้า ซึ่งอาจจะเป็น 2-3 มื้อ (ไม่ยกเว้นกรณีที่แขกไม่มารับบริการอาหาร) เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่แขกผู้เข้าพัก

2.2 ลักษณะยุโรป (EUROPE – PLAN HOTEL)

คือ โรงแรมที่คิดอัตราค่าห้องพักไม่รวมกับค่าอาหารเช้า ส่วนค่าอาหารเช้าที่แขกที่เข้าพักจะรับบริการจะต้องเสียเพิ่ม

2.3 ลักษณะผสม (DUAL – PLAN HOTEL)

คือ โรงแรมที่จัดบริการไว้ทั้ง 2 อย่างแรกตามที่กล่าวมาแขกเข้าพัก สามารถรับการบริการแบบไหนก็ได้

3. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม

3.1 โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการต่างๆมากมายและพิเศษ ครบครัน

3.2 โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL)

มีส่วนที่ให้บริการ และความสะอาดสบายอย่างครบครัน มีการจัดการด้านการบริการและส่วนประกอบต่างๆ เป็นอย่างดี มีระบบการบริการที่ซับซ้อนมากมาย

3.3 โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS HOTEL) ลักษณะการบริการและส่วนประกอบต่างๆ ดีกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

3.4 โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL) ลักษณะการบริการและส่วนประกอบที่อำนวยความสะดวกต่างๆมีน้อย หรือบางส่วนก็ไม่มี

3.5 โรงแรมชั้นสี่ (CHEAP HOTEL) เป็นโรงแรมราคาถูก ให้บริการด้านที่พัก ค้างคืนหรือห้องนอนเพียงเท่านั้น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยกองวิชาการได้แบ่งชนิดตามมาตรฐานโรงแรมออกเป็น 5 อันดับเช่นกัน โดยกำหนดจำนวนดาวสำหรับโรงแรมระดับต่างๆ มีเกณฑ์ในการกำหนดแตกต่างกัน เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะคณะส่งเสริมการลงทุน พิจารณาดังนี้

1. โรงแรมระดับพิเศษ (DELUXE)	5 ดาว
2. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS)	4 ดาว
3. โรงแรมนักท่องเที่ยว (TOURIST CLASS)	3 ดาว
4. โรงแรมระดับประหยัด (ECONOMY CLASS)	2 ดาว
5. โรงแรมระดับประหยัด (ECONOMY CLASS)	1 ดาว

4. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามขนาดของโรงแรม

แบ่งประเภทของโรงแรมโดยถือห้องพักเป็นเกณฑ์พิจารณา

4.1 โรงแรมขนาดใหญ่

เป็นโรงแรมที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไป เป็นโรงแรมที่จัดอยู่ในมาตรฐานสากล มีการดำเนินกิจการที่ซับซ้อน เป็นโรงแรมที่มีเครือข่ายการดำเนินการขยายเขตไปตามเมือง หรือ ต่างประเทศ

4.2 โรงแรมขนาดกลาง

เป็นโรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 300 ห้อง เป็นโรงแรมที่จัดให้มีบริการที่ได้

มาตรฐาน แต่ถ้าตั้งอยู่ในสถานที่ต่างอากาศ ถือได้ว่าเป็นโรงแรมขนาดใหญ่แห่งหนึ่งก็ได้ เนื่องจากจำนวนห้องพักมากกว่า 100 ห้อง

4.3 โรงแรมขนาดเล็ก

เป็นโรงแรมที่มีห้องไม่เกิน 100 ห้อง โรงแรมประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการโดยสมาชิกภายในครอบครัว ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในชนบท หรือโรงแรมที่ตั้งอยู่ระหว่างเส้นทางการเดินทาง

5. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามระยะเวลาการเข้าพัก

5.1 TRANSIENT HOTEL

คือ โรงแรมที่แขกใช้บริการในการพักชั่วคราว หรือมีระยะเวลาสั้นๆ เข้าพักเพียงวันเดียว ไม่มีการจองล่วงหน้ามีที่จอดรถประมาณ 50 ที่ โรงแรมประเภทนี้ส่วนมากจะอยู่นอกเมืองซึ่งเป็นเส้นทางไปยังเมืองอื่น แขกที่เข้าพักจะมาพักผ่อน ชำระร่างกาย หรือพักรถเท่านั้น ตัวอย่างเช่น โมเต็ล (ซึ่งตรงกับความหมายว่าโรงแรมมาตรฐานของไทย แต่จุดประสงค์การใช้เหมือนกัน)

5.2 RESIDENT HOTEL

คือ โรงแรมที่แขกผู้มาพัก มาดำเนินการที่ต้องใช้เวลาทำสัญญา ซึ่งต้องใช้เวลาการเข้าพักยาวนานเป็นเดือน หรือนานกว่านั้น โรงแรมประเภทนี้มีวัตถุประสงค์เสนอบริการที่ดี มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่พร้อม อัตราค่าเข้าพักเป็นรายเดือนหรือรายปี

5.3 RESORT HOTEL

คือ โรงแรมที่แขกผู้เข้ามาพักต้องการพักผ่อน หรือพักผ่อนคนไข้ โดยมากจะอยู่บริการตามสถานที่ท่องเที่ยว สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อน มีระยะเวลาการเข้าพักตั้งแต่ 3 วัน ไปจนถึง 30 วัน ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาล เช่น โรงแรมแถบภูเก็ต สมุย และพัทยา จะเต็มหมดในช่วงเดือน เมษายน - พฤษภาคม รวมทั้งวันหยุดสุดสัปดาห์ มีการจัดให้บริการต่างๆมากมายตลอดจนมีการละเล่น การแสดงสนุกสนาน หรือจัดทัวร์ต่างๆด้วย

5.4 COMMERCIAL HOTEL

คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ๆ เมืองสำคัญ อยู่ตามย่านธุรกิจต่างๆ ระยะเวลาการเข้าพักจะอยู่ราว 1 - 5 วัน แต่ส่วนใหญ่จะอยู่ราว 3 - 5 วัน

6. การแบ่งชนิดโรงแรมตามลักษณะการเข้าพัก

6.1 BUSSINESS

คือ โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ โดยมากจะอยู่ตามเมืองใหญ่ ผู้มาพักจะดำเนิน

ธุรกิจส่วนตัว เช่นมาประชุม สัมมนา เป็นต้น

6.2 TOURIST HOTEL

คือ โรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อมาพักผ่อนหรือท่องเที่ยว โดยมากจะอยู่ตามสถานที่ตากอากาศทั่วไป

6.3 SPORTS

คือ โรงแรม สำหรับนักกีฬา เมื่อมาแข่งขันตามวาระต่างๆ มักอยู่ใกล้กับสถานที่ที่มีการแข่งขัน

นอกจากนั้นการแบ่งชนิดโรงแรมดังกล่าวแล้ว ยังมีการแบ่งชนิดโรงแรมอีกอย่างหนึ่งคือการแบ่งประเภทโรงแรมตามแบบยุโรป มีการดำเนินการคล้ายกันกับชนิดของโรงแรมที่กล่าวมาแล้ว แต่แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ ยุโรปมีความเจริญก้าวหน้าด้านกิจการโรงแรมมากที่สุด พอแบ่งประเภทโดยสังเขป ดังนี้

- COMMERCIAL HOTEL เป็นโรงแรมธุรกิจมักตั้งอยู่ใจกลางเมืองหลวง ที่ที่กิจการการค้าใหญ่ๆ หรือท่าเมืองต่างๆ โรงแรมประเภทนี้มักมีที่ประชุมอยู่ด้วย
- RESIDENT HOTEL คือโรงแรมท่องเที่ยว มักอยู่ในเมืองหลวงหรือ เมืองที่มีความสำคัญในการท่องเที่ยว เช่น มีสถาปัตยกรรมสำคัญต่างๆ
- RESORT HOTEL โรงแรมที่ตั้งอยู่ตามสถานที่พักผ่อน มีธรรมชาติงดงาม เช่น ชายทะเล ริมหาด ภูเขา เทือกเขาที่มีหิมะและสถานที่เล่นสกี
- SEASONAL HOTEL คือโรงแรมที่เปิดในช่วงของฤดูกาลการท่องเที่ยว มักเปิดช่วงระหว่าง เดือนตุลาคม – พฤษภาคม เพื่อใช้เล่นสกีและปิดในช่วงฤดูร้อน
- PENSION คือ ที่พักคนชรา มักอยู่ในชนบทที่มีบรรยากาศที่ดี
- HOSPITAL คือ โรงพยาบาล เป็นสถานพยาบาลที่มีการบริการบางส่วนคล้ายกับโรงแรม
- BAHOTEL คือ โรงแรมขนาดเล็ก มีเฉพาะในยุโรปและอเมริกาเหนือ
- HIPOTEL คือ สถานที่พักบริเวณที่มีสนามกีฬาขนาดใหญ่ อาจเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่เก็บตัวของนักกีฬา
- TERMAL คือ ที่พัก ที่มีแหล่งน้ำแร่ธรรมชาติ มีการบริการอาบน้ำแร่ และการบริการเหมือนโรงแรมทั่วไป
- BETRW HOUSE คือ บ้านพักที่อยู่ในชนบท
- REST HOUSE คือ บ้านพักที่เป็นบังกะโล มักตั้งอยู่ในสถานที่พักผ่อนทางธรรมชาติที่งดงาม สำหรับผู้มาพักเป็นครอบครัว หรือต้องการความเป็นส่วนตัว

2.2.3 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับรีสอร์ท

2.2.3.1 ลักษณะทั่วไปของโรงแรมตากอากาศ

โรงแรมตากอากาศมักอยู่ในบริเวณที่มีภูมิประเทศที่สวยงามอากาศดี มุ่งบริการด้านที่พัก อาหารและการบริการ และด้านพักผ่อนหย่อนใจแก่ผู้มาพัก อันได้แก่ นักท่องเที่ยวและผู้ที่มาพักผ่อนจริงเป็นสำคัญดังนั้นโรงแรมตากอากาศจะต้องมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างจากโรงแรมประเภทอื่นๆ ในหัวข้อต่างๆดังนี้

ลักษณะทำเลที่ตั้ง

1. โรงแรมตากอากาศจะตั้งอยู่ในทำเลที่มีภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการพักผ่อนแวดล้อมด้วยธรรมชาติที่สวยงาม เช่น ทะเล ภูเขา แม่น้ำ ป่าไม้ ทะเลสาบ
2. บรรยากาศของโรงแรมพักตากอากาศเป็นบรรยากาศที่บริสุทธิ์ ต้องไม่มีสิ่งรบกวน เช่น การจราจร ความแออัดของตึก อาคาร อันก่อให้เกิดการรบกวนประสาทสัมผัส ทางด้านการมองเห็นและเสียง

สภาพแวดล้อม

1. ผู้ที่จะมาพักต้องได้สัมผัสธรรมชาติมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นอากาศบริสุทธิ์ เช่น จากชายเขา ป่า ทะเล สายลม แสงแดด ซึ่งเป็นที่พึงพอใจของผู้ที่มาพักดังนั้นการปรับอากาศจึงไม่มีความจำเป็น อีกทั้งยังเป็นตัวปิดกั้นระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติอีกด้วย
2. กรณีของเสียงก็เช่นกัน ผนังของโรงแรมตากอากาศไม่จำเป็นต้องเป็นวัสดุกันเสียงเพราะผู้ที่มาพักต้องการสัมผัสกับธรรมชาติอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเสียง คลื่น ลม น้ำตก เสียงสัตว์ ฯลฯ ยกเว้นบางห้องที่จำเป็น เช่น คลับ หรือสถานที่เต้นรำ เป็นต้น
3. ลักษณะของตัวอาคารต้องเข้ากับสภาพแวดล้อมไม่เป็นตัวทำลาย ธรรมชาติ เช่น โรงแรมชายทะเล ควรสร้างในแนวราบตามลักษณะของชายหาด หรือ โรงแรมตามเชิงเขาควรมีการลดหลั่นของตัวอาคารตามแนวลาดของเชิงเขา
4. การเน้นด้านมุมมองของผู้ที่มาพัก โรงแรม ตากอากาศควรเน้นข้อนี้เป็นพิเศษ เช่น ภัตตาคาร สระน้ำ ฯลฯ จะต้องกลมกลืนสัมพันธ์กับธรรมชาติอย่างเต็มที่และเหมาะสม กับการใช้สอย เหมือนการพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติจริงๆ

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการตกแต่ง

1. การเลือกวัสดุในการตกแต่งภายในควรเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติและท้องถิ่นนั้น เพื่อเน้นถึงเอกลักษณ์ที่เฉพาะตัว สภาพแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมและท้องถิ่นนั้นๆ
2. คำนี้ถึงผลกระทบต่อการใช้วัสดุนั้นเช่น อากาศบริเวณทะเลจะทำปฏิกิริยากับเหล็กทำให้ผุกร่อน หรือเกิดปัญหา การพัดพาเอากรวดทรายเข้ามายังบริเวณ โรงแรม ดังนั้นวัสดุปูพื้นก็ไม่ควรเป็นพรม เพราะทำความสะอาดยาก การเลือกวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายและทนทานเข้ากับ

สภาพแวดล้อม สภาวะเกี่ยวกับอากาศ ลม ฝน เชื้อรา ฯลฯ

3. ห้องน้ำในห้องน้ำชายทะเลควรมีระบบระบายอากาศที่ดี และมีที่กรองทรายเพื่อป้องกันการอุดตันของท่อน้ำ

2.2.3.2 การอำนวยความสะดวกและกิจกรรมเป็นพิเศษ

การจัดตั้งตำแหน่งสระว่ายน้ำและห้องอาบ ควรจัดอยู่ด้านใน เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ นิยมอาบน้ำรวมทั้งการผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าซึ่งเป็นที่สะดวกกว่า ผู้ที่มาพักจะต้องกลับไปอาบน้ำที่ห้องพักและตัวอาคารก็รักษาความสะดวกง่ายอีกด้วย

จัดให้มีกิจกรรมพิเศษเพื่อเสริมค่านันทนาการ เพลิดเพลินในการพักผ่อนและมีประโยชน์ต่อการพักผ่อน เช่น กิจกรรมทางน้ำ อาทิ การเล่นเรือใบ ดำน้ำ ตกปลา หรือการจัดให้มีสนามกีฬาประเภทต่างๆ เช่น เทนนิส วอลเลย์บอล ฯลฯ

ความต้องการพื้นฐานในโรงแรมตากอากาศ

นักธุรกิจ โรงแรม สถาปนิก รวมทั้ง มัคชนนกร ผู้ออกแบบโรงแรมจำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายให้ถ่องแท้เพื่อตอบสนองความต้องการนั้นๆ ได้ถูกต้องและสมบูรณ์ อันหมายถึงความสำเร็จในการออกแบบของธุรกิจโรงแรม ซึ่งผลการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่าผู้เข้ามีความต้องการทางด้านต่างๆ แบ่งออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้ คือ

1. ความสะดวกสบาย เป็นอันดับแรกที่เขาพักทุกคนต้องการ อันหมายถึงความสะดวกทางการบริการทุกประเภท ความสะดวกสบายทางด้านที่พัก ตลอดจนความปลอดภัย

2. ความต้องการที่นอนอ่อนนุ่ม และสีสันทนสวยงามสดชื่น

3. มีที่พักผ่อนหย่อนใจทั้งที่เป็นส่วนตัว และ ไม่เป็นส่วนตัวคือ บริเวณห้องนอน ซึ่งตัวเองสามารถทำสิ่งใดได้ตามความสะดวก ที่ไม่เป็นส่วนตัวคือบริเวณภายนอกอันเป็นที่พบปะสังสรรค์

4. ต้องการห้องน้ำที่สะอาด อบอุ่นได้อย่างสะดวกสบายและบรรยากาศในห้องน้ำที่สดชื่นมีเครื่องสุขภัณฑ์ที่อำนวยความสะดวกอย่างพร้อมมูล

5. การติดต่อประชาสัมพันธ์ที่สะดวก พร้อมทั้งการบริการอย่างดีของทางโรงแรม

6. ต้องการพักในราคาที่พอสมควร ต้องการความสะดวกในเรื่องการกินและเครื่องดื่ม และถ้าต้องการรับประทานอาหารในห้องพักก็สามารถเรียกบริการทางโทรศัพท์ได้ ทั้งอาหารและเครื่องดื่ม ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศนอกระยะที่พักทางโรงแรมก็ควรมี

7. มีอาหารไว้บริการพร้อม ทั้งการอำนวยความสะดวกในห้องพักและนอกระยะที่พักด้วยรสชาติอาหารที่ถูกลปาก และอนามัยเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

8. ที่เก็บเสื้อผ้า สิ่งที่ต้องการแขวนเพื่อไม่ให้ยับ และเสื้อผ้าที่ต้องการพับเก็บ

ให้มีขีดขีด เช่น เครื่องชั้นใน

9.ให้มีที่เก็บรองเท้าและเครื่องกีฬา ตลอดจนเครื่องใช้ต่างๆ เช่น หมวก กระเป๋า รองเท้า ร่ม ฯลฯ

10. มีที่เก็บของมีค่า อาจจะเป็นโต๊ะหัวเตียง หรือ โต๊ะแต่งตัวที่มีกุญแจ มีเครื่องเสียงหรือเครื่องบันเทิงต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนหนังสือสำหรับอ่านเล่น มีไฟฟ้าหรือแสงสว่างในที่ที่ต้องการและไม่รบกวนเวลานอน

2.2.4 การแบ่งประเภทของรีสอร์ท

สถานที่ตากอากาศจะประกอบไปด้วยที่พัก และ ส่วนประกอบอื่นที่มีลักษณะแตกต่างกัน สามารถแบ่งออกเป็น

2.2.4.1 THE BEACH, GOLF AND TENNIS RESORT สถานที่ตากอากาศประเภทนี้ส่วนใหญ่จะตั้งริมหาด โดยมีส่วนประกอบอื่นๆ คือ สนามกอล์ฟ และ เทนนิส บางแห่งอาจมีศูนย์สำหรับการประชุมเพื่อดึงดูดกลุ่มนักธุรกิจ การออกแบบส่วนใหญ่จะจัดส่วนสระว่าน้ำให้สัมพันธ์กับห้องพักและชายหาด การจัดห้องพักต้องให้ได้วิวชายหาดอย่างน้อย 90% และคำนึงถึงการเอาสภาพตามธรรมชาติมาใช้ในการออกแบบให้มากที่สุด

2.2.4.2 THE HEALTH SPA สถานที่ตากอากาศประเภทนี้นอกจากส่วนบ่อน้ำแร่แล้ว ยังประกอบด้วยส่วน HEALTH CLUB ส่วนกีฬากลางแจ้ง และกิจกรรมประกอบอื่นๆ ส่วนใหญ่แล้วผู้ที่มาพักจะเป็นผู้สูงอายุ และการรับประทานอาหารจะนิยมทานในห้องพัก ฉะนั้นทางสัญจรต่างๆ ต้องให้สั้นและสะดวก ส่วนห้องพักจะมีขนาดใหญ่กว่ามาตรฐานประมาณ 20% ประมาณครึ่งของจำนวนแขกที่ HEALTH SPA นี้จะเป็นแขกจากภายนอกฉะนั้นทางเข้าออกควรแยกกัน โดยคำนึงความสะดวกและส่วนใช้สอยที่ต่อเนื่อง

2.2.4.3 THE VACATION VILLAGE สถานที่ตากอากาศประเภทนี้จะมีลักษณะเป็นหมู่บ้านที่ให้บรรยากาศที่สบายๆ เป็นกันเอง และกิจกรรมที่เป็นหมู่คณะ โดยให้ความรู้สึกที่เป็นการพักผ่อนจริงๆ ลักษณะของอาคารจะเป็นอาคารเดี่ยวเพื่อให้เข้ากับวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยจัดให้อยู่กับธรรมชาติมากที่สุด สถานที่ตากอากาศประเภทนี้ ได้แก่ CLUB MED เป็นต้น

2.2.4.4 THE TIMEHARING AND CONDOMINIUM RESORT สถานที่ตากอากาศประเภทนี้จะมีผู้ใช้สถานที่มากกว่าสถานที่ตากอากาศประเภทอื่นๆ ถึง 20% เพราะผู้ใช้สถานที่จะเป็นเจ้าของเองหรือ เป็นผู้ลงทุนซื้อการใช้ห้อง โดยจะผลัดเปลี่ยนไปตามสถานที่ตากอากาศอื่น ๆ ซึ่งในระยะยาวแล้วจะถูกกว่าการต้องเสียค่าเช่าในการไปสถานที่ตากอากาศแต่ละครั้ง ส่วนประกอบอื่น ๆ สำหรับสถานที่ตากอากาศประเภทนี้จะมีเช่นเดียวกับสถานที่ตากอากาศทั่วไป การออกแบบต้องเน้นให้เห็นความเป็นส่วนตัวและเอกเทศมากกว่าสถานที่ตากอากาศประเภทอื่น

ส่วนห้องพักรวมมีลักษณะคล้ายอพาร์ทเมนต์ซึ่งมีส่วนนั่งเล่น ทานอาหาร ห้องน้ำ ห้องนอน ในแต่ละยูนิต ห้องพักรวมต่าง ๆ ต้องมีมาตรฐานที่ดีเนื่องจากผู้ที่มาซื้อ จะเป็นกลุ่มรายได้สูง การออกแบบอาคารต้องให้เห็นวิวและรูปด้านที่น่าสนใจ รวมทั้งการจัดการภูมิสถาปัตยกรรมที่ดี

2.2.4.5 THE TOURIST/ SIGHT – SEEING RESORT สถานตากอากาศประเภทนี้ควรจัดให้ใกล้เคียงกับสถานท่องเที่ยวมากที่สุด และออกแบบให้สอดคล้องกับลักษณะที่ตั้งและสภาพแวดล้อม สำหรับที่ตั้งบางแห่ง การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อแยกทั้ง 2 ส่วน จากกันก็เป็นสิ่งจำเป็น เช่นที่ DISNEY WORLD ในประเทศสหรัฐอเมริกา และใช้ระบบขนส่ง เช่น รถไฟเล็ก เพื่ออำนวยความสะดวก

2.2.4.6 THE MULTIRESORT COMPLEX การพัฒนาสถานที่ตากอากาศขนาดใหญ่เป็นการตอบสนองต่อการพัฒนาต่อสังคมเศรษฐกิจการคมนาคมของรัฐ ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงแหล่งท่องเที่ยวที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวไปเที่ยวและลักษณะของตำแหน่งที่ตั้งที่เหมาะสม สถานตากอากาศประเภทนี้ จะเป็นโครงการขนาดใหญ่ประกอบด้วยถนนที่มีการจัดภูมิสถาปัตยกรรม ขนานกับแนวชายหาด โดยมีโรงแรมทันสมัยส่วนกีฬาทางน้ำ ศูนย์การค้าสนามกอล์ฟ และหมู่บ้านตากอากาศอยู่ในโครงการ ศึกษาภาพในการทำโครงการประเภทนี้จะมีในที่ ๆ มีลักษณะธรรมชาติที่สวยงามเฉพาะตัวหรือที่ ๆ มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ รวมทั้ง สภาพภูมิอากาศที่ดี ปัจจุบันโครงการลักษณะนี้มีการจัดทำในประเทศเม็กซิโกหลายแห่ง และคาดจะเกิดในที่อื่น ๆ ที่เหมาะสมต่อไป ทั้งนี้ โครงการลักษณะนี้ต้องมีการสำรวจและศึกษาโดยการทำงานเป็นทีมในทุกๆ เรื่องที่เกี่ยวข้อง

2.2.4.7 THE MARINA HOTEL โรงแรมประเภทนี้มีขึ้นเพื่อตอบสนองต่อผู้ใช้เรือท่องเที่ยวหรือผู้ที่มาเล่นกีฬาทางน้ำ โดยใช้เป็นจุดที่พักสำหรับเรือยอร์ชหรือเรืออื่น ๆ และเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับกีฬาทางน้ำต่าง ๆ ในการออกแบบต้องเตรียมส่วนการให้บริการทางเรือที่มีประสิทธิภาพ และให้พื้นที่ส่วนใหญ่ได้ทัศนียภาพทางน้ำมากที่สุด โรงแรมประเภทนี้ จะพิเศษกว่าสถานตากอากาศชายทะเลอื่น ๆ เนื่องจากประเภทของแขกที่มาพัก

2.2.5 องค์ประกอบภายในของรีสอร์ท

2.2.5.1 แนวทางการกำหนดวางองค์ประกอบในพื้นที่

การจัดวางองค์ประกอบในพื้นที่แต่ละส่วนของโครงการนั้น มีปัจจัยที่ยึดเป็นบรรทัดฐาน ดังนี้ (เรียงลำดับจากความสำคัญมากไปสู่น้อย)

1. พฤติกรรม
2. พื้นที่ใช้สอย
3. ความเหมาะสม

1. พฤติกรรม เป็นตัวกำหนดแนวทางการวางองค์ประกอบที่สำคัญ

ที่สุด คือการจัดวางองค์ประกอบ (ZONING) นั้นต้องมาจากพฤติกรรมของผู้ใช้อาคารเป็นหลักสำคัญ โดยควรมีพฤติกรรมอย่างไรบ้าง พฤติกรรมใดที่อยู่ในลำดับก่อนหลัง มีลักษณะของพฤติกรรมต่อพื้นที่อย่างไร ตัวอย่างเช่น การลงทะเบียน เมื่อจะ CHECK IN ต้องมีขั้นตอนเป็นอย่างไร ต้องติดต่อกับส่วนไหน ใช้พื้นที่ติดต่อและวางสัมภาระเท่าไร เป็นต้น เมื่อได้ทราบถึงพื้นที่ใช้สอยและตำแหน่งของหน้าที่ต่างๆแล้ว ก็จะได้ข้อกำหนดอย่างแรก ที่จะใช้เป็นแนวทางในการวางองค์ประกอบในพื้นที่

2. พื้นที่ใช้สอย พื้นที่ใช้สอยได้มาจากพฤติกรรม พื้นที่ใช้สอยในแต่ละส่วนเมื่อคำนวณเข้ากับจำนวนของผู้ใช้อาคารในแต่ละพื้นที่ในช่วงเวลาทั้งนี้ในแต่ละส่วนต้องคำนึงถึงเส้นทางสัญจรด้วยจะได้พื้นที่รวมโดยสังเขปในแต่ละส่วนซึ่งอาจจะมากหรือน้อยกว่าพื้นที่ของอาคารที่มีอยู่จริงซึ่งเป็นแนวทางอันดับต่อมาสำหรับการวางองค์ประกอบในพื้นที่

3. ความเหมาะสมในด้านต่างๆ เมื่อศึกษาพฤติกรรมและพื้นที่ใช้สอยแล้วจะทราบถึงข้อกำหนด 2 แนวทางดังกล่าวแล้วข้างต้น ก็คือ จะทราบถึงความสัมพันธ์และพื้นที่ใช้สอย ซึ่งให้ได้ว่าซึ่งความเป็นไปได้โดยสังเขปแล้ว สิ่งที่จะคำนึงถึงเป็นข้อๆต่อไป คือความเหมาะสมในด้านต่างๆแล้วแต่กรณี

จากปัจจัยหลัก 3 ประการซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องคำนึงถึงเมื่อต้องการจัดวางองค์ประกอบในพื้นที่ (ZONING) อันจะทำให้ได้มาซึ่งความสะดวกในด้านการใช้สอย ; ด้านความสวยงามทางสายตา (VISUAL) และความเหมาะสมในปัจจัยทางกายภาพอันจะทำให้เกิดความประทับใจของผู้ที่มาใช้บริการของโครงการ เพื่อเป็นการส่งเสริมการขายของโครงการอีกทางหนึ่ง

2.3 องค์ประกอบของรีสอร์ท

โครงสร้างของรีสอร์ท

ธุรกิจด้านโรงแรมเป็นธุรกิจที่ดำเนินงานตลอด 24 ชั่วโมง ต่อวัน และไม่มีวันหยุด จึงต้องมีผู้บริการและพนักงานตลอดเวลา บุคคลเหล่านี้ต้องได้ผ่านการอบรมและมีมาตรฐานการบริการ (STANDARD OF SERVICE) จึงต้องมีการร่วมมือกันระหว่างพนักงานในแผนกต่างๆ เพื่อให้การบริการของโรงแรมเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพสูงสุด ทุกโรงแรมจะต้องให้มีโครงสร้าง (STRUCTURE)

โครงสร้าง (STRUCTURE) ประกอบด้วย

1. สายงานหรือแผนผังการลำดับการบังคับบัญชา (CHAIN OF COMMAND OR ORGANIZATION)

รายละเอียดในการจัดการนั้นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับขนาดและมาตรฐานของ

โรงแรมนั้นๆ ถ้าหากจะปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จก็จำเป็นต้องจัดโครงสร้างแบ่งลำดับการบังคับบัญชาให้แผนกต่างๆรับผิดชอบเฉพาะด้าน เพื่อให้กิจการนั้นดำเนินไปด้วยดีไม่มีการทำงานที่ซ้ำซ้อนหรือปะปนกัน ตามนโยบายและระบบที่วางไว้

2. นโยบายและระบบ (POLICIES AND SYSTEM)

การสร้างนโยบายหรือการกำหนดนโยบาย และระบบในกิจการโรงแรม ซึ่งมีเจ้าของคนเดียวหรือเป็นโรงแรมขนาดเล็ก ส่วนมากเจ้าของหรือผู้ลงทุนจะมอบหน้าที่ให้ผู้จัดการทั่วไป แต่บริษัทธุรกิจโรงแรมนานาชาติซึ่งมีโรงแรมในเครือตั้งอยู่หลายท้องถิ่น และหลายประเทศมีผู้ร่วมลงทุนหลายฝ่าย การดำเนินนโยบายหลัก (MAIN POLICIES) และระบบปฏิบัติงานย่อมาจากสำนักงานใหญ่ (HEAD OFFICE) ซึ่งเป็นสำนักบริการส่วนกลาง เพื่อให้โรงแรมในเครือมีนโยบายและระบบมาตรฐานและแนวทางเดียวกัน เพื่อสะดวกในการตรวจสอบและควบคุม อย่างไรก็ตาม ใ้โรงแรมในเครือก็จะมีปัญหารายละเอียดแตกต่างกัน โดยเฉพาะกฎหมายท้องถิ่น ประเพณี สภาพแรงงาน ฯลฯ ฉะนั้นสำนักงานใหญ่จะต้องร่วมมือกับผู้จัดการทั่วไปกำหนดนโยบายหลักและระบบ เพื่อให้มีประสิทธิภาพเต็มที่ ไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติกับผู้บริหารและพนักงานทั่วไป

ความต้องการของผู้ดำเนินการรีสอร์ท

แม้ว่าจะมีผู้ต้องการใช้บริการทางด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นตามที่กล่าวไปแล้ว หากแต่จำนวนผู้ที่ให้บริการก็มีมากขึ้นเช่นกัน จึงจำเป็นอยู่เองที่ผู้ดำเนินการของโรงแรมจะต้องทำการแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดเดียวกัน ผู้ดำเนินการโรงแรมจึงต้องสร้างโรงแรมให้ดีที่สุดทางด้านสถาปัตยกรรมภายนอกและ สถาปัตยกรรมภายใน ภายในงบประมาณที่ได้กำหนดไว้ซึ่งความต้องการของผู้ดำเนินการสามารถแบ่งได้ดังนี้

- ต้องการสถานที่พักตากอากาศชายทะเลที่ได้มาตรฐาน และมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่สวยงามและเข้ากับสภาพแวดล้อม
- มีห้องพักไม่น้อยกว่า 150 หน่วยและไม่เกิน 200 หน่วย
- ต้องการให้โรงแรมเพียบพร้อมไปด้วยความสะดวกสบาย ความสวยงาม ทั้งของบรรยากาศ เครื่องเรือนที่ใช้ รวมไปถึงของระดับตกแต่งต่างๆ ภายในโรงแรม ทั้งนี้ก็เพื่อให้การลงทุนไม่เสียไปเฉยๆ แต่กลับนำมาซึ่งผลกำไรและความเจริญก้าวหน้าแก่โรงแรม
- ต้องการมีทั้งส่วนที่พักและบริการต่างๆอย่างพร้อมมูล
- เป็นความต้องการที่สำคัญที่สุด คือต้องการให้โรงแรมมีสิ่งดึงดูดใจให้ผู้ใช้บริการเข้ามาใช้บริการของโรงแรมมากที่สุดและจะกลับมาใช้บริการอีกเมื่อมีโอกาส

ความต้องการของผู้มาใช้บริการ

- ความสะอาดสบายเป็นอันดับแรกและผู้มาใช้บริการทุกคนต้องการ เพราะจุดมุ่งหมายส่วนใหญ่ในการมาเที่ยวก็คือต้องการเปลี่ยนบรรยากาศและต้องการความสะอาดสบาย รวมทั้งความสดชื่นสนุกสนานอย่างเต็มที่ ไม่ต้องมีสิ่งใดๆมาเป็นตัวขัดขวางความรู้สึกดังกล่าวในระหว่างการท่องเที่ยวพักผ่อน
- ต้องการที่นอนอันอ่อนนุ่ม สะอาด และมีสีอันสวยงาม
- ต้องการมีที่พักผ่อนหย่อนใจทั้งส่วนตัวและในที่สาธารณะ
- ต้องการห้องน้ำที่สะอาด อ่างน้ำได้อย่างสะอาดสบาย มีบรรยากาศสดชื่น
- มีการติดต่อประชาสัมพันธ์ที่ดีมีประสิทธิภาพ
- ราคาห้องพักและบริการต่างๆมีความเหมาะสม
- มีที่เก็บเสื้อผ้าทั้งที่ส่วนที่ต้องการแขวนเพื่อไม่ให้ยับ และเสื้อผ้าที่สามารถพับได้
- มีที่ทิ้งผ้าเปียก หลังจากลงเล่นน้ำ เช่น อาจมีราวผ้าในห้องน้ำหรือที่ระเบียงและสามารถพับเก็บได้เมื่อไม่ต้องการใช้
- มีที่เก็บรองเท้า เครื่องกีฬา เครื่องใช้ต่างๆตลอดจนกระเป๋าเดินทาง
- มีที่เก็บของมีค่าเก็บของมีค่าที่ปลอดภัยในบางเวลา
- มีอุปกรณ์บันเทิงต่างๆ
- ต้องการความสะดวกในด้านเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม
- ต้องการการบริการจากโรงแรมที่ดีที่สุดในทุกๆด้าน

2.4 การแบ่งหน่วยงานภายในรีสอร์ท

การจัดองค์กร หมายถึง การจัดแบ่งคนทำงาน โดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้ทำเป็นแผนกๆ แต่ละงานจะสอดคล้องกันในฐานะเป็นองค์กรเดียวกัน จำเป็นต้องให้สายงานบังคับบัญชาชัดเจน และมีการสื่อความที่ดีด้วย ลักษณะการจัดองค์กรจะเป็นรูปใดนั้นขึ้นอยู่กับโรงแรมแต่ละแห่ง ว่าเป็นโรงแรมประเภทไหน และมีขนาดใหญ่หรือเล็กแค่ไหนด้วย

2.4.1 พนักงานและฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญ(STAFF AND MAJOR DEPARTMENT)

โรงแรมมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมไม่สามารถที่จะดำเนินการและบริหารโดยคนเดียวได้ จำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบปฏิบัติในหน้าที่ต่างๆกัน ร่วมมือกันดำเนินการไปสู่ความสำเร็จ สำหรับการบริหารโรงแรมในปัจจุบันเราอาจแบ่งประเภทได้ดังนี้

พนักงานของโรงแรมแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. ระดับผู้กำหนดนโยบายและผู้ควบคุมนโยบายไปปฏิบัติ คือ ผู้จัดการทั่วไป

และระดับหัวหน้าฝ่ายหรือแผนกต่างๆ (GENERAL MANAGER AND DEPARTMENT HEA)

2. ระดับรองและผู้ช่วยหัวหน้าหรือแผนก(SUB AND ASSISTANT DEPARTMENT HEADS)

3. ระดับหัวหน้า (SUPERVISOR)

4. พนักงานทั่วไป (GENERAL STAFF)

ฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญของโรงแรมแบ่งเป็น 6 ฝ่าย คือ

1. ฝ่ายจัดการและอำนวยการ (MANAGER AND ADMINISTRATION)

2. ฝ่ายบริการส่วนหน้าของโรงแรม (FRONT OFFICE)

3. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE DEPARTMENT)

4. ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING)

5. ฝ่ายครัว (KITCHEN)

6. ฝ่ายช่าง (ENGINEERING DEPARTMENT)

โรงแรมประเภทรีสอร์ท

โรงแรมประเภทรีสอร์ทสายงานการบริหารและการจัดหน่วยงานจะแตกต่างจากโรงแรมขนาดใหญ่เล็กน้อย เนื่องจากรีสอร์ทเป็นโรงแรมประเภทที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสุขภาพและการพักผ่อนมากดังนั้น จึงมีการเน้นในให้บริการสูงและจะมีการจัดกิจกรรมและสันทนาการต่างๆระหว่างวันที่อยู่ในรีสอร์ท ดังนั้น จึงมีการแบ่งแผนกในเฉพาะด้านออกไปอีก

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงการแบ่งหน่วยงานโรงแรมรีสอร์ท

จะเห็นได้ว่าการแบ่งหน่วยงานภายในโรงแรมก็จะขึ้นอยู่กับขนาดของโรงแรม สำหรับโรงแรมขนาดเล็กการจัดองค์กรจะเป็นลักษณะง่าย ๆ และจะเป็นการติดต่อระหว่างตัวพนักงานกับ

ผู้จัดการ โดยตรงแลพนักงานสามารถติดต่อประสานงานกับแผนกอื่น ได้เองด้วย

แผนงานและบุคลากรในโรงแรม

Hotel Personnel

ธุรกิจหลักๆ ของโรงแรมโดยทั่วไปได้แก่ การให้เช่าห้องพักและขายอาหาร/เครื่องดื่ม ดังนั้น แผนงานที่ถือว่าเป็นงานหลักของโรงแรม (line departments) จึงมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มห้องพักกับกลุ่มอาหาร/เครื่องดื่ม ซึ่งได้แก่แผนกต้อนรับ แผนกแม่บ้าน แผนกบริการอาหาร เครื่องดื่ม แผนกครัว นอกจากนี้ก็เป็นงานช่วยหรืองานสนับสนุน (staff หรือ auxiliary departments) ที่สนับสนุนให้การขายห้องพักและอาหาร/เครื่องดื่มเป็นไปได้ด้วยดี

การวิเคราะห์งานและบุคลากรของแต่ละแผนก

1. แผนกต้อนรับ

ฝ่ายบริการส่วนหน้ามีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการขาย ตรวจสอบข้อมูลการจองห้องพักและขอให้แขกลงทะเบียนแล้วจึงจ่ายห้อง พนักงานส่วนหน้านั้นอาจเปรียบได้กับศูนย์รวมเส้นประสาทของ โรงแรมที่เดียวและมีบทบาทสำคัญยิ่งในการติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นๆ

แผนภูมิที่ 2.2 แสดงการแบ่งหน่วยงาน โรงแรมรีสอร์ท

1.1 ผู้จัดการสำนักงานส่วนหน้า(Front Office Manager)

มีหน้าที่ดูแลควบคุมให้การดำเนินงานของแผนกต้อนรับเป็นไปโดยราบรื่น และมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ยังต้อง เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกเข้าทำงานและให้การฝึกอบรม วางงบประมาณของแผนกและควบคุมค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามนั้น

1.2 พนักงานต้อนรับ (Receptionist)

พนักงานต้อนรับจะต้องทักทายและให้การต้อนรับแขกอันเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก ลงทะเบียนแขกและจ่ายห้อง จ่ายกุญแจ ตอบข้อสอบถามและจัดการเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่พอใจ เตรียมบิลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของแขก ติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแขก

นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ต้องช่วยโรงแรมในการขายบริการต่าง ๆ ที่โรงแรมจัดไว้ขายแขกอีกด้วย

1.3 พนักงานรับโทรศัพท์ (Telephonist หรือ Telephone Operator)

มีหน้าที่รับโทรศัพท์แล้วโอนไปตามบุคคลและแผนกต่างๆ จัดข้อความที่มีคนโทรศัพท์ถึงแขกที่บังเอิญไม่อยู่ในโรงแรมในขณะนั้น โทรศัพท์ปลุกแขกตามเวลาที่แขกสั่งไว้

1.4 พนักงานแคชเชียร์ (Cashier)

รับผิดชอบในการออกใบเสร็จและเก็บเงินจากแขก รวมถึงบริการที่ให้แขกแลกเปลี่ยนเงินตราด้วย

1.5 พนักงานสัมภาระ (Hall Porter)

พนักงานสัมภาระจะคอยต้อนรับแขกที่เข้ามาในโรงแรม ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรม พร้อมทั้งบอกทางไปยังจุดต่างๆ ในโรงแรมอีกด้วย หากเป็นแขกห้องพักก็จะช่วยขนสัมภาระต่างๆ ของแขกขึ้นไปห้องพักเมื่อแขกจะเข้าพัก และช่วยขนลงจากห้องพักเมื่อแขกจะกลับตำแหน่ง Hall Porter นี้ ในเมืองไทยนิยมเรียกว่า Porter กลุ่มหนึ่ง กับ Bell Boy หรือ Bellman โดยมีลักษณะงานคล้ายคลึงกันหัวหน้าพนักงานสัมภาระในภาษาอังกฤษเรียกว่า Bell Captain

แผนภูมิที่ 2.3 แสดงการแบ่งหน่วยงานแผนกโถงส่วนหน้าของโรงแรม

ก. พนักงานเปิดประตู (Doorman)

มีหน้าที่หลักคือช่วยแขกเปิดประตูรถยนต์ขณะนำรถเข้ามาถึงประตูใหญ่ของโรงแรม ซึ่งอาจรวมถึงการเปิดประตูโรงแรมขณะแขกกำลังจะเดินเข้ามาก็ได้

ข. เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก (Concierge)

มีหน้าที่ช่วยเหลือแขก ตั้งแต่เรื่องสัมภาระ การเรียกรถ จองตัวละคร จองทัวร์ แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว แนะนำร้านอาหารที่แขกต้องการไปซื้อของ ฯลฯ

ค. พนักงานประจำลิฟท์ (Lift Man)

มีหน้าที่ ดูแลและจัดการเกี่ยวกับการทำงานของลิฟท์โดยสารของโรงแรม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่แขกที่ใช้บริการ

ง. เจ้าหน้าที่ดูแลแขกพิเศษ (Guest Relations Officer หรือ G.R.O.)

มีหน้าที่บางส่วนคล้าย Concierge แต่มุ่งที่จะให้แขกเกิดความรู้สึกว่าได้รับบริการเป็นส่วนตัวจริงๆ ดังนั้น ในบางรายซึ่งเป็นแขกสำคัญ G.R.O. จะเป็นผู้พาแขกไปส่งที่ห้องพักด้วยตนเองเพื่อให้แขกเกิดความประทับใจบทบาทสำคัญอย่างหนึ่งคือการแก้ปัญหาเรื่องที่แขกไม่พอใจ

1.6 พนักงานสัมภาระภาคกลางคืน (Night Porter)

จะรับช่วงงานต่าง ๆ ของแผนกต้อนรับ ตั้งแต่ประมาณ 23.00 น. หรือ 24.00 น. และดูแลแทนจนถึงเช้าตรู่ของวันรุ่งขึ้น โดยจัดการดูแลแขกบางส่วนที่เข้ามาพักตอนดึกและบางส่วนที่เช็คอินตอนเช้ามืดด้วย ดูแลการรับโทรศัพท์ ดูแลตรวจตราความปลอดภัยทั่วไป จัดหาเครื่องคั้มและอาหารว่างให้แขก เดินเก็บใบสั่งอาหารเข้าที่แขวนไว้หน้าประตูห้องพัก เพื่อให้แผนกครัว นำหนังสือพิมพ์สอดไว้ให้แขกตามห้องพัก และถ้ามีการประชุมหรืองานเลี้ยงตอนเช้าก็ช่วยแผนกอาหารและเครื่องคั้มจัดเตรียมห้องที่จะจัดงาน

1.7 เจ้าหน้าที่สำรองห้องพัก (Reservations Clerk)

มีหน้าที่ดูแลเรื่องการจองห้องพักของลูกค้า โดยจะต้องยืนยันการจองทางจดหมายหรือโทรศัพท์หรือแฟกซ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

2. แผนกประชาสัมพันธ์ (Public Relations)

พนักงานโรงแรมที่มีหน้าที่ที่ต้องติดต่อกับแขกถือได้ว่ามีบทบาทในเชิงประชาสัมพันธ์อยู่ด้วย แต่ในบางโรงแรม โดยเฉพาะ โรงแรมขนาดใหญ่จะมีเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบงานด้านนี้โดยตรง เรียกว่า ผู้จัดการแผนกประชาสัมพันธ์ หรือเจ้าหน้าที่แผนกประชาสัมพันธ์

หน้าที่หลักๆ ของตำแหน่งนี้มีดังนี้

- ดูแลเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับแขกสำคัญ หรือที่นิยมเรียกกันว่าแขก V.I.P.
- ติดต่อและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับแขกของโรงแรมให้มากที่สุด
- ติดต่อและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับสื่อมวลชน

3. แผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Service)

พนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มจะแตกต่างจากพนักงานแผนกครัวอยู่อย่างหนึ่ง คือ แผนกบริการมีโอกาสติดต่อกับแขกโดยตรงในขณะที่แผนกครัวส่วนใหญ่จะไม่มีโอกาสเลย ในกรณีของห้องอาหารเล็กๆ ที่มีพนักงานเสิร์ฟเพียง 2-3 คน งานในความรับผิดชอบของพนักงานเสิร์ฟจะมีขอบข่ายกว้างมาก หน้าที่หลักๆ จะเป็นดังนี้

- ตกแต่งหรือจัดแจงห้องอาหารให้ดูดี และสะอาดสบาย
- จัดวางโต๊ะเก้าอี้ และอุปกรณ์เครื่องใช้บนโต๊ะ

- รับจองโต๊ะจากลูกค้าที่โทรศัพท์เข้ามาสั่งจอง
- ต้อนรับลูกค้า
- รับออเดอร์หรือคำสั่งเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มจากลูกค้า
- นำอาหารและเครื่องดื่มไปเสิร์ฟ
- เก็บโต๊ะเมื่อลูกค้ารับประทานอาหารเสร็จแล้ว
- กล่าวขอบคุณเมื่อแขกจะกลับ หรือส่งแขก
- ทำความสะอาดห้องอาหาร

ห้องอาหารขนาดใหญ่ จะมีเจ้าหน้าที่มาก หน้าที่ความรับผิดชอบจึงแบ่งกระจาย

กัน

ออกไปเป็นดังนี้

3.1 ผู้จัดการห้องอาหาร (Restaurant Manager)

ดูแลรับผิดชอบห้องอาหารทุกเรื่อง วาง/กำหนดมาตรฐานของการบริการ

3.2 หัวหน้าพนักงานเสิร์ฟ (ชาย Head Waiter/ หญิง Head Waitress)

มีหน้าที่ดูแลควบคุมการทำงานของพนักงานเสิร์ฟในเขตความรับผิดชอบของตน

3.3 พนักงานเสิร์ฟอาวุโสประจำเขต (Station Waiter/Station Waitress)

มีหน้าที่เสิร์ฟในเขตของตน คอยปรับเปลี่ยนอุปกรณ์บนโต๊ะให้เหมาะกับอาหาร

3.4 ผู้ช่วยพนักงานเสิร์ฟ (Commis Waiter/Commis Waitress)

มีหน้าที่ช่วยบริการด้านอาหาร จัดโต๊ะ เคลียร์โต๊ะ ยกอาหารจากครัวมา

ห้องอาหาร

3.5 พนักงานเสิร์ฟเหล้า (Wine Waiter/Wine Waitress)

รับออเดอร์เกี่ยวกับเหล้าหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

3.6 พนักงานเก็บเงิน หรือ แคชเชียร์ (Cashier)

รับผิดชอบในการออกใบเสร็จและเก็บเงิน

3.7 พนักงานประจำบาร์ชาย/เหล้า (Barperson, Barman/Barmaid, Bartender)

พนักงานจะต้องมีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับสุรา นอกจากนี้ต้องเป็นคนช่าง

พูดคุย

4. แผนกจัดเลี้ยง (The Catering Department)

แผนกจัดเลี้ยงจะบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มเหมือนกับแผนกอาหารและเครื่องดื่ม แต่มีส่วนแตกต่างกันอยู่โดยแผนกอาหารและเครื่องดื่มจะดูแลห้องอาหารซึ่งเป็นการบริการแขกกลุ่มย่อย ๆ ในขณะที่แผนกจัดเลี้ยงจะต้องเตรียมการและบริการคนครั้งละมากๆ

5. แผนกแม่บ้าน (House Keeping หรือ Accommodation Services)

แผนกแม่บ้านรับผิดชอบความสะอาดเรียบร้อยของที่พักร และแขกหรือผู้มาใช้บริการจะ

ได้รับผล โดยตรงจากคุณภาพของงาน

ตำแหน่งงานในแผนกแม่บ้านโดยทั่วไปจะมีดังนี้

5.1 หัวหน้าแผนกแม่บ้าน (Executive Housekeeper)

การตรวจสอบงานส่วนต่าง ๆ ของแผนกว่าได้มาตรฐานหรือไม่ ควบคุมงบประมาณ

5.2 หัวหน้าแม่บ้าน (Head housekeeper)

ดูแลตรวจตราการทำงานของผู้ช่วยแม่บ้านหรือแม่บ้านประจำฟลอร์

5.3 แม่บ้านประจำ ฟลอร์ หรือผู้ช่วยแม่บ้าน (Floor housekeeper)

ดูแลการทำงานของพนักงานทำความสะอาดเฉพาะที่ฟลอร์ใดฟลอร์หนึ่ง

5.4 พนักงานดูแลห้องพัก (Room Attendant)

มีหน้าที่ทำความสะอาดและให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเข้าพักของแขก

5.5 พนักงานยกของ/ทำความสะอาด (Houseporter)

มีหน้าที่ยกเฟอร์นิเจอร์หนัก ๆ หรือนำขยะไปทิ้ง

5.6 หัวหน้าห้องผ้า (Linen Room Supervisor)

ต้องรับผิดชอบผ้าทุกชนิดที่ใช้ในห้องพักแขก ผ้าห้องอาหารและเครื่องแบบพนักงาน

6. แผนกบริการทั่วไป (Uniformed Service)

แผนกงานที่ให้บริการเบ็ดเตล็ดต่างๆ แก่แขก แต่เป็นงานที่ให้บริการเป็นส่วนตัว แก่แขกมากที่สุดแผนกหนึ่งของโรงแรม ตำแหน่งงานสำคัญๆ ในแผนกนี้ ได้แก่

- Bell Attendant : ดูแลเรื่องกระเป๋าของแขกโดยช่วยขนจากบริเวณล็อบบี้ไปห้องพัก และจากห้องพักมายังล็อบบี้
- Door Attendant : ดูแลเรื่องกระเป๋าของแขกโดยช่วยยกจากรถมาไว้ที่ล็อบบี้ และ

คอยควบคุมการจราจรที่ประตูทางเข้าโรงแรมด้วย

- Valet parking Attendant : มีหน้าที่อำนวยความสะดวกเรื่องการจอดรถแก่แขก
- Transportation personnel : ดูแลเรื่องรถรับ-ส่งแขก
- Concierge : มีหน้าที่ช่วยแขกในการจองโต๊ะห้องอาหาร จัดแจงเรื่องรถรับส่ง การเดินทาง ซื้อตั๋วละคร กีฬา หรือเข้าร่วมงานนิทรรศการต่างๆ

7. แผนกรักษาความปลอดภัย (Security)

หน้าที่หลักๆ ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะเป็นดังนี้ :-

- เผ่าติดตามหรือคอยระมัดระวังบุคคลที่มีพฤติกรรมน่าสงสัยว่าจะขโมยทรัพย์สินของ
โรงแรม หรือทำอันตรายต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับโรงแรม
- ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่แผนกอื่นเกี่ยวกับเรื่องรักษาความปลอดภัยและทรัพย์สินที่สูญหายไป
- ดูแลควบคุมกุญแจต่างๆและ ของมีค่าจำนวนมาก
- ช่วยจัดการฝึกอบรมเทคนิควิธีการดับเพลิงแก่พนักงาน รวมถึงการจัดให้มีการซ้อม
ดับเพลิงด้วย

ในบางโรงแรม จะมีตำแหน่งเจ้าหน้าที่รักษาเวลา (Time-Keepers) ซึ่งประจำอยู่ที่ประตูหลังของโรงแรมอันเป็นทางเข้าออกของพนักงาน

8. บริการต่างๆ สำหรับแขก (Guest Services)

ในโรงแรมทั่วไป โดยปกติจะมีบริการซักรีดเสื้อผ้า ซึ่งถือเป็นบริการขั้นพื้นฐานที่มีไว้สำหรับแขก นอกจากนี้ บางโรงแรมอาจมีร้านหนังสือ ร้านขายของที่ระลึก ร้านขายยา ร้านตัดผม ร้านเสริมสวย ศูนย์บริหารร่างกาย บริการให้เช่ารถยนต์ ตลอดจนมีศูนย์บริการธุรกิจ เนื่องจากการแข่งขันทางธุรกิจในปัจจุบัน โรงแรมต่างๆ มีแนวโน้มที่จะให้บริการและถึงอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่แขกมากขึ้นเรื่อยๆ

9. ฝ่ายจัดการ (Management)

ในธุรกิจโรงแรม คำว่า "ฝ่ายจัดการ" หรือ Management นั้น หมายถึง ผู้บริหารระดับสูงของโรงแรม ได้แก่ ผู้จัดการโรงแรม (Hotel manager) หรือ ผู้จัดการใหญ่ (General Manager) หรือผู้ช่วยผู้จัดการโรงแรม (Assistant Manager หรือ Executive Assistant Manager) ซึ่งทำหน้าที่ดูแลโรงแรมแทนเมื่อผู้จัดการโรงแรมไม่อยู่

นอกจากนี้ โรงแรมอาจจะมีผู้จัดการภาคกลางคืน (Night Manager) ซึ่งดูแลโรงแรมในช่วงกลางคืนด้วย ทั้งหมดนี้ถือเป็น "ฝ่ายจัดการ" ของโรงแรม

2.5 หลักในการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท

ในการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม คำนี้ถึงหลักเกณฑ์ต่างๆ โดยต้องวิเคราะห์ส่วนต่างๆ อาจจำแนกได้เป็นส่วนต่างๆดังนี้

2.5.1 ส่วนทางเข้า (ENTRANCE)

โรงแรมจะมีทางเข้าหลายทางเพื่อแยกทางผู้ที่มาพักจากแขกที่มาใช้กิจกรรมของโรงแรม

ทั้งยังเป็นการลดทางสัญจร ทางเข้าแต่ละส่วนจะต้องเห็นชัดเจนตามหน้าที่ใช้สอยและลักษณะของกิจกรรม การออกแบบทางเข้าของโรงแรมต้องพิจารณาถึง

- ในส่วนที่จอดรถรับส่ง สำหรับทางเข้าหลักควรมี CANOPY เพื่อคุ้มแดดและฝน ต้องคำนึงความสูงที่พอเพียงถ้าจำเป็นต้องให้เป็นต้องให้เป็นที่ยอดส่งของรถบัส
- ทางรถวิ่งต้องพิจารณาถึงทางสัญจรของรถ โดยจัดที่สำหรับรถที่จอดคอย บริเวณที่ส่งคนและกระเป่ารวมทั้งบริเวณที่ยอดส่งคนของรถบัสต่างๆเช่น รถทัวร์ ที่พอเพียงและเหมาะสม
- ส่วนที่จอดรถ ควรจัดทางเข้าที่จอดรถจากทางเข้าหลักให้สะดวกและคล่องตัว
- SIDEWALKS ต้องออกแบบบริเวณทางเดินเท้าให้กว้างพอสำหรับขนของหรือวางกระเป๋า

2.5.2 โถง (LOBBY)

ล็อบบี้ (LOBBY HALL)

ลักษณะเป็นห้องโถงพักผ่อนขนาดใหญ่ด้านหน้า ประกอบด้วยบริเวณนั่งพักออกไปจนถึงส่วนต้อนรับ แคชเชียร์ ประชาสัมพันธ์ รวมถึงบริเวณที่มีการเดินไปมาโดยทั่วไป และหน่วยงานอื่นๆที่จะคอยให้บริการแก่แขกผู้เข้ามาพักในโรงแรม ห้องโถงควรจะเป็นที่ที่แขกสามารถจะเข้าไปใช้บริการในส่วนอื่นๆต่อไปได้ และ โรงแรมโดยทั่วไปควรจะเป็นจุดศูนย์รวมใจกลางของการหมุนเวียนของแขก ดังนั้นโถงนี้ควรจะเป็นส่วนแรกและสำคัญที่แขกจะให้ความรู้สึกเกี่ยวกับโรงแรมนั้นๆ ดังนั้นจึงต้องเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องตกแต่งไว้ให้มีความสวยงามน่าประทับใจ และควรออกแบบให้เห็นความสวยงามจากด้านนอกเข้ามาอีก เพราะจะเป็นการช่วยโฆษณาโรงแรมด้วย

รูปที่ 2.1 แสดงบรรยากาศส่วน Lobby Hall

2.5.1.1 ขนาดของห้องโถง (SIZE OF LOBBY)

ขนาดของห้องโถงขึ้นอยู่กับชนิดและขนาดของโรงแรมนั้นๆ รวมถึงจำนวนของร้านค้าที่ให้เข้ากิจการบริการนี้อีกด้วย การออกแบบส่วนนี้ต้องคำนึงว่าส่วนนี้จะให้ความรู้สึกและมีความเหมาะสมกับแขกที่นั่งพักรออย่างโรยขณะที่พักรออยู่ ในโรงแรมใหญ่ๆห้องโถงเป็นส่วนที่จัดให้มีการออกแบบให้เป็นที่รวมบริการทั้งหลายที่ถูกค้าต้องการ สำหรับในโรงแรมเป็นส่วนที่แขกจะมาใช้ร่วมกันในตอนเย็นและเวลาอื่นๆเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน โถงควรจะมีขนาดใหญ่พอประมาณเพื่อความสะดวกและความเหมาะสม

2.5.1.2 การออกแบบห้องโถง (LOBBY DESIGN)

เพื่อเน้นความสำคัญของโรงแรม การออกแบบจึงต้องมีความโดดเด่น และมีความสง่า เป็นการสร้างบรรยากาศและกำหนดจุดที่ตั้งของกลุ่มพักคอย จะไม่เป็นการสร้างปัญหาการสัญจร การวางชุดรับแขกควรวางในลักษณะตัวเดียวและอยู่กันเป็นกลุ่มเพื่อที่ว่าแขกที่มาคนเดียวสามารถที่จะเข้าไปนั่งโดยไม่รู้สึกรำคาญ

2.5.1.3 เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า (FRONT DESK)

เป็นหน่วยงานส่วนใหญ่ (FRONT OFFICE) ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับขนาดของโถงพักคอยมาก เพราะการติดต่อรับแขกจะอยู่บริเวณส่วนหนึ่งส่วนใดของโถง การลงทะเบียนและเช็คอิน และประชาสัมพันธ์จะอยู่ติดต่อกันโดยตลอดก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามพนักงานที่เคาน์เตอร์สามารถไปสู่ห้องทำงาน (FRONT OFFICE) ซึ่งอยู่ด้านหลังได้โดยสะดวก แผนกต้อนรับควรจะมีการติดต่อกับแขกได้โดยตรงทันทีที่แขกเข้ามาในโรงแรม และตำแหน่งของเคาน์เตอร์ควรจะต้องอยู่ในที่ที่สามารถมองเห็นหน้าลิฟต์ และบันไดขึ้นลงได้อย่างชัดเจนทั้งแผนกต้อนรับและแคชเชียร์ ตำแหน่งที่ตั้งของประชาสัมพันธ์ไม่แน่นอนอาจอยู่รวมกับแผนกลงทะเบียน นอกจากนี้ควรมี BELL CAPTAIN หรือ เคาน์เตอร์สำหรับ BELL CAPTAIN

รูปที่ 2.2 แสดงเคาน์เตอร์ส่วนหน้า

- การออกแบบเคาน์เตอร์ส่วนหน้า

ลักษณะโดยทั่วไป เป็นเคาน์เตอร์ตามยาวอาจแบ่งตามช่วงของเสา ควรจัดให้เห็นเป็นกลุ่มเป็นก้อนของแผนกนี้ด้วย ควรโชว์ด้านหน้าของเคาน์เตอร์ที่ได้รับการออกแบบ และควรลดระดับความสูงของเพดานเพื่อย้ำถึงความสำคัญของเคาน์เตอร์และขอบเขตบริเวณ ส่วนนี้ควรมีการออกแบบให้ชัดเจนด้วยตัวหนังสือ ขนาดสูงประมาณ 10 เซนติเมตร เพื่อการมองได้ชัดเจนในระยะจากทางเข้าและบริเวณพักคอยในห้องโถง

- สัดส่วนของเคาน์เตอร์

ลักษณะของเคาน์เตอร์ควรมี 2 ระดับ คือ ส่วนด้านหน้าสำหรับแขก ยืนเขียน สูงประมาณ 1.00 เมตร และสำหรับด้านในของพนักงาน สูง 75 เซนติเมตร สำหรับนั่งทำงาน และเก้าอี้สูงประมาณ 43 เซนติเมตร ช่วงด้านในนี้เว้นช่องให้พนักงานเดินอย่างน้อย 1.00 เมตร (ไม่รวมส่วนเก้าอี้พนักงาน) สำหรับความต้องการความกว้างของเคาน์เตอร์เพื่อสะดวกในกรณียืนของไปมา ควรกว้างประมาณ 60 – 85 เซนติเมตร ส่วนหลังของเคาน์เตอร์จะเป็นแผงแสดงห้องพัก ช่องใส่กุญแจ กล่องใส่จดหมาย บอร์ดประชาสัมพันธ์ ควรจัดไว้ในที่สามารถมองเห็นได้ง่าย ไม่ควรให้แขกมองเห็นเคาน์เตอร์ช่องเก็บเงินได้

- ขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรม

ตารางที่ 2.1 แสดงขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของ โรงแรม

จำนวนห้องพักของโรงแรม (ห้อง)	ขนาดเคาน์เตอร์ (เมตร)	เนื้อที่สำหรับ Front Desk (ตารางเมตร)
50	3.00	5.50
100	4.50	9.50
200	7.50	18.50
400	10.50	30.00

- อุปกรณ์และเครื่องมือที่ติดตั้งในส่วนต่างๆของส่วนให้บริการส่วนหน้า

อุปกรณ์และเครื่องมือที่ติดตั้งเพื่อประกอบการออกแบบตัวเคาน์เตอร์ โดยสามารถจัดเป็นส่วนได้ดังนี้

1. ส่วนธุรการ
2. ส่วนติดต่อสื่อสาร
3. ส่วนแคชเชียร์

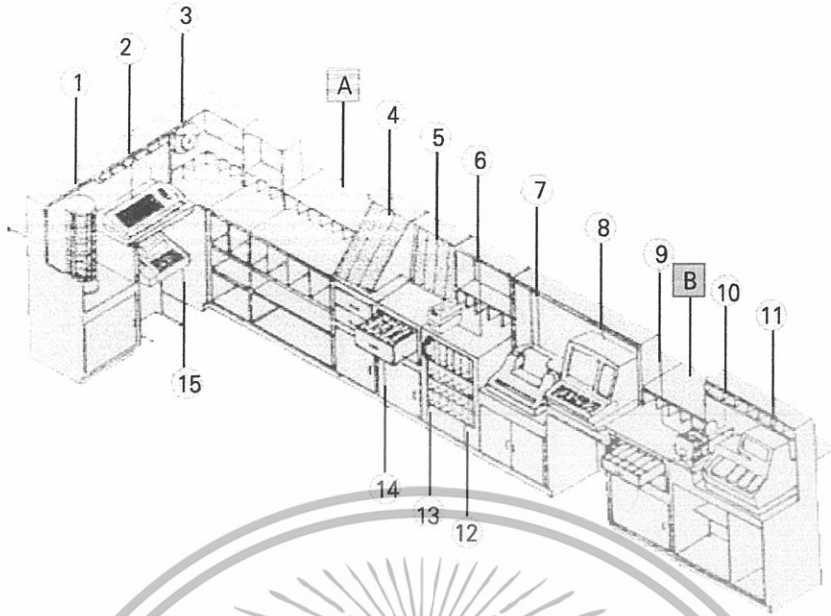
ตารางที่ 2.2 แสดงอุปกรณ์และเครื่องมือของส่วนให้บริการส่วนหน้า

อุปกรณ์ (Equipment)	ประโยชน์ใช้สอย(Function)
1.ส่วนธุรการ	
- คอมพิวเตอร์	<p>เก็บข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับห้องพัก เช่น แสดงถึงห้องพักที่มีแขกเข้ามาพัก ห้องที่จองแล้วที่ยังว่างเก็บข้อมูลชื่อแขกที่เข้ามาพักตามลำดับตัวอักษร และคู่กับหมายเลขห้องเพื่อได้ทราบว่าแขกพักห้องไหนชื่ออะไร</p> <p>ต้องการ ออกวันไหน ค้นหาการจองห้องพักล่วงหน้า</p>

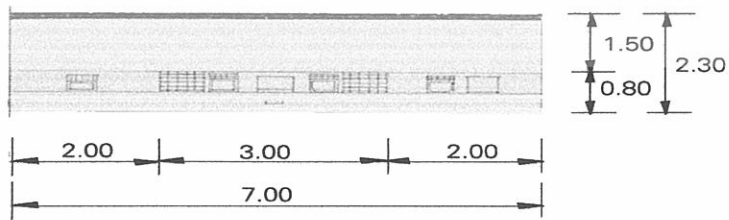
ตารางที่ 2.3 แสดงอุปกรณ์และเครื่องมือของส่วนให้บริการส่วนหน้า(ต่อ)

อุปกรณ์ (Equipment)	ประโยชน์ใช้สอย(Function)
<ul style="list-style-type: none"> - โทรศัพท์ - ลิ้นชักเก็บเอกสารและแบบฟอร์ม - ช่องเก็บข่าวสารและกุญแจ 	<p>เพื่อติดต่อส่วนต่างๆ ของโรงแรมและแขกที่ต้องการติดต่อของห้องพัก</p> <p>สำหรับเก็บเอกสาร แบบฟอร์มในการลงทะเบียนและจองห้องพักต่างๆ</p> <p>ช่องที่สำหรับมอบกุญแจหรือกุญแจกับทางโรงแรม ปัจจุบันการใช้กุญแจเปลี่ยนเป็นระบบ Key Card แล้ว การจัดเก็บจึงสะดวกขึ้น</p>
(2.) ส่วนติดต่อสื่อสาร	
<ul style="list-style-type: none"> - โทรศัพท์ - คอมพิวเตอร์ 	<p>เพื่อบริการโทรศัพท์ทางไกลและใกล้กับแขกผู้มาพัก</p> <p>ทำให้ทราบรายละเอียดในการโทรศัพท์ เช่น วันเวลา สถานที่ ราคา เพื่อการเก็บเงินที่ถูกต้อง</p>
(3.) ส่วนแคชเชียร์	
<ul style="list-style-type: none"> - คอมพิวเตอร์ - ลิ้นชักเก็บเงิน - ลิ้นชักสำหรับเก็บเอกสาร - เครื่องรูดการ์ด - โทรศัพท์ - ช่องฝากของมีค่า Safe Deposit Box - ห้องนิรภัย Safe 	<p>เพื่อคิดเงินรวมค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวกับแขก</p> <p>เป็นลิ้นชักสำหรับใส่เงินสด</p> <p>เป็นลิ้นชักสำหรับเก็บบิล เก็บเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ใช้สำหรับรับบัตรเครดิตของลูกค้า ในกรณีที่แขกไม่ต้องจ่ายเงินสด</p> <p>เพื่อติดต่อกับส่วนต่างๆ ภายในโรงแรม</p> <p>ใช้สำหรับเก็บของมีค่าของแขกบางโรงแรม อาจแยกเป็นห้องไว้เฉพาะเพื่อความปลอดภัยในการฝาก</p> <p>ห้องนิรภัยใหญ่เพื่อเก็บบัญชีประจำวันภายในจะมีบริเวณสำหรับนั่งตรวจสอบบัญชีแยกต่างหากจากส่วนสำนักงาน</p>

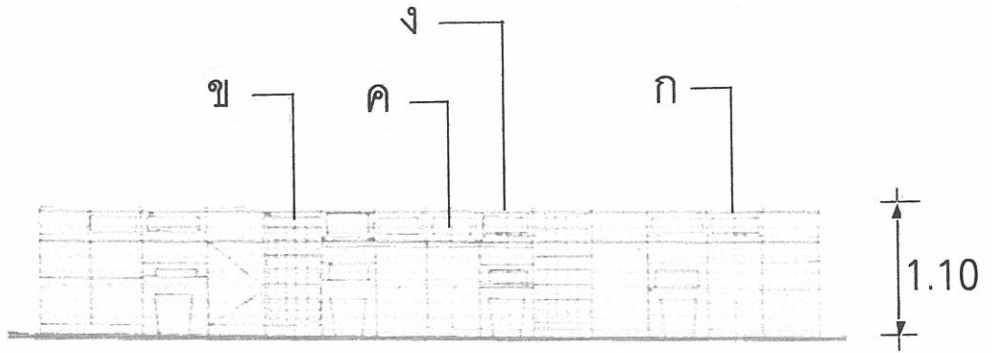
รูปที่ 2.3 แสดงอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

1. แผงใส่รายชื่อแขก	9. ก่องใส่บิลแขก
2. สวิตช์บอร์ดอัตโนมัติ	10. ก่องใส่เวลาเซอร์
3. เครื่องตั้งเวลา	11. เครื่องจักรลงเวลา
4. รুমแร็ค	12. ช่องใส่จดหมาย
5. แผงใส่กุญแจ	13. โทรศัพท์
6. เครื่องลงวันที่และเวลา	14. ดินชั่งใส่กุญแจสำรอง
7. ปรี้นเตอร์	15. เครื่องโทรพิมพ์
8. คอมพิวเตอร์	
A. บริเวณสำหรับ CHECK - IN	B. บริเวณสำหรับ CHECK - OUT

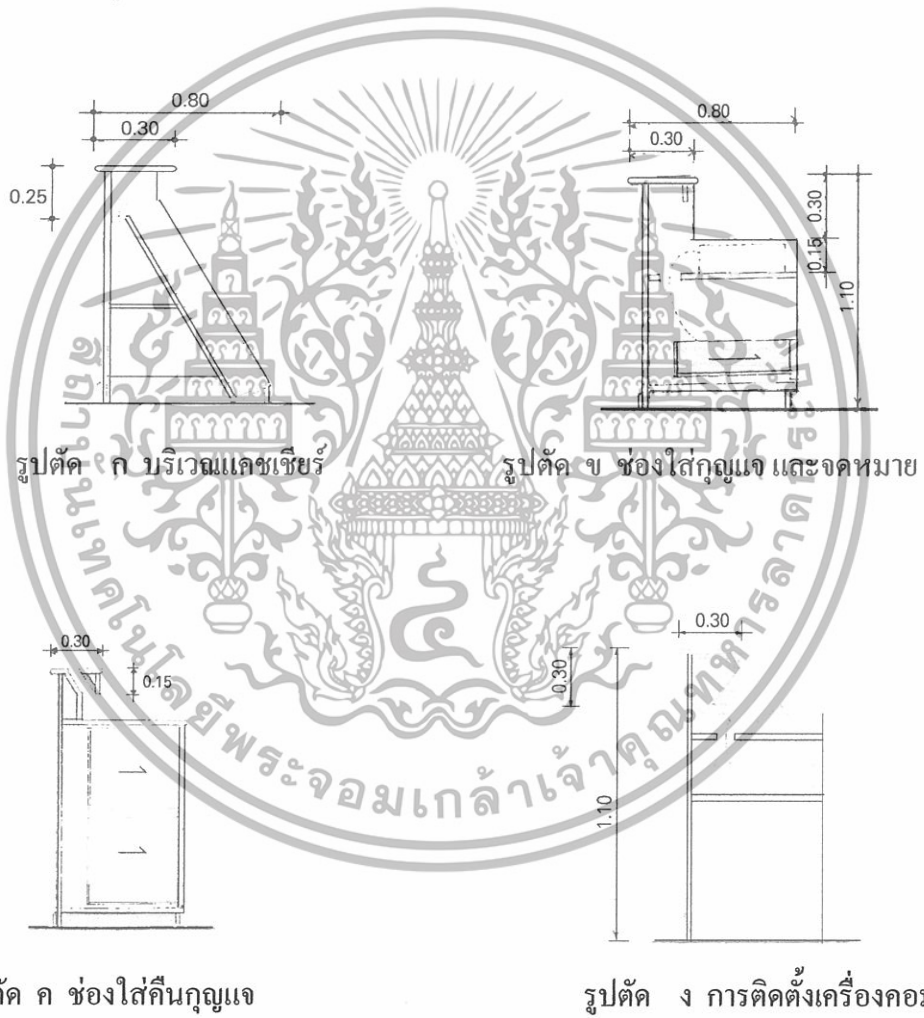

รูปที่ 2.4 แสดงแบบขยายเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

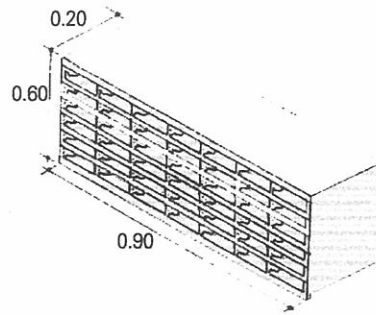
- รูปด้านในเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

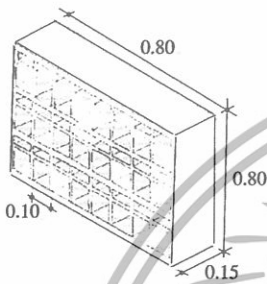
รูปที่ 2.5 แสดงแบบขยายเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

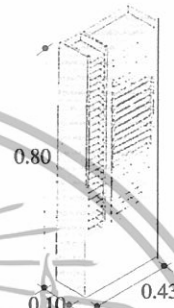
ภาพที่ 2.6 แสดงภาพตัดและขยายพื้นที่ใช้สอยในส่วนเคาน์เตอร์

ชั้นเก็บจดหมายและเอกสารสำคัญ

ชั้นวางจดหมายและกุญแจ

ชั้นเก็บบัตรและกุญแจรวมไว้ด้วยกัน

รูปที่ 2.7 แสดงชั้นอุปกรณ์เก็บของ

สรุป

พื้นที่ของ LOBBY นี้ต้องจัดให้เหมาะสมกับประเภทของ โรงแรมและจำนวนของผู้ใช้ส่วนกิจกรรมอื่นๆ ของรีสอร์ท รีสอร์ทส่วนใหญ่จะกำหนดพื้นที่ LOBBY 0.6-0.9 ม.2/ห้องพัก โดยไม่รวมส่วนสัญจรไปสู่ส่วนกิจกรรมอื่นๆ การจัดส่วนบาร์ ส่วนภัตตาคาร และส่วนเคาน์เตอร์ขายของในส่วน LOBBY ก็เป็นวิธีที่เพิ่มขนาดของพื้นที่ในส่วน LOBBY โดยไม่เพิ่มขนาดของพื้นที่อาคารทั้งหมด

2.5.1.4 ห้องน้ำสำหรับแขก

นับว่าเป็นอีกส่วนที่สร้างความสุขให้แก่แขกที่มาใช้บริการ ในด้านความสบาย ถูกอนามัยและสวยงามจากการตกแต่ง แต่ควรระวังในตำแหน่งทางเข้าของห้องน้ำ การออกแบบควรจัดให้มีพื้นที่เล็กๆหรือทางผ่านสำหรับห้องน้ำสตรีเพื่อที่จะสามารถแต่งหน้าได้ ไม่ควรจัดให้อยู่ใกล้แผนกอาหารหรือเครื่องใช้สอยอื่นๆ

ลักษณะสำคัญในการออกแบบ

- มาตรฐาน จำนวนของส้วมชักโครก ที่ปีสภาวะ อ่างล้างหน้า จะต้องขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ใช้และความกว้างของบริเวณนี้

- แสงสว่างการให้แสงสว่างที่พอดีเหมาะสมสามารถช่วยลดความเสียหาย ลด

การเกิดอุบัติเหตุได้

- การก่อสร้างผนังควรเลือกวัสดุผิวมันหรือโมเสก แต่พื้นไม่ควรปูหินอ่อนหรือผิวขัดมัน เพราะจะทำให้ลื่นเวลาเปียกน้ำเพดานอาจฉาบหรือทาสีเพื่อลดเสียงและช่วยกั้นกลองอากาศ ผนังที่กั้นระหว่างส้วมภายในอาจฉาบด้วยพลาสติกลามิเนต เพื่อสะดวกในการทำความสะอาด ช่วงล่างควรสูงจากพื้น 15 เซนติเมตร และส่วนสูงไม่ควรเกิน 2.00 เมตร
- การลดระดับเสียงใช้ผนังก่ออิฐกั้นห้อง เพื่อช่วยลดเสียงจากชักโครกและเสียงจากท่อน้ำประตูดวจะสามารทที่จะหมุนกลับ โดยอัตโนมัติเพดานบุด้วยวัสดุกันเสียง
- การระบายอากาศมีความจำเป็นมาก เพื่อให้อากาศหมุนเวียนตลอดและไมเกิดอากาศอับที่บอาจใช้พัดลมดูดอากาศ
- อุปกรณ์ที่ติดตั้งและส่วนประกอบ สำหรับส่วนสาธารณะอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำควรมีความแข็งแรงกว่าห้องน้ำส่วนของห้องพักรงซ่อมแซมต้องทำไ้ง่ายสะดวก

2.5.1.5 บริเวณส้วมปทาน หรือบริเวณแบ่งเช่า

ส่วนต่างๆ ของบริเวณนี้ จะถูกออกแบบโดยผู้ที่มาเช่าส้วมปทาน ซึ่งทำให้ทางเดินดูแปลกตา และน่าสนใจขึ้นอีก ทั้งทางเดินที่ไ้จัดให้มีแสงไฟส่องให้ความรู้สึกอบอุ่นเป็นระยะแล้ว บริเวณนี้ควรอยู่ใกล้กับห้องโถงสามารถไปมาไ้ได้อย่างสะดวก

2.5.3 RESTAURANT

เป็นอาหารมือเย็นและมือค้ำ บรรยากาศต้องสงบ รุหราและโรแมนติก ผู้ที่เข้ามาใช้ต้องแต่งกาย ย่อมจะเป็นพิเศษไปตาม ลักษณะของการใช้งาน ส่วนประกอบของ (DINING ROOM) ประกอบด้วยส่วนทางเข้า ส่วนพักรอส่วนรับประทานอาหารและที่สำคัญคือดนตรีเบาๆ

ข้อควรคำนึงในการออกแบบ

1. ไฟฟ้า

ไฟฟ้าเป็นส่วนสำคัญในการออกแบบ การสร้างบรรยากาศทำให้เกิดภาพที่ดี มุมชมมองและการใช้ไฟหลอดสีเน้นจุดสำคัญ ในการใช้ไฟฟ้าชนิดต่างๆ มากมาย การใช้ไฟฟ้าให้มีแสงลอดออกมา หรือการใช้ไฟตรงเหมือนเพดาน เหนือโต๊ะที่นั่งทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว

2. เพดาน

เพดานควรสูงไม่น้อยกว่า 2.75 เมตร และต้องมีการดูดเสียง มีการเก็บเสียงป้องกันเสียงจากเครื่องจักร และเสียงที่ซึ่มมาจากเพดาน ควรติดตั้งดวงไฟในเพดานอย่างปราณีต

3. ผิวของผนัง

ผิวของผนัง อาจจะใช้ไ้หลายชนิด เช่น การกรุทับด้วยวัสดุต่อไปนี้ พลาสติก หลอมใยพลาสติก เพื่อความปลอดภัยจากเพลิงไหม้นอกจากนี้ยังมี ผนังกระจก กระจกเงาไม้ โลหะ ผิวพลาสติกทาสีปิดบุผิวลายนหินอ่อน หรืออิฐโชว์เปลือย

4. พื้นและผิวพื้น

พรม ส่วนใหญ่การปูพรมเพื่อการลดเสียงให้ความรู้สึกอบอุ่นและสบาย พรม อาจจะเป็นคอนกรีตเล็กลงก็ได้หรือปู(VINYL) และส่วนใหญ่พรมทอมือจะราคาสูงกว่าและคุณภาพ ดีกว่า

5. เครื่องเรือน

การออกแบบต้องไปด้วยกันกับลักษณะการตกแต่งภายใน ซึ่งมีให้เลือกตั้งแต่แบบที่สามารถเคลื่อนย้ายได้จนถึงแบบ ซึ่งจะออกแบบเฉพาะสำหรับขนาดและลักษณะของห้อง เครื่อง เรือนต้องมีการออกแบบเป็นพิเศษและนั่งสบายเพราะใช้เวลาในการนั่งรับประทานอาหารเป็น เวลานาน การจัดโต๊ะมักปู 2 ชั้นพื้นล่างคลุมยาวลงไป โดยมีมีสีอ่อน พื้นบนคลุมส่วนหน้าโต๊ะ ใช้ผ้าสีเข้มเพื่อป้องกันความสกปรกและเทอะของน้ำและเศษอาหาร ผ้าคลุมนี้จะต้องเปลี่ยน ทุกครั้งที่เขกรับประทานอาหารเสร็จ ส่วนประกอบมีดังนี้

5.1 เคาน์เตอร์และสตูล

เคาน์เตอร์สามารถจัดได้หลายวิธี แล้วแตขนาดและรูปร่างของเนื้อที่ คือ แบบตรง แบบตัว U หรือแบบตัว P หลายตัวมาประกอบกัน ส่วนสตูลชนิดติดตายมีพนัก หรือไม่มีก็ได้ (จะต้องมีความห่างจากทางเดิน) ถึง 0.55 – 0.60

2.5.4 คอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

COFFEE SHOP บริการอาหารว่างและเครื่องดื่ม โดยมีการให้บริการตาม โต๊ะของลูกค้าด้วย สามารถเลือกอาหารจากเมนู ส่วนของหวานจะตั้งเรียงไว้บนถาดใหญ่ในตู้ โชว์ที่ดึงดูดสายตา ร้านอาหารนี้ค่อนข้างทันสมัย สำหรับผู้ที่มีรสนิยมสูงและความต้องการ ความเงียบสงบ การตกแต่งใช้สีที่พอนคลาย บรรยากาศสนุกสนานเป็นกันเองไม่หรูหรา

คอฟฟี่ช็อปมักจะเปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง ส่วนใหญ่จะมีการจัดเคาน์เตอร์ไว้บริการ เสมอ เพราะสะดวกในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม คอฟฟี่ช็อปเป็นสถานที่ที่ต้องการ ความสบาย จึงมีบุคลิกหลายประเภท มีครัวต่างหากที่ใช้ปรุงอาหารเบา พื้นที่ครัวประมาณ 20 – 25 % ของพื้นที่คอฟฟี่ช็อป

ข้อคำนึงในการออกแบบ

1. ไฟฟ้า เป็นส่วนสำคัญในการออกแบบ การสร้างบรรยากาศทำให้เกิดความน่าสนใจ และการใช้ไฟหลายสีเป็นการเน้นจุดสำคัญ การใช้ไฟที่เน้น โต๊ะที่นั่งทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว
2. เพดาน เพดานควรสูงอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 2.75 เมตร และต้องใช้วัสดุดูดเสียง ป้องกันเสียงจากเครื่องจักร และเสียงที่ซึมมาจากเพดาน
3. ผิวของผนังผิวของผนังอาจจะใช้ได้หลายชนิด เช่นการกรุทับด้วยอิปซัมทนไฟ นอกจากนี้ยังมีผนังกระจก ไม้ โลหะ ผิดพลาสติกทาสีปิดหรือหินอ่อน เป็นต้น

4. พื้นและผิวพื้น ส่วนใหญ่จะปูพรมเพื่อลดเสียง ให้ความรู้สึกอบอุ่นและสบาย พรมอาจจะปูบนคอนกรีตเลยก็ได้ ชนิดของพรมต้องผ่านการคัดเลือก ส่วนใหญ่พรมทอมีจะมีราคาสูง การเลือกพรมต้องไม่หนาจนเกินไปเพราะจะทำให้การเข็นรถอาหารยาก

5. เครื่องเรือน การออกแบบต้องสอดคล้องกับการตกแต่งภายใน และต้องให้เกิดความสบายในการนั่ง เพราะการรับประทานอาหารต้องใช้เวลาในการนั่งที่นาน การจัดโต๊ะมักมีฝ้าปู 2 ชั้น ฝ้าล่างคลุมยาวลงไป โดยมักจะเป็นผ้าสีอ่อน ส่วนบนคลุมด้านบนและสีที่เข้มเพื่อป้องกันการเปื้อน ซึ่งฝ้าคลุมด้านบนนี้ต้องเปลี่ยนทุกครั้งหลังที่แขกรับประทานอาหารเสร็จ ซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้

- เคา์เตอร์และสตูล เคา์เตอร์สามารถจัดได้หลายวิธี แล้วแต่ว่าขนาดและรูปร่างของเนื้อที่ที่นิยมคือแบบตรงแบบตัว ส่วนสตูลชนิดติดตายจะต้องห่างจากทางเดิน 55- 60 เซนติเมตร

- โต๊ะติดตาย การจัดนั้นอาจนั่งได้ 2 - 3 ด้าน โต๊ะที่มีที่นั่งเป็นแถวประกออบ โต๊ะนั้นเป็นแบบที่เหมาะสมกับที่นั่งที่มีด้านหนึ่งติดกับผนัง บางครั้งอาจทำให้การเข้าออกลำบากขึ้น การแก้ไข คือจัดให้ฐานโต๊ะติดตายกับพื้น แต่หน้าโต๊ะเลื่อนเข้าออกได้เพื่อความสะดวก

- BOOTH ตามปกติโต๊ะควรมีขนาดเล็กเพื่อประหยัดเนื้อที่ แต่ควรมีขนาดพอที่ขาของผู้รับประทานจะไม่ชนกัน ซึ่งไม่ควรต่ำกว่า 60 เซนติเมตร และปกติความกว้างของโต๊ะจะประมาณ 75 เซนติเมตร ส่วนความยาวนั้นขึ้นอยู่กับขนาดความกว้างของไหล่ของผู้นั่ง ซึ่งเมื่อเฉลี่ยแล้วความกว้างของแต่ละคนก็จะประมาณ 60 เซนติเมตร ปกติ BOOTH อาจมีความยาว 1.10 เมตร สำหรับนั่ง 2 คน ถ้าหากเป็น BOOTH ที่ด้านหนึ่งติดกับผนังจะต้องคำนึงถึงช่วงแขนของบริการที่เอื้อมเข้ามาบริการด้วยซึ่งไม่ควรเกิน 1.20 เมตร

- โต๊ะอาหาร โต๊ะปกติมีขนาดใหญ่มาก ควรมี 4 ขา แต่ถ้ามีขนาดใหญ่มาก จำนวนขาโต๊ะจะมากกว่านั้นก็ได้ วัสดุที่ใช้ทำโต๊ะอาจเป็นไม้ เหล็ก หรือพลาสติก พื้นผิวของโต๊ะนั้นจะต้องเรียบไม่ว่าจะเป็นด้านบนหรือด้านล่าง วัสดุที่หน้าโต๊ะควรจะทำความสะดวกง่าย

- เก้าอี้ ขนาดของที่นั่งเฉลี่ยแล้วลึกเท่ากับ 43 - 45 เซนติเมตร ความเอียงของพนักพิง 3 - 5 องศา (ไม่นับความหนาของเบาะ) ความสูงของที่นั่ง 43 เซนติเมตร ควรใช้กับโต๊ะสูง 75 เซนติเมตร

- โต๊ะบริการ เป็นจุดบริการในเรื่องของอุปกรณ์ต่างๆ เครื่องปรุง ฯลฯ ปกติอัตราส่วน 1 จุด ต่อที่นั่ง 50 - 60 ที่นั่ง

สรุป

จำนวนที่นั่งในภัตตาคารและค็อฟฟี่ช็อปขึ้นอยู่กับขนาดประเภทตำแหน่งที่ตั้งของโรงแรมและการดำเนินงาน โดยทั่วไปแล้วจะคิด $.75 \times$ จำนวนห้องพักเป็นจำนวนที่นั่งของภัตตาคารและ $5 \times$ จำนวนห้องพัก เป็นที่นั่งของส่วน LOBBY ถ้าเป็นโรงแรมสำหรับการประชุมจะจัดพื้นที่ส่วน COFFEE SHOP มากเพื่อให้พอกับความต้องการในช่วงอาหารเช้า สำหรับ REESORT HOTEL ซึ่งแขกจะทานอาหารทั้ง 3 มื้อ ในโรงแรมอาจจัดส่วนพื้นที่กลางแจ้งหรือ บริเวณสระหรือสวน เทอเรซต่างๆ เป็นส่วนที่จัดอาหารก็ได้ ฉะนั้นการคิดจำนวนที่นั่งและพื้นที่ในส่วนนี้จะไม่คงที่

2.5.5 สปา

เป็นส่วนบริการเสริมให้กับแขกที่เข้ามาพักในโรงแรมที่ต้องการใช้บริการเมื่อต้องการผ่อนคลาย คลายเครียด

รูปที่ 2.8 แสดงบรรยากาศในส่วนสปา

ลักษณะสำคัญในการออกแบบ

1. เครื่องเรือนและการออกแบบ

- โถงต้อนรับและส่วนประชาสัมพันธ์ Lobby and Reception คือ โถงต้อนรับ ใช้เป็นที่ติดต่อและพักคอย การจัดพื้นที่ของโถงต้อนรับโดยส่วนใหญ่มักออกแบบและตกแต่งให้มีความโปร่งใส สวยงาม จะมีส่วนที่นั่งพักคอยสำหรับผู้เข้ามาติดต่อและสมาชิกที่ใช้บริการ ซึ่งต้องอยู่ในตำแหน่งที่สามารถพบเห็นได้ง่ายจากทางเข้าหลัก มีขนาดความต้องการของพื้นที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการ

- ส่วน Reception Counter คือเป็นส่วนที่ถูกจำเป็นต้องติดต่อก่อนเข้ารับบริการ เพื่อติดต่อสอบถาม และติดต่อการใช้บริการ คิดเงินค่าบริการ บริการทำบัตรสมาชิก มอบและรับคืนกุญแจถือเกอร์ ซึ่งอาจจะใช้พนักงานเพียงคนเดียวเพราะลูกค้าในบริเวณนี้ไม่มากนัก

- ห้องติดต่อตรวจสุขภาพ Doctor Examination คือส่วนบริการทางการแพทย์ จะใช้เป็นที่ตรวจและทำทะเบียนประวัติ สุขภาพ รวมถึงการให้คำแนะนำ และข้อปฏิบัติต่างๆด้านสุขภาพ

แก่ผู้มาใช้บริการพร้อมกันนั้นแพทย์หรือพยาบาลก็จะทำการจัด Program สุขภาพให้แก่ผู้มาใช้บริการตามความเหมาะสมกับสภาพร่างกายของผู้มาใช้บริการในเวลาเดียวกัน

- ส่วนเก็บเสื้อผ้าและเปลี่ยนเสื้อผ้า Dressing Locker ในการออกกำลังกายประเภทต่าง ๆ จะต้องมีการเปลี่ยนเสื้อผ้าเพื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จะทำ ทั้งยังต้องมีที่เก็บของมีค่าและสัมภาระที่เป็นส่วนตัว โดยจะแยกเป็นของสุภาพบุรุษ และสุภาพสตรี

เนื้อที่นี้ประกอบด้วย

- พื้นที่เก็บของล็อกเกอร์เก็บของ สำหรับเก็บของมีค่า สัมภาระต่างๆ ของแขก
- พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า บริเวณเปลี่ยนเสื้อผ้า
- กระจกเงา อุปกรณ์แขวน ในบริเวณแต่งตัว
- ห้องนวด Massage Room การนวด Massage คือ การนวด การดึง และการตัด เป็น

เทคนิคที่ใช้กันมากทางกายภาพบำบัด โดยใช้กับระบบข้อต่อและกล้ามเนื้อของร่างกาย ซึ่งถ้าใช้ไม่มีวิธีจะทำให้เกิดอันตรายจนถึงขั้นพิการ ได้

ปัจจุบันการนวดมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน การนวดที่เป็นที่นิยมใช้ในศูนย์สุขภาพ

1. การนวดแบบสวีดิช การทำการนวดแบบสวีดิช ควรเข้าห้องอบความร้อน หรือ เชนาน่า ก่อนเพื่อเป็นการช่วยในการขับเหงื่อ เพราะหลังจากร่างกายเริ่มมีความรู้สึกเหนียวถ้าจากการอบ เชนาน่าแล้ว เมื่อได้รับการนวดแบบสวีดิชจะทำให้ร่างกายรู้สึกผ่อนคลายได้เป็นอย่างดี ในการนวดแบบสวีดิชแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 60 นาที ขณะนวดจะมีทั้งหนักและเบาสลับกันไป โดยเริ่มนวดจากปลายเท้าเรื่อยขึ้นมาถึงไหล่

ห้องสำหรับนวดแบบสวีดิชจะเป็นห้องขนาดเล็ก มีเตียงสำหรับนอนนวดและมักมีการเปิดเพลงเพื่อบรรยากาศในการผ่อนคลายแก่ผู้ใช้บริการด้วย

2 ห้องสำหรับนวดโดยใช้หัวน้ำมันอโรมา Aroma Therapyเป็นการนวดโดยการใช้อย่าง Essential Oil คือน้ำมันที่มีความเข้มข้นสูงซึ่งสกัดจากพืช และผ่านกระบวนการลดความเข้มข้นลงเพื่อใช้สำหรับการนวด ส่วนของน้ำมันประเภทนี้จะมีสารผสมที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของการใช้งาน ตามสรรพคุณต่างๆ ดังนี้

- 2.1 เพื่อคลายเครียด
- 2.2 ลดน้ำหนัก
- 2.3 เพื่อการพักผ่อน
- 2.4 เพื่อสุขภาพและความแข็งแรง
- 2.5 หยุดนุหรี

3. การนวดหน้า เป็นการเพื่อออกซิเจนกับผิวหนัง ซึ่งตามหลักวิชาการเรียกว่า O2 Marine Facial นอกจากให้ออกซิเจนแล้วยังมีส่วนผสมของสาหร่ายทะเลที่เป็นตัวช่วยเพิ่มออกซิเจนให้รับ

โดยตรงอีกด้วย

4. การนวดเท้า Reflexology Massage เป็นการนวดเท้าแบบกดจุด ซึ่งคิดค้นขึ้นโดยชาวจีน ต่อมาชาวอังกฤษได้นำไปทำการศึกษา ค้นคว้า และพัฒนางานเป็นรูปแบบของอังกฤษในปัจจุบัน การนวดที่ให้นับเป็นการนวดที่มีประโยชน์แก่ร่างกายเป็นอย่างยิ่งเพราะบริเวณฝ่าเท้าของคนเราจะมียูจุดซึ่งเชื่อมต่อการทำงานในส่วนต่างๆ

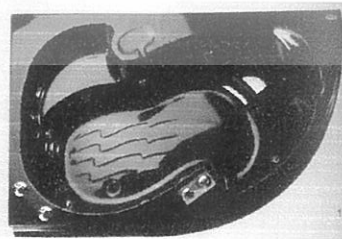
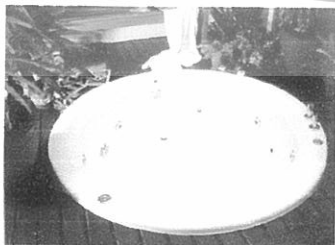
5. การนวดแบบไทย Thai Massage เป็นการนวดที่จัดอยู่ในประเภทนวด คัด ดึง และการบีบเพ้นเพื่อคลายความตึงเครียดของกล้ามเนื้อ ผู้ถูกนวดจะรู้สึกโล่งสบาย ตัวเบา และหายปวดเมื่อย

ลักษณะการนวดแบบไทยนี้ผู้นวดจะทำการนวดโดยใช้มือและอาจใช้น้ำมันบางประเภทเพื่อช่วยผ่อนคลายความปวดเมื่อยและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ

- อ่างน้ำวน Jacuzzi (Whirlpool Baths) เป็นลักษณะที่ดัดแปลงจากการอาบน้ำแร่ น้ำร้อน คือ “ถังน้ำวน” เป็นน้ำร้อนที่ถูกหมุนอยู่ภายในถังขนาดต่างๆ สามารถปรับน้ำที่พุ่งออกมาให้เป็นน้ำวน ปรับให้หนาวหรือปรับให้พุ่งขึ้นเป็นฟูได้

ประโยชน์ที่ได้รับจาก Jacuzzi ช่วยในการผ่อนคลายกล้ามเนื้อที่ใช้งานมาตลอดทั้งวัน ทำให้กล้ามเนื้อมีอาการคลายตัวจากการเกร็ง ทั้งยังช่วยพักผ่อนคลายได้มีความรู้สึกโล่ง ปลอดโปร่ง รวมถึงทำให้ผิวดำหนึ่งสลดชื่นขึ้นด้วย

ลักษณะรูปทรงที่มีในปัจจุบัน คือ วงกลม วงรีรูปเหลี่ยม ทำจากวัสดุประเภทไฟเบอร์กลาส ภายในเคลือบ Acrylic หรือ Gelcent และรูปกระเบื้องเคลือบหรืออีกประการหนึ่งคือเป็นอ่างกระเบื้องเคลือบ ความกว้างของอ่างโดยมากมีขนาดตั้งแต่ 1.20 เมตรขึ้นไป

รูปที่ 2.9 แสดงอ่างน้ำวน Jacuzzi มีลักษณะเป็นวงกลม วงรี

- ห้องอบไอน้ำ Sauna Room เชนาน่าเป็นวิธีอบตัวเพื่อสุขภาพ พลาแนมัยโดยการใช้ความร้อนแห้ง (Dryheat Bathing) ซึ่งได้รับความร้อนที่เกิดจากหินเผาไฟที่กระจายออกมา ความร้อนแห้งนี้จะมีอุณหภูมิสูงกว่าความร้อนในห้องอบไอน้ำชนิดที่เรียกว่า “เตอร์กีช บาร” (Turkish Bath) อุณหภูมิในห้องเซาน่าจะสูงถึง 200 องศาฟาเรนไฮด์ หรือ 93 องศาเซลเซียส แต่อุณหภูมิในห้องเตอร์กีชบารจะสูงเพียง 149-158 องศาฟาเรนไฮด์ หรือ 65-70 องศาเซลเซียส การอบเซาน่าจัดได้ว่าเป็นขบวนการทำความสะอาดร่างกายและเป็นการพักผ่อนร่างกายอย่างหนึ่งที่สามารถทำให้ร่างกายมีความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า ช่วยเสริมสร้างสุขภาพพลาแนมัยที่ดี ทั้งยังช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางสมอง ทำให้ร่างกายอยู่ในสภาวะที่สมบูรณ์เต็มที่

2.5.6 ห้องพักแขก (GUEST ROOM)

เป็นส่วนที่สร้างความสุขสบายแก่แขกมากที่สุดในการบริการทุกอย่างของโรงแรม เพราะว่าการได้พักผ่อนอย่างเต็มที่และมีความสุขสบาย จะทำให้แขกผู้มาพักนึกถึงความสบายที่เกิดขึ้น จึงต้องมีการพิจารณาความต้องการของแขก และดูว่าแขกจะใช้ห้องพักอย่างไร แล้วจึงจัดสิ่งทีแขกต้องการในการออกแบบตกแต่งภายใน

รูปที่ 2.10 แสดงลักษณะห้องพักแขก

ประเภทของห้องพัก มีดังนี้

- Single room
- Twin-bed room
- Double room
- Triple room
- Connecting room
- Adjoining room
- Deluxe suite room

2.5.6.1 การออกแบบห้องพัก

ห้องพักแขกมีหลายแบบ ห้องที่มีความต้องการมาก คือห้องที่มีลักษณะเป็นเตียงคู่ การออกแบบเรื่องการใช้สีของห้องควรเลือกใช้สีเดียว เพื่อไม่ให้เกิดการเลืกจองจากแขกผู้เข้ามาพักและยังสร้างความสะดวกในการดูแลรักษา ส่วนห้องชุดนั้นต้องมีลักษณะเด่นออกไป ห้องชุดนับเป็นสัญลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของโรงแรม เพื่อผู้ที่ต้องการพักแบบที่สบายขึ้น และยังเป็นที่ยังนักรูทริคจะมาใช้เป็นสถานที่พบปะกัน และจัดปาร์ตี้เล็กๆระหว่างการประชุมใหญ่

2.5.6.2 ส่วนประกอบของห้องพักแขกโดยทั่วไป

1. เตียงนอน โดยทั่วไปใช้แบบเตียงแฝด (TWIN BED) นอกจากนี้ไม่อำนวย จึงใช้เป็นเตียงเดี่ยวหรือเตียงคู่

ตารางที่ 2.4 แสดงขนาดของห้องนอนต่อขนาดเตียง

ลักษณะของห้อง	ขนาดของเตียง (เมตร)	เนื้อที่ห้องพัก (ตารางเมตร)
SINGLE BED	1.00 X 2.00	65
DOUBLE BED	1.80 X 2.00	90
TWIN BED	1.00 X 2.00	100

ตารางที่ 2.5 แสดงขนาดของเตียงนอนแบบยุโรป

ลักษณะของห้อง	ขนาดความกว้าง (ม)	ขนาดความยาว (ม)
TWIN BED	0.95	1.90
DOUBLE BED	1.37	2.03
QUEEN SIZE	1.52	2.10
KING SIZE	1.83	2.10

ตารางที่ 2.6 แสดงขนาดของเตียงนอนแบบอเมริกา

ลักษณะของห้อง	ขนาดความกว้าง (ม)	ขนาดความยาว (ม)
TWIN BED	1.00	2.00
DOUBLE BED	1.50	2.00
SMALL SINGLE	0.90	1.90
SMALL DOUBLE	1.53	1.90

ตารางที่ 2.7 แสดงขนาดความสูงของเตียง

ข้อพิจารณาในการเลือกใช้	ขนาดความสูง (ม.ม.)	ขนาดความสูง (นิ้ว)
ใช้กันทั่วไป	400 – 450	16 – 18
ใช้สำหรับคนแก่	500 - 600	22 - 24
คำนึงความสะดวก	500 – 600	22 – 24

ข้อกำหนดสำหรับเตียงในโรงแรม

1. ขนาดเหมาะสมทั้งความกว้าง ความยาว ความสูง ต่อขนาดห้องพัก
2. ให้ความรู้สึกสบาย คุณสมบัติของฟูกที่นอนและตัวรองที่นอน
3. มีความทนทาน ประกอบด้วยขอบสันที่แข็งแรง
4. ไม่มีเสียงรบกวนเวลาขยับตัว
5. เคลื่อนย้ายและถอดเก็บง่าย ในการซ่อมแซม

2. แผงหัวเตียง (HEAD BOARD AND BOARDS)

แผงหัวเตียงเป็นจุดสำคัญที่กันและรักษาหมอน แผงนี้เป็นส่วนหนึ่งของเตียง ติดกับเตียงหรือเป็นเบาะกันกันกระแทก ควรป้องกันการถูกขีดข่วน เช่น กีบตีคดม คราบ น้ำมันใส่ผม ความสูงโดยทั่วไปประมาณ 90 เซนติเมตร สำหรับแผงปลายเตียงอาจมีชั้นเพื่อเป็นที่เก็บปลายผ้าปูที่นอนให้เรียบร้อยและควรอย่าติดแน่นเพราะใช้เป็นที่จับเวลาเคลื่อนย้ายเตียง

3. ส่วนรางแขวน

โดยปกติใช้เป็นที่ติดตายไว้ทางเข้าห้องพัก และใช้เป็นที่เก็บสัมภาระเพื่อให้แขกได้ตรวจสอบสิ่งของก่อนจะออกจากโรงแรม ความกว้างของตู้ประมาณ 50 – 60 เซนติเมตร รางแขวนภายในตู้ควรมีความสูงประมาณ 145.50 เซนติเมตร และราวควรอยู่ต่ำกว่าเพดาน 5 – 7 เซนติเมตร เพื่อความสะดวกในการแขวนเสื้อผ้า บานตู้ควรเป็นบานเลื่อนบานเพ็ยม ภายในต้องมีแสงสว่างเพื่อสะดวกในการใช้ ส่วนล่างของตู้จะเป็นที่วางรองเท้า

4. ชั้นวางของ (SHELVES IN CLOSET)

ถ้าตู้มีเนื้อที่พอมักจะมีชั้นวางของอยู่ภายในตู้เสื้อผ้าเพื่อวางของ ถ้าเป็นโรงแรมที่พักในระแวกๆ ควรเป็นชนิดเปิดโล่ง

5. ลินชัก

สำหรับโรงแรมควรจัดลินชักสำหรับแต่งตัวหรือโต๊ะเขียนหนังสือ ลินชักมีความสำคัญต่อแขกมาก เพื่อเก็บของจุกจิกเล็กน้อย เครื่องสำอาง เครื่องประดับ

6. โต๊ะข้างเตียง (NIGHT TABLE)

ขึ้นอยู่กับขนาดของห้องพัก คือ อาจอยู่ระหว่างเตียงคู่ (TWIN BED) หรือ

ข้างเตียงใหญ่ ส่วนมากจะจัดเป็นชุดรวมสวิทช์ไฟฟ้า โทรทัศน์ วิทยุ และใช้วางโทรศัพท์ที่ได้เช่นกัน ขนาดความสูงของโต๊ะไม่ควรแตกต่างจากขนาดความสูงของเตียงมากนัก คืออย่าให้สูงกว่า 60 – 70 เซนติเมตร โต๊ะข้างเตียงควรเคลื่อนย้ายได้เพื่อสะดวกในการทำความสะดวก ความกว้างของโต๊ะประมาณ 37 – 45 เซนติเมตร ถ้าอยู่ระหว่างสองเตียงใช้ขนาด 60 เซนติเมตร

7. ที่ตั้งกระเป๋าเดินทาง (LUGGAGE RACK)

ควรมีความยาวประมาณ 75 – 90 เซนติเมตร ควรติดอยู่กับโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะเขียนหนังสือ สูงจากพื้นประมาณ 45 เซนติเมตร สำหรับห้องนอนคู่ควรมีบริการไว้ 2 ที่

8. โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว (WRITING DESK AND DRESSING TABLE)

ความกว้างประมาณ 40 – 45 เซนติเมตร ควรเป็นแบบติดตาย สูงประมาณ 75 เซนติเมตร ความสูงของเก้าอี้ประมาณ 43 – 45 เซนติเมตร

ตารางที่ 2.8 แสดงข้อเปรียบเทียบโต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว

แบบเคลื่อนย้ายได้	แบบติดตาย
1. มีแบบมากมายที่ให้เลือกใช้	1. การเลือกแบบอยู่ในเขตจำกัด
2. การออกแบบและใช้วัสดุที่ดีกว่า	2. โดยมากมักสร้างในเนื้อที่น้อย
3. ให้ความสะดวกในการเคลื่อนย้าย	3. ช่วยลดเนื้อที่การปูพรม
4. ใช้ต้นทุนในการผลิตสูง	4. ใช้ต้นทุนที่ถูกกว่าแบบเคลื่อนย้ายได้

9. เครื่องเรือนที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ ประกอบด้วย

- เก้าอี้แต่งตัว (DRESSING CHAIR STOOL)
- เก้าอี้พักผ่อน (EASY CHAIR)
- โต๊ะตั้งโคมไฟ (SIDE TABLE ,TABLE
- โต๊ะกลาง (COFFEE
- ตะกร้าทิ้งขยะ (WASTE BASKET)
- ที่เขี่ยบุหรี่ (ASHY)

10. สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ

- โทรศัพท์ (TELEPHONE)
- โทรทัศน์ (TELEVISION)
- วิทยุ (RADIO)

- กริ่งที่กดเรียกบริการแผ่นป้ายบอกอัตราค่าห้องพัก แบบฟอร์ม 1 แผ่น
ประกาศกฎข้อบังคับของโรงแรม

2.5.3.3 ระบบไฟฟ้าในห้องพักแขก

แสงสว่างในห้องพักมีความสำคัญมาก เพราะช่วยสร้างบรรยากาศที่ดี สิ่งเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับโรงแรม มีการจัดวางตำแหน่งไฟที่โต๊ะเขียนหนังสือ ไฟที่หัวเตียงซึ่งมีที่บัง เพื่อใช้ว่าคนใช้ไฟคนหนึ่งจะไม่รบกวนอีกคนหนึ่งในเตียงเดียวกัน ควรติดตั้งสวิทช์สามทางเพื่อสะดวกในการดับไฟ ห้องพักแขกควรมีแสงไฟที่เพียงพอแต่ก็ไม่มากจนเกินไป

ตำแหน่งที่ให้แสงไฟในห้องพักแขก

1. เหนือทางเข้าบริเวณห้องพัก ควรใช้ดวงไฟประมาณ 60 - 100 วัตต์
2. โต๊ะแต่งตัวและเขียนหนังสือ ควรมีไฟติดอยู่เหนือกระจกส่อง หรือโคมไฟตั้งโต๊ะประมาณ 100 วัตต์
3. ไฟที่หัวเตียงมักจะอยู่ที่เหนือขึ้นไป ในกรณีเตียงแฝดอาจคิดแบบสองจุดเหนือโต๊ะข้างตรงกลางหรือใช้แยกจากกันเลขก็ได้ ประมาณ 40 - 100 วัตต์
4. ห้องน้ำ เป็นไฟแยกแต่ละดวงด้วยสวิทช์แยกภายในห้องน้ำ ไฟเหนืออ่างล้างหน้าหรือกระจกตามปกติจะคลุมด้วยสวิทช์เดียวกัน ใช้ไฟ FLUORETSCENT ประมาณ 30 วัตต์
5. ตู้เสื้อผ้า ใช้ไฟ FLUORETSCENT ประมาณ 15 วัตต์
6. บริเวณกลางห้องควรมีแสงสว่างที่ให้ความสว่างได้ทั่วมีสวิทช์อยู่ที่ทางเข้า

ห้องพัก

ตำแหน่งติดปลั๊กและสวิทช์

- ปลั๊กตัวเมียทั่วไป	สูงเหนือระดับพื้น	0.30 เมตร
- ปลั๊กสำหรับเครื่องใช้ที่วางบนโต๊ะ	สูงเหนือระดับพื้น	1.20 เมตร
- สวิทช์	สูงเหนือระดับพื้น	1.20 เมตร
- ปลั๊กเครื่องโกนหนวด	สูงเหนือระดับพื้น	1.35 เมตร

ห้องน้ำแขก

1. ผนังห้องน้ำ

ผนังด้านอ่างอาบน้ำจะปูกระเบื้องเคลือบจากของอ่างถึงเพดาน ผนังด้านอื่นฉาบปูนเรียบทาสี หรือวัสดุที่ดีกว่า เช่น VINYL WALL PAPER ก็ได้ ผนังด้านหลังโถสวมปูกระเบื้องเคลือบ

2. พื้นห้องน้ำ

พื้นที่อ่างน้ำต้องใช้กระเบื้องเซรามิค บริเวณที่อ่างน้ำการปูกระเบื้องต้องเอียงลาด

เพื่อให้ น้ำไหลลงท่อได้สะดวก

3. อ่างอาบน้ำ

ที่มีฝักบัว ขนาดอย่างน้อยที่สุด 1.50 - 1.70 เมตร

4. อุปกรณ์ในห้องน้ำชนิดทองเหลือง

ควรแข็งแรงทนทาน โดยเฉพาะหัวก๊อกน้ำร้อน - น้ำเย็น มีตัวตัดของก๊อกน้ำร้อน - น้ำเย็นโดยเฉพาะ

5. โถส้วม

ควรเป็นแบบยาวหรือแบบกลมเปิดข้างหน้า ที่นั่งเป็นพลาสติกแข็งสามารถยกขึ้นได้โดยไม่ลื่น หรือโถส้วมที่สำเร็จรูปตามท้องตลาด

6. น้ำร้อน

ที่ใช้สำหรับห้องพักควรมีเครื่องต้มดีไว้ โดยเฉพาะเมื่อเวลาเปิดน้ำร้อนจะออกมาทันที สะดวกต่อการใช้งานเมื่อต้องการใช้

7. ที่แต่งตัวและที่อาบน้ำ

จะต้องมีอุปกรณ์ดังนี้

1. กระจกเช็ดหน้า

2. กระจกม้วนรวมทั้งที่ยึดกระจกสำหรับห้องส้วม

3. ราวแขวนผ้าเช็ดตัว ราวที่อาบน้ำและที่โถส้วมอย่างละ 1 ราว

4. มีพนักกันแยกออกจากกัน

5. ที่แขวนผ้าเช็ดตัวแบบขึง หรือแบบวางซ้อนกัน

6. ราวจับโครเมียมขนาด 60 ซม. อยู่เหนืออ่างน้ำ ที่ยึดราวต้องแน่นหนา

มาก

7. ที่วางสบู่

8. พรมยางปูภายในอ่าง

9. อ่างล้างหน้า ล้างมือ ที่วางสบู่

ควรมีลักษณะที่สวยงาม สะดวกต่อการใช้งาน และการวางตำแหน่งของสุขภัณฑ์นี้เพื่อให้เกิดความสะอาดสบาย

10. กระจกเงา

ขนาดไม่น้อยกว่า 0.50 ถึง 1.00 เมตร ติดอยู่เหนืออ่างล้างหน้า

11. เคาน์เตอร์ล้างหน้า

ที่กั้นน้ำกระเซ็นด้านหลังควรใช้วัสดุทนน้ำ

2.6 ระบบเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงแรม

ในที่นี้จะขอกล่าวถึงข้อมูลเชิงเทคนิคในเฉพาะส่วนที่ทำการออกแบบ มีอยู่หลายประเภท ดังนี้

2.6.1 ระบบติดต่อสื่อสารภายในและภายนอก

2.6.2 ระบบปรับอากาศ

2.6.3 ระบบแสงสว่าง

2.6.4 ระบบเสียง

2.6.5 ระบบป้องกันอัคคีภัย

2.6.6 ระบบไฟฟ้า

2.6.7 ระบบอุปกรณ์อื่นๆ

2.6.1 ระบบติดต่อสื่อสารภายใน ภายนอกทางอิเล็กทรอนิกส์

ปัจจุบันระบบสื่อสารทั้งภายใน และภายนอกของโรงแรมจะใช้ระบบโทรศัพท์ ซึ่งในปัจจุบันสามารถแบ่งได้เป็น 4 ชนิด คือ

1. Private Manual Branch Exchange

การใช้โทรศัพท์ เข้า – ออก กระทำได้โดยเชื่อมต่อบริการติดต่อภายในเข้ากับระบบการติดต่อภายนอกโดยผ่านพนักงานต่อสาย โดยปกติช่วยการติดต่อจะสามารถติดต่อภายในได้มากกว่า 50 คำสาย และติดต่อภายนอกได้กว่า 10 คู่สาย โดยใช้พนักงานต่อสาย 2 คน

2. Private Automation Branch Exchange

เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกและภายใน หรือภายในกับภายใน โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานต่อสาย เหมาะสำหรับการใช้ในธุรกิจ สำนักงาน ซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย

3. Private Manual Exchange & Private Automation Branch

เป็นระบบการติดต่อสู่บริเวณที่เป็นสาธารณะ โดยแยกเป็นระบบอิสระ โดยมีการกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการเกี่ยวพันกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การเรียกพนักงาน การบริการรักษาความปลอดภัย การแจ้งสัญญาณเพลิงไหม้

4. Interroom or Direct Speech System

เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายใน ปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คำสาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สาย ถ้าเป็นการติดต่อจากห้องทำงานสู่ห้องประชุม

ระบบโทรศัพท์ PABX

เป็นระบบที่นิยมใช้ในธุรกิจ เนื่องจากมีการเพิ่มหรือกระจายสายภายใน ได้มากกว่าทั้งยังสามารถใช้ได้ในขณะที่มีการติดต่อเข้าไปในหน่วยงานอื่นๆ

การนำระบบ PABX ไปใช้พิจารณาได้จาก

- ปริมาณการใช้ การติดต่อจำนวนคู่สาย
- ระบบการติดต่อ ซึ่งดำเนินไปตามขั้นตอน
- ความต้องการอื่นๆ

การปฏิบัติตามหลัก PABX

ในการกำหนดหมายเลขโทรศัพท์ในหน่วยงานต่างๆ

ส่วนใหญ่จะ

กำหนดหมายเลขห้องและหมายเลขชั้น เช่น

ห้องหมายเลข 11 บนชั้น 3 0311

ห้องหมายเลข 14 บนชั้น 4 0414

ตำแหน่งที่ควรติดตั้งโทรศัพท์

ตำแหน่งที่ติดตั้งควรคำนึงถึงการใช้ในยามฉุกเฉินและการรักษาบำรุงได้สะดวก

เป็นเกณฑ์ ซึ่งได้แก่

1. ในลิฟท์ ห้องเครื่องลิฟท์
2. ห้องวิทยุ โทรศัพท์
3. ห้องครัว กัฏตาคาร บาร์ ที่เตรียมอาหาร
4. ทุก 3 - 4 ชั้นในบริเวณชานพัก
5. โถงต้อนรับ
6. โถงห้องจัดเลี้ยง
7. ส่วนพักคอยต่างๆ
8. ห้องพนักงานและส่วนทานอาหาร
9. ฯลฯ

2.6.2 ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่พบโดยทั่วไป มี 3 ระบบ คือ

1. ระบบแอร์แบบชุด (Package Type Air Condition)
2. ระบบแยกส่วน (Split Type Air Condition)
3. ระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (Central Type Condition)

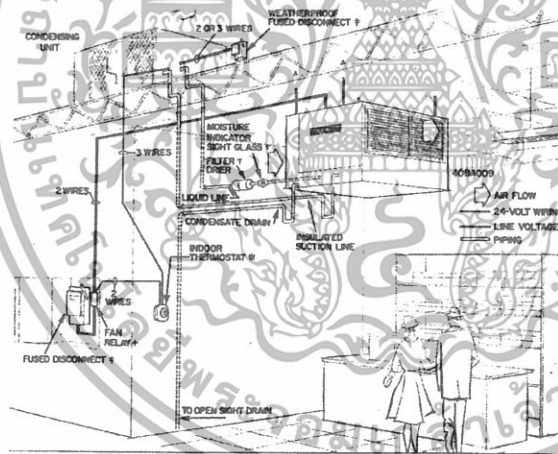
1. ระบบแอร์แบบชุด (Package Air Condition)

อุปกรณ์ส่วนประกอบทั้งหมด จะถูกบรรจุให้อยู่ภายในตู้เดียว มีขนาดเล็ก

1. เครื่องส่งลมชนิดตั้งเป่า ใช้ตั้งกับพื้น
2. เครื่องส่งลมชนิดตั้ง มีท่อต่อออกไป แบบนี้สามารถใช้ได้กับห้องที่มีขนาดใหญ่ เพราะสามารถใช้ท่อลมจ่ายแอร์ไปตามที่ต่างๆได้ตามต้องการ
3. เครื่องส่งลมชนิดคนอน (ต่อท่อลม) จะต่อท่อลมหรือไม่ก็ได้ ถ้าต่อท่อลมก็สามารถจ่ายแอร์ไปในที่ต่างๆ เครื่องส่งความเย็นชนิดนี้จะใช้เมื่อไม่มีตั้งพื้น หรือเมื่อต้องการให้เครื่องอยู่สูงระบบที่แขวนอยู่ในช่วง 2 - 3 เมตร สูงมากก็ไม่ดี เพราะลมไปเป่าลมร้อนระดับบนๆลงมา แต่ถ้าต่ำเกินไปจะเป่าโดนคน

ตารางที่ 2.10 แสดงข้อดี - ข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน

ข้อดี	ข้อเสีย
<ol style="list-style-type: none"> 1. เครื่องเดินเรียบ เพราะอุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดขึ้นจะอยู่ภายนอกอาคาร 2. มีตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ 3. หน่วยทำความเย็นสามารถออกแบบให้สวยงามได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีท่อน้ำยาระหว่างหน่วยทำความเย็นกับหน่วยระบายความร้อน ทำให้ต้องเจาะผนังอาคาร 2. ความร้อนสามารถแทรกซึมเข้าไปในที่ต่างๆได้ ทำให้ประสิทธิภาพลดลง 3. การกระจายอากาศไม่ทั่วถึง

รูปที่ 2.13 แสดงลักษณะการติดตั้งแอร์ระบบ (Split Type Air Condition)

ทำหน้าที่คล้ายกับหม้อน้ำในรถยนต์ คือ ระบายความร้อนจากน้ำที่ออกมาจากเครื่อง เพื่อให้ลมเย็นจะได้หมั่นเวียนนำกลับไปใช้ระบายความร้อนจากเครื่องใหม่

3.4 ถังขยายน้ำ

ทำหน้าที่เป็นถังพักให้น้ำที่ขยายตัว เนื่องจากมีอุณหภูมิสูงขึ้น (เมื่อเปิดเครื่อง) และเป็นแหล่งเติมน้ำเข้าระบบเพื่อทดแทนน้ำบางส่วนที่รั่วออกไปที่ปั๊มน้ำหรือวาล์วบางตัว ปกติถังขยายน้ำจะต้องอยู่ที่ตำแหน่งสูงสุดของระบบ โดยควรอยู่ใกล้ค้ำานที่ติดตั้งตัวปั๊มน้ำ ทั้งนี้โดยทั่วไปขนาดบรรจุจะประมาณ 1,000 ลิตร

3.5 ปั๊มน้ำมี 2 ชุด

ชุดหนึ่งเป็นปั๊มน้ำเย็น ทำหน้าที่หมุนเวียนน้ำเย็นระหว่างส่วนทำความเย็นของเครื่องซีลเลอร์กับเครื่องเป่าลมเย็นอีกชุดหนึ่งเป็นปั๊มน้ำร้อน ทำหน้าที่หมุนเวียนทั้งที่เป็นตัวกลางระบายความร้อน ระหว่างส่วนระบายความร้อนของเครื่องกับคลัตช์ ทาวเวอร์

3.6 เครื่องกรองน้ำ

ทำหน้าที่ปรับสภาพน้ำก่อนนำไปเติมในระบบ เป็นการช่วยลดการเกิดตะไคร่ ตะกรัน และการกัดกร่อน

3.7 ท่อน้ำ

เป็นท่อเหล็กฉนวนยางหรือโฟมหุ้มกันไม่ให้ไอน้ำมาเกาะท่อ ซึ่งเย็นหรือหยดเลอะเทอะ หากเป็นเม่นขนาดใหญ่ควรทำรางน้ำ ไว้จับได้ท่อ เมื่อน้ำรั่วหรือเวลาซ่อมจะได้ไม่เกิดปัญหาน้ำหยด การเดินท่อต้องสามารถที่จะกลับมาดูแลท่อได้สะดวก ฉนวนที่หุ้มท่อ โดยปกติจะมีอายุประมาณ 10 ปี แล้วจึงเปลี่ยนใหม่

สารเคมี

ใช้เติมเข้าระบบทั้งทางค้ำานน้ำเย็นและน้ำร้อน เพื่อชำระและตะไคร่น้ำไม่ให้เกาะตัวภายในเครื่อง

ข้อดีข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (Central Type)

ข้อดี สามารถกระจายความร้อนได้ทั่วถึง

ข้อเสีย เปลืองช่องว่างบนเพดาน

Centrifugali Machine ประกอบด้วยส่วนทำงานเป็นตัวกลางในการจ่ายความร้อนและความเย็น ให้กับระบบการทำงานส่วนอื่น

Air Heading Unit แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

- Air Heading ใช้ลมเป่า Coil นำอากาศเข้าสู่ห้องโดยตรง

- Air Heading จะเป่าลมผ่าน Coil เย็น และนำลมผ่านสู่ช่องท่อแล้วกระจาย

ไปยังส่วนต่างๆ ของอาคารที่ต้องการปรับอากาศ Cooling Tower หรือ Condensing เป็น

ตัวถ่ายความร้อนและส่งความเย็นให้กับ Centrifugal Machine

ตารางที่ 2.11 เปรียบเทียบการทำงาน – ประสิทธิภาพของเครื่องปรับอากาศแบบ PACKAGE TYPE , SPLIT TYPE และ CENTRAL

	WINDOW TYPE	PACKAGE TYPE	SPLIT TYPE	CENTRAL
ขนาด	5000-30000 บีทียู/ชั่วโมง	3-5 ตัน	1-80 ตัน	20-10000 ตัน
ใช้ไฟฟ้า	มากที่สุด			น้อยที่สุด
อายุการใช้งาน	5 ปี	10 ปี		มากกว่า 20 ปี
ราคา	10000-15000 บาท/ตัน	15000-20000 บาท/ตัน		20000-25000 บาท/ตัน
เสียงรบกวน	ดัง	ดัง	เงียบ	เงียบ

2.6.3 แสงสว่าง

การจัดแสงสว่างเพื่อการตกแต่งภายในอาคาร

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แสงสว่างที่เกิดจากธรรมชาติ (NATURAL LIGHT)

เป็นส่วนหนึ่งในการจัดตกแต่งห้องให้สำคัญยิ่ง เพราะแสงจากธรรมชาตินี้ให้แสงที่นุ่มนวลและไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสีของวัสดุตกแต่ง ข้อเสียของแสงชนิดนี้ก็คือ ยากแก่การควบคุมระดับการส่องสว่างของแสง แสงจะไม่สม่ำเสมอเพราะบางโอกาสจะให้แสงมากหรือน้อยกว่าปกติเวลาที่อากาศไม่สดใส การใช้แสงจากธรรมชาติใช้ได้ 2 วิธี คือ

วิธีแรก การใช้แสงส่องโดยตรงตามทิศทางหรือ อาจผ่านกระจกฝ้าเพื่อให้นุ่มนวลขึ้น

วิธีที่สอง การกำหนดให้แสงสว่างกระทบกระจกเงาหรือผนังสีอ่อน ๆ แล้วสะท้อนแสงตามทิศทางที่ต้องการ

2. แสงสว่างที่เกิดจากพลังงานหรือแสงไฟฟ้า (ARTIFICIAL LIGHT)

หรือเรียกว่าแสงประดิษฐ์ เป็นแสงที่เราสามารถใช้ได้โดยตรงจากหลอดไฟหรือโคมไฟ ปัจจุบันเป็นที่นิยมกันมากมีผลิตภัณฑ์ทางด้านนี้เกิดขึ้นมากมาย และสามารถให้แสงสว่างได้ตามความต้องการ แต่บางครั้งก็มีปัญหาเหมือนกัน เพราะสีของแสงไฟมีผลทำให้สีของวัสดุตกแต่งเปลี่ยนแปลงไป จะเป็นผลดีเมื่อต้องการเปลี่ยนสีวัสดุด้วยแสงไฟฟ้าตามต้องการ แสงไฟฟ้าที่

นำมาใช้ในการตกแต่งมากในปัจจุบันมีสองอย่าง ได้แก่ หลอดเรืองแสงหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าหลอดนีออนส์และอีกประเภทหนึ่งคือหลอดชนิดที่มีไส้หลอด

หลักการให้แสงสว่างที่ดี

- เพิ่มประสิทธิภาพและความคล่องแคล่วในการทำงาน
- ช่วยเพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน
- ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศโดยทั่วไป ทำให้ผ่อนคลายอารมณ์และความตึงเครียดได้

นอกจากหลักการดังกล่าว ในการเลือกใช้แสงให้ได้ประโยชน์สูงสุดควรมีข้อพิจารณาดังนี้

- ความเข้มจันของแสงสว่างต้องมีความพอดี
- ควรเลือกใช้แสงที่มีความผสมกลมกลืนกับพื้นที่บริเวณใกล้เคียงกัน
ไม่ให้สภาพของแสงตัดกันมากเกินไป ทั้งความเข้มอ่อนในการส่องสว่างและสีของแสงไฟ

3. การควบคุมแสงสะท้อน ควรคำนึงถึงวัสดุโดยรอบ ไม่ว่าจะเป็นผนัง ฝ้าเพดาน มู่ลี่ เครื่องเรือนหรือสิ่งประดับตกแต่งอื่น ๆ การกำหนดทิศทางของแสง ไม่ควรให้แสงส่องตรงเกินไปและควรสะท้อนแสงได้ไม่เกิน 45 % เท่านั้น แต่หากต้องการเน้นพื้นที่นั้นเป็นพิเศษ เช่นการตกแต่งหน้าร้านอาจใช้ได้บ้าง แต่ไม่ควรให้มีหลายจุดเพราะจะทำให้สายตาได้

4. ในกรณีไม่ต้องการให้แสงสว่างมาก อาจเลือกใช้ให้แสงสะท้อนส่องขึ้นเพดาน จะช่วยให้แสงนุ่มนวลขึ้น

5. การใช้แสงจากหลอดที่ส่องสว่างของดวงโคม จะให้แสงที่สว่างยิ่งขึ้น การเลือกใช้จึงควรให้มีความเข้มของแสงที่พอเหมาะ

ระบบการให้แสงสว่างภายในโรงแรม

ความมุ่งหมายของการให้แสงสว่างเพื่อให้สามารถเห็นสิ่งของได้ง่าย หรือที่เรามองเห็นวัตถุนั้น เนื่องจากแสงสะท้อนจากวัตถุเข้ามายังตาเรา การที่จะสะท้อนออกมาได้นั้นต้องมีแหล่งกำเนิดแสงสว่างออกไปยังวัตถุสะท้อนเข้ามายังตาเรา การที่ตาเราจะเห็นชัดเจนเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแสงที่สะท้อนเข้ามายังตาของเรา จากการทดลองเมื่อเราค่อยๆเพิ่มแสงสว่างจะได้ความจริงว่า

ความต้องการการส่องสว่างมองวัตถุชัด

- เพื่อเพิ่มแสงสว่างมากขึ้นตามความสารถของการมองเห็น จะเป็นปฏิภาคโดยตรงต่อการมองเห็น เมื่อเพิ่มต่อไปการเห็นเด่นชัดจะไม่เป็นปฏิภาคกับแสงสว่าง

ตารางที่ 2.12 แสดงความสัมพันธ์ของความสูงและกำลังเทียน

ตารางความสัมพันธ์ของความสูงและกำลังไฟ	
ความสูงของการติดตั้งห่างจากพื้น (ฟุต)	ขนาดของดวงไฟ (วัตต์)
7 – 10	40
8 – 12	60
10 – 14	75
12 – 16	100
17 – 20	160
17 – 27	250
25 – 35	400
30 – 40	500

ตารางแสงสว่างที่จำเป็นสำหรับการใช้งานในสถานที่ต่างๆ กัน หน่วยเป็นจุดฟุตต่อกำลัง
เทียน

ร้านอาหาร	คอฟฟี่ช็อป	ลิโอบบี้เล่น	
โต๊ะเก็บเงิน	50	ฟุตกำลังเทียน	
ห้องครัว	70	ฟุตกำลังเทียน	
ห้องอื่น	30	ฟุตกำลังเทียน	
แสงและการให้แสง			

การให้แสงสว่างเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในงานสถาปัตยกรรมและการออกแบบตกแต่ง
ภายในโรงแรม แสงเป็นส่วนที่ช่วยเน้นให้เห็นลักษณะรูปทรงของอาคารและช่วยสร้าง
บรรยากาศเชื้อเชิญเข้ามา ประโยชน์ของการให้แสงจะเป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวกับการรักษาความ
ปลอดภัย แสงที่ใช้ในอาคารควรจะเป็นส่วนที่ช่วยเน้นลักษณะการออกแบบภายในและเน้นวัสดุ
ที่ใช้ในการตกแต่งสร้างความรู้สึกรู้สึกถึงความสูงลิ้น รู้สึกว่าเล็กลงสร้างสรรค์ให้มีคุณค่า

หลอดแสงชนิดต่างๆ รวมทั้งแสงที่ใช้กับการออกแบบตกแต่ง

- หลอดที่มีไส้ INCANDESCENT จะทำให้อุณหภูมิสูงขึ้น และจะให้แสงในโทนร้อน
มีแสงค่อนข้างไปในทางแดง-เหลือง เหมาะที่จะใช้กับเล่นจ์ ร้านอาหาร และห้องนอน

- หลอด FLUORESCENT และหลอดไม่ใช้ไส้อื่นๆ จะมีประโยชน์มาก เนื่องจากมีอายุ
การใช้งานที่นานกว่า และมีแสงนุ่มนวลเหมือนธรรมชาติ โดยมากใช้กับสวนที่ต้องการ
ทำงาน เช่น โต๊ะทำงาน ทางสัญจร ครัว

- แสง INFRA - RED HEATING ใช้ในส่วนบริเวณบริการต่างๆ ส่วนที่ต้องการใช้
ทำอาหาร และในบางครั้งอาจใช้ในห้องน้ำเพื่อสร้างความรู้สึกรอบอุ่น

ชนิดของโคมและการกระจายแสง

1. DIRECT	แสงสว่างข้างล่าง 90 - 100 %	ส่องขึ้น 100 %
2. INDIRECT	แสงสว่างข้างล่าง 10 %	ส่องขึ้น 90 - 100 %
3. SEMI - DIRECT	แสงสว่างข้างล่าง 60 - 90 %	ส่องขึ้น 10 - 40 %
4. SEMI - INDIRECT	แสงสว่างข้างล่าง 10 - 40 %	ส่องขึ้น 80 - 90 %
5. GENERAL DIFFUSE	แสงสว่างข้างล่าง 40 - 60%	ส่องขึ้น 40 - 60 %

วิธีการติดตั้งดวงโคม (LIGHTING METHOD)

1. การใช้ดวงโคมติดเพดาน (CEILING MOUTED FITTING)
2. การใช้ดวงโคมห้อยลงมา (SUSPENDED OF PENDENT FITTING)
3. การใช้ดวงโคมติดผนัง (WALL BRACKETS)
4. การใช้ดวงโคมซ่อน (CEILING RECESIED UNITS)
5. การใช้ดวงโคมตั้งโต๊ะ (TABLE LAMP)

ตารางที่ 2.13 แสดงลักษณะของหลอดไฟชนิดต่าง ๆ

รูปร่าง	ชนิด	ลักษณะโดยทั่วไป	สถานที่ใช้
	หลอดไส้	ใช้และติดตั้งง่าย จุดติดทันที ราคาถูกมีให้เลือกทั้งหลอดแก้วใสและหลอดแก้วฝ้า ปรับหรี่แสงได้	เหมาะสำหรับไฟส่องสว่างและไฟประดับทั่วไป ไม่เหมาะกับบริเวณที่ต้องการแสงสว่างมากๆ
	หลอดทั้งสแตนฮา-โลเจน	ติดตั้งง่ายรูปร่างกระทัดรัด ใช้ส่องเน้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าหลอดไส้ธรรมดา	เหมาะสำหรับการส่องวัตถุนั้นให้ดูโดดเด่น สะดุดตา และสร้างบรรยากาศให้ดูหรูหรา
	หลอดฟลูออเรสเซนต์	ให้แสงสว่างได้มากมีหลายโทนแสง มีประสิทธิภาพสูง	ใช้ทั้งภายในและภายนอก ให้แสงสว่างสม่ำเสมอ
	หลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์	สามารถใช้แทนหลอดไส้ธรรมดาได้ มีประสิทธิภาพสูงหรือแสงไม่ได้	ใช้แทนหลอดไส้ธรรมดาทั้งให้แสงทั่วไปและ SPOT LIGHT
	หลอดอินคัลซีน	ให้แสงคล้ายกับหลอดฟลูออเรสเซนต์แต่อายุการใช้งานมากกว่า	ไฟถนน ไฟพื้นที่ที่ดูเลียด
	หลอดแสงจันทร์	ใช้แทนหลอดไส้ อายุการใช้งานยาวนาน ติดตั้งง่าย	โรงงานเล็ก ไฟถนน ที่จอดรถ สถานีบริการต่างๆ

ตารางที่ 2.13 แสดงลักษณะของหลอดไฟชนิดต่าง ๆ (ต่อ)

รูปร่าง	ชนิด	ลักษณะโดยทั่วไป	สถานที่ใช้
	หลอดเมทัล - เฮไลด์	ให้แสงมากกว่าและ ขาวกว่าหลอดชนิดอื่น มีความถูกต้องของสี มากกว่า อายุการใช้งาน ยาวนาน	ส่องสว่างตัวอาคาร ไฟ ถนน สนามกีฬา
	หลอดโซเดียม ความดันสูง	ให้แสงสีเหลืองทอง อายุใช้งานยาวนาน มาก	ไฟถนน ไฟโรงงาน
	หลอดโซเดียม ความดันต่ำ	ให้แสงมากกว่าหลอด ประเภทอื่น สีวัตถุ เพี้ยน อายุใช้งาน ยาวนานมาก	ไฟถนน ไฟนอกอาคารที่ ต้องการเรื่องความ ประหยัด ไม่คำนึงความ ถูกต้องของสี

หลักการให้แสงสว่างในส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม

1. โถงทางเข้า (ENTRY HALL)

เพื่อให้สายตาสามารถปรับตัวเข้ากับแสง ความเข้มของแสงควรกำหนดให้เป็นระดับตั้งแต่ทางเข้าถึงส่วนห้องโถง ซึ่งความเข้มของแสงบริเวณนี้ประมาณ 20 LUX และเน้นส่วนของ RECEPTION COUNTER ความเข้มของแสงประมาณ 400 LUX สีของแสงที่ให้ควรรู้สึกโล่ง ในส่วนทางเข้าเป็นส่วนสำคัญที่ใช้สีเหลืองอ่อนให้ความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง

การให้แสงในส่วนทางเข้าเป็นหัวใจสำคัญของการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม ค่าค่าความสว่างของแสงไฟสำหรับทางเข้ามีค่าเท่ากับ 30 กำลังเทียนซึ่งเป็นค่าที่เหมาะสม แต่ก็สามารถที่จะให้ค่าที่มากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบในการออกแบบ อีกเหตุผลหนึ่งก็คือถ้าโคมไฟที่ได้รับการออกแบบที่สวยงามแล้วในตอนกลางวันแสงสว่างเพียงพอก็ไม่จำเป็นต้องเปิดแต่ก็ยังช่วยให้เกิดความสวยงามเข้ากับสภาพแวดล้อมได้

ลักษณะของการส่องสว่าง ควรจะสอดแสงลงทางเดียว ถ้ากรณีที่ต้องการโคมติดผนังหรือเสาควรจะให้มีการส่องสว่างกระจายโดยรอบและอยู่สูง แสงอันจัดจ้าของบริเวณนี้แสดงถึงความยิ่งใหญ่หรูหราได้ ความจ้าของแสงไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนดวงไฟที่ใช้แต่ยังขึ้นอยู่กับวัสดุที่นำมาใช้ในการออกแบบด้วย

ข้อปฏิบัติในการเลือกใช้แสงไฟฟ้าในส่วนทางเข้าใหญ่

1. ไม่ควรใช้ไฟช่อ เพราะรักษาทำความสะอาดและยังดูไม่เหมาะสม
2. ระวังแสงไฟเข้าตา ในกรณีที่ตรงทางเข้าประตูอยู่สูงกว่าระดับถนน ทำให้เวลาเดินออกมาแสงอาจจะสาดเข้าระดับสายตาพอดี
3. สำหรับโรงแรมชั้นหนึ่งไม่ควรใช้แสงไฟสลัวๆ เพราะจะลดความหรูหราของการออกแบบภายใน

2. โถงต้อนรับ (LOBBY)

เป็นส่วนบริการที่ต้อนรับผู้ให้บริการ (ทั้งผู้ที่จะมาพักอาศัยและผู้ที่มาใช้บริการด้านอื่น ๆ) เป็นส่วนแนะนำตัวของโรงแรมว่ามีบริการระดับใด และใหญ่โตหรูหราทั้งรูปแบบและวัสดุ จะมี 2 ส่วน คือ ส่วนพักคอยและเป็นส่วนนัดพบของแขก

ฉะนั้นการใช้แสงไฟควรมีความสว่างพอสมควร ไม่จ้าเกินไปเพราะแขกจะรู้สึกถ้าไปนั่งแล้วจะดูเด่นเกินไปและทางกลับกันถ้ามืดเกินไปแขกก็จะรู้สึกเหมือนกับบริเวณนั้นอาจไม่ให้บริการ การใช้แสงไฟสำหรับบริเวณโถงต้อนรับใช้ได้ทั้งแสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์ เพราะเป็นส่วนที่อยู่ด้านหน้าของโรงแรมและเปิดให้บริการทั้งกลางวันและกลางคืน ถ้าเป็นกลางวันก็อาจใช้แสงธรรมชาติเข้ามาช่วยก็จะเป็นการประหยัดและยังมีความสวยงามแบบธรรมชาติอีกด้วย แสงธรรมชาตินี้ส่องเข้ามาได้ทั้งทางผนังและเพดาน

ข้อควรระวังในการใช้แสงธรรมชาติ

1. แสงธรรมชาตินั้นมีรังสีอุตราไวโอเลต ทำให้ของที่โชว์อาจจะมีการซีดจางลงของสีและวัสดุบางอย่างอาจเสื่อมสภาพเร็วขึ้น เช่น พลาสติกจะเหลืองลง และเพราะหักง่าย
2. แสงธรรมชาติจะแผ่ความร้อน ทำให้ต้องมีการป้องกันความร้อนภายในอาคาร โดยการเปิดพัดลมหรือแอร์ที่มากกว่าปกติซึ่งเป็นการสิ้นเปลือง
3. แสงธรรมชาติควบคุมไม่ได้ บางชั่วโมงแสงจ้า บางชั่วโมงแสงอ่อน มีครีမ် ทำให้แสงสว่างนั้นไม่แน่นอนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ
4. หากใช้แสงที่ส่องผ่านเพดานที่ทำเป็นกระจก เวลาฝนตกแล้วไม่ดูแลรักษาให้ดีก็จะทำให้ขุ่นมัวลง และสกปรกได้

การใช้แสงประดิษฐ์ในบริเวณโถงพักคอย

1. ส่วนประชาสัมพันธ์หรือแผนกทะเบียนของโรงแรม
ลักษณะเฟอร์นิเจอร์มักจะเป็นเคาน์เตอร์และตู้สูง ด้านหลังสำหรับเก็บจดหมายและกุญแจห้อง ดวงไฟจึงต้องเป็นแบบติดเพดานให้ลำแสงสาดลงมายังส่วนหน้าเคาน์เตอร์ และแสงจะต้องไม่พุ่งเข้าสายตาคน

2. ส่วนพักคอย

ลักษณะการตกแต่งจะมีโชนฟาและโตะะกลาง การใช้แสงมีทั้งแบบโคมไฟห้อยเป็นช่อและโคมไฟตั้งโตะะ ไฟฝังเพดานและไฟติดผนัง ลักษณะการกระจายแสงของโคมควรทั้งกระจายทั้งแสงขึ้นลง และรอบด้าน สำหรับแสงไฟที่ตั้งโตะะไม่ควรกระจายรอบเพราะจะทำให้แสงเข้ามายังตาคนที่นั่งได้ ควรเป็นแสงที่ขึ้นลงเท่านั้น

3. ส่วนบริการ โทรศัพท์และทางเข้าห้องน้ำ

ควรใช้แสงไฟพอสมควรเพื่อพื่อที่จะมองเห็นทางเดินเท่านั้นก็พอ เพราะคนที่จะใช้โทรศัพท์ชอบความเป็นส่วนตัว และแสงสว่างทางเข้าห้องน้ำก็ไม่ควรสว่างมากเกินไปเพราะจะทำให้คนที่เข้าไปใช้รู้สึกงอแง

โดยสรุปแล้ว บริเวณส่วนโถงต้อนรับเป็นบริเวณที่ใช้ไฟได้หลายประเภท จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นว่าบริเวณโถงพักคอย มีส่วนปลีกย่อยหลายส่วน การใช้ไฟก็ควรมีหลายประเภทที่เหมาะสมกัน แต่ที่สำคัญและน่าสังเกตคือ ถ้าใช้ดวงไฟหลายดวงซึ่งแต่ละดวงมีกำลังส่องน้อยเมื่อรวมกันแล้วจะมีแสงที่พอดีและมีความสวยงามมาก ควรมีการให้แสงสว่างที่ต้องการความพิเศษ เช่น โตะะทำงาน โทรศัพท์ ที่อ่านหนังสือ บอร์ดประกาศและโฆษณาของโรงแรม ตู้โชว์ของร้านค้า สำหรับหลักการในการให้แสงไฟนั้นใช้ผสมระหว่าง DIRECT LIGHT และ INDIRECT LIGHT ส่วนที่เป็น INDIRECT LIGHT นั้นเพื่อที่จะใช้แสงไฟส่องกระทบฝ้าเพดานแล้วสะท้อนกลับมา ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและไม่เกิดเงา

3. โถงนั่งเล่น

ควรจะเป็นไฟซึ่งให้ความอบอุ่น ความสว่างของดวงไฟโดยทั่วไปค่อนข้างต่ำ และมักจะใช้โคมไฟสำหรับนั่งอ่านหนังสือ

4. ส่วนทางเดิน (CORRIDOR)

แสงไฟในส่วนทางเดินจะเป็นแสงที่ให้ความรู้สึกบรรยากาศน่าประทับใจและสงบเงียบ แสงสว่างจะต้องมีความสว่างเพียงพอที่จะเห็นหมายเลขห้องและเห็นที่สำหรับเสียบกุญแจได้ สำหรับระยะการติดตั้งดวงไฟที่เหมาะสม ให้คิดระยะห่าง 2 เท่า ของความสูงระหว่างพื้นถึงเพดานทางเดิน และถ้าเป็นไปได้สวิตซ์ไฟควรอยู่ใกล้กับประตูห้องพักแขก เพื่อที่จะติดตั้งไฟฉุกเฉินประจำทางเดินในแต่ละชั้น

ข้อปฏิบัติสำหรับการให้แสงสว่างส่วนทางสัญจร

1. ตามทางแยกหรือหัวมุม หรือบริเวณที่มีสิ่งกีดขวางอยู่ ควรจะให้แสงสว่างมากขึ้น
2. ทางเชื่อมระหว่างห้องพักไม่ควรจะสว่างมาก ควรพื่อที่จะให้เห็นหมายเลขห้องและช่องสำหรับเสียบกุญแจก็เพียงพอ
3. ส่วนที่ใช้สอยร่วมกัน เช่น บริเวณห้องน้ำ โชนฟาพักคอย แทนแจ็บบูหรี

นาฬิกาติดผนังหรือว่าป้ายบอกทางต่างๆ ควรจะมีแสงสว่างที่มากขึ้น

4. ไม่ควรใช้แสงสว่างในทางเดินมาทำลายความโดดเด่นในส่วนบริการอื่นๆ ที่สำคัญ เช่น โถงต้อนรับ ห้องอาหาร เป็นต้น

5. การให้แสงสว่างควรมีความต่อเนื่องกัน เพื่อการปรับสภาพสายตา

6. ส่วนที่ต้องการความปลอดภัยควรให้แสงสว่างที่มากขึ้น เช่น หน้าบันได หน้าลิฟต์ ทางเดินต่างระดับ หน้าประตู ทางไปโรงรถ สระน้ำ เป็นต้น

7. ควรจะให้แสงสว่างโดยเน้นจุดปลายทางเป็นสำคัญ เช่น ทางเดินไปสระน้ำ หรือไปห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับเล่นกีฬาหรือว่ายน้ำ ควรให้แสงสว่างในส่วนนั้นมาก ทั้งนี้ นอกจากจะเห็นได้ชัดเจนแล้วยังเป็นการนำสายตาได้เป็นอย่างดีและมีความสวยงาม

8. ถ้าเป็นป้ายที่ไม่ใช่ตู้ไฟ ต้องมีแสงสว่างที่ส่องให้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจน เห็นได้ในระยะไกลไม่ต่ำกว่า 5 เมตร (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของป้ายด้วย)

ไฟฉุกเฉิน การให้แสงกรณีฉุกเฉินมักจะติดตั้งไว้ประมาณ 20 % ความเข้มของการส่องประมาณ 100 LUX ในตอนกลางวัน เพื่อลดความแตกต่างของแสงที่มากเกินไประหว่างภายนอกอาคารกับภายในอาคาร และลดแสงประมาณครึ่งหนึ่งในตอนกลางคืน

5. ห้องพัก (GUEST ROOM)

การให้แสงในค่านหัวเตียงซึ่งเป็นเตียงแฝด ซึ่งอยู่ระหว่างเตียงทั้งสองหรือเป็นโคมไฟตั้งโต๊ะข้างเตียง และควรมีสวิตช์ที่สามารถเอ้ามเปิด - ปิด ได้โดยไม่ต้องลุกขึ้นจากที่นอน ความเข้มของแสงประมาณ 200 LUX ไฟกลางห้องโดยปกติประมาณ 800 LUX โดยมีสวิตช์ที่บริเวณทางเข้าห้อง ที่โต๊ะแต่งตัวก็มักจะติดตั้งที่เหนือกระจก

ไฟในห้องพักสามารถติดตั้งได้ 5 แบบ คือ ไฟห้อยจากเพดาน ไฟฝังในเพดาน ไฟติดผนัง ไฟกิ่ง โคมไฟที่ตั้งและเคลื่อนย้ายได้ ตัวสวิตช์ ปิด - เปิด ควรจะอยู่ที่ทางเข้าประตู และควรมีที่ควบคุมปริมาณของแสง (DIMMER) สำหรับไฟในห้องควรใช้หลอดไฟส่วนห้องน้ำควรเป็นไฟฟลูออเรสเซนต์เป็นหลัง อาจมีโคมหลอดสวยงามบริเวณโต๊ะเครื่องแป้ง ตำแหน่งของไฟที่เหมาะสมในห้องคือบริเวณใกล้เตียง บริเวณกลางห้อง หน้ากระจก ในห้องน้ำ (สว่างมาก) ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความหรูหราของห้องพักและราคา

6. ภัตตาคาร (RESTAURANT)

ภัตตาคารเป็นส่วนจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มเป็นเวลาเฉพาะ โดยจะเน้นความสำคัญกับการให้บริการอาหารในมือค้ำก่อนข้างมาก ฉะนั้นการให้แสงสว่างในส่วนนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง การให้แสงในส่วนนี้จะขึ้นกับลักษณะของการออกแบบว่าให้บริการอาหารประเภทใด และมี CONCEPT ในการออกแบบอย่างไร

แสงที่ใช้ในภัตตาคารเป็นตัวช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการรับประทานอาหาร โดย

ปกติแสงในภัตตาคารจะใช้แสงจากหลอดไฟชนิดมีไส้ (INCANDESCENT) เนื่องจากหลอดไฟชนิดนี้ให้แสงสว่างที่ค่อนข้างไปทางสีแดง - เหลือง ซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึกเป็นกันเองและเกิดความหุหุมากกว่าหลอดไฟนีออน การให้แสงสว่างภายในภัตตาคารมักใช้แสงหลาย ๆ ชนิดปะปนกัน แล้วแต่ลักษณะการออกแบบและประโยชน์ใช้สอย การให้แสงสว่างเฉพาะโต๊ะอาหารให้ความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ นอกจากนี้การติดตั้งวงจรไฟฟ้าแบบพิเศษ เช่น สวิตช์สำหรับหรี่แสงนั้นมีประโยชน์ในภัตตาคาร เพราะจะปรับให้สว่างหรือสลัวก็ได้และการให้แสงจัดในบริเวณที่ต้องการเน้นหรือจุดที่น่าสนใจ เช่น เหนือโต๊ะอาหาร เหนือเคาน์เตอร์ จะทำให้ภัตตาคารดูสวยงามขึ้น

สรุปวิธีการพิจารณาการใช้แสงในส่วนภัตตาคาร

1. รูปแบบโดยทั่วไปของภัตตาคารเป็นแบบไหนก็ควรเลือกรูปแบบให้เหมาะสม
2. พิจารณาจากแปลน การวางเฟอร์นิเจอร์ที่สมบูรณ์แบบแล้วทำให้แสงไฟที่วางไม่ผิด ในกรณีที่ภัตตาคารนั้นใหญ่และหลายระดับอีกทั้งมีเวทีแสดงดนตรี
3. กำหนดความสว่างของไฟตามความเหมาะสมของแต่ละแบบ
4. ในกรณีที่มีไฟสลัวบ้างก็ต้องให้แขกสามารถอ่านเมนูเห็น
5. ศึกษาโครงสร้างของเพดาน ควรเลือกแบบที่แสงไฟไม่ส่องเข้ามายังตาแขก
6. มีวิธีป้องกันแสงสะท้อนที่ดี ในกรณีที่ไม่ต้องการการสะท้อนแสง
7. แสงไฟที่ห้อยจากเพดาน ควรเลือกแบบที่แสงไม่ส่องเข้ามายังตาแขก
8. สำหรับไฟที่ห้อยต้องไม่อยู่ในตำแหน่งที่ถูกศีรษะได้ เช่น อยู่เกินระดับศีรษะ หรือเหนือเฟอร์นิเจอร์ที่คนเข้าไม่ได้ เช่นเหนือโต๊ะ เป็นต้น

7. คอฟฟี่ช้อป (COFFEE SHOP)

เป็นส่วนบริการอาหารอย่างเป็นกันเอง ส่วนนี้เน้นการบริการอาหารแบบรวดเร็ว บรรยากาศโดยรวมจึงควรสบาย ๆ เป็นกันเอง ไม่หุหุหนาเกินไปนัก

การให้แสงสว่างส่วนนี้ควรให้สว่างปานกลาง มีความสว่างทั่วบริเวณ ไม่ควรเล่นไฟแสงเป็นจุด ๆ ให้มากนัก หากเป็นไปได้ควรดึงแสงสว่างจากธรรมชาติเข้ามาใช้ในส่วนนี้ให้มาก ๆ ก็จะเป็นผลดีทั้งในเรื่องของความประหยัดและยังทำให้บรรยากาศโดยรวมดู RELAX ขึ้นด้วย การเลือกหลอดไฟอาจเลือกใช้หลอดแบบมีไส้ (INCANDESCENT) ร่วมกับหลอดไฟนีออน (FLUORESCENT) ไม่ว่าจะใช้ไฟแบบใดก็ตาม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือระวังการติดตั้งไฟที่จะสะท้อนเข้าตาผู้รับประทานอาหาร

8. ครัว (KITCHEN)

การให้แสงไฟสำหรับครัวในปัจจุบันนั้น มักจะมีปัญหาเรื่องการสะท้อนของวัตถุ เช่น สเตนเลสสตีล การให้แสงสว่างมักจะให้แสงที่สว่างมากเท่ากันทั้งห้องเพื่อความสะดวกสบาย

ในการทำงาน

2.6.4 ระบบเสียง

เสียงเป็นพลังงานที่ไม่สามารถผ่านสุญญากาศได้ ต้องผ่านตัวกลางทั้งอากาศของเหลว และของแข็ง หูคนโดยทั่วไปจะได้ยินเสียงที่ความถี่ประมาณ 16 – 2,000 Hz

2.6.4.1 หลักการจัดระบบเสียงภายในห้อง

การออกแบบเพื่อให้มีระบบเสียงที่ดี ต้องคำนึงถึงการสะท้อนเสียง การดูดกลืนเสียง และการกระจายเสียง ทั้งนี้มีความเกี่ยวข้องกับ

- การเลือกใช้วัสดุ
- การออกแบบรูปร่างของห้อง
- การจัดเครื่องเรือน

2.6.4.2 การดูดเสียง

พลังงานของเสียงประกอบด้วย AIR PRESSURE ซึ่งเกิดจากการไหวตัวของมัชฌิมในรูปแบบและขนาดที่เคลื่อนเสียงประสาทรูปร่างได้

PREFABRICATED ACOUSTICAL UNITS แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. เป็นแผ่นสำเร็จรูป รูพรุน หรือผิวหน้าขรุขระ แบ่งเป็น

1.1 ALL MATERIAL UNIT เป็นเม็ดเล็กๆ

1.2 ALL MATERIAL UNIT เป็นเม็ดเล็กๆ และใช้ยิปซัมหรือ LIMES

เป็นตัวยึด

1.3 MINERAL หรือใยไม้อ่อน ผสมกับ MINERAL BINDER ซึ่งไม่

ติดไฟ เช่น แผ่น SOFTION

2. เป็นแผ่นสำเร็จรูปที่เจาะรูพรุนด้วยเครื่องจักร และมีรูเป็น PATTERN

แบ่งเป็น

1.1 เป็นแผ่นที่มีผิวหน้าแข็งและแกร่ง เจาะรูพรุน ใช้สำหรับเป็นแผ่น

ปิดหน้า หรือเป็นตัวยึดกับวัสดุดูดเสียงที่อ่อนนุ่ม

1.2 เป็นแผ่นวัสดุที่มีผิวหน้าอ่อนนุ่มกว่าแบบแรก เจาะรูพรุน สามารถ

ที่จะทาสีได้โดยไม่ทำให้คุณสมบัติดูดเสียงลดลง

1.3 เป็นวัสดุแบบเดียวกับ แบบที่ 2 แต่เจาะให้ทะลุเป็นทางบาง หรือ

ทำเป็นร่องซึ่งสามารถดูดเสียงได้ดี

3. เป็นแผ่นที่ผิวหน้าเป็นใย (FISSURE SURFACE)

อาจทำได้จากวัสดุหลายชนิด เช่น จาก MINERAL UNIT เป็นเม็ดหรือพวก CORK มีคุณสมบัติดูดเสียง วัสดุนี้นี้ผิวหน้าหยาบเป็นหลุมเป็นบ่อมาก แบ่งเป็น

1.1 เป็นแผ่นทำด้วยใยไม้บางๆ เช่น ใยกับผสมกับ MINERAL BINDER ผิวหน้าเรียบปานกลางและหยาบ

1.2 ทำด้วยใยไม้ชนิดต่างๆ เช่น ใยไม้สน ไม้ปล้อง ฯลฯ วัสดุประเภทนี้ติดตั้งยาก แต่ราคาถูก

การทำสึบนแผ่นวัสดุดูดเสียง

การพิจารณาอย่างรอบคอบ ก่อนการทาสีแผ่นวัสดุดูดเสียงเป็นอย่างมาก เพราะวัสดุบางชนิดเมื่อทาสีไปแล้วจะทำให้คุณสมบัติเปลี่ยนไป

1. วัสดุที่เป็นแผ่นบางๆ ดูดเสียงด้วยการสั่นไหวตัว และวัสดุที่มีรูพรุนผิวหน้าเป็นรูขรุขระ ถ้าการทาสีแล้วไม่ไปอุดรูก็สามารถใช้สีทุกสีทำได้

2. วัสดุจาก ACOUSTIC PLASTER หรือ FIBER BOARD เมื่อทาสีแล้วสีจะไปเคลือบทำให้คุณสมบัติการดูดเสียงลดลง

2.6.4.3 เสียงรบกวน (NOISE)

คือ เสียงที่คงเกิน 100 เดซิเบลขึ้นไป เป็นเสียงที่เราไม่ต้องการ เสียงรบกวนทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง ทำให้ประสาทหูเสื่อมลง อาจทำให้เป็นผลเสียทางอารมณ์และอาจเกิดโรคประสาทได้

2.6.4.4 การใช้ระบบกระจายเสียงในส่วนต่างๆ

ระบบกระจายเสียง ประชาสัมพันธ์และเสียงเพลง ซึ่งเปิดจากสถานีวิทยุ หรือ เทปไปยังส่วนต่างๆ ของโรงแรมสำหรับระบบที่ใช้ แยกเป็น

- โดยทั่วไป ได้แก่ ส่วนของแขกและส่วนทำงานเจ้าหน้าที่

- เฉพาะส่วน ได้แก่ บริเวณโถงทางเข้าของส่วนห้องสัมมนา ห้อง

ประชุม ห้องจัดเลี้ยง และนันทนาการ

- ระบบกระจายเสียงทั่วไป ใช้ระบบ CENTRAL SOUND

TRANSMISSION หรือ AM / FM ควรแยกใช้เฉพาะห้องพักแขก

สรุบบระบบเสียง

1. ที่แผนกต้อนรับและแผนกประชาสัมพันธ์ จะมีเครื่องเสียงประกอบด้วยเครื่องขยายเสียงและเครื่องเทป 4 ช่องทาง

2. บริเวณห้องโถงและทั่วๆ ไป จะมีลำโพงติดซ่อนในเพดาน

3. ในห้องนอนมีลำโพงซ่อนในเพดาน ที่หัวเตียงจะมีสวิทช์

4. การเดินสายระบบเสียงแยกออกจากระบบอื่นๆทั้งหมดเดินในท่อ

2.6.5 ระบบป้องกันอัคคีภัย

ในอาคารต่างๆ ระบบที่จัดสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ระบบป้องกัน

อัคคีภัย เพราะเมื่อเกิดเพลิงไหม้ขึ้นแล้ว จะสร้างความเสียหายให้กับอาคารได้ ดังนั้นอาคารควรจะมีระบบนี้เพื่อช่วยบรรเทาเพลิงไหม้ ก่อนที่ระดับเพลิงจะมา

ระบบเตือน และ ป้องกันอัคคีภัย สามารถแบ่งได้หลายประเภท คือ

1. ป้องกันการเกิดเพลิงไหม้ในขั้นแรก โดยการออกแบบที่ตัวอาคาร กำหนดแยกส่วนใช้งานที่อาจเป็นสาเหตุให้เกิดเพลิงไหม้ออกไปจากส่วนใช้สอยอื่นๆ หรือการใช้วัสดุทนไฟ เช่น ผนังโครงสร้าง ค.ส.ล. หรือกระจก เป็นต้น การกำหนดเขตที่อาจเป็นอันตรายให้คงสูญบุหรือ

2. การเตือนภัยเมื่อเกิดเพลิงไหม้ (FIRE ALARM) ซึ่งมีวิธีเตือนภัยให้แก่ผู้พักอาศัยภายในอาคารได้หลายวิธี คือ

2.1 เตือนด้วยคน โดยจัดให้มีป้อมสัญญาณแจ้งเพลิงไหม้ (FIRE ALARM) ไว้ในตำแหน่งที่มองเห็นได้ชัด โดยไม่ควรอยู่ห่างไกลเกิน 50 เมตร จากจุดต่างๆ ป้อมสัญญาณจะอยู่ในกล่องโลหะทาสีแดงและมีช่องกระจกบานๆ ปิดอยู่ เพื่อป้องกันการกดปุ่มสัญญาณโดยอุบัติเหตุ พร้อมทั้งมีท่อนโลหะเล็กไว้สำหรับทุบกระจกเพื่อกดปุ่มเตือนภัย

2.2 ระบบเตือนภัยอัตโนมัติ มี 2 วิธี คือ

2.2.1 แบบเตือนด้วยอุณหภูมิ (HEAT DETECTOR) โดยใช้หลักที่ว่าเมื่ออุณหภูมิในบริเวณเครื่องสูงผิดปกติ เครื่องก็จะแจ้งเตือนให้ทราบทันที ซึ่งปัจจุบันที่นิยมใช้กัน คือ

- FIXED TEMP DETECTOR เลือกตั้งอุณหภูมิได้ระหว่าง 136 F
- RATE OF RISE DETECTOR ใช้อัตราการเปลี่ยนแปลง
ก็ได้ คืออุณหภูมิถึงขีดที่ตั้งไว้เครื่องก็จะเตือนทันที (รัศมีของเครื่องใช้ได้ 6 เมตร) แปลงอุณหภูมิภายในนั้นเป็นเกณฑ์ เช่น ในห้องปรับอากาศที่อุณหภูมิ 70 F แล้วอุณหภูมิเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นรวดเร็วเครื่องก็จะทำงาน (รัศมีในการทำงานประมาณ 15 เมตร)

2.2.2 แบบเตือนด้วยควัน (SMOKE DETECTOR)

คือเมื่อมีควันเกิดขึ้นขึ้นในบริเวณนั้นมากผิดปกติ สัญญาณจะแจ้งทันที ซึ่งโดยมากจะติดตั้งในโถงบันได SMOKE DETECTOR ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน คือ

- LIGHT BEAM มีหลอดไฟให้แสงผ่าน แสงที่ตัว SMOKE DETECTOR เป็นตัวแสง คือ ถ้ามีควันไฟบังแสงก็จะทำให้วงจรทำงานทันที ซึ่งในปัจจุบันนิยมใช้แบบนี้เป็นส่วนใหญ่ โดยติดตั้งไว้ในท่อแอร์ก็ได้

- LONIZATION TYPE มีราคาแพง ทำงานโดยใช้ปฏิกิริยาทางเคมี คือ จะเกิดประจุเมื่อมีควันมาก

- HUMIDITY TYPE ใช้ความชื้นเป็นตัวนำให้วงจรสัญญาณแจ้งเตือนภัยของเครื่องทำงาน คือ เมื่อเกิดเพลิงไหม้ก็จะเกิดความชื้นขึ้นมาด้วยและความชื้นนี้ก็จะ

เป็นสื่อที่จะทำให้อ่างจระทำงาน

2.2.3 การจำกัดบริเวณเพลิงไหม้ชั้นเฉพาะบริเวณ

เช่น ห้องซึ่งใช้เครื่องปรับอากาศที่มีระบบท่อลม จะทำให้ลุกลามไปตามท่อลมได้จึงมักมีการติดตั้งประตูกันไฟในท่อด้วย การควบคุมจะถูกสั่งการจากห้องควบคุม ประตูกันไฟนี้จะทำให้ไฟไม่ลุกลามไปต่อและยังมีส่วนทำให้บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้นั้นเป็นห้องอับอีกด้วย

2.2.4 การหนีไฟ

ควรมีบันไดหนีไฟทุกชั้น กระจายอยู่ห่างกันไม่เกิน 90 เมตร เพื่อกระจายคนสู่พื้นด้านล่างได้เร็วที่สุด โดยบันไดหนีไฟที่ต้องควบคุมพัลลภอยู่บนสุด หรือ ช่องบันไดหนีไฟ โดยการดูดอากาศจากภายนอกเข้าไปข้างในและในขณะที่เดียวกันก็จะมีพัลลภดูดอากาศ ดูควันจากบริเวณ SMOKE STAGE ซึ่งมีอยู่ทุกชั้น ไล่ควันจากบริเวณหนีไฟ

2.2.5 ระบบผจญเพลิง มีหลายระบบด้วยกัน คือ

- ระบบดับด้วยคน ได้แก่ ทราบ ถึงดับเพลิง และระบบหัวฉีดน้ำ เป็นต้น ระบบฉีดน้ำเป็นระบบที่มีราคาไม่แพง แบบท่อเปียก ได้แก่ ท่อดับเพลิงพร้อมหัวฉีดน้ำ ซึ่งมีน้ำในท่อที่พร้อมที่จะใช้ทันที แต่เนื่องจากเป็นระบบที่ต้องมีถังน้ำขนาดใหญ่สำหรับสำรองน้ำและต้องทำท่อความดันน้ำรอกการใช้

- ระบบดับแบบอัตโนมัติ มีลักษณะการควบคุม 2 แบบ คือ แบบควบคุมด้วยตัวเอง ได้แก่ ระบบที่ทำงานเมื่อถูกกระตุ้นด้วยความร้อน ณ จุดที่เกิดเพลิงไหม้ และแบบควบคุมด้วยพนักงานในห้องควบคุม โดยจะใช้คู่กับระบบเตือนภัย

สารที่ใช้ในการดับเพลิง มี 2 ชนิด

1. แก๊ส มักเป็นสารที่ไม่ช่วยในการคิดไฟและหนักกว่าอากาศ ใช้ในการปิดหรือคลุมบริเวณเพลิงไหม้ให้ขาดออกซิเจน ซึ่งใช้ในการเผาไหม้ทำให้ไฟไม่ติด แบบนี้มีราคาแพงมากเนื่องจากมีอุปกรณ์มากและใช้ความพิถีพิถันเป็นพิเศษ เช่น การติดตั้งท่อแก๊ส ปัมแก๊ส ถังบรรจุแก๊ส ส่วนแก๊สที่ใช้มักจะเป็นแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์หรือแก๊สฮาโลน ซึ่งชนิดหลังเป็นแก๊สที่ไม่ทำให้อุณหภูมิลดต่ำ จนเป็นอันตรายต่ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และยังมีประสิทธิภาพสูงอีกด้วย

2. น้ำ มีหลักการดับเพลิง โดยอุณหภูมิของวัตถุเชื้อเพลิงไม่ให้ถึงฉนวนและใช้สกัดเชื้อเพลิงบริเวณเพลิงไหม้ ระบบนี้เรียกว่า “ระบบหัวฉีดอัตโนมัติ”

ระบบหัวฉีด SPRINKLE SYSTEM

จัดวางท่อทางนอนไว้เป็นจุดๆ ใกล้เคียงเพดาน ท่อเหล่านี้จะมีหัวฉีดซึ่งเป็นเบ้าที่สร้างขึ้นไว้เมื่ออุณหภูมิถึงขีดที่ตั้งไว้ (ประมาณ 135 F - 160 F) หัวฉีดก็จะฉีดน้ำเป็นฝอยลง

มา ระบบ SPRINKLE SYSTEM มีอยู่ 2 แบบ คือ

- ท่อเต็ม (WET TYPE) ระบบมีน้ำอยู่ตลอดในท่อหลักและท่อแยก
- ท่อเปล่า (DRY TYPE) ไม่มีน้ำอยู่ในท่อแยก เว้นแต่เมื่อเกิดเพลิงไหม้

โดยทั่วไปจะจำกัดในอาคารที่ไม่ติดระบบระบายความร้อน

ระยะห่างของหัวฉีด SRINKLE HEAD ขึ้นอยู่กับ

การก่อสร้างเพดาน ระยะห่างของการวางตง ประเภทของการใช้พื้นที่และเนื้อที่รวมทั้งหมด เช่น

- โครงสร้าง ไม่มีฝ้า อาคารที่ไม่ป้องกันไฟ (NON - FIREROOF

BUILDING) ควรมีหัวฉีด 1 หัว / 7 ตารางเมตร

- อาคารที่เกิดอัคคีภัยได้ง่าย ควรจะมี 1 หัวฉีด / 6.5 ตารางเมตร
- อาคารที่เกิดอัคคีภัยได้ง่ายปานกลาง ควรจะมี 1 หัวฉีด / 9 ตารางเมตร
- สำหรับอาคารทนไฟ ควรจะมี 1 หัวฉีด / 18 ตารางเมตร
- อาคารทั่วไป ควรจะมี 1 หัวฉีด / 8 ตารางเมตร

2.6.6 ระบบไฟฟ้า

ระบบไฟฟ้าของโรงแรม ต่อสายไฟหลักจากเมนหลักของการไฟฟ้านครหลวง โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. มีแผงสวิทช์แรงสูง หม้อแปลงไฟฟ้า แผงเมนสวิทช์แรงต่ำ ประกอบเข้าด้วยกันเป็น UNIT SUBSTATION โดยใช้หม้อแปลงชนิด DRY TYPE CASTSEIN ซึ่งกินเนื้อที่น้อย สะดวกต่อการบำรุงรักษาและยังสามารถที่จะติดตั้งในห้องแบบธรรมดาได้

2. มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าไว้สำรอง กรณีที่ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าเกิดการขัดข้อง ซึ่งมีสวิทช์อัตโนมัติสามารถเดินเครื่องได้เองและจ่ายไฟในส่วนที่สำคัญๆ เช่น ไฟแสงสว่างส่วนทางเดินลิฟต์ ห้องเย็น ห้องครัว

3. สายไฟซึ่งใช้เดินในท่อเดินท่อเป็นแบบ BUS DUST ซึ่งสะดวกต่อการแยกสายไฟเข้าแผงประจำชั้น แต่ละชั้นกินเนื้อที่น้อย ทำให้ไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในช่วงของระบบ

4. ในห้องพัก ระบบแสงสว่างออกแบบให้สามารถ เปิด - ปิด ได้ในสวิทช์หลักที่หัวเตียงและที่ประตูห้อง เพื่อความสะดวกของผู้ใช้ห้อง และยังสามารถที่จะแยกปิดแต่ละส่วนได้

5. วงจรย่อยที่แยกเข้าห้องพัก ใช้วงจรอิสระไม่ปะปนกัน ดังนั้นในกรณีที่ไฟฟ้าห้องใดเกิดขัดข้องก็สามารถเข้าไปแก้ไขโดยไม่ส่งผลกระทบต่อห้องอื่นๆ

2.6.7 ระบบอุปกรณ์อื่นๆ

1. ระบบประชาสัมพันธ์และบริการเพลง

ประกอบด้วย ตัวกระจายเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องเล่น CD และลำโพงซึ่งติดตั้งอยู่ตามส่วนต่างๆ ที่กำหนดขึ้นภายในโรงแรมมีวงจรของไมโครโฟนติดตั้งอยู่ เพื่อใช้ประชาสัมพันธ์

2. ระบบโทรทัศน์และวิทยุ

การรับและการแพร่ภาพขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ การจัด และการติดตั้งอุปกรณ์ ประกอบด้วยระบบสายอากาศหลัก (TELEVISION) เครื่องขยายสัญญาณ และเครื่องกระจายสัญญาณ ไปยังเครื่องรับแต่ละเครื่อง โทรทัศน์วงจรเปิดและเชื่อมต่อเข้ากับระบบ VHF

3. ระบบส่งเอกสาร

เครื่องมือที่ติดตั้งใช้สำหรับการส่งเอกสาร บัญชี ใบส่ง หรือจดหมายติดต่อระหว่างส่วนบริการ ส่วนงานต่างๆ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีความรวดเร็ว แน่นนอนในการแจ้งข่าวสารต่างๆดังนี้

- ระบบท่ออากาศ จะใช้ระบบท่ออากาศใดต่อระหว่างส่วนกลางไปยังสถานีย่อย เช่นในส่วนของเลขเขี้ยวของภัตตาคาร บาร์ หรือติดต่อกับส่วนปฏิบัติงานอื่น ๆ เช่น ห้องทำงาน ห้องหัวหน้า ห้องทำงานแม่บ้าน

- ระบบสายพาน เป็นการส่งโดยการเคลื่อนที่ของสายพานหรือโซ่

- ระบบคอมพิวเตอร์ เป็นการส่งข้อมูลโดยผ่านอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยแท่นพิมพ์ อักษรและจอภาพ สามารถป้อนข้อมูลไปยังแหล่งเก็บข้อมูล และเรียกข้อมูลที่บันทึกเอาไว้มาใช้ได้ตลอดเวลา การส่งข้อมูลในระบบนี้จะรวดเร็วและแน่อนในการแจ้งข่าวสารมากกว่าระบบอื่น

4. ระบบรักษาความปลอดภัย

ระบบรักษาความปลอดภัย ระบบ CLOSED CIRCUIT โดยเป็นระบบโทรทัศน์วงจรปิด ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. กล้องรับภาพ TV. CAMERA

2. จอรับภาพ TV. MONITOR

3. SEQUENTIAL SWITCHER อุปกรณ์ควบคุมต่างๆ

นอกจากนี้ยังมีการรักษาความปลอดภัยในระบบ CARD TOUR อีกด้วย คือ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะเดินตรวจตราทั่วอาคารตลอด 24 ชม. ป้องกันคนที่ไม่ได้รับอนุญาตไม่ให้รับอนุญาต

5. ระบบ KEY CARD

เป็นระบบที่นำมาใช้แทนกุญแจ โดยการใช้ในลักษณะเป็นบัตร ขนาด 2 X 3 นิ้ว ซึ่งทำงานร่วมกับคอมพิวเตอร์

การใช้งาน เมื่อแขกเข้ามา CHECK IN พนักงานต้อนรับจะป้อนข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของแขกลงในคอมพิวเตอร์ จากนั้นคอมพิวเตอร์จะบันทึกรหัสสำหรับแขกลงบน CARD ซึ่ง CARD จะใช้เป็นกุญแจห้องสำหรับเปิดประตูในห้องพัก และยังสามารถใช้บัตรนี้แทนการใช้จ่ายเงินเมื่อเข้าใช้บริการในส่วนอื่นๆของโรงแรม เช่น LOBBY LOUNGE , COFFEE SHOP , RESTAURANT เป็นต้น โดยการบริการขึ้นบัตรนี้ให้แก่พนักงานหลักจากการใช้บริการ ซึ่งพนักงานจะนำบัตรไปยังแคชเชียร์แล้วทำการบันทึกข้อมูลค่าบริการต่างๆ ที่ผู้มาพักได้ใช้ระหว่างที่เข้าพัก ซึ่งเป็นบริการที่สะดวกสบายและรวดเร็วแก่แขกผู้เข้าพัก

6. ระบบแผนผังควบคุม (CONTROL PLAN)

เป็นระบบที่อยู่ภายในห้องพัก ซึ่ง CONTROL นี้จะเป็นตัวควบคุมระบบต่างๆ ทั้งหมดภายในห้องพัก โดยแผนผังควบคุมที่ใช้จะวางบน โต๊ะหรือจะทำติดกับหน้าโต๊ะข้างเตียงก็ได้

ส่วนประกอบของ CONTROL PLAN

1. แผงควบคุมวิทยุ ประกอบด้วย

- ปุ่มเปลี่ยนคลื่น
- ปุ่มหรี - เร่งเสียง
- ปุ่มปิด - เปิดวิทยุ

2. แผงนาฬิกาบอกเวลา ซึ่งสามารถตั้งเวลาปลุกได้

3. แผงควบคุมไฟฟ้าภายในห้องในจุดต่างๆ เช่น ENTRANCE ,

BEDROOM , LIVING ROOM

4. แผงควบคุมทีวี ประกอบด้วย

- ปุ่มเปิด - ปิดทีวี
- ปุ่มเปลี่ยนช่อง
- ปุ่มหรี - เร่งเสียง

5. แผงควบคุม AIR CONDITIONING ประกอบด้วย

- ปุ่มเปิด - ปิดเครื่อง AIR CONDITIONING
- ปุ่มปรับระดับความเย็น

6. แผงควบคุมการบริการ เช่น DO NOT DISTURB เมื่อกดปุ่มนี้ไฟ

สัญญาณที่ติดไว้หน้าห้องจะสว่างขึ้นเมื่อแม่บ้านเห็นก็จะเข้ามาทำความสะอาด

2.7 ข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท

จิตวิทยาการใช้สี

สีทุกสีที่มีอิทธิพลต่อจิตใจมนุษย์มาก เพราะสามารถกระตุ้นให้เกิดอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ ทั้งร้อนแรง อบอุ่น ชุ่มชื้น เยือกเย็น กระปรี้กระเปร่า ซึ่งการออกแบบตกแต่งภายในนั้น จำเป็นต้องให้สีที่มีความสัมพันธ์ตามหน้าที่ ประโยชน์ใช้สอยของสถานที่นั้นๆ ทำให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น และบางเวลาก็ยังช่วยแก้ความรู้สึกที่บกพร่องต่างๆ ได้ เช่นการใช้สีที่ให้ความรู้สึกสนุกสนาน ตื่นเต้น อบอุ่น ได้ตามต้องการ

2.7.1 จิตวิทยาในการเลือกผ้าและสี

ในการเลือกชนิดและสีของผ้ามาควรคำนึงถึงสีสันทัน ลวดลายว่าเหมาะสมกับบรรยากาศและ สภาพแวดล้อมนั้นหรือไม่ การจัดโดยไม่พิจารณาสิ่งแวดล้อมนั้นอาจทำให้ผลงานออกแบบนั้น ผิดเป้าหมายได้ พothที่จะแยกความรู้สึกที่ได้จากการตกแต่งผ้าชนิดต่าง ดังนี้

1. ผ้าไหม จะให้ความรู้สึกมีพิธีรีตอง เป็นระเบียบให้ความสง่างามแก่สถานที่
 2. ผ้ากำมะหยี่ ให้ความรู้สึกหรูหรา ฟุ่มเฟือย ภูมิฐาน นุ่มนวล มีราคา
 3. ผ้าฝ้าย ให้ความรู้สึกอบอุ่น เป็นกันเอง สนุกสนาน
 4. ผ้าป่าน ให้ความรู้สึกโปร่งสบาย โรแมนติก
 5. ผ้าลูกไม้ ให้ความรู้สึกน่ารัก โรแมนติก
 6. วัสดุยางชนิดบาง ให้ความรู้สึกแข็งแรง ชิงชัง เป็นทางการ น่าเชื่อถือ
 7. ม่านไม้ไผ่ ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ สบาย
- นอกจากนี้เนื้อผ้ายังมีอิทธิพลให้ความรู้สึกด้วย

1. ผ้าเนื้อหยาบ ให้ความรู้สึกหนักแน่น มีความเป็นพิเศษ สำหรับใช้ในห้อง ขนาดเล็กจะรู้สึกอึดอัด ควรใช้ในห้องขนาดใหญ่

2. ผ้าเนื้อเรียบ ให้ความรู้สึกเบา ผ่อนคลาย เหมาะกับห้องขนาดเล็กๆ แคบๆ

2.7.2 จิตวิทยาการใช้สี

สีมีอิทธิพลในทางจิตวิทยาแก่มนุษย์มาก ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกอิทธิพลของสีต่อ อารมณ์มีรายละเอียดคร่าว ๆ ได้ดังนี้

- สีเทา (grey) ให้ความรู้สึกเป็นทางการ บางครั้งก็ดูเย็นชา
- สีดำ (black) ให้ความรู้สึก ลึกลับ มีด ทุกข์โศก น่ากลัว มีพลัง
- สีขาว (white) ให้ความรู้สึก สะอาด บริสุทธิ์ เปิดเผย สันติภาพ
- สีแสด ให้ความรู้สึก ตื่นเต้น เร้าใจ อบอุ่นก่อนข้างร้อนแรง บาดตา
- สีเหลือง (yellow) ให้ความรู้สึกสดชื่น มีชีวิตชีวา สนุกสนาน

เป็นสีที่มองเห็นชัดที่สุด ในงานสถาปัตยกรรมภายใน มักจะใช้ขาวมาช่วย

- สีแดง (red) ให้ความรู้สึกตื่นเต้น สะดุดตามากที่สุด แสดงความก้าวร้าว กล้า ถ้าเป็นสีแดงชาติให้ความรู้สึกมั่นคงสมบูรณ์
- สีน้ำเงิน (blue) ให้ความรู้สึกสงบ ขรึม มีศักดิ์ศรี สุภาพ ถ่อมตน หนักแน่น เยือกเย็น สุขุม ลึกลับ
- สีเขียว (green) ให้ความรู้สึกเป็นกลาง พักสายตา เป็นกันเอง นำวางใจ ร่าเริง สดชื่น กระชุ่มกระชวย สุขุม เยือกเย็น สันติ
- สีชมพู (pink) ให้ความรู้สึกน่ารัก นุ่มนวล อ่อนโยน บริสุทธิ์ ไร้เดียงสา อำนาจความเป็นผู้ดี
- สีม่วง (violet) รู้สึกเยือกเย็น ขรึม สงบ เงียบ บางครั้งให้ความรู้สึกเศร้า ลึกลับในตัว บางครั้งทำให้ดูเบื่อตา

การใช้สีนอกจากจะให้ผลทางด้านความงามแล้ว จะต้องคำนึงถึงด้านจิตวิทยา

2.7.3 อิทธิพลของสีต่อการออกแบบตกแต่งภายใน

ปัจจุบันนี้ สิ่งที่มีอิทธิพลและควรคำนึงในการออกแบบตกแต่งภายใน คือ การใช้สี สีจะช่วยเพิ่มความงามให้กับส่วนต่างๆภายในอาคาร ส่วนใดที่มีความสว่างน้อยสีก็สามารถช่วยให้ส่วนนั้นสว่างขึ้นได้ แต่ในขณะเดียวกันการใช้สีที่ไม่เหมาะสมก็อาจจะทำให้คุณค่าของงานนั้นลดลงไป สิ่งที่มีอิทธิพลในการให้ความรู้สึกอย่างมาก นับตั้งแต่เครื่องใช้ เครื่องประดับ ตลอดจนถึงที่อยู่อาศัย ด้วยเหตุนี้สีจึงนับว่าเป็นส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้

การใช้สีในการตกแต่งภายในของตัวอาคาร จะต้องศึกษาค้นคว้าว่ามีความเหมาะสมเพียงใด เพื่อที่จะได้ผลงานที่ออกมาสวยงาม มีคุณค่า เหมาะสมกับอาคารและประโยชน์ใช้สอยมากที่สุด

สีที่ใช้ในการตกแต่งภายในส่วนต่างๆของโรงแรม

โถงต้อนรับ

เป็นสถานที่ที่มีคนชุกชุมมาก ดังนั้นสีที่ใช้จึงเป็นสีที่อบอุ่นและเบิกบานใจ นอกจากนี้จะมีการเพิ่มลายลงไปบ้างเพื่อให้ดูงามยิ่งขึ้น

ห้องทำงาน

ใช้เป็นที่ทำงานในเวลากลางวันเป็นส่วนมาก อาจจะใช้สีที่มีเนื้อสีเข้มข้นกว่ากว่าสีสำหรับห้องนอน โดยทั่วไปเราจะรู้สึกเบื่อหน่ายในสีเข้มและสดใส ฉะนั้นสีที่ใช้จึงเป็นสีที่อ่อนพอดู และถ้าห้องนั้นทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายซ้ำซาก สีสดใสในโทนอ่อนจะให้ความรู้สึกกระปรี้กระเปร่าได้ง่าย

ห้องรับแขก

โดยห้องรับแขกเป็นที่สนทนาปราศรัย รับแขก สีที่ใช้ควรเป็นสีที่เหมาะสมแก่การจะทำให้

จิตใจเบิกบาน ไม่ควรใช้สีที่รุนแรง หลายสี เพราะจะทำให้รู้สึกงัวนวย สีที่เหมาะสมสำหรับห้องรับแขก เช่น สีส้มอ่อนๆ ใช้สำหรับผนัง ใช้สีครามหรือสีม่วงอมฟ้าตาลเข้มสำหรับพรม ส้มแก่สำหรับโต๊ะ ผ้ามู่เก้อ เป็นต้น สิ่งตกแต่งเล็กๆน้อยๆใช้สีส้มแดง เมื่อรวมกันทั้งห้องจะรู้สึกเด่นสง่า

ห้องอาหาร

เป็นห้องซึ่งใช้เฉพาะเวลารับประทานอาหาร ต้องการบรรยากาศที่สะอาด สดใส สบายตา สีที่ใช้อาจเป็นสีเหลืองอ่อน หรือสีครีม สำหรับผนังไม่ควรใช้สีมืดครึ้มเพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกเศร้า ไม่ชวนรับประทานอาหาร แต่ถ้าใช้ผนังสีอ่อน สดใส จะนำรับประทานตกแต่งด้วยผ้าม่านหรือถ้วยชามด้วยสีสดๆ อาจเป็นฟ้าเข้ม เหลืองส้ม หรือน้ำเงิน ก็ช่วยให้บรรยากาศคึกคักน่าสนใจ

ห้องครัว

เป็นห้องที่ต้องการความสะอาดเช่นกัน เป็นห้องที่ใช้ปรุงอาหาร ซึ่งต้องการสีที่สะอาดเข้าช่วย ถ้าใช้สีไม่เหมาะสมถึงแม้อาหารจะสะอาดก็ดูไม่น่าสะอาดได้ และควรใช้วัสดุที่ทำให้ความสะอาดง่าย

คอฟฟี่ช็อป

การใช้สีต้องคำนึงถึงสีที่สะอาดสดใส เช่นเดียวกับห้องอาหารในบ้าน ต่างกันที่วาคอฟฟี่ช็อป ต้องตกแต่งให้ดูทันสมัย และแปลกตาให้ดูทันสมัยและแปลกตากว่าห้องอาหารภายในบ้าน คอฟฟี่ช็อปเป็นส่วนที่มีคนจำนวนมากเข้ามาใช้ ดังนั้นการออกแบบจึงต้องไม่ควรจำเจ ควรมีการปรับเปลี่ยนบ้าง เพื่อเป็นการจูงใจลูกค้าให้เข้ามาอยู่เสมอ

ห้องนอน

สำหรับห้องนอนอาจเป็นสีต่างๆ กันสุดแล้วแต่นโยบายของเจ้าของ แต่โดยทั่วไปจะต้องไม่เกิดความเจ็บและค่าของของสีไม่เข้มเกินไป สีเอกรงค์ ควรใช้สีอย่างยิงเพราะใช้สีเดียว แต่มีค่าของสีหลายสีและเพิ่มเติมสีอ่อนแก่ของสิ่งอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียงบ้าง จังหวะในการใช้สีเข้มของผนัง เพดาน แต่พื้นห้องเป็นสีอ่อนจะทำให้เกิดความวิตก ควรหลีกเลี่ยงสีเช่นนี้ และไม่ควรใช้สีที่เร้าอารมณ์มากนัก เพราะจะทำให้รู้สึกว่าได้พักผ่อนอย่างเต็มที่

ห้องน้ำ

สีสำหรับห้องน้ำซึ่งเป็นห้องที่ใช้อาบน้ำและมีโล่สวม ได้รับความคิดมาจากสีเงาอ่อนแก่อย่างประณีตของสีน้ำทะเล สีเขียวอ่อน ฟ้าอ่อน เป็นสีที่เหมาะสมสำหรับห้องน้ำ ควรใช้สีในวรรณะเย็น ไม่ควรใช้สีในวรรณะร้อนเพราะจะทำให้รู้สึกร้อนถึงแม้ว่าเราจะอาบน้ำอยู่ก็ตาม อาจใช้สีอ่อนในการตกแต่งได้ที่ผ้าเช็ดตัวหรือพรมเช็ดเท้าบ้างเล็กน้อย ความมีชีวิตชีวาอาจจะอยู่ที่การปูกระเบื้องและสิ่งตกแต่งเล็กๆ

2.8 การศึกษาวัสดุที่นำมาใช้ในการออกแบบรีสอร์ท

การใช้วัสดุตกแต่งภายในรีสอร์ทและส่วนอื่น ๆ ซึ่งบางชนิดไม่เหมาะสมและไม่สามารถนำมาใช้ได้ถ้าจะใช้อาจจะเกิดปัญหาจากอากาศชายทะเลที่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุนั้นๆ และต้องเพิ่มการบำรุงรักษาอันเป็นการเสียเวลาเปล่าประโยชน์ จากการวิเคราะห์วัสดุที่จะใช้นั้นต้องทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศแถบชายทะเล และง่ายต่อการรักษาทำความสะอาด และน้ำทะเลไม่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุเหล่านั้น ส่วนใหญ่ที่ใช้กันอยู่ก็จะเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติและจากการประดิษฐ์ต่างๆไป

ไม้ทุกชนิดเช่นไม้สัก ทวาย ไม้ไผ่ ไม้จำฉา ฯลฯ หิน ก็จะมีพวกหินอ่อน หินกาบ หรือ หินทะเล กระฉก และอื่นๆ ซึ่งในความจริงในส่วนของพื้นก็ไม่จำเป็นต้องปูพรมทุกห้อง (นอกจากห้องที่ต้องการความหรูหราสบาย และสวยงาม) เพราะยากแก่การทำความสะอาด เพราะชายทะเลกรวดและทรายจะติดตัว เสื้อผ้าของผู้ที่มาพักตลอดเวลา ซึ่งการที่มาก็ดื้อเปลี่ยนบรรยากาศก็ต้องการความสบายโดยไม่ต้องคอยระวังรักษา หรือใช้โดยไม่มีขีดขัด ไม่สะอาด พื้นส่วนสาธารณะโดยทั่วไปควรใช้หิน กระเบื้องดินเผา หรืออื่น ๆ เพราะเหมาะสมกับอากาศชายทะเล และรักษาง่าย ทำความสะอาดง่าย และคงทนถาวร

1. วัสดุประเภทหิน

วัสดุประเภทหินเหมาะสำหรับผนังภายในและภายนอกและพื้น ทั้งภายในและภายนอกอาคาร เพราะสามารถทนดิน ฟ้า อากาศและยังใช้งานที่สมบุกสมบัน ตลอดจนส่วนที่มีคนพลุกพล่าน เนื่องจากหินทนทานต่อการสัมผัสและทำความสะอาดง่าย ซึ่งยังให้ความงดงาม ประทับใจ มีค่าและดูหรูหรา หินแต่ละประเภทก็จะมีคุณสมบัติที่ต่างกันไป ดังนี้

หินแกรนิต

ส่วนมากใช้ในการกรุผนังหรือพื้นทางเดินของส่วนต่างๆ เนื่องจากเป็นหินที่แข็งแรงที่สุด และมีความทนทาน เมื่อขัดขึ้นเงาจะมีลักษณะคล้ายหินอ่อน บำรุงรักษาทำความสะอาดง่าย

หินกาบ

คือหินที่ซ้อนเป็นชั้นๆ ที่นิยมใช้มีหลายสี คือ สีน้ำตาล ดำ เหลือง ส้ม แดง ม่วง(ราคาแพงมากที่สุด) หายากแต่ดูไม่เป็นธรรมชาติ นิยมนำมาปูพื้น ผนัง

หินอ่อน

การนำมาใช้จะใช้กับผนังภายในเป็นส่วนมาก มีสีให้เลือกหลากหลาย เป็นหินที่สามารถทนสกปรก ทนสารเคมีบางชนิดได้ หินอ่อนช่วยเสริมสร้างคุณค่าการตกแต่งได้เป็นอย่างดี ให้ความรู้สึกโอ้อ่า สวยงามตามธรรมชาติ สีที่นิยมได้แก่ สีเทา สีขาว สีดำ สีชมพูและสีส้มเหลือง

2. วัสดุประเภทดินเผา

วัสดุประเภทดินเผา เช่น กระเบื้องและเซรามิก สามารถใช้กรุผนังและพื้น ราคาถูกกว่าหิน ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ การสีกร่อน บำรุงรักษาอย่างต่อเนื่องมีลวดลายให้เลือกได้มากกว่า

อิฐ

อิฐสามารถนำมาใช้โดยสีธรรมชาติของมัน มีสีแดง สีเหลือง สีเทา ขาว มีราคาถูกกว่าหิน คงทนและง่ายต่อการรักษา

กระเบื้อง

เป็นวัสดุที่สามารถปูได้ทั้งพื้นผนัง ได้ทุก ๆ ห้องตามที่ต้องการและเหมาะสมสำหรับสภาพดินฟ้าอากาศ มีหลายขนาดหลายแบบและมีสีมากมายให้เลือก แบ่งเป็น 2 ชนิด

- กระเบื้องที่ผลิตในประเทศ มีทั้งคุณภาพและคงทนสวยงาม

ใกล้เคียงกับของต่างประเทศ

- กระเบื้องที่ผลิตจากต่างประเทศ ผลิตด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย จึงทำให้มีคุณภาพมาก กระเบื้องที่ดีที่สุดคือกระเบื้องจากประเทศญี่ปุ่น และกระเบื้องที่สวยงามจากอิตาลี

3. วัสดุประเภทไม้

เป็นวัสดุที่เหมาะสมกับการออกแบบตกแต่งภายใน เป็นวัสดุที่หาง่ายราคาไม่แพง มีความคงทนถาวร และให้คุณค่าทางความสวยงามตามธรรมชาติได้ดี ซึ่งต้องการความเป็นธรรมชาติและมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ไม้มีหลายชนิด ทั้งไม้ที่มีในประเทศและจากต่างประเทศ เช่น

ไม้สัก

เป็นไม้เนื้อปานกลาง ใช้กับงานประณีตได้ดี รวมทั้งมีสีและลวดลายสวยงามเหมาะแก่การนำมาทำเครื่องเรือน การนำมาขัดให้เรียบหรืออาจจะย้อมสีให้เข้มก็จะทำให้สวยขึ้นมาอีกแบบ

ไม้อัดสัก

คือไม้สักที่แปรรูปเป็นแผ่น อัดทับ ไม้เนื้อแข็ง เพื่อให้มีความแข็งตัว ไม่บิดงอหรือหักใช้กรุเครื่องเรือนที่ทำโครงไม้สัก จะดูเผลยกว่าเครื่องเรือนที่ทำผิวด้วยไม้สัก

ไม้อัดยาง

เป็นไม้ชนิดเดียวกับไม้อัดสัก มีความแข็งแรงทนทานพอ ๆ กัน แต่เนื้อไม้และลวดลายจะน้อยกว่า นิยมนำมาพ่นสีหรือกรูวัสดุอื่นกับผิวหน้าอีกที ราคาถูก

ไม้อัดชมพู

เป็นไม้ที่มีลักษณะคล้ายกับไม้อัดสัก แต่ว่า ลวดลายจะไม่เป็นระเบียบ

เรียบริ้วเหมือนกับไม้อัดสัก ผลิตน้อย ราคาไม่แน่นอน

ไม้ไผ่ วัสดุพื้นบ้าน

ไม้ไผ่ วัสดุพื้นบ้าน เป็นไม้ที่ทำได้ง่ายและมีอยู่ทั่วไปในทุกภาคของเมืองไทย เป็นวัสดุที่มีราคาไม่แพงจนเกินไป แต่มีความแน่นอน คือ ไม่ว่าจะแปรรูปแบบไปอย่างไร ก็ยังมีคุณค่าในตัวเองที่เห็นได้อยู่เสมอว่าเป็นไม้ไผ่ และไม่ทิ้งความเป็นธรรมชาติในตัวของมันเองได้เลยถึงแม้ว่าจะผนวกเอาฝีมือและความคิดของคนในการนำมาใช้แล้วก็ตาม ไผ่จึงเป็นไม้ที่คนเห็นแล้วอดนึกถึงธรรมชาติและความรู้สึกที่ผ่อนคลายขึ้น ในสภาพว่าเหมือนนั่งอยู่ในบรรยากาศนั้นไม่ได้

ไม้ไผ่ ที่จะนำมาตกแต่งนั้น จะต้องผ่านกรรมวิธีหลายอย่าง ตั้งแต่การแช่น้ำในน้ำยา ต้ม ย่าง และอบ ก่อนที่จะนำมาใช้ในลักษณะการออกแบบที่แตกต่างออกไป ไม้ไผ่นี้เหมาะสม เป็นอย่างมากสำหรับการตกแต่งบริเวณที่อยู่อาศัย หรือนำมาประกอบในการทำเฟอร์นิเจอร์ โคมไฟกั้นผนังแต่งเพดานและอื่น ๆ นับเป็นการเหมาะเป็นอย่างมากที่จะใช้กับสถานที่ เป็นชายทะเล เพราะปลอดภัยจากปัญหาจากไอน้ำเค็มที่จะทำให้เกิดสนิมเร็วขึ้นกว่าปกติ แต่ที่สำคัญในยุคเศรษฐกิจเท่าที่จำเป็นในปัจจุบัน จะเป็นวัสดุที่มีราคาถูกกว่าวัสดุอื่น ๆ และจากการที่ได้ผ่านกรรมวิธีต่าง ๆ มาแล้ว ทำให้ไม้ไผ่ที่นำมาใช้จะมีความคงทนถาวร และปลอดภัยจากมอดกัดเจาะ

การใช้ไม้ไผ่ปูพื้น

ปัจจุบันมีป่าไผ่ไผ่ซึ่งมีความคงทนและมีพื้นผิวที่สวยงาม นำมาปูพื้นเฉพาะช่วงหรือปูตลอดแนว ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติดีกว่าไม้ปาเก้หรือพรม

การใช้ไม้ไผ่ทำม่านบังตา

เพราะลักษณะเป็นปล้องกลมเมื่อมาจับสานกันเป็นผืนก็ทำให้ดูสวยงาม การสานตัวกันทำให้เป็นแผงขึ้นนี้ ทำให้เกิดลวดลายขึ้น เราสามารถออกแบบลวดลายของม่านบังตาไม้ไผ่นี้ได้หลายแบบ อาจจะสานเป็นตารางหรือเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน หรือลายแบบอื่นๆ ได้อีกมาก หรือจนกระทั่งเป็นลายอิสระไม่มีรูปทรงแน่นอน

4. วัสดุประเภทหวาย

วัสดุประเภทหวาย เป็นวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติในเมืองร้อน เหมาะสมกับการนำมาใช้ตกแต่งโรงแรมประเภทตากอากาศ โดยตกแต่งส่วนที่ต้องการจะพักผ่อนทั่วไป เพราะมีความกลมกลืนกับธรรมชาติ ได้บรรยากาศพื้นถิ่น รวมทั้งราคาถูกและน้ำหนักเบา

ข้อเสียของหวาย

1. ไม่ทนต่อการกัดกินของสัตว์เล็กๆ เช่น มอด หรือ เชื้อรา แต่ก็สามารถป้องกันได้โดยการทำน้ายารักษาเนื้อไม้

2. ไม่แข็งแรงทนทานเหมือนไม้ โดยเฉพาะส่วนที่เป็นหวายเส้นเล็กๆ อาจจะ

ขาดได้ง่าย มีชอกและมมมมากทำให้เกิดความสกปรกง่าย

3. ไม่ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ มีอายุการใช้งานที่สั้นถ้าดูแลรักษาไม่ดี
4. ติดไฟง่าย
5. วัสดุประเภทแร่ธาตุต่างๆ

5. วัสดุโลหะ

สแตนเลส

เป็นโลหะที่พิเศษกว่าเหล็กธรรมดาทั่วไป คือ ไม่เป็นสนิม แข็งแกร่งแต่มีราคาสูงกว่าเหล็ก มีทั้งชนิดแผ่นและท่อกลม มีผิวที่มันวาว เบากว่าเหล็ก

ทองเหลือง

เป็นโลหะที่มีความแข็งแรง ผิวสีเหลือง ราคาแพง บำรุงรักษายาก แต่ว่าคุณสมบัติของทองเหลืองสามารถตัด โกง งอ หรือหล่อเป็นรูปต่างๆได้

กระจก

ปัจจุบันกระจกเป็นวัสดุที่สำคัญมากในการออกแบบตกแต่งภายใน เพราะมีความสวยงามและสามารถใช้กับวัสดุอื่นได้ด้วย มีความโปร่งแสง หนาและมีความแข็งแรง กระจกสามารถทนไฟ กันลม กันฝนได้ ป้องกันจากเชื้อราและสามารถป้องกันเสียงรบกวน โดยไม่ปิดบังทัศนียภาพนอกได้ กระจกมีหลายรูปแบบทั้งสีตันและคุณสมบัติ เช่น กระจกดูดความร้อน กระจก 2 ชั้น ช่วยกระจายแสงและกรองความร้อน กระจกบานเกล็ดเปิดรับลมได้

พรม

ปัจจุบันพรมที่ใช้กันอยู่ มี 5 ประเภท คือ

1. พรมมาตรฐานทั่วไป เป็นพรมทอจากไหมจริงๆ แบ่งเป็น
 - พรมชนิดขนสัตว์แท้
 - พรมใยสังเคราะห์
2. พรมมาตรฐานแยกชั้น

เป็นพรมลักษณะเดียวกับแบบแรกแต่มีขนาดย่อย และขายเป็นชิ้นใช้วางบนพื้น โดยไม่ต้องติดยึด

3. พรมกันน้ำ

เป็นพรมที่ทำจากใยสังเคราะห์พิเศษ กันน้ำได้ดีกว่า 2 แบบแรก แต่ความสวยงามนั้นน้อยกว่า บางครั้งเรียกว่าพรมอัด

4. พรมที่ใช้วัสดุพิเศษ

เป็นพรมที่ผลิตจากวัสดุพิเศษท้องถิ่นเช่น ปอ มีความทนทาน สวยงาม

ราคาถูก ไม่มีชนิดที่ใส่ปุ๋ยเต็มห้อง เหมาะสำหรับการนำมาประดับที่ผนัง

5. พรมชนิดอื่นๆ เช่น พรมน้ำมัน

ข้อสังเกต พรมเป็นวัสดุที่มีผิวอ่อนนุ่ม มีลวดลายให้เลือกมากมาย แต่จะต้องดูแลรักษาอย่างดี เหมาะสำหรับการนำไปใช้ในห้องที่มีการปรับอากาศ

ผ้าม่าน

เป็นวัสดุที่สำคัญในการตกแต่งภายใน มีความจำเป็นต่อประตู หน้าต่าง และ กระจก ผ้าม่านทำจากวัสดุหลายชนิด เช่น

- ผ้าไหมให้ความรู้สึกมีคุณค่า ให้ความรู้สึกเป็นทางการ สง่างาม เป็นระเบียบ
- ผ้ากำมะหยี่ให้ความรู้สึก หูหยา ภูมิฐาน พุ่มเฟิย นุ่มนวล มีราคา
- ผ้าฝ้าย ให้ความรู้สึกเป็นกันเอง สนุกสนาน
- ผ้าป่านให้ความรู้สึกเบา โปร่งสบาย
- ผ้าลูกไม้ให้ความรู้สึกนุ่มนวล โรแมนติก
- ม่านไม้ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ

ประโยชน์ของผ้าม่านคือ ช่วยกรองแสง ควบคุมแสงสว่างตามความต้องการ ช่วยลดความร้อนจากแสงแดด ทำให้เครื่องปรับอากาศทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้ง ช่วยกันฝุ่น ลม ป้องกันเสียง สร้างบรรยากาศในการตกแต่งและบังสายตาได้เป็นอย่างดี

2.9 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

เหตุผลในการเลือกโครงการเปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและองค์ประกอบ ภายในโรงแรม เพื่อนำมาสรุปหาแนวทางในการออกแบบ โดยเลือกเอาโครงการเปรียบเทียบดังนี้

2.9.1 วัตถุประสงค์การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

1. เพื่อศึกษารูปแบบโรงแรม ลักษณะการให้บริการใกล้เคียงกันโครงการโรงแรม เมอริตัส พางิลเลียน สปา รีสอร์ท ในด้านการบริหารงานและการบริการ
2. เพื่อศึกษาลักษณะที่มาของงานออกแบบภายในโรงแรม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ
3. เพื่อศึกษาการเลือกใช้วัสดุในการออกแบบตกแต่ง เพื่อเป็นแนวทางในการ กำหนดแนวทางในการออกแบบตกแต่งโครงการที่กำลังศึกษา

2.9.2 โรงแรมที่ทำการศึกษามีดังนี้

1. ราชมรรคา รีสอร์ท แอนด์ สปา เชียงใหม่
2. OASIS SPA เชียงใหม่
3. สวนบัวรีสอร์ท เชียงใหม่
4. เบลล์วิลล่า เชียงใหม่

วัตถุประสงค์ของการศึกษาตัวอย่างประเภทเดียวกัน

1. เพื่อศึกษารูปแบบโครงการที่อยู่ในย่านธุรกิจ ในด้านการบริหารงานและการบริการ
2. เพื่อศึกษาลักษณะที่มาของงานออกแบบภายในโรงแรมอื่นๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ
3. เพื่อศึกษาข้อดี ข้อเสีย ตลอดจนการเลือกใช้วัสดุในการออกแบบตกแต่ง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดแนวทางในการออกแบบตกแต่งโครงการที่กำลังศึกษา

2.11.1 ราชมรรคา รีสอร์ท แอนด์ สปา เชียงใหม่

ที่ตั้ง

ราชมรรคา รีสอร์ท แอนด์ สปา เชียงใหม่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองเชียงใหม่ย่านธุรกิจ และการท่องเที่ยวของเมืองเชียงใหม่ มีจำนวนห้องพัก 24 ห้อง

รูปที่ 2.15 แสดงลักษณะภายนอกอาคาร ราชมรรคา รีสอร์ท

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูลโครงการเปรียบเทียบ

1. ศึกษาสภาพที่ตั้งโครงการ
2. ศึกษาลักษณะอาคาร
3. ศึกษากลุ่มเป้าหมาย
4. ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบ
5. ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูล

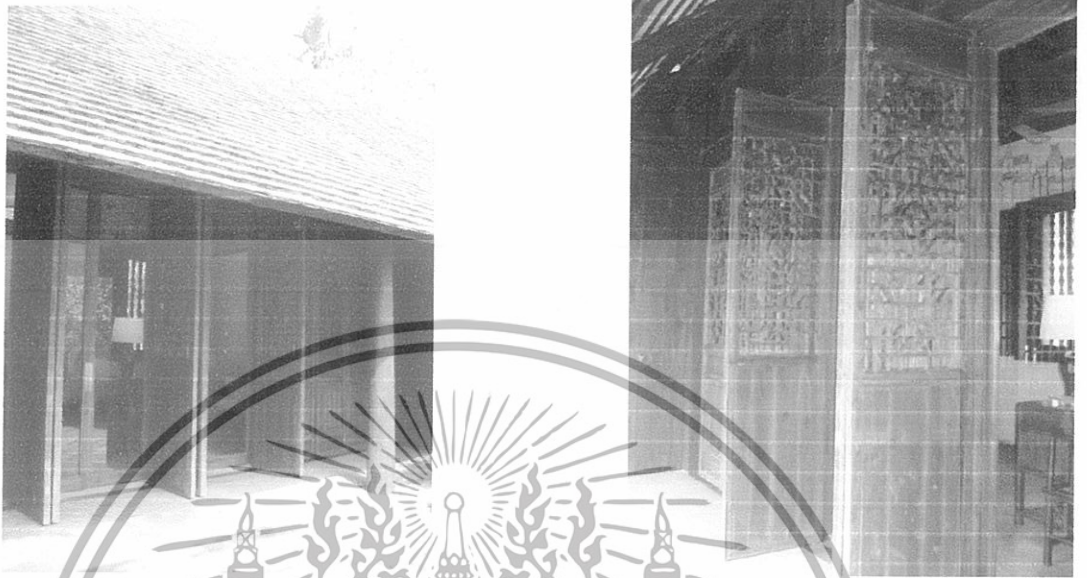
- LOBBY
- RESTAURANT
- LOUNGE
- LOBBY HALL
- ห้องพัก

ตารางที่ 2.14 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบกับ ราชมรรคา รีสอร์ท

การศึกษา	ราชมรรคา รีสอร์ท
1. ศึกษาสภาพที่ตั้งโครงการ	ตั้งอยู่ใจกลางเมืองเชียงใหม่ย่านธุรกิจและการท่องเที่ยวของเชียงใหม่
2. ศึกษาลักษณะอาคาร	รูปแบบตัวอาคารเป็นอาคารสูง มีหลายอาคารตัวอาคารตั้งอยู่ติดถนนหน้าวัดพระสิงห์ที่ตัวอาคารจึงเป็นลักษณะอาคารแบบปิดภายในติดตั้งระบบปรับอากาศ และแบบเปิดโล่งการเข้าสู่อาคารสามารถเข้าได้จากทางด้านหน้าอาคารเพียงทางเดียว
3. ศึกษากลุ่มเป้าหมาย	กลุ่มลูกค้าที่เข้ามาพักในโรงแรมส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และนักธุรกิจชาวต่างชาติ ประกอบกับสถานที่ตั้งใกล้แหล่งอาคารธุรกิจการค้า และบันเทิงของเชียงใหม่
4. ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบ	การตกแต่งภายใน ราชมรรคา รีสอร์ท เป็นลักษณะสไตล์ไทยประยุกต์โดยมีการนำเอาศิลปะมานำเสนอในรูปแบบของการตัดทอนแทนค่าโดยการชะลอรูปแบบมาจากวัดพระธาตุลำปางหลวงผสมความสง่าด้วยศิลปะแห่งล้านนา อีกทั้งยังผสมกลิ่นอายวัฒนธรรม 3 ชาติ คือ จีน ลาว พม่า การเลือกใช้สีสีฟ้าใหม่ในการตกแต่ง การนำเฟอร์นิเจอร์แบบจีนซึ่งให้ความรู้สึกแบบจีนมีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความน่าสนใจ

ส่วนที่ทำการศึกษา

1.LOBBY

รูปที่ 2.16 แสดงตำแหน่งเคาน์เตอร์บริการ ในส่วนบริเวณประตูทางเข้าด้านหน้าบ้านประตุนำมาจากจีนเป็นประตูปานแก่นำมาประยุกต์ใช้บ้านประตุนจะมีลวดลายลึกลับเพื่อลดความหนาวของบ้านประตูทำให้เกิดความเบา

รูปที่ 2.17 แสดงตำแหน่งเคาน์เตอร์บริการ ภายในเป็นผนังขาวเพื่อลดความเล็กของล๊อบบี้ แสดงฟอร์มเครื่องแบบ พนักงานส่วนส่วนเคาน์เตอร์บริการเป็นชุดขาว ส่วนภายใน สบายและเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่ใช้ไม้เป็นหลัก

ตารางที่ 2.15 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBY

ส่วนที่ศึกษา	LOBBY HALL
ศึกษาลักษณะ การตกแต่ง ภายใน	การตกแต่งในส่วน LOBBY ซึ่งเปรียบเสมือนห้องรับแขกของ ทางราชพรรคา รีสอร์ท จึงเน้นนำเสนอเอกลักษณ์ของไทยใน รูปแบบของการตัดทอนแทนค่าในรูปแบบเหมือนดึกแถว โบราณมีการนำบานประตูจากจีนมาทำเป็นประตูทางเข้า พื้น ปูนเปียยฝังทาสีขาวเพื่อลดความเล็กของอาคาร วัสดุที่ใช้ใน การตกแต่งส่วนใหญ่เป็นไม้ซอมลีนี่นำมาจากจีนและผ้าไหม
การใช้สี	ใช้สีในโทนอบอุ่นเหลือง น้ำตาลไม้โอ๊ค สีของไม้ทำให้ดู หรูหรา
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟและดาวไลท์ ปรับแสงเพื่อสร้างบรรยากาศ แสงไฟเป็นสีเหลืองนวลมีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความ น่าสนใจจะเห็นได้ชัดในส่วนของเคาร์เตอร์
วัสดุ	พื้น - ปูนเปียย ผนัง - ปูนสีขาวกับวอลเปเปอร์ เพดาน - ไม้ซอมลีนี่
เฟอร์นิเจอร์	วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนใหญ่เป็นไม้ซอมลีนี่ ผ้าไหม ของ โบราณที่เจ้าของโครงการสะสม

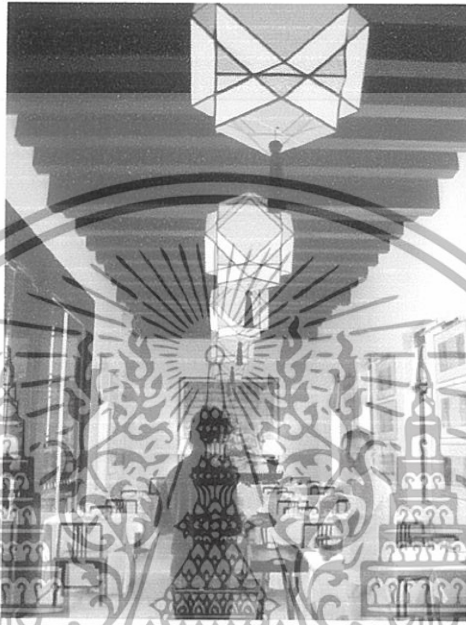
สรุป

ข้อดี การเลือกใช้ผ้าไหม เฟอร์นิเจอร์ ช่วยเพิ่มความชัดเจนในเอกลักษณ์

ข้อเสีย ส่วนเคาน์เตอร์ต้อนรับไม่เป็นจุดเด่น ควรอยู่ในจุดที่สามารถมองเห็นได้
จากประตูทางเข้า

ส่วนที่ทำการศึกษ

2. RESTAURANT

รูปที่ 2.18 แสดง ภายในส่วนของห้อง RESTAURANT ภายในผนัง
ขาวเพื่อลดความเลื่อมของอาคารมีการนำเอาภาพมาตกแต่งเป็นภาพ
พระบาท เพดานเป็นคานปูนปิดทับด้วยไม้ เพื่อ ไม้ให้ดูแล้วหนัก

รูปที่ 2.19 แสดงภายในสุดของห้องมีการวางภาพที่นำมาจากอเมริกาติด
โชว์พร้อมกับแจกันลายครามโบราณ เพื่อสื่อถึงความเป็นโคโรเนียลผสม

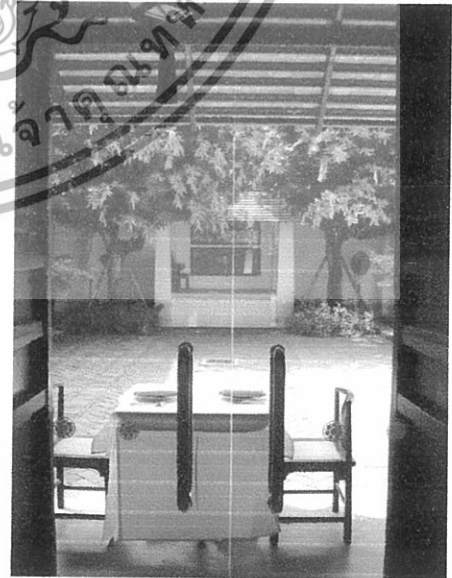

รูปที่ 2.20 แสดงด้านทางเข้ามาในส่วนของ RESTAURANT ประตูไม้บานเปิดนำมาจาก
จีนด้านข้างเป็นกระจกเพื่อเชื่อมต่อกับธรรมชาติภายนอกและรับแสงจากภายนอกเข้า
มาเป็นแสงสว่างภายใน

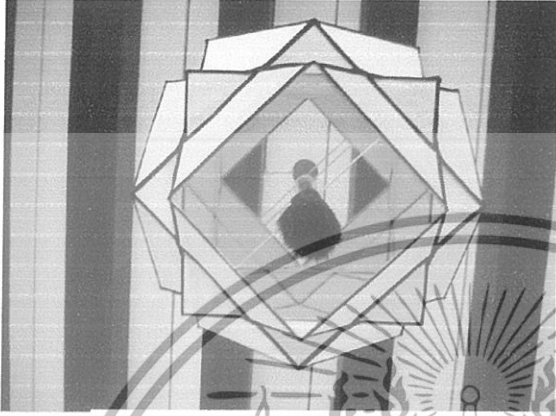
รูปที่ 2.21 แสดงด้านผนังของ RESTAURANT มีการนำรูปภาพพระบาทต่างมาตกแต่ง
เพื่อลดความอึดอัดของผนัง

รูปที่ 2.22 แสดง ส่วนของด้านนอกที่มองจากภายใน ภายนอกจะมีลักษณะเป็นลานโล่งไว้มีงานเลี้ยงหรือกิจกรรมต่าง ๆ มีประตูกระจกจึงไม่ทำให้เกิดความรู้สึก

รูปที่ 2.23 แสดง ส่วนของด้านนอกที่มองจากภายใน ภายนอกจะมีลักษณะเป็นลานโล่งและมีส่วนของเวทีการแสดงที่จำลองมาจากเวทีในสมัยโบราณ
จล.จ. ๒๕๕๗

รูปที่ 2.24 แสดงโคมไฟที่ใช้ตกแต่งภายในเป็นสีขาวตัดกับตัวคนไม้จึงทำให้ตัวโคมดูเด่นขึ้นมา

รูปที่ 2.25 แสดงโต๊ะรับประทานอาหารปูผ้า
ด้วยผ้าสีขาวเฟอร์นิเจอร์ตั้งทำขึ้นมาใหม่

รูปที่ 2.26 แสดงส่วนของผ้าเพดานมีคานปูน
ปิดทับด้วยไม้

ตารางที่ 2.16 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ RESTAURANT

ส่วนที่ศึกษา	RESTAURANT
ศึกษาลักษณะ การตกแต่ง ภายใน	ในส่วน RES เป็นส่วนที่แยกออกมาจาก LOBBY ซึ่งเป็นลักษณะแบบ IN DOOR และ OUT DOOR การตกแต่งในส่วนนี้เน้นที่การใช้วัสดุประเภทไม้ย้อมสีฟ้าไหมและเครื่องเรือนโบราณเป็นส่วนใหญ่ เฟอร์นิเจอร์ในส่วนนี้เน้นที่การผ่อนคลายมากกว่าส่วน LOUNGE การให้บริการในส่วนนี้เป็นการให้บริการในลักษณะเดียวกันต่างกับที่ LOUNGE เป็นส่วนให้บริการเครื่องดื่ม โดยเน้นในการตอบสนองพฤติกรรมการพูดคุยธุรกิจแต่ในส่วน RES จะเป็นเน้นตอบสนองพฤติกรรมมารับประทานอาหารมากกว่า
การใช้สี	ใช้สีในโทนอบอุ่นเหลืองจากแสงไฟ น้ำตาล ไม้โอ๊ค ใช้สีออกดำให้ดูสุ่ม ผนังขาวดูอบอุ่นและสงบ
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟและดาวไลท์ ปรับแสงเพื่อสร้างบรรยากาศ แสงไฟเป็นสีเหลืองนวลมีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความน่าสนใจ และใช้แสงธรรมชาติมาช่วย
วัสดุ	พื้น - ไม้ปุนเปือย ผนัง - ปูนสีขาว และ กระเบื้อง เพดาน - ปูนทำควนปิดทับด้วยไม้
เฟอร์นิเจอร์	วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนใหญ่เป็นไม้ย้อมสี ฟ้า และ เฟอร์นิเจอร์เก่าจากจีน

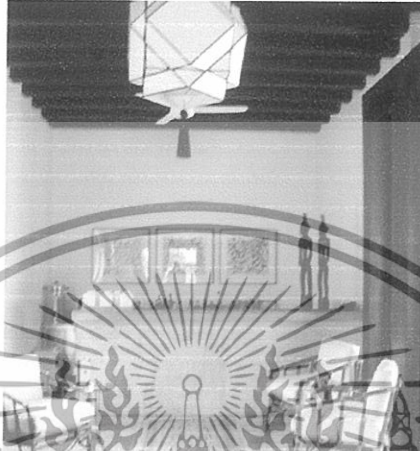
สรุป

ข้อดี การจัดวางเฟอร์นิเจอร์พื้นที่ใช้สอยได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสีย การเลือกใช้ผนังปูนขาว ทำให้ทำความสะดวกสบาย

ส่วนที่ทำการศึกษา

3. LOUNGE

รูปที่ 2.27 แสดงส่วนเคาน์เตอร์บาร์เป็นปูนเปียกเฟอร์นิเจอร์เป็นสีขาว เป็นการลดความอึดอัดของตัวอาคารอีกทั้งยังสบายตาอีกด้วย

รูปที่ 2.28 แสดงส่วนทางเชื่อมพื้นที่การแสดงหรือลานอเนกประสงค์

รูปที่ 2.29 แสดง ฟอรัมเจอร์ภายในเป็นปูนเปียกฟอรัมเจอร์
เป็นสีขาวเป็นการลดความอึดอัดของตัวอาคารอีกทั้งยังสบาย

แสดง ฟอรัมเครื่องแบบพนักงานบริการในส่วนของ LOUNG
และ RESTAURANT เป็นชุดสีขาวสบายตา

ตารางที่ 2.17 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOUNGE

ส่วนที่ศึกษา	LOUNGE
ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน	ในส่วน LOUNGE เป็นส่วนที่แยกออกมาจาก RESTAURANT ซึ่งเป็นลักษณะแบบ IN DOOR การตกแต่งในส่วนนี้เน้นที่การใช้วัสดุประเภทไม้ข้อมสีฟ้าใหม่และเครื่องเรือนโบราณเป็นส่วนใหญ่ เฟอร์นิเจอร์ในส่วนนี้เน้นที่การเป็นทางอารมณ์มากกว่าส่วน RES การให้บริการในส่วนนี้เป็นการให้บริการในลักษณะเดียวกันต่างกับที่ LOUNGE เป็นส่วนให้บริการเครื่องดื่ม โดยเน้นในการตอบสนองพฤติกรรมการพูดคุยธุรกิจแต่ในส่วน RESTAURANT จะเป็นเน้นตอบสนองพฤติกรรมมารับประทานอาหารมากกว่า
การใช้สี	ใช้สีในโทนอบอุ่นเหลืองจากแสงไฟ น้ำตาลไม้โอ๊ค ใช้สีออกดำให้ดูสุ่ม ผนังขาวดูอบอุ่นและสงบ
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟและดาวไลท์ ปรับแสงเพื่อสร้างบรรยากาศ แสงไฟเป็นสีเหลืองนวลมีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความน่าสนใจ และใช้แสงธรรมชาติมาช่วย
วัสดุ	พื้น - ไม้ปาร์เก้ ผนัง - ไม้สีขาว และ กระดาษ เพดาน- ไม้ทำคานปิดทับด้วยไม้
เฟอร์นิเจอร์	วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนใหญ่เป็นไม้ข้อมสี ฟ้า และ เฟอร์นิเจอร์เก่าจากจีน

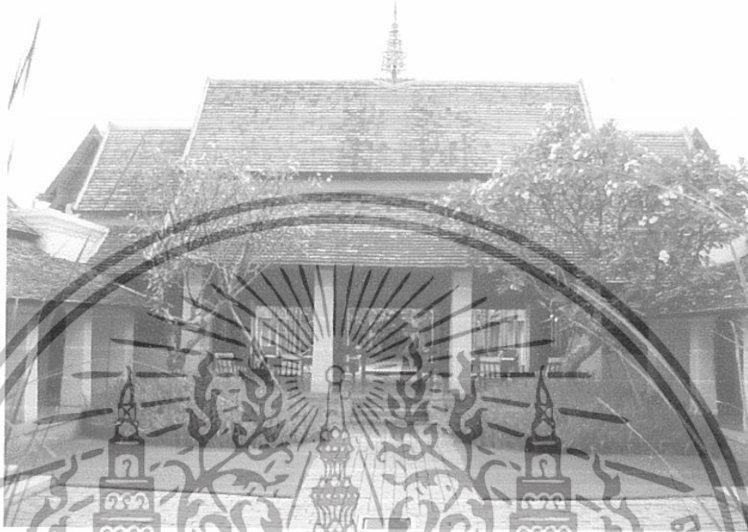
สรุป

ข้อดี การจัดวางเฟอร์นิเจอร์พื้นที่ใช้สอยได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสีย การเลือกใช้ผนังปูนขาว ทำให้ทำความสะอาดยากมีพื้นที่ที่จำกัด

ส่วนที่ทำการศึกษา

4. โถงพักผ่อน

รูปที่ 2.30 แสดง โถงพักผ่อนใต้วิคราะห์อาคารมาจากพระธาตุลำปางหลวง เป็นลักษณะแบบผนังโค้งถ่ายเทอากาศได้ดี

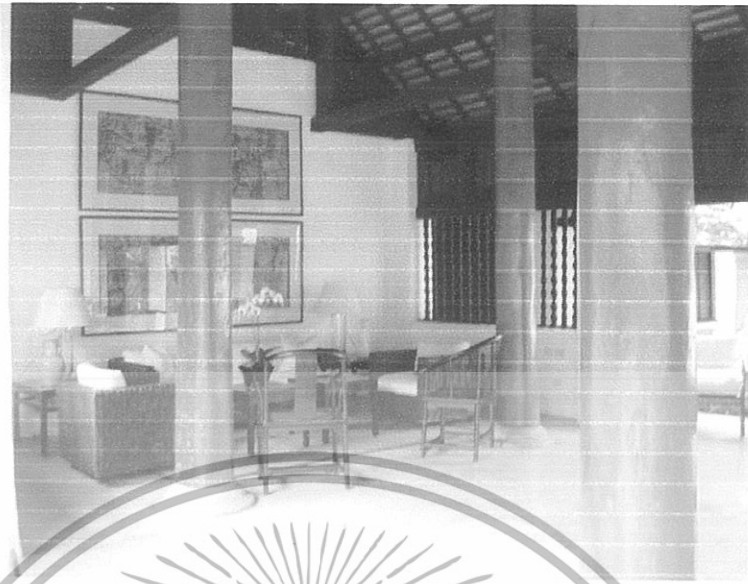
แสดง โถงพักผ่อนภายในมีโครงสร้างแบบพระธาตุลำปางหลวงผนังโค้งถ่ายเทอากาศได้ดี

รูปที่ 2.31 แสดงส่วนของการตกแต่งภายในการแบ่งพื้นที่การใช้โดยการนำ
ชั้นดอกมาวางไว้ตรงกลางเพื่อแบ่งพื้นที่การใช้สอยของผู้รับบริการ

รูปที่ 2.32 แสดงส่วนของการตกแต่งภายในการแบ่งพื้นที่การใช้การนำเอาดอกไม้มาไว้ตรงกลาง

รูปที่ 2.33 แสดงส่วนของการตกแต่งภายในส่วนนั่งพักคอยเฟอร์นิเจอร์เป็นหวายสีน้ำตาลทำให้เป็นจุดเด่นขึ้นมาเพราะว่าผนังเป็นสีขาว

รูปที่ 2.34 แสดงส่วนของการตกแต่งภายในส่วนนั่งพักคอยผนังขาวตัดด้วยเฟอร์นิเจอร์สีน้ำตาลแก่เม็ดกาแฟ

ตารางที่ 2.18 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBY HALL

ส่วนที่ศึกษา	LOBBY HALL
ศึกษาลักษณะ การตกแต่ง ภายใน	การตกแต่งในส่วน LOBBY HALL ซึ่งเปรียบเสมือน ห้องรับแขกของทางราชชมรรคา รีสอร์ท จึงเน้นนำเสนอ เอกลักษณ์ของไทยในรูปแบบของการตัดทอนแทนค่าพระธาตุ ลำปางหลวง พื้นปูนเปียยผงทาสีขาวเพื่อลดความเล็กของ อาคาร วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนใหญ่เป็น ไม้ข้อมสีที่นำมา จากจีนและผ้าไหม
การใช้สี	ใช้สีในโทนอบอุ่นเหลือง น้ำตาลไม้โอ๊ค สีของไม้ทำให้ดู หรูหรา
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟและดาวไลท์ ปรับแสงเพื่อสร้างบรรยากาศ แสงไฟเป็นสีเหลืองนวลมีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความ น่าสนใจสวยงามมากในเวลากลางคืน
วัสดุ	พื้น - ปูนเปียย ผนัง - ปูนสีขาวฉาบไม่เรียบ เพดาน - ไม้ข้อมสี
เฟอร์นิเจอร์	วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนใหญ่เป็น ไม้ข้อมสี ผ้าไหม ของ โบราณที่จำของโครงการสะสม

สรุป

ข้อดี การเลือกใช้ผ้าไหม เฟอร์นิเจอร์ ช่วยเพิ่มความชัดเจนในเอกลักษณ์

ข้อเสีย ห้างใกล้จากเคาร์เตอร์บริการมากเปิดโล่งมากไม่มีส่วนในการป้องกันฝน

ส่วนที่ทำการศึกษา

4. ห้องพักแบบ

รูปที่ 2.35 แสดงทางเข้าภายใน
ห้องพักเป็นผนังขาวเพื่อ
ความรู้สึกที่โล่งสบาย

รูปที่ 2.36 แสดงภายในห้องพัก
ส่วนของเตียงปูด้วยผ้าขาวตัดกับ
หมอนสีแดงทำให้ดูมีจุดเด่นขึ้น

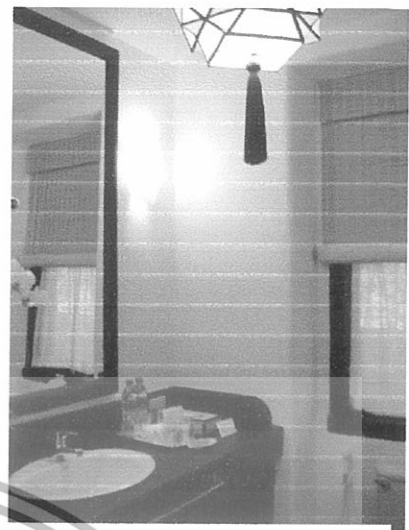
รูปที่ 2.37 แสดงเฟอร์นิเจอร์
ภายในห้องพักเป็นเฟอร์นิเจอร์
ไม้ตัดกับผนังทำให้ดูเด่นขึ้น

รูปที่ 2.38 แสดงการตกแต่ง
ภายในห้องพักเฟอร์นิเจอร์ส่วน
ใหญ่จะเป็นสีขาวทำให้ดู
กลมกลืนกัน

รูปที่ 2.40 แสดงทางเข้าภายใน
ห้องน้ำมีการทำอ่างล้างมือเป็นลิ
ต้างเกิดจุดเด่นขึ้นมา

รูปที่ 2.41 แสดงการตกแต่ง
ภายในห้องน้ำมีการตกแต่งด้วย
แสงไฟสีเหลืองจึงทำให้เกิด

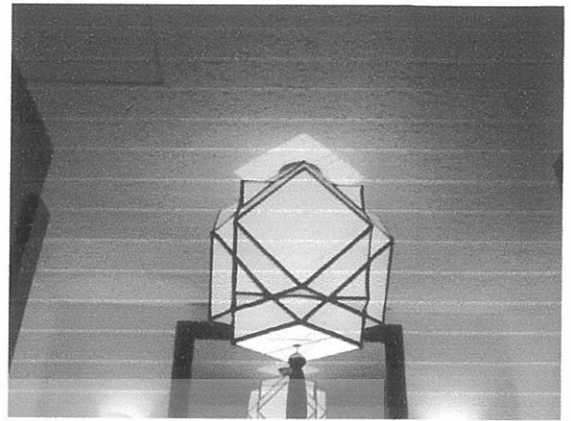
รูปที่ 2.42 แสดงภายในห้องน้ำ
มีความเชื่อมต่อกับธรรมชาติ

รูปที่ 2.43 แสดงทางเข้าภายใน
ส่วนอาบน้ำมีการนำศิลปะทาง
สถาปัตยกรรมมาใช้

รูปที่ 2.44 แสดงการตกแต่ง
การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายใน
ห้องที่พัก

รูปที่ 2.45 แสดงโคมไฟใน
ห้องพักตกแต่งด้วยแสงไฟสี
เหลืองจึงทำให้เกิดความนุ่มนวล

รูปที่ 2.46 แสดงพื้นพรมภายใน
ห้องพักที่ลดความแข็งกระด้าง
โดยการมีทวลายของพรมเข้ามา

ตารางที่ 2.19 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบห้องพัก

ส่วนที่ศึกษา	ห้องพัก
ศึกษาลักษณะ การตกแต่ง ภายใน	ราชมรรคามีการนำรูปแบบการตกแต่งแบบไทยผสมผสาน ให้ ดูแล้วมีบรรยากาศความอบอุ่นแบบโคโรเนียน
การใช้สี	ใช้สีในโทนอบอุ่นเหลือง ครีม ขาว
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟ และใช้ แสงจากธรรมชาตินอกหน้าต่าง
วัสดุ	พื้น - ปูพรมสีน้ำตาล ผนัง - ฉาบปูนทำสีขาว เพดาน - ยิปซัมบอร์ดสีขาว
เฟอร์นิเจอร์	วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนใหญ่เป็นไม้ โดยใช้ผ้าหุ้ม เฟอร์นิเจอร์สีขาว เฟอร์นิเจอร์นำเข้าจากจีน

ข้อดี

จัดบรรยากาศภายในได้ดูอบอุ่น

ข้อเสีย

ได้รับความรู้ดีจากธรรมชาติน้อยการรับอากาศจากข้างนอกน้อย
พรมทำความสะอาดยาก

2.11.5 รีเจนท์ เชียงใหม่ รีสอร์ท แอนด์ สปา

ที่ตั้ง

รีเจนท์ เชียงใหม่ รีสอร์ท แอนด์ สปา (THE REGENT CHANGMAI RESORT & SPA) ตั้งอยู่ อ. แม่ริม เชียงใหม่ ยานการท่องเที่ยวของเมืองเชียงใหม่ มีจำนวนห้องพัก 80 ห้อง

รูปที่ 2.48 แสดงลักษณะภายนอกอาคาร Regent Residence

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูลโครงการเปรียบเทียบ

1. ศึกษาสภาพที่ตั้งโครงการ
2. ศึกษาลักษณะอาคาร
3. ศึกษากลุ่มเป้าหมาย
4. ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบ
5. ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูล

- LOBBY
- RESTAURANT
- ห้องพัก
- SPA

ตารางที่ 2.20 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ รีเจนท์ เชียงใหม่ รีสอร์ท แอนด์ สปา

การศึกษา	รีเจนท์ เชียงใหม่ รีสอร์ท แอนด์ สปา
1. ศึกษาสภาพที่ตั้งโครงการ	ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ย่านธุรกิจและการท่องเที่ยวของเชียงใหม่
2. ศึกษาลักษณะอาคาร	รูปแบบตัวอาคารเป็นอาคารสูง เน้นลักษณะทางสถาปัตยกรรมล้านนาที่มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมที่กำหนดให้เป็นหมู่บ้านแบบไทย
3. ศึกษากลุ่มเป้าหมาย	กลุ่มลูกค้าที่เข้ามาพักในโรงแรมส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และนักธุรกิจชาวต่างชาติ ประกอบกับสถานที่ตั้งใกล้แหล่งอาคารธุรกิจการค้า และบันเทิงของเชียงใหม่
4. ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบ	การตกแต่งภายในทั้งหมดเน้นการตกแต่งวัสดุและสีต้นแบบล้านนา และได้มีการปูหินทรายและดินแดง(วัสดุที่ใช้ในก่อสร้างตามประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมไทย)มีการตกแต่งด้วยประติมากรรมและหินหลักภายในห้องพักมีการใช้ไม้สักในการตกแต่งภายใน

ส่วนที่ทำการศึกษา

1.LOBBY

รูปที่ 2.49 แสดงส่วนโถงต้อนรับเป็น
ลักษณะแบบเปิดโล่งมาอาศัยถ่ายเทตลอด

รูปที่ 2.50 แสดงลักษณะอาคารโถงต้อนรับ

ตารางที่ 2.21 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบLOBBY

ส่วนที่ศึกษา	LOBBY HALL
ศึกษาลักษณะ การตกแต่ง ภายใน	การตกแต่งในส่วน LOBBY ซึ่งเปรียบเสมือนห้องรับแขกของ ริเจนท์ เชียงใหม่ รีสอร์ท แอนด์ สปา เป็นการตกแต่งที่ใช้ CONCEPT ของความเป็นล้านนาด้วยเช่นกัน สองฝั่งของ LOBBY ขนานด้วยรูปปั้นเทวดาสอง 2 เมตร ทำจากไม้แกะสลัก ด้านซ้ายเมื่อเดินเข้าไปจะพบ COUNTER RECEPTION ด้านหลังเคาน์เตอร์เป็นงานศิลปะ ด้านหน้าของเคาน์เตอร์เป็น รูปแบบของงานศิลปะล้านนาแบบคลาสสิก เป็นรูปปั้นโพธิ์ ใบ สี่ทองบนฉากสีน้ำตาล ผนังด้านตรงข้าม COUNTER INFORMATION แนวนภาพเขียนสไลด์ล้านนาขนาดใหญ่ 2 ภาพอยู่ด้านหน้า ส่วนที่นั่งของแขกที่มาติดต่อ
การใช้สี	การใช้สีใช้สีของพื้นผิวของวัสดุ และแสงสีทองในการตกแต่ง
แสงสว่าง	จะมีการใช้แสงเป็นจุดๆแต่จะเน้นแสงจากธรรมชาติเป็นส่วน ใหญ่
วัสดุ	ในส่วนของ LOBBY จะใช้วัสดุไม้เป็นหลัก
เฟอร์นิเจอร์	วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนใหญ่เป็นไม้ยอมลิ ผ้าไหม และจะมีรูปทรงเป็นลักษณะแบบล้านนา

สรุป

ข้อดี การเลือกใช้ผ้าไหม เฟอร์นิเจอร์ ช่วยเพิ่มความชัดเจนในเอกลักษณ์ของโครงการดี

ข้อเสีย เป็นเปิดโล่งมากเกินไปอาจมีผลกระทบต่อดินฟ้าอากาศได้

ส่วนที่ทำการศึกษา

2. RESTAURANT

รูปที่ 2.51 แสดงภาพภายในห้องรับประทานอาหารมีลักษณะเป็นกระจก โดยรอบจึงไม่ทำให้ดูเก๋หรือแคบจนเกินไป

รูปที่ 2.52 แสดงภายในเคาร์เตอร์บาร์มีการทำสีเป็นสีน้ำตาลเข้ม เป็นการสร้างจุดเด่นแก่เคาร์เตอร์เฉพาะ

ตารางที่ 2.22 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ RESTAURANT

ส่วนที่ศึกษา	RESTAURANT
ศึกษาลักษณะ การตกแต่ง ภายใน	<p>สำหรับการตกแต่งโดยทั่วไปนั้น วัสดุหลักที่ใช้จะเป็นไม้สักที่หาได้ในท้องถิ่นเคลือบเงาเป็นพิเศษสำหรับทำประติมากรรมบันไดแกะสลัก ห้องรับประทานอาหารและประชุม ตกแต่งด้วยไม้ระแนง ประดับด้วยงานแกะสลัก เครื่องกระเบื้องสีลาเคลและหวาย ส่วนพวกฝ้าทำจากผ้าฝ้ายที่ดีไซน์แบบพื้นเมืองและมีความอบอุ่นเสมือนบ้านในบรรยากาศที่เป็นกันเองภายใต้ธรรมชาติของชุมชน ผสมผสานกับกลิ่นอายของศิลปวัฒนธรรมล้านนา ที่มีรากฐานสืบทอดกันมาช้านาน ได้ถูกถ่ายทอดและปรากฏในงานออกแบบที่กลมกลืน สวยงาม และมีคุณค่าสมกับเป็นสถานที่พักผ่อนอย่างแท้จริง</p>
การใช้สี	เป็นการใช้สีจากตัววัสดุใช้สีในโทนอบอุ่นเหลืองจากแสงไฟน้ำตาลไม้โอ๊ค
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟและดาวไลท์ ปรับแสงเพื่อสร้างบรรยากาศ แสงไฟเป็นสีเหลืองนวลมีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความน่าสนใจ และใช้แสงธรรมชาติมาช่วย
วัสดุ	เป็นวัสดุไม้ส่วนใหญ่
เฟอร์นิเจอร์	เป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้ทรงสี่เหลี่ยม

สรุป

ข้อดี การจัดวางเฟอร์นิเจอร์พื้นที่ใช้สอยได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสีย วัสดุที่เป็นไม้ส่วนใหญ่ไม่ทนต่อรอยขีดข่วนหรือการกระแทกได้การจัดวางของเคาน์เตอร์อี๊ดอัคคั๊บแคบ

ส่วนที่ทำการศึกษา

3. ห้องพัก

รูปที่ 2.54 แสดงห้องพักแบบพาวิลเลียน สวีทมีการ
ทาสีภายในเป็นสีขาวเพื่อความรู้สึกโล่งสบายตา

รูปที่ 2.55 แสดงอย่างล้าหน้าและส่วนแต่งตัวมีการใช้แสงไฟเพื่อ
เพิ่มความเป็นสีส้มและจุดเด่นภายในห้อง

รูปที่ 2.56 แสดงอย่างล้าหน้าและส่วนแต่งตัวมีการใช้แสงไฟเพื่อเพิ่ม
ความเป็นสีส้มและจุดเด่นภายในห้อง

2.23 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบห้องพัก

ส่วนที่ศึกษา	ห้องพัก
ศึกษาลักษณะ การตกแต่ง ภายใน	การตกแต่งสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นอยู่แบบอาณาจักรล้านนา ซึ่งเป็นช่วงประวัติศาสตร์ที่มีความสำคัญ เมื่อพระเจ้าเม็งราย สถาปนาอาณาจักรของพระองค์ขึ้น ในปี 1839 การตกแต่งแบบ ล้านนา คือ การผสมผสานของวัฒนธรรมอินเดีย จีน และชาติ อื่นๆที่เรืองอำนาจอยู่ในขณะนั้นและการตกแต่งจะแต่งด้วยผ้า ฝ้ายและงานศิลปะไทย ภายใต้เพดานสูงมีพัดลมติดไว้เพื่อเพิ่ม ความเย็นสบาย ห้องแต่งตัวแยกเป็นสัดส่วนนำทางเข้าไปสู่ ห้องนอนและห้องนั่งเล่น สำหรับภายในห้องน้ำที่มีขนาดใหญ่มี อ่างอาบน้ำหินอ่อนอย่างสบาย ที่อ่างน้ำฝักบัวแยกต่างหาก มองจากห้องน้ำออกไปจะเห็นสวนสวยประดับด้วยเฟิร์น และ ต้นไม้ขนาดพรวณ ศาลาภายนอกให้เนื้อที่ใช้สอยเพิ่มขึ้นและ เสริมสร้างรีสอร์ทให้มีบรรยากาศเป็น “หมู่บ้าน” มากยิ่งขึ้น
การใช้สี	ใช้สีในโทนอบอุ่นเหลือง ครีม ขาว และสีของวัสดุที่ใช้ในการ ตกแต่ง
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟ และไฟ แสงจากธรรมชาตินอกหน้าต่าง
วัสดุ	มีการใช้ไม้ในการตกแต่งและผ้าฝ้าย
เฟอร์นิเจอร์	วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนใหญ่เป็นไม้ มีรูปทรงแบบล้านนา

สรุป

ข้อดี จัดบรรยากาศภายในได้ดูอบอุ่น

ข้อเสีย ได้รับความรู้สึกจากธรรมชาติน้อยการรับอากาศจากข้างนอกน้อย

ส่วนที่ทำการศึกษา

4. สปา

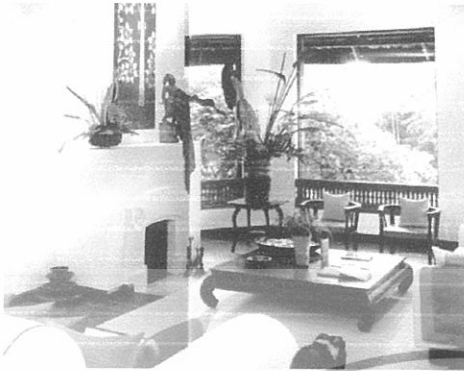
รูปที่ 2.57 แสดงการตกแต่งส่วนโถงต้อนรับสปาที่มีการเพิ่มจุดเด่นโดยการนำเอา ภายนอกปูนปั้นมาติดที่ผนัง

รูปที่ 2.58 แสดงทางเข้าส่วนสปา เป็นการเชื่อมต่อกับธรรมชาติ

รูปที่ 2.59 แสดงส่วนพักคอยสปาที่จะเป็นการใช้ โทนีสือบอุ่นและเน้นส่วนที่นั่งด้วยพรมสีแดง

2.60 แสดงทางเข้าส่วนสปา เป็นซุ้มประตูทางโค้งเพื่อลด ความแข็งกระด้างของตัวอาคาร

รูปที่ 2.61 แสดงส่วนพักผ่อนด้านหน้า
ห้องสพเป็นแบบเปิดโล่งเพื่อรับอากาศ

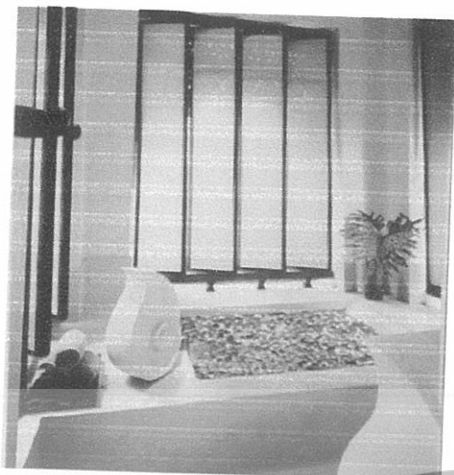

รูปที่ 2.62 แสดงโต๊ะลงทะเบียน

รูปที่ 2.63 แสดงห้อง
นวดไทยมีการนำม้ายมา
ใช้เพื่อใช้เป็นความรู้สีก
ส่วนตัว

รูปที่ 2.64 แสดงทางเข้าไปยังส่วนบำบัดใน
ส่วนสพามีการเน้นจุดเด่นทางเดินโดยการนำเอา
แผ่นหินมาวางไว้เพื่อเน้นทางเดิน

รูปที่ 2.65 แสดงตกแต่งอย่างเช่นน้ำเย็นมี
การใช้สีโทนอบอุ่นและการนำเอาศิลปะ
ไทยมาประยุกต์ใช้

รูปที่ 2.66 แสดงการตกแต่งภายในห้อง
บำบัดมีการใช้สีโทนอบอุ่นและการนำเอา
ศิลปะไทยมาประยุกต์ใช้

รูปที่ 2.67 แสดงการตกแต่งฝ้า
เพดานมีการใช้สีโทนอบอุ่นและ
การนำเอาศิลปะไทยมาประยุกต์ใช้

รูปที่ 2.68 แสดงการตกแต่ง
ผนังมีการเจาะช่องเพื่อเป็นการ
สร้างจุดเด่นและยังมีการนำรูป
ปั้นมาตั้งโชว์

รูปที่ 2.69 แสดงการตกแต่งทางเข้ามี
การนำเอาลวดลายติดทองมาใช้เมื่อ
กระทบแสงไฟจะเกิดความเป็นจุดเด่น

ตารางที่ 2.24 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ สปา

ส่วนที่ศึกษา	SPA
ศึกษาลักษณะ การตกแต่ง ภายใน	มีการใช้ SPACE แบบเปิดโล่งมาใช้ในการนำวัดมาวิเคราะห์การออกแบบ
การใช้สี	ใช้สีในโทนอบอุ่นเหลือง ครีม ขาว แดงประดับลวดลายสีทอง และสีของวัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟ และใช้ แสงจากธรรมชาตินอก
วัสดุ	ผนังก่ออิฐทำสี เครื่องเรือนสีเข้ม
เฟอร์นิเจอร์	วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนใหญ่เป็นไม้ มีรูปทรงแบบล้านนา

สรุป
ข้อดี จัดบรรยากาศภายในได้อบอุ่น การจัดพื้นที่ใช้สอยเหมาะสม
ข้อเสีย จะมีผลกระทบทางด้านแสงแดดที่ส่องเข้ามาในบ้าง

2.11.6 สวนบัวรีสอร์ท (SUAN BUA RESORT & SPA)

ที่ตั้ง

สวนบัวรีสอร์ท (SUAN BUA RESORT & SPA) 153 ถนนทางดง - สะเมิง อ. ทางดง จ. เชียงใหม่ 50230 มีจำนวนห้องพัก 129 ห้อง

รูปที่ 2.70 แสดงลักษณะภายนอกอาคาร Regent Residence

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูลโครงการเปรียบเทียบ

1. ศึกษาสภาพที่ตั้งโครงการ
2. ศึกษาลักษณะอาคาร
3. ศึกษากลุ่มเป้าหมาย
4. ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบ
5. ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูล

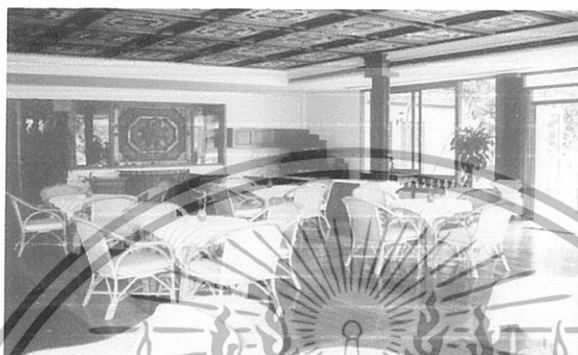
- LOUNGE
- RESTAURANT
- CONFERENCE
- ห้องพัก

ตารางที่ 2.25 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ สวนบัวรีสอร์ท (SUAN BUA RESORT & SPA)

การศึกษา	สวนบัวรีสอร์ท (SUAN BUA RESORT & SPA)
1. ศึกษาสภาพที่ตั้งโครงการ	ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ย่านการท่องเที่ยวของเชียงใหม่
2. ศึกษาลักษณะอาคาร	รูปแบบตัวอาคารเป็นอาคารสูง เน้นลักษณะทางสถาปัตยกรรม ล้านนาที่มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม
3. ศึกษากลุ่มเป้าหมาย	กลุ่มลูกค้าที่เข้ามาพักในโรงแรมส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ และนักธุรกิจชาวต่างชาติ ประกอบกับสถานที่ตั้ง ใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติ
4. ศึกษาแนวความคิดในการ ออกแบบ	การตกแต่งภายในทั้งหมดเน้นการตกแต่งวัสดุและสีสันทันแบบ ล้านนา และใช้วัสดุจากไม้เป็นหลัก

ส่วนที่ทำการศึกษา

1. LOUNGE

รูปที่ 2.71 แสดงส่วน LOBBY LOUNGE

เป็นการจัดที่นั่งแบบสี่ที่นั่งใช้วัสดุธรรมชาติ

และการตกแต่งด้วยลวดลายดาวพदानแบบ

วิหารล้านนา

รูปที่ 2.72 แสดงส่วน LOBBY LOUNGE จาก
ทางเข้าการเปิดโล่งนำบรรยากาศภายนอกมาส่วน
ภายในและการประหยัดพลังงาน

ตารางที่ 2.26 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOUNGE

ส่วนที่ศึกษา	LOUNGE
ศึกษาลักษณะ การตกแต่ง ภายใน	การตกแต่งนั้นจะผสมผสานกับกลิ่นอายของศิลปวัฒนธรรม ล้านนา ที่มีรากฐานสืบทอดกันมาช้านาน ได้ถูกถ่ายทอดและ ปรากฏในงานออกแบบที่กลมกลืน สวยงาม และมีคุณค่าสมกับ เป็นสถานที่พักผ่อนอย่างแท้จริงมีการนำเอารูปแบบ สถาปัตยกรรมวิหารมาประยุกต์กับบ้านล้านนามาเป็น แนวความคิดในการออกแบบ
การใช้สี	เป็นการใช้สีจากตัววัสดุใช้สีใน โทนอบอุ่นเหลืองจากแสงไฟ น้ำตาลไม้โอ๊ค และวัสดุที่เป็นสีทอง
แสงสว่าง	แสงจาก โคมไฟและดาวไลท์ ปรับแสงเพื่อสร้างบรรยากาศ แสงไฟเป็นสีเหลืองนวลมีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความ น่าสนใจ และใช้แสงธรรมชาติมาช่วย
วัสดุ	เป็นวัสดุไม้ส่วนใหญ่
เฟอร์นิเจอร์	เป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้ทรงสี่เหลี่ยมส่วนใหญ่เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ทำ มาจากหวาย

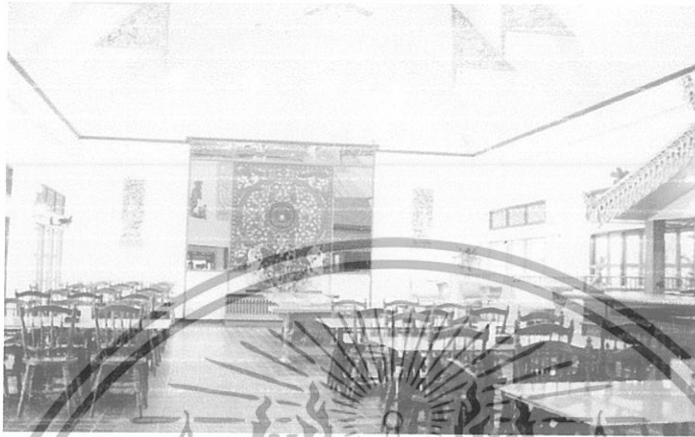
สรุป

ข้อดี การจัดวางเฟอร์นิเจอร์พื้นที่ใช้สอยได้อย่างเหมาะสมและให้ความรู้สึกที่
โล่งและสงบ

ข้อเสีย วัสดุที่เป็น ไม้ส่วนใหญ่ไม่ทนต่อรอยขีดข่วนหรือการกระแทกได้

ส่วนที่ทำการศึกษา

2.. RESTAURANT

รูปที่ 2.73 แสดงส่วนห้องอาหาร การจัดกลุ่มการใช้งานแบบ
ที่ที่นั่งและหกที่นั่งสามารถเคลื่อนย้ายและจัดใหม่ได้มีการจัด
แบบสะดวกไม่อึดอัด การประดับตกแต่งด้วยวัสดุไม้

รูปที่ 2.74 แสดงบรรยากาศภายในห้องอาหารมี
ส่วนโครงสร้างของวิหารมาใช้ส่วนแคนเตอร์
แบบหน้าบัน

ตารางที่ 2.27 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ RESTAURANT

ส่วนที่ศึกษา	RESTAURANT
ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน	การตกแต่งนั้นจะผสมผสานกับกลิ่นอายของศิลปวัฒนธรรมล้านนา ที่มีรากฐานสืบทอดกันมาช้านาน ได้ถูกถ่ายทอดและปรากฏในงานออกแบบที่กลมกลืน สวยงาม และมีคุณค่าสมกับเป็นสถานที่พักผ่อนอย่างแท้จริงมีการนำเอารูปแบบวิถีชีวิตชาวบ้านล้านนาการประหยัดพลังงานโดยใช้แสงธรรมชาติโดยรวม และวัสดุการตกแต่งท้องถิ่น
การใช้สี	เป็นการใช้สีจากตัววัสดุใช้สีในโทนอบอุ่น
แสงสว่าง	แสงจาก โคมไฟและดาวไลท์ ปรับแสงเพื่อสร้างบรรยากาศแสงไฟเป็นสีเหลืองนวลมีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความน่าสนใจ และใช้แสงธรรมชาติมาช่วย
วัสดุ	เป็นวัสดุไม้ส่วนใหญ่ กระเบื้องดินเผาเคลือบ
เฟอร์นิเจอร์	เป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้ทรงสี่เหลี่ยมส่วนใหญ่เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ทำมาจากไม้และนำมาแกะสลัก

สรุป

ข้อดี การจัดวางเฟอร์นิเจอร์พื้นที่ใช้สอยได้อย่างเหมาะสมและให้ความรู้สึกที่โล่งและสงบเป็นส่วนตัว

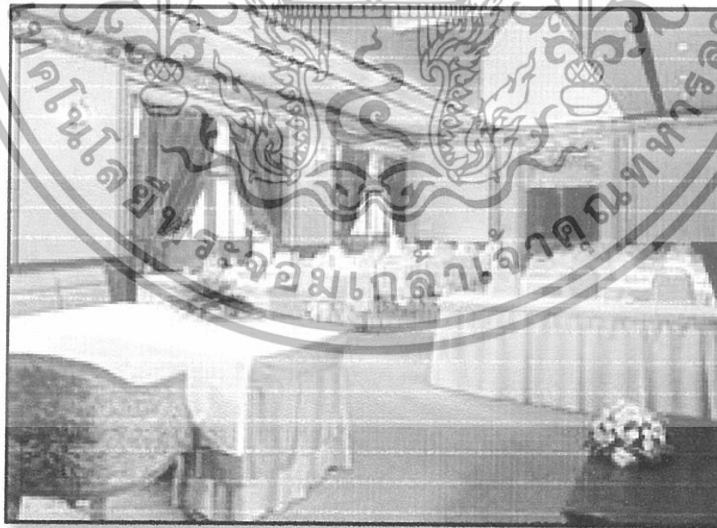
ข้อเสีย วัสดุที่เป็น ไม้ส่วนใหญ่ไม่ทนต่อรอยขีดข่วนหรือการกระแทกได้และการได้รับผลกระทบจากสภาพภูมิอากาศ

ส่วนที่ทำการศึกษา

3. CONFERENCE

รูปที่ 2.75 แสดงห้องจัดเลี้ยงปทุมวันเป็นห้องจัดเลี้ยงที่มีขนาดใหญ่มากที่สุดการตกแต่งห้องนี้จะเป็นแนวตะวันตกเน้นการใช้ลายแกะสลักไม้เข้ามาตกแต่งห้อง เน้นสีขาวครีม

รูปที่ 2.76 แสดงห้องจัดเลี้ยงปทุมแก้วเป็นห้องจัดเลี้ยงที่เล็กที่สุดการตกแต่งห้องนี้จะเป็นลักษณะของการนำแนวคิดของวิหารวัดมาใช้โดยการนำ SPACE ของวิหารมาใช้และการใช้วัสดุแบบธรรมชาติ

ตารางที่ 2.28 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ CONFERENCE

ส่วนที่ศึกษา	CONFERENCE
ศึกษาลักษณะ การตกแต่ง ภายใน	การนำสถาปัตยกรรมไทยภาคเหนือมาใช้ให้สอดคล้องกับ ธรรมชาติและท้องถิ่น
การใช้สี	เป็นการใช้สีจากตัววัสดุใช้สีในโทนอบอุ่น สีครีม
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟและดาวไลท์ ปรับแสงเพื่อสร้างบรรยากาศ แสงไฟเป็นสีเหลืองนวลมีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความ น่าสนใจ และใช้แสงธรรมชาติมาช่วย
วัสดุ	เป็นวัสดุไม้ส่วนใหญ่ พรม และผ้าฝ้าย
เฟอร์นิเจอร์	เหมาะกับการใช้งานสบาย รูปแบบเน้นลวดลาย

สรุป

ข้อดี การจัดวางเฟอร์นิเจอร์พื้นที่ใช้สอยได้อย่างเหมาะสมและให้ความรู้สึกที่
โล่งและสงบเป็นส่วนตัว

ข้อเสีย การใช้วัสดุที่เป็นผ้าส่วนใหญ่ยากต่อการทำความสะอาด เช่น พรม

ส่วนที่ทำการศึกษา

4. ห้องพัก SUITE ROOM

รูปที่ 2.77 แสดงส่วนภายในห้องพัก การประดับ
หัวเตียงลายไม้และทำสีลวดลายดอกไม้

รูปที่ 2.78 ลักษณะการจัดโต๊ะรับประทานอาหาร
แบบสี่ที่นั่งและรูปแบบของเครื่องเรือนซึ่งตัดกับตัว
ห้องเป็นการเน้นจุดเด่น

รูปที่ 2.79 ลักษณะการจัดการจัดส่วนรับแขกและพักผ่อน

ตารางที่ 2.29 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ ห้องพัก SUITE ROOM

ส่วนที่ศึกษา	ห้องพัก SUITE ROOM
ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน	การนำสถาปัตยกรรมไทยภาคเหนือมาใช้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติและท้องถิ่นและการสะท้อนภาพลักษณ์ให้เป็นแบบล้านนาโดยใช้วัสดุและของตกแต่งของท้องถิ่น
การใช้สี	เป็นการใช้สีจากตัววัสดุใช้สีในโทนอบอุ่น สีครีม
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟและดาวไลท์ ปรับแสงเพื่อสร้างบรรยากาศแสงไฟเป็นสีเหลืองนวลมีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความน่าสนใจ และใช้แสงธรรมชาติมาช่วย
วัสดุ	เป็นวัสดุไม้ส่วนใหญ่ พรม และผ้าฝ้าย
เฟอร์นิเจอร์	เหมาะกับการใช้งานสบาย รูปแบบเน้นลวดลาย

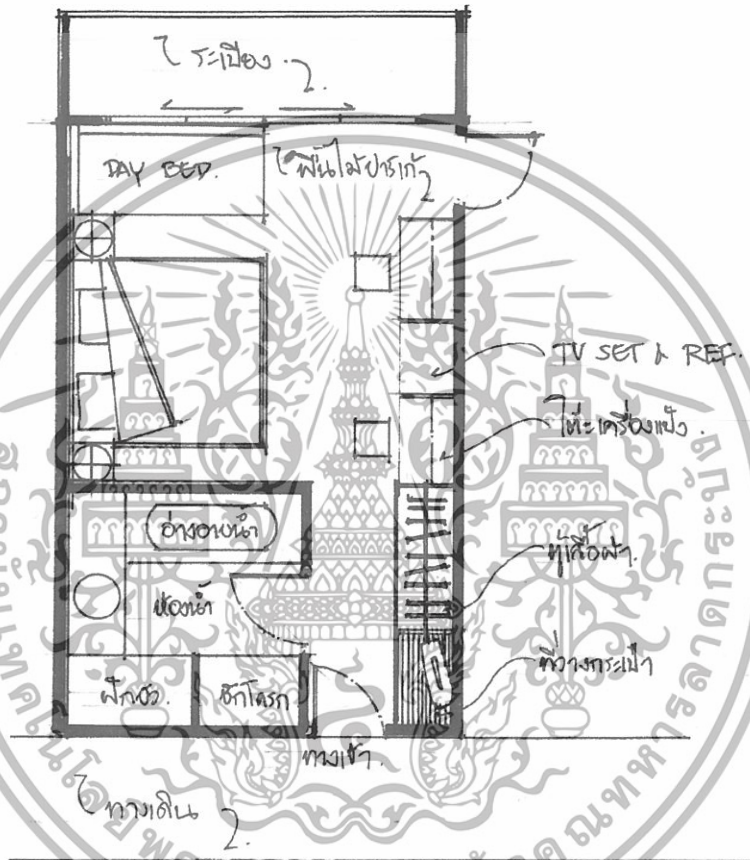
สรุป

ข้อดี การจัดวางเฟอร์นิเจอร์พื้นที่ใช้สอยได้อย่างเหมาะสมและให้ความรู้สึกที่โล่งและสงบเป็นส่วนตัว

ข้อเสีย การใช้วัสดุที่เป็นผ้าส่วนใหญ่ยากต่อการทำความสะอาด เช่น พรม

ส่วนที่ทำการศึกษา

5.ห้องพัก STANDARD ROOM

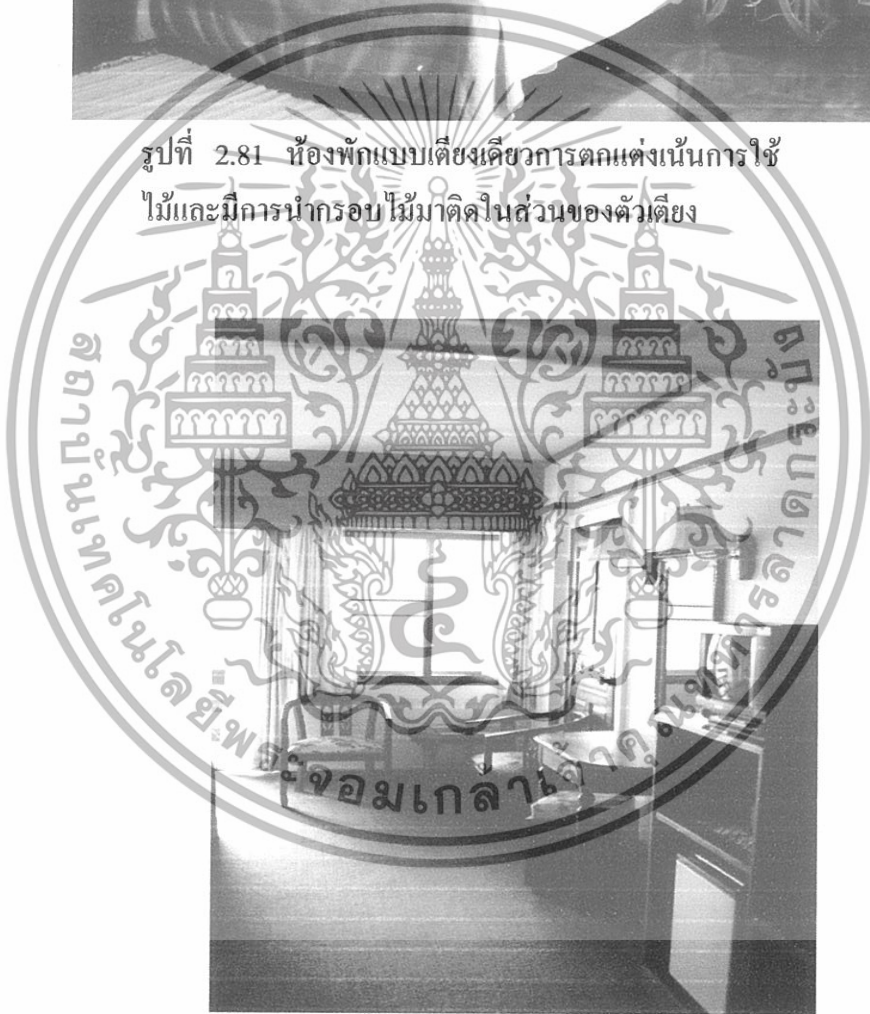

รูปที่ 2.80 ห้องพักแบบ

STANDARD ROOM

รูปที่ 2.81 ห้องพักแบบเตียงเดี่ยวการตกแต่งเน้นการใช้ไม้และมีการนำกรอบไม้มาติดในส่วนของตัวเตียง

รูปที่ 2.82 เครื่องเรือนที่มีให้ใช้บริการในห้องพักจะเป็นสีที่ได้มาจากตัววัสดุธรรมชาติเองอีกทั้งยังตัดกับตัวของผนังห้องอีกด้วย

ตารางที่ 2.30 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ ห้องพัก STANDARD ROOM

ส่วนที่ศึกษา	STANDARD ROOM
ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน	การนำสถาปัตยกรรมไทยภาคเหนือมาใช้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติและท้องถิ่นและการสะท้อนภาพลักษณ์ให้เป็นแบบล้านนาโดยใช้วัสดุและของตกแต่งของท้องถิ่น
การใช้สี	เป็นการใช้สีจากตัววัสดุใช้สีในโทนอบอุ่น สีครีม
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟและดาวไลท์ ปรับแสงเพื่อสร้างบรรยากาศแสงไฟเป็นสีเหลืองนวลมีกรจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความน่าสนใจ และใช้แสงธรรมชาติมาช่วย
วัสดุ	เป็นวัสดุไม้ส่วนใหญ่ พรม และผ้าฝ้าย
เฟอร์นิเจอร์	เหมาะกับการใช้งานสบาย รูปแบบเน้นลวดลาย

สรุป

ข้อดี การจัดวางเฟอร์นิเจอร์พื้นที่ใช้สอยได้อย่างเหมาะสมและให้ความรู้สึกที่โล่งและสงบเป็นส่วนตัว

ข้อเสีย การใช้วัสดุที่เป็นผ้าส่วนใหญ่ยากต่อการทำความสะอาด เช่น พรม

2.11.4 นิบานา สปา

ที่ตั้ง

ชั้น 8 อาคารเนเชอรัลปาร์ค ซอยหลังสวน

รูปที่ 2.83 แสดงลักษณะภายในอาคาร นิบานา สปา

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูลโครงการเปรียบเทียบ

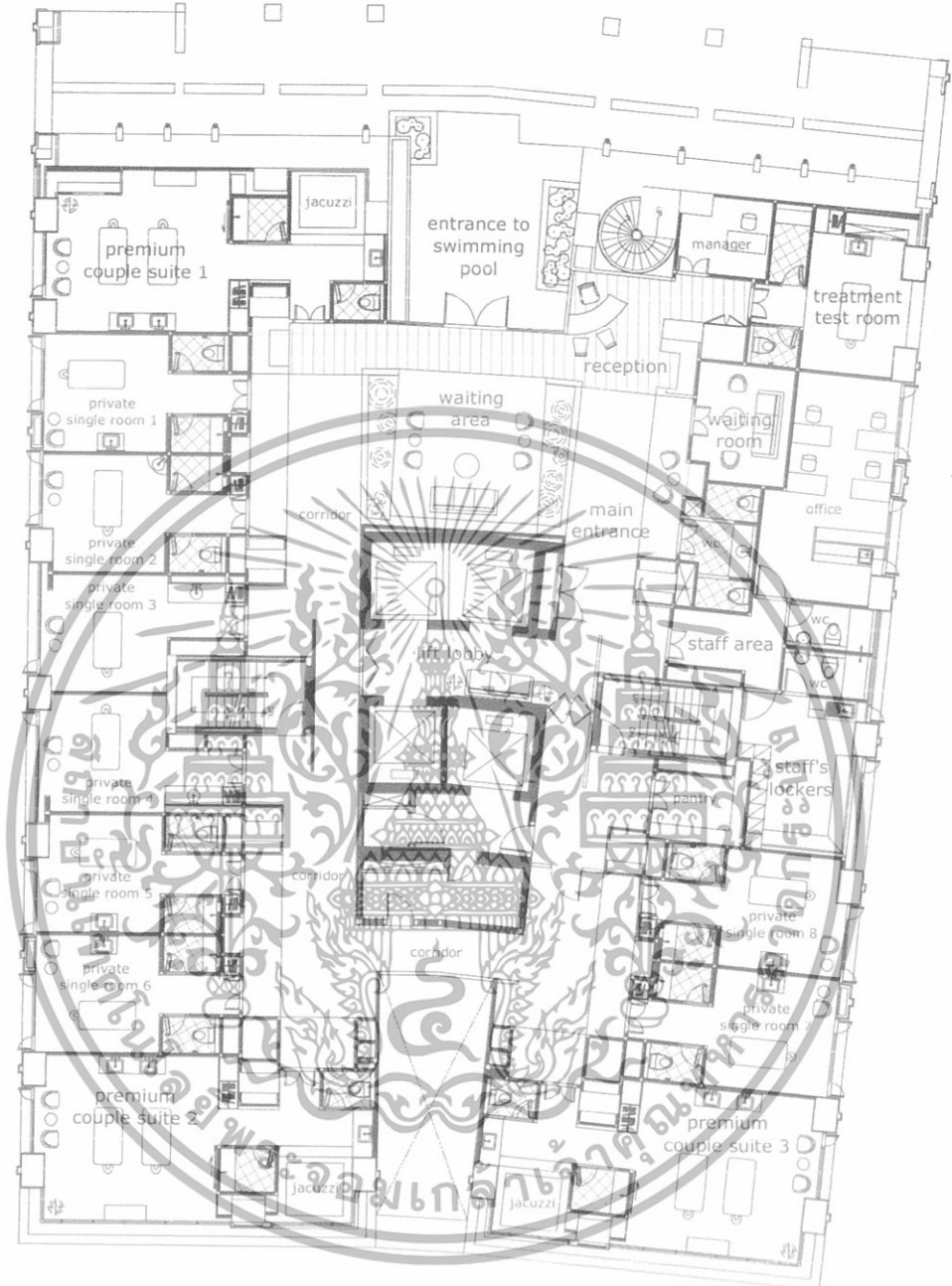
1. ศึกษาสภาพที่ตั้งโครงการ
2. ศึกษาลักษณะอาคาร
3. ศึกษากลุ่มเป้าหมาย
4. ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบ
5. ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูล

- LOBBY SPA
- โถงพักผ่อน
- ห้องนวดโรม่า

ตารางที่ 2.31 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ นิบฮานา สปา

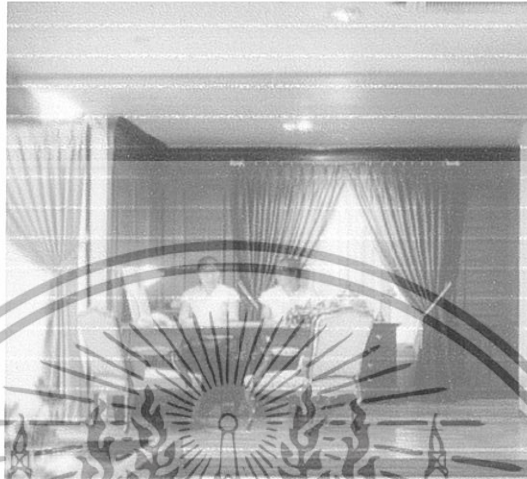
การศึกษา	นิบฮานา สปา
1. ศึกษาสภาพที่ตั้งโครงการ	ตั้งอยู่บนอาคาร ชั้น 8 ใจกลางชุมชนย่านธุรกิจและการท่องเที่ยวของกรุงเทพฯ
2. ศึกษาลักษณะอาคาร	รูปแบบตัวอาคารเป็นอาคารสูง มีหลายชั้น โดยโครงการนี้อยู่บนตึกสูงชั้น 8 เปิดเห็นวิวทั้งสองด้าน
3. ศึกษากลุ่มเป้าหมาย	กลุ่มลูกค้าที่เข้ามาพักในโรงแรมส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และนักธุรกิจชาวต่างชาติ ประกอบกับสถานที่ตั้งใกล้แหล่งอาคารธุรกิจการค้า ของกรุงเทพฯ
4. ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบ	การตกแต่งภายใน นิบฮานา สปาได้รับแรงบันดาลใจมาจากสถาปัตยกรรมในสมัยรัชกาลที่ 5 เนื่องจากยุคสมัยนั้นประเทศไทยมีการติดต่อการค้ากับต่างชาติมากมายหลายประเทศจึงเกิดการผสมผสานของวัฒนธรรมตะวันตกและตะวันออกผู้ออกแบบเลยเลือกความโดดเด่นของอารยธรรมที่เข้ามาในยุคสมัยนั้นเป็นองค์ประกอบสำหรับการตกแต่งภายในและรูปแบบการให้บริการเลยกลายมาเป็นเอเชียโคโลเนียลได้อย่างเหมาะสมเจาะละลงตัว

รูปที่ 2.84 แสดงการวางแปลนของ นิชานา สปา

ส่วนที่ทำการศึกษา

1. LOBBY SPA โถงพักผ่อน

รูปที่ 2.85 แสดง ส่วนของ LOBBY SPA

ส่วนของล็อบบี้สปาเลือกใช้หินอ่อนเป็นวัสดุปูพื้นบริเวณ โถงทางเดิน แลดูหรูหราและเหมาะสมกับการตกแต่งสไตล์โคโลเนียล โดยออกแบบด้านในสุดออกแบบให้เป็นส่วนต้อนรับและห้องทำงานของผู้จัดการสปา

รูปที่ 2.86 แสดงมุมพักผ่อน

มุมพักผ่อนขนาดเล็ก ซึ่งเป็นที่นั่งสำรองไว้ในกรณีลูกค้าเข้ารับบริการจำนวนมากเลือกใช้เก้าอี้ โต๊ะข้าง และตู้โชว์สไตล์โคโลเนียลที่ดูเข้าชุดกัน จัดวางบริเวณริมโถงทางเดิน

รูปที่ 2.87 แสดงโถงพักคอย

มีการออกแบบบ่อน้ำพุไว้ในตำแหน่งด้านข้างของศาลาไทยและโถงทางเดินเพื่อช่วยสร้างความสดชื่น และเสียงน้ำไหลยังเปรียบเสมือนดนตรีจากธรรมชาติที่ช่วยให้เกิดความสงบและผ่อนคลาย

ตารางที่ 2.32 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบนิบฮานา สปา

ส่วนที่ศึกษา	1. LOBBY SPA /โถงพักคอย
ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน	การตกแต่งภายใน นิบฮานา สปาได้รับแรงบันดาลใจมาจากสถาปัตยกรรมในสมัยรัชกาลที่ 5 เนื่องจากยุคนั้นประเทศไทยมีการติดต่อกับต่างชาติมากมายหลายประเทศจึงเกิดการผสมผสานของวัฒนธรรมตะวันตกและตะวันออก ผู้ออกแบบเลยเลือกความโดดเด่นของอารยธรรมที่เข้ามาในยุคสมัยนั้นเป็นองค์ประกอบสำหรับการตกแต่งภายในและรูปแบบการให้บริการเลยกลายเป็นเอเชียโคโลเนียลได้อย่างเหมาะสมเจาะลงตัว
การใช้สี	ใช้สีในโทนอบอุ่นเหลือง น้ำตาล
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟและดาวไลท์ ปรับแสงเพื่อสร้างบรรยากาศ แสงไฟเป็นสีเหลืองนวลมีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความน่าสนใจจะเห็นได้ชัดในส่วนของเคาเตอร์
วัสดุ	พื้น - หินอ่อน

	ผนัง -ปูนทาสีและผนังไม้ เพดาน- ไม้
เฟอร์นิเจอร์	วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนใหญ่เป็นไม้เนื้อดี และวัสดุที่ได้จากธรรมชาติ

สรุป

ข้อดี การเลือกใช้ผ้าไหม เฟอร์นิเจอร์ ช่วยเพิ่มความชัดเจนในเอกลักษณ์ความเป็นเอเชีย โคลเนี่ยลมีการนำเอาธรรมชาติมาใช้ได้ดีเข้าถึงบรรยากาศโดยการทำบ่อน้ำพุ

ข้อเสีย พื้นในส่วนนี้เป็นหินอ่อนมีอันตรายต่อการลื่นอย่างมาก

ส่วนที่ทำการศึกษา

2.ห้องนวด

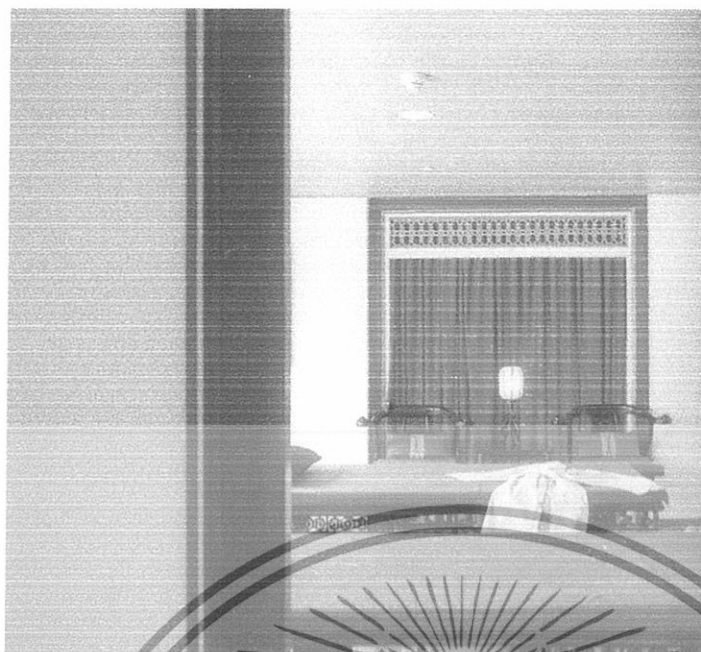
รูปที่ 2.88 แสดง ห้องนวดแบบ PREMIUM

ภายในพื้นที่สำหรับนวดโรม่าแบบ PREMIUM COUPLE SUITE ตกแต่งสไตล์อินเดีย ใช้โทนสีส้มเป็นหลักถึงแม้จะเป็นสีที่ดูร้อนแรง แต่เมื่อหรีโพลงให้ห้องมีแสงเพียงเล็กน้อยกลับช่วยสร้างเสน่ห์ให้กับบรรยากาศของการตกแต่งได้เป็นอย่างดี

รูปที่ 2.89 แสดง ห้องนวดแบบ ไทย

ห้องนวดโรมานแบบไทย ตกแต่งโทนสีฟ้าและน้ำเงิน ด้านขวามือของภาพเป็นประตูบานเลื่อนที่มีหน้าบานเป็นกระจกเงา ใช้ตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องแต่งกายและบานประตูยังทำจากวัสดุที่ช่วยป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอกได้อีกด้วย

รูปที่ 2.90 ห้องนวดโรม่าแบบจีนตกแต่งโทนสีแดงเลือดหมู และสร้างความกลมกลืนในการเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งที่ให้บริการบรรยากาศแบบจีน

ตารางที่ 2.33 แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบนิบยานา สปา

ส่วนที่ศึกษา	ห้องนวดโรม่า
ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน	ส่วนของห้องนวดโรม่า แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม 3 สไตส์การตกแต่งได้แก่ ไทย จีน และ อินเดียจึงนับว่าเป็นสปาที่สามารถผสมผสานกลิ่นอายของวัฒนธรรมทั้ง 3 ชาตาร่วมกับการตกแต่งในสไตล์เอเชีย โคลเนี่ยลได้อย่างเหมาะสมและลงตัว
การใช้สี	ใช้สีในโทนอบอุ่นเหลือง ร้อนแรง โทนสีส้ม สีแดงเลือดหมู
แสงสว่าง	แสงจากโคมไฟและดาวไลท์ ปรับแสงเพื่อสร้างบรรยากาศ แสงไฟเป็นสีเหลืองนวลมีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความน่าสนใจจะเห็นได้ชัดในส่วนของอโรม่า
วัสดุ	พื้น - ไม้ ผนัง - ปูนทาสีและผนังไม้ เพดาน - ไม้
เฟอร์นิเจอร์	เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ได้มาจากของเก่าโบราณและจากจีนวัสดุทำจากธรรมชาติ

	เพดาน- ไม้
เฟอร์นิเจอร์	เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ได้มาจากของเก่าโบราณและจากจีนวัสดุทำจากธรรมชาติ

สรุป

ข้อดี การเลือกใช้ผ้าไหม เฟอร์นิเจอร์ ช่วยเพิ่มความชัดเจนในเอกลักษณ์มีการนำเอาอารยธรรมมาใช้ได้ดีเข้าถึงบรรยากาศ

ข้อเสีย

รูปที่ 2.91 แสดง ส่วนศาลาไทยจำลอง

ภายใต้ศาลาไทยจำลองที่ออกแบบให้เป็นส่วนพักคอยของสปาผ้าเพดานสูงออกแบบให้มีความลาดชันเลียนแบบโครงสร้างหลังคาปั้นหยาดอกแต่ยังคงประกอบที่ให้สัมผัสบ้านไทยโบราณ อาทิ ฐานไม้กะสลัก ตั้งรองรับพร้อมหมอนขว

รายละเอียดของโครงการ

รูปที่ 2.92 แสดงเคาร์เตอร์อ่างล้างหน้า

มีการออกแบบเคาร์เตอร์อ่างล้างหน้าของทุกห้องให้มีลักษณะเดียวกันหมด แต่สร้างความแตกต่างโดยใช้ของตกแต่งที่มีกลิ่นอายของชาตินั้นๆ เพื่อสร้างบรรยากาศให้เป็นที่ไปตามต้องการ

รูปที่ 2.93 แสดงมuml้างเท้า

มุมล้างเท้า และนวดฝ่าเท้าก่อนทำสปาส่วนอื่นตามขั้นตอนต่อไปจัดวางเฟอร์นิเจอร์สไตล์
ที่ดูเข้าชุดกัน

รูปที่ 2.94 แสดงบานกรอบหน้าต่างสไตล์โคโรเนียล
บานกรอบหน้าต่างสไตล์โคโรเนียล ที่อาศัยกลดลายของไม้แกะตกแต่งเพื่อสร้างความสวยงามและ
หรูหราให้เข้ากับสถานที่

รูปที่ 2.95 แสดงพื้นห้องน้ำปูด้วย

พื้นห้องน้ำปูด้วยกระเบื้องซีเมนต์แบบโบราณมีลวดลาย

บทที่ 3

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและรายละเอียดประกอบโครงการ

3.1 การศึกษาลักษณะและสภาพทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่

ความเป็นมาของจังหวัดเชียงใหม่

อาณาบริเวณของเมืองเชียงใหม่ในอดีตเป็นที่ตั้งของเมืองเก่าซึ่งเป็นศูนย์กลาง ของอาณาจักรล้านนาไทย อันมีนามว่า " นพบุรีศรีนครพิงค์" กษัตริย์ผู้สร้างนครเชียงใหม่ พ่อขุนเม็งรายมหาราช พระองค์ทรงรวบรวมบ้านเล็กเมืองน้อย บนแผ่นดินล้านนาไทย ให้เป็นผืนปฐพีเดียวกันรวมเป็นอาณาจักรล้านนาไทยอันกว้างใหญ่ไพศาล พระองค์เป็นพระโอรส ผู้สืบเชื้อสายมาจากพระเจ้าลาวจกรซึ่งเป็นผู้สร้างอาณาจักรโยนกในระยเวลาที่พ่อขุนเม็งรายกำลังเรืองอำนาจอยู่ในอาณาจักรล้านนา ไทยนั้น พ่อขุนรามคำแหงมหาราชกำลังเรืองอำนาจอยู่ในอาณาจักรสุโขทัยและพ่อขุนงำเมืองกำลังเป็นใหญ่อยู่ที่ เมืองพะเยา กษัตริย์ทั้งสามพระองค์นี้เป็นพระสหายสนิทร่วมน้ำสาบานมาด้วยกัน ฉะนั้น เมื่อพ่อขุนเม็งรายรวบรวมเมืองต่าง ๆ ในอาณาจักรล้านนาไทยเป็นปึกแผ่นแน่นหนา หลังจากนั้น พ.ศ. 1824 พระองค์ก็เสด็จกรีธาทัพเข้าตี นครหริภุญไชย ซึ่งมีพญาธิบากรองอยู่และเป็นนครที่มั่นคงแข็งแรงที่สุดทางตอนใต้ ได้สำเร็จสมพระราชประสงค์แล้ว เสด็จเข้าประทับ อยู่ในนครหริภุญไชยเป็นเวลา สอง ปี จึงทรงมอบให้อ้ายฟ้าอำมาตย์ ครองนครหริภุญไชยแทนส่วนพ่อขุนเม็งรายได้เสด็จไปสร้าง เมืองใหม่ทางทิศตะวันออกของนครหริภุญไชย ครองอยู่ได้สามปีทรงเห็นว่า เมืองใหม่ทำเลไม่เหมาะสมจึงโปรดย้ายราชธานี มาตั้งอยู่ที่แห่งใหม่ ริมฝั่งแม่น้ำระมิงค์ มีชื่อว่า "เวียงกุกาม" (ปัจจุบันอยู่ในตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่) ครองราชย์อยู่ จนถึง พ.ศ. 1835 เกิดนิมิตรประหลาดคลพระทัยให้พ่อขุนเม็งรายไปประพาสป่าและทอดพระเนตร พบชัยภูมิที่จัดสร้างเมืองใหม่ พระองค์โปรดให้สร้างที่ ประทับชั่วคราว ณ เวียงเล็ก (เมืองเล็ก) หรือเวียงเชียงม่วน (คือบริเวณวัดเชียงม่วน ในปัจจุบัน) จากนั้นก็โปรดให้ไพร่พลลงป่า และปรับพื้นที่บริเวณเชิงดอยฮ้อยช้างหรือ ดอยสุเทพในปัจจุบัน แล้วโปรดให้เชิญเสด็จพ่อขุนรามคำแหงแห่งกรุงสุโขทัยและพญาเมืองแห่งนครพะเยา พระสหายร่วมน้ำสาบาน มาช่วยพิจารณาการสร้างเมืองใหม่ เมื่อพระสหายทั้ง 2 พระองค์เสด็จมาถึงและได้เห็นชัยภูมิที่ราบอันสมบูรณ์ริมฝั่งแม่น้ำปิง ตรงเชิงดอยสุเทพก็พอพระทัย พ่อขุนรามคำแหงถึงกับทรงมีพระดำรัสว่า " เมืองนี้เข้าศึกจะเบียดเบียนกระทำร้ายมิได้ คนไหนมีเงินพันมาอยู่จะมีเงินหมื่นครั้งมีเงินหมื่นมาอยู่จะมีเงินแสนส่วนพระยาจำเมืองถวายเป็นความเห็นว่า " เขตเมืองนี้ดีจริง เพราะเหตุว่าเนื้อดินมีพรรณรังสี 5 ประการ มีชัย 7 ประการ เมืองนี้มีสิทธิ์นักแล " ในที่สุด พ่อขุนเม็งรายก็ทรงดำเนินการสร้างเมืองใหม่ โดยให้ขุด

และสร้างกำแพงเมือง เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า พร้อมทั้งโปรดให้สร้างปราสาท ราชมณเทียรและ บ้านเรือนในปี พ.ศ. 1839 พ่อขุนเม็งราย พ่อขุนรามคำแหง และพญาเจ้าเมือง ก็พร้อมใจกันขนานนาม พระนครแห่งใหม่ว่า " นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่ " เรียกกันเป็นสามัญว่า " นครพิงค์เชียงใหม่ " ต่อจากนั้น พ่อขุนเม็งรายก็ทรงประกอบพิธีปราบดาภิเษกเป็น กษัตริย์ ปกครองอาณาจักรล้านนาไทย ราชธานีอยู่ที่ นครเชียงใหม่ ทรงเป็นต้นราชวงศ์เม็งรายครองราชย์อยู่จน พ.ศ. 1860 วันหนึ่งขณะที่พ่อขุนเม็งรายกำลัง เสด็จประพาสตลาดกลางนครเชียงใหม่ ได้เกิดฝนตกอย่างหนัก จนอัสถีบาตได้ตกต้องพระองค์สิ้นพระชนม์เมื่อพระชนมายุได้ 79 พรรษา และมีเชื้อสายของพ่อขุนเม็งราย ได้ปกครองอาณาจักรล้านนาไทยต่อเนื่องกันมา พระองค์ เมืองเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางของอาณาจักรล้านนาไทยสืบต่อกันมาเป็นเวลานาน ตกเป็นเมืองขึ้นของ กรุงศรีอยุธยา และประเทศพม่าอยู่หลายยุคหลายสมัย จนครั้งสุดท้ายในสมัยกรุงธนบุรี พระเจ้าตากสินมหาราชทรง ดินนครเชียงใหม่ได้จากประเทศพม่า เมื่อปี พ.ศ.2317 แล้วทรงกวาดล้างอิทธิพลของพม่าจากล้านนาไทยได้สำเร็จ เมืองเชียงใหม่จึงกลับ มาเป็น ประเทศราชของกรุงธนบุรี และกรุงรัตนโกสินทร์ จนสมัยสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า จุฬาลงกรณ์ ได้ทรงสถาปนา "พญาท้าว" (ท้าวท้าว เชียงใหม่) ขึ้นเป็นเจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ ซึ่งเป็นต้นตระกูล ณ เชียงใหม่ สืบต่อมา 9 พระองค์ มีเจ้าแก้วรุ่งเรืองเป็น องค์สุดท้ายถึงสมัยสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ.2440 ทรงยุบเมืองประเทศราชเข้ากับอาณาจักรไทย แบ่งการปกครองราชอาณาจักรออกเป็นมณฑล ได้ยกเมือง เชียงใหม่ขึ้นเป็นมณฑลพายัพ และต่อมาภายหลังได้ยกเลิกเมืองเชียงใหม่ จึงเป็นจังหวัดมาจนถึงปัจจุบันนี้ รวมระยะเวลาที่เชียงใหม่ ได้เป็นราชธานีอาณาจักรล้านนาไทย ตั้งแต่ พ.ศ.1839 จนถึง พ.ศ.2440 ได้ 600 ปี

3.1.1 ลักษณะและสภาพทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัด	เชียงใหม่
ภาค	ภาคเหนือ
พื้นที่	พื้นที่ประมาณ 20,107.057 ตารางกิโลเมตร

รูปที่ 3.1 ตราประจำจังหวัดเชียงใหม่เป็นรูปช้างเผือกหันหน้าตรงในเรือนแก้ว

ช้างเผือกในเรือนแก้ว หมายถึงความสำคัญ 2 ประการของจังหวัด ช้างเผือก คือช้างที่เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ นำทูลเกล้าฯ ถวายแด่พระพุทธเลิศหล้านภาลัย และได้ขึ้นระวางเป็นช้างเผือกเอกในรัชกาล ส่วนเรือนแก้ว คือดินแดนที่บรรพบุรุษศาสนารุ่งเรืองสูงสุด

คำขวัญประจำจังหวัดเชียงใหม่

"คอยสุเทพเป็นศรี ประเพณีเป็นสง่า บุปผชาติล้วนงานตา นามล้ำค่า นครพิงค์"

ที่ตั้งอาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ รัฐฉานของสหภาพเมียนมาร์

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอสამเภา จังหวัดตาก

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดเชียงราย ลำพูน และลำปาง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอป่าเย็บ อำเภอขุนยวมและอำเภอแม่สะเรียง จังหวัด

รูปที่ 3.2 แสดงอาณาเขตจังหวัดที่ติดต่อกับจังหวัดเชียงใหม่

ลักษณะภูมิประเทศ

โดยทั่วไปแล้วพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่เป็นป่าละเมาะและภูเขา มีที่ราบอยู่ตอนกลางตามสองฟากฝั่งแม่น้ำปิง มีภูเขาสูง ที่สุดในประเทศไทย คือ "ดอยอินทนนท์" สูงประมาณ 2,565 เมตร อยู่ในเขตอำเภอจอมทอง และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 106 กม. ดอยอินทนนท์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมาก นอกจากนี้ยังมีดอยอื่น ๆ ที่มีความสูงรองลงมา อีกหลายแห่ง เช่น ดอยผ้าห่มปก สูง 2,297 เมตร ดอยหลวงเชียงดาว สูง 2,195 เมตร ดอยสุเทพ สูง 1,678 เมตร

โดยทั่วไปอาจแบ่งสภาพพื้นที่ออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. พื้นที่ภูเขา ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลเกินกว่า 500 เมตร ส่วนใหญ่อยู่ทางทิศเหนือและทิศตะวันตกของจังหวัด คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 80% ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด พื้นที่ภูเขานี้เป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารไม่เหมาะต่อการเพาะปลูก
2. พื้นที่ราบลุ่มน้ำและที่ราบเชิงเขา ซึ่งกระจายอยู่ทั่วไประหว่างหุบเขา มีรูปร่างยาวรี ทอดตัวในแนวเหนือ-ใต้ อันได้แก่ ที่ราบลุ่มน้ำปิง ลุ่มน้ำฝาง และลุ่มน้ำแม่งัด ซึ่งนับเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะต่อการเกษตร

ลักษณะภูมิอากาศ

เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีสภาพอากาศค่อนข้างเย็นเกือบตลอดทั้งปี มีอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี 25.4 องศาเซลเซียส โดยมีค่าอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31.8 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 20.1 องศาเซลเซียส

ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี 72% สภาพภูมิอากาศจังหวัดเชียงใหม่อยู่ภายใต้อิทธิพลมรสุม 2 ชนิด คือลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งภูมิอากาศออกได้เป็น 3 ฤดู ได้แก่ - ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม จนถึงเดือนตุลาคม โดยได้รับอิทธิพลจาก ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ - ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ไปจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจาก ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพาเอาความหนาวเย็นจากประเทศจีนลงมาปกคลุม ประเทศไทยตอนบน - ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมฝ่ายใต้

ประชากร

จังหวัดเชียงใหม่มีประชากรรวมทั้งสิ้น 1,587,468 คน แยกเป็นชาย 787,808 คน หญิง 799,657 คน (ณ เดือนธันวาคม 2542) ความหนาแน่นเฉลี่ย 78 คน/ตร.กม. มีชุมชนบนพื้นที่สูงในจังหวัด

เชียงใหม่ตั้งอยู่กระจายทั่วไป รวม 1,072 กลุ่ม บ้าน 32,742 หลังคาเรือน ประชากร 190,795 คน ประกอบด้วยชาวไทยภูเขาเผ่าต่าง ๆ ได้แก่ กระเหรี่ยง แม้ว เข้า ลีซอ มูเซอ อีเก้อ ถิ่น ขมุ ลัวะ และอื่น ๆ (ได้แก่ คะฉิ่น และชนกลุ่มน้อยที่มีชาวไทยภูเขาอยู่ร่วมกันมากกว่า 1 เผ่า) และชาวไทยพื้นเมืองอีก 1 เผ่า เป็นผู้ที่ได้รับสัญชาติไทยแล้ว จำนวน 152,139 คน และยังไม่ได้รับสัญชาติไทย 38,656 คน

ทรัพยากร เรียงลำดับตามชนิดของทรัพยากรธรรมชาติทางภูมิศาสตร์ซึ่งมี ๕ ชนิด ดังนี้

1. ดิน จังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่จะเป็นดินในเขตที่สูง และดินภูเขาซึ่งมีผิวดินตื้น ทั้งมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ รองลงมาคือ จำนวนพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นดินร่วนหรือดินทรายที่มีการระบายน้ำดีเกินไป มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ส่วนน้อยที่เป็นดินในพื้นที่ราบลุ่มเป็นดินที่เกิดจากวัสดุน้ำพา
2. น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ นั้น ถือได้ว่าเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญของประเทศไทยจังหวัดหนึ่ง ที่เดียวเพราะแม่น้ำสายเล็กนายน้อยต่างไหลลงสู่แม่น้ำปิง และแม่น้ำปิงก็เป็น 1 ใน 4 ของแม่น้ำเจ้าพระยา
3. ทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดเชียงใหม่มีป่าไม้ประกอบด้วยกลุ่มใหญ่ ๆ 2 กลุ่ม คือ ป่าไม้ผลัดใบ ได้แก่ ป่าดงดิบ ป่าสนเขา และป่าไม้ผลัดใบ ได้แก่ ป่าเบญจพรรณ และป่าแพะหรือป่าแดง โดยมีพื้นที่ป่า
4. อากาศ ในช่วงระยะ 10 ปีนี้ เชียงใหม่คงจะยังพอมือออกซิเจนให้หายใจได้ค่อนข้างดี แต่ระวัง ถ้าบ้านเรือนโรงงานและยังทำลายป่าไม่หยุดหย่อน คับไม่ระวังรักษาสิ่งแวดล้อมให้ดี
5. แร่ธาตุ แร่ธาตุสำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดเชียงใหม่เป็นป่าไม้และภูเขา มีสภาพทางธรณีวิทยาประกอบด้วยหิน 3 ประเภท คือ หินอัคนี หินชั้นหรือหินตะกอน และหินแปร ส่วนแร่อื่นๆ ที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ เช่น ถ่านหิน มังกานีส เฟลด์สปาร์ ฟลูออไรด์ ดินบุก ซีเมนต์ ดินขาว ฯลฯ

พืชที่สำคัญ

- สวนลำไย ลิ้นจี่ ส้ม สตรอเบอร์รี่ แอปเปิ้ล แพร์ ท้อ

อาชีพ

- เครื่องสาน เครื่องเงิน เครื่องปั้นดินเผา ร่ม ไม้แกะสลัก ผ้าทอ

การแบ่งการปกครอง

จังหวัดเชียงใหม่แบ่งเขตการปกครอง ออกเป็น 22 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ มีจำนวนตำบล 204 ตำบล และจำนวนหมู่บ้าน 1,915

มีรายชื่ออำเภอและกิ่งอำเภอดังนี้

1. กิ่ง อ.คอยหล่อ	2. กิ่ง อ.แม่วาง	3. อ.จอมทอง
4. อ.เชียงดาว	5. อ.ไชยปราการ	6. อ.คอยเต่า
7. อ.คอยสะเก็ด	8. อ.ฝาง	9. อ.พร้าว
10. อ.เมือง	11. อ.แม่แจ่ม	12. อ.แม่แตง
13. อ.แม่ริม	14. อ.แม่อน	15. อ.แม่อาว
16. อ.เวียงแหง	17. อ.สะเมิง	18. อ.สันกำแพง
19. อ.สันทราย	20. อ.สันป่าตอง	21. อ.สารภี
22. อ.หางดง	23. อ.อมก๋อย	24. อ.ฮอด

การคมนาคม

ทางบก จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 1 (พหลโยธิน) แล้วแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 32 (สายเอเชีย) ผ่านอุตรยา อ่างทอง นครสวรรค์ แล้วใช้ทางหลวงหมายเลข 117 ไปยังพิษณุโลก แล้วต่อด้วยทางหลวงหมายเลข 11 ผ่านลำปาง ลำพูน ถึงเชียงใหม่ ระยะทางประมาณ 695 กิโลเมตร อีกทางหนึ่งคือจากนครสวรรค์ ไปตามทางหลวงหมายเลข 1 ผ่านกำแพงเพชร ตาก และลำปาง ถึงเชียงใหม่ ระยะทางประมาณ 696 กิโลเมตร

ทางอากาศ กรุงเทพฯ-เชียงใหม่, เชียงใหม่-กรุงเทพฯ ทุกวัน ใช้เวลาเดินทาง ประมาณ 1 ชั่วโมง

สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

โครงการสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่อาศัยการผลิตภาคการเกษตรเป็นหลัก โดยเฉพาะสาขาพืชผล มีพืชเศรษฐกิจสำคัญ หลายชนิด เช่น ข้าว ไม้ยาเวอร์จิเนีย ถั่วเหลือง กระเทียม หอมหัวใหญ่ ลำไย ลิ้นจี่ ตลอดจนพืชผักต่าง ๆ สำหรับอาชีพอื่น ๆ มีอัตราเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ได้แก่ สาขาบริการและการท่องเที่ยว สาขาอุตสาหกรรม สาขาพาณิชยกรรม และสาขาก่อสร้าง

จากการที่มีฐานทางเศรษฐกิจที่สำคัญหลายชนิด ทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่ ไปอย่างรวดเร็ว และมีเสถียรภาพระหว่าง 6 - 8 % โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุดในภาคเหนือ คือ 71,394,737 ล้านบาท ประชากรมีรายได้คนละ 49,614 บาท / ปี (ข้อมูลปี 2538) ซึ่งมีรายได้หลักมาจากการเกษตร และการท่องเที่ยว

ตารางที่ 3.1 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	รายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว
<p>อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย</p> 	<p>อุทยาน แห่งชาติดอยสุเทพ-ดอยปุย มีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่อำเภอแม่ริม อำเภอหางดง และอำเภอเมือง เชียงใหม่ ที่สำคัญได้แก่เป็นแหล่งกำเนิดของต้นน้ำลำธาร ทั้งมีสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์และสำคัญทางศาสนา และทางประวัติศาสตร์อยู่ 2 แห่ง คือ วัดพระธาตุดอยสุเทพวรวิหาร และพระตำหนักภูพิงศ์ราชนิเวศน์ อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ดอยปุย</p>
<p>ดอยอินทนนท์</p> 	<p>อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ซึ่งเป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในประเทศไทย จะประกอบด้วยภูเขาสูงต่ำสลับซับซ้อน พื้นที่เป็นลานหินถ้ามี อากาศหนาวเย็น ดอกไม้เมืองหนาว ชาวเขานบยอดดอยและวิวทิวทัศน์อันงดงาม คือ สีสันที่มีชีวิตชีวาของสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้</p>
	<p>สวนพฤกษศาสตร์ระดับนานาชาติ รวบรวมพันธุ์ไม้ทั้งในและต่างประเทศ เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับพันธุ์ไม้ คือ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์เพาะกล้ายไม้ไทย อาคารพืชสมุนไพร พิพิธภัณฑ์พืชสมุนไพร ศูนย์วิจัย และอาคารเรือนกระจก</p>

ตารางที่ 3.1 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดเชียงใหม่ (ต่อ)

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	รายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว
<p>คอยเชียงดาว</p> 	<p>เป็นภูเขาสูงอันดับ 3 ของประเทศด้วยความสูง 2,220 จุดเด่นที่สุดที่นี่มีทัศนียภาพที่งดงามหากท่านได้ไปยืนอยู่บนยอดคอยท่านจะพบกับความสวยงามทุกมุมมองที่นี่มีความหนาวเย็นที่บางคนต้องการไปสัมผัสกับความหนาวเย็น</p>
<p>น้ำพุร้อนสันกำแพง</p> 	<p>ตามเส้นทางนี้มีบ่อน้ำพุร้อนอยู่สองแห่ง ตกแต่งสถานที่ด้วยสวนดอกไม้สวยงาม มีห้องอาบน้ำแร่ ที่พัก สถานที่กางเต็นท์ ร้านอาหาร ได้แก่ น้ำพุร้อนสันกำแพง</p>
<p>อุทยานแห่งชาติออบหลวง</p> 	<p>อุทยานแห่งชาติออบหลวง มีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่อำเภอจอมทอง อำเภอฮอดและอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ มีสภาพป่าที่สมบูรณ์ด้วยระบบนิเวศน์ทุกประการ ทั้งมีความสวยงามและความมหัศจรรย์ธรรมชาติ มีคุณค่าทางโบราณคดีทประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมของมนุษยชาติ</p>

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	รายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว
<p>คอยอ่างขาง</p> 	<p>อากาศบนคอยหนาวเย็นตลอดปี โดยเฉพาะในช่วงเดือนธันวาคม-มกราคม อากาศเย็นจนน้ำค้างกลายเป็นน้ำค้างแข็ง</p>
<p>วัดเจ็ดยอด</p> 	<p>เจ็ดยอด หรือ วัดโพธารามมหาวิหาร ตั้งอยู่บนถนนซูเปอร์ไฮเวย์ (เชียงใหม่-ลำปาง) ห่างจากตัวเมือง 4 กิโลเมตร เป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.2020</p>
<p>สวนสัตว์เชียงใหม่</p> 	<p>เป็นสวนสัตว์ขนาดใหญ่ได้รับการจัดสภาพอย่างดี บริเวณกว้างขวาง มีบรรยากาศร่มรื่น และมีสัตว์อยู่มากกว่า 2,000 ชนิด ทั้งที่มีอยู่ในเมืองไทยและนำมาจากต่างประเทศ</p>
<p>บ่อสร้าง</p> 	<p>นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ สาเหตุที่เรียกว่าร่มบ่อสร้างเพราะร่มนี้ผลิตกันที่บ้านบ่อสร้างสมัยก่อนชาวบ้านจะทำร่วมกันได้ถุนบ้าน สีสนและลวดลายบนร่มนั้น</p>

เทศกาลงานประเพณี

1. ประเพณีสงกรานต์ เป็นประเพณีสำคัญของชาวเหนือ หรือชาวล้านนา อันสืบเนื่องมาจากอดีตกาลที่จะยึดถือเป็นช่วงเปลี่ยนศักราชใหม่ และ มีการรดน้ำดำหัวผู้หลักผู้ใหญ่ เพื่อแสดงความกตัญญู คนเมืองจึงเรียกประเพณีนี้ว่า "ป่าเวณีปีใหม่" หรือถือเป็นปีใหม่สำหรับคนเมืองหรือ "ปีใหม่เมือง" ชาวล้านนาถือเป็นช่วงรื่นเริงของปี โดยมีการจัดงานประเพณี ระหว่างวันที่ 13 - 15 เมษายนของทุกปี

2. เทศกาลศิลปวัฒนธรรมเชียงใหม่ บริเวณหัวเมืองเชียงใหม่ ประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้คือ เทศกาลดนตรีกลางแจ้ง จัดขึ้น โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยร่วมกับเทศบาลนครเชียงใหม่ ณ พระบรมราชานุสาวรีย์สามกษัตริย์สามกษัตริย์เป็นการแสดงดนตรี บนลานสาธารณะสำหรับประชาชนชาวเชียงใหม่และนักท่องเที่ยวทั่วไป

3. ประเพณีปอยส่างลองวัดป่าเป้า จัดขึ้น โดยวัดป่าเป้า ร่วมกับคณะศรัทธาวัดป่าเป้า เป็นการบรรพชาสามเณร(ส่างลอง)ของชาวไทยใหญ่ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ และใกล้เคียง

4. ประเพณีบูชาเสาอินทขิล เป็นการบูชาเสาอินทขิลหรือเสาหลักเมืองที่ชาวเหนือเรียกว่า "การใส่ขันดอก" เป็นการบูชาเสาหลักเมืองของจังหวัดเชียงใหม่ มักจะจัดกัน ในช่วงเริ่มต้นของฤดูกาลเพาะปลูก เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ชาวบ้านที่กำลังจะทำการเพาะปลูก และเป็นการบูชาเสาหลักเมืองเพื่อให้บ้านเมือง อยู่เย็นเป็นสุข วันที่จัดงานประมาณปลายเดือน 8 อย่างเดือน 9 (เดือน 6 - 7 ภาคกลาง คือเดือน พ.ค. ย่างเข้าเดือน มิ.ย.) โดยวันแรม 13 ค่ำ เดือน 8 เรียกว่า " วันเข้าอินทขิล " และวันขึ้น 4 ค่ำ เดือน 9 เรียกว่า " วันออกอินทขิล " ชาวเหนือจึงเรียกช่วงระยะเวลาดังกล่าวว่า เดือน 8 เข้า เดือน 9 ออก

5. งานประเพณีเดือนยี่เป็งเชียงใหม่ งานประเพณีสำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ในเดือนสิบสองหรือตรงกับวันเพ็ญเดือนยี่ ทางภาคเหนือคืองานประเพณีเดือนยี่เป็ง คือเป็นการแข่งขันพายเรือทวนน้ำ การประกวดกระทงใหญ่

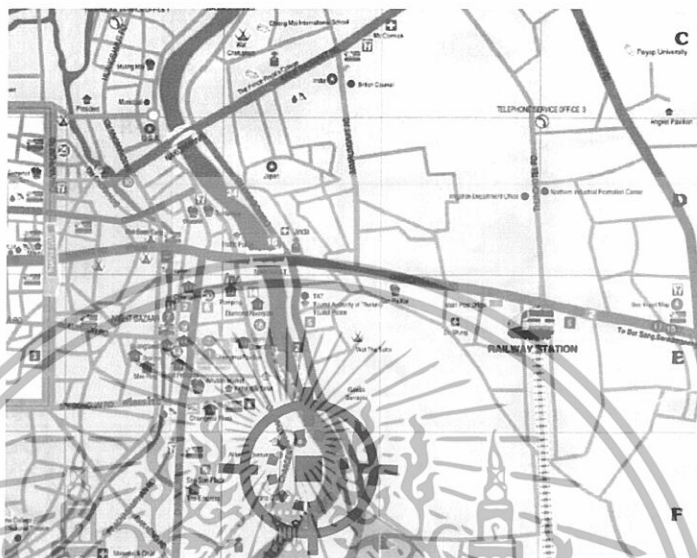
6. เทศกาลร่มบ่อสร้าง จัดขึ้นประมาณเดือนมีนาคมของทุกปีบริเวณศูนย์กลางหัตถกรรมร่มบ่อสร้างหมู่บ้านบ่อสร้างเป็นหมู่บ้านที่มีชื่อเสียงโดดเด่นในการทำร่ม และงานหัตถกรรมอื่นๆ หลากหลาย จึงมีการจัดงานเทศกาลร่มขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้าชม และเลือกซื้อสินค้า ในงานมีการแสดงวิธีการทำร่ม การพ้อนรำแบบล้านนา ขบวนแห่ประเพณีพื้นบ้าน

3.2 การศึกษารายละเอียดของโครงการ

3.2.1 ลักษณะที่ตั้ง และสภาพแวดล้อมของโครงการ

โรงแรม เมอริตัส พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 7.32 ไร่ ตั้งอยู่บน ถนนช้างคลาน ตำบลป่าแดด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

อาณาเขตที่ตั้งโครงการ

รูปที่ 3.3 แสดงแผนที่ตั้งของโครงการ เมอริตัส พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท

ทิศเหนือ ติดกับพื้นที่ส่วนบุคคล
 ทิศใต้ ติดกับพื้นที่ส่วนบุคคล
 ทิศตะวันออก ติดกับแม่น้ำปิง
 ทิศตะวันตก ติดกับถนนช้างคลาน

3.2.2 สภาพการเข้าถึงโครงการ

ทางเข้าสู่โครงการสามารถเข้าได้ทางเดียว คือจากถนนปงกั๊กเข้ามาทางด้านทิศตะวันตก เลียบแม่น้ำปิง ซึ่งจากถนนช้างคลาน มีทางเข้าสู่โครงการระยะทางประมาณ 50 เมตร

สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป

ลักษณะโดยทั่วไปนั้นโดยรอบโครงการจะเป็นเนินเขามีต้นไม้ปกคลุมทั่วไป ซึ่งเนินเขา จะล้อมรอบพื้นที่ว่างที่เป็นที่ราบอยู่ ทั้งยังมีแม่น้ำปิงซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 70 เมตร

3.2.3 การศึกษาลักษณะของโครงการ

อาคารโรงแรม เมอริตัส พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท ที่กำลังดำเนินการก่อสร้างมีสถานที่

และอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

สถานีตำรวจ ภูธรภาค 5

รูปที่ 3.5 แสดงถนนด้านหน้าทางเข้าสู่โครงการ(ถนนข้างคลาน)

รูปที่ 3.6 แสดงถนนด้านหน้าทางเข้าสู่โครงการ (ถนนข้างคลาน)

รูปที่ 3.7 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศเหนือ

รูปที่ 3.8 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศตะวันตก

รูปที่ 3.9 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศใต้

รูปที่ 3.10 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศตะวันออก

3.3 สภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมของอาคารส่วนการออกแบบ

3.3.1 ลักษณะอาคาร

โรงแรม เมอริตัส พาวิลเลียนสเปา รีสอร์ท มีความโดดเด่นในงานสถาปัตยกรรม ซึ่งจะบ่งบอกถึงความร่วมสมัย ทั้งยังมีเอกลักษณ์ที่น่าสนใจด้วยหลังคาทรงปั้นหย่า

ภายในเนื้อที่ 7 ไร่เศษ การวางผังอาคารเป็นลักษณะอาคารแบบตัว U ลักษณะแบบปิดเป็นส่วนตัวเปิด โถงในส่วนสระว่ายน้ำซึ่งมีความเป็นส่วนตัวสูง ซึ่งจะมีอาคารที่เป็นส่วนให้บริการและอาคารที่พักอาศัย รอบบริเวณมีการตกแต่งให้เป็นธรรมชาติด้วยการจัดสวนให้แนบชิดในทุกองค์ประกอบของรีสอร์ทสัมผัสธรรมชาติ

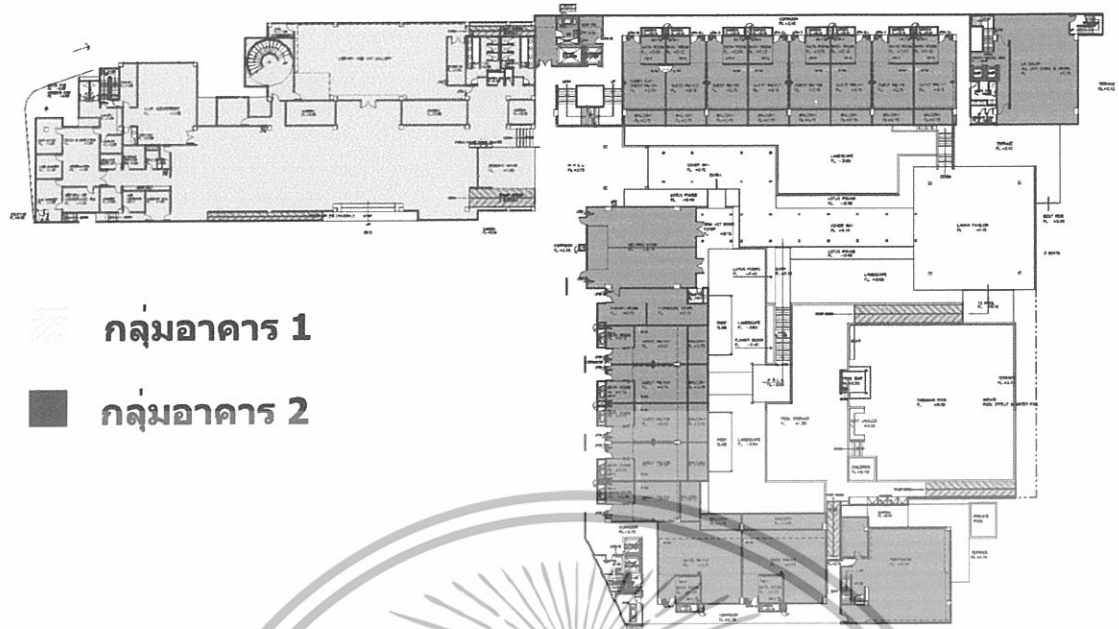
อาคารส่วนที่ออกแบบประกอบด้วย

กลุ่มอาคารส่วนที่ 1

- LOBBY
- SHOP
- FRONT OFFICE
- SPA

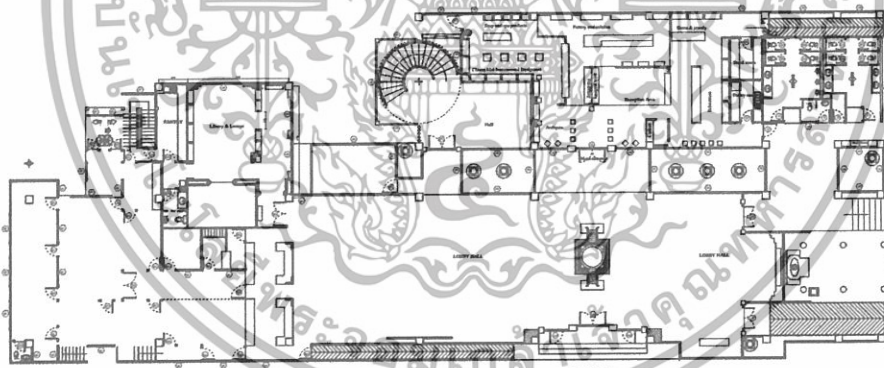
กลุ่มอาคารส่วนที่ 2

- GUEST ROOM

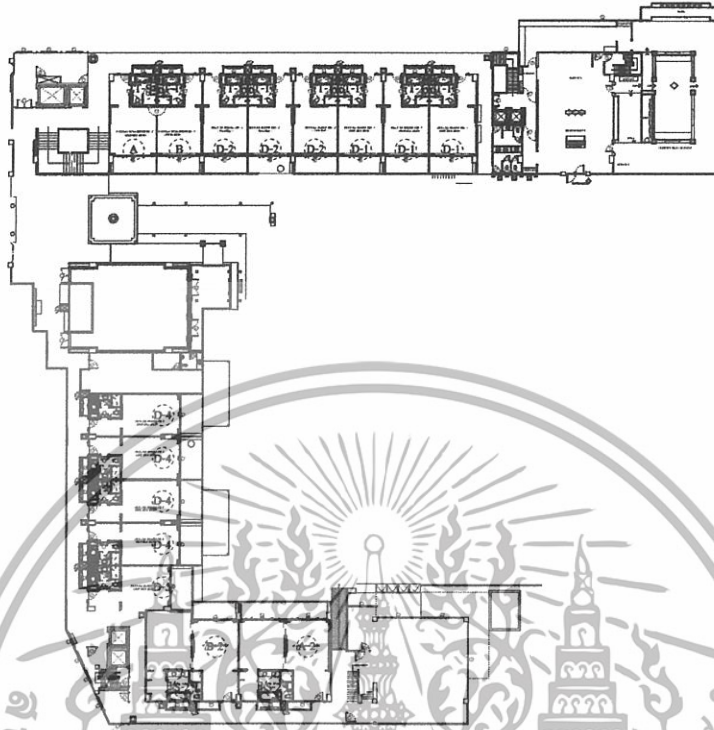
รูปที่ 3.11 แสดงกลุ่มอาคารโรงแรม เมอริตัส ฟาวินเลย์น สปา รีสอร์ท เชียงใหม่

กลุ่มอาคารส่วนที่ 1
 อาคาร LOBBY HALL

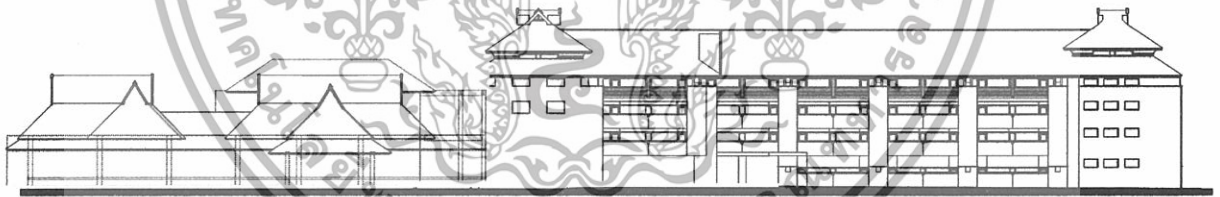

รูปที่ 3.12 แปลนอาคาร LOBBY

กลุ่มอาคารส่วนที่ 2
GUEST ROOM

รูปที่ 3.13 แสดงรูปแบบแปลนส่วนห้องพักรักษา

รูปที่ 3.14 แสดงรูปแบบของอาคาร โรงแรม เมอริตัส ทาวนเคาน์ตี เชียงใหม่

3.3.2 การศึกษาสภาพแวดล้อมส่วนที่ออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน

1. LOBBY HALL (โถงต้อนรับ)

เมื่อเข้ามาภายในรีสอร์ทจะพบกับอาคาร โถงต้อนรับเป็นอาคารแรก บริเวณ
ทางเข้าก่อนถึงอาคาร โถงต้อนรับจะเป็นศาลาและสระน้ำซึ่งจัดภูมิทัศน์ไว้ตามทางเดิน ลักษณะ
ตัวอาคาร โถงต้อนรับจะยกสูงขึ้นมาจากระดับพื้นดิน เป็นอาคารแบบ OPEN AIR เพื่อสร้าง
บรรยากาศให้ปลอดโปร่งทำฝ้าเพดานสูงเพื่อช่วยระบายความร้อน บริเวณพื้นที่โถงต้อนรับมี

ลักษณะเป็นวงกลม มีพื้นที่ที่ต่อเนื่องด้านหน้าโถงต้อนรับจะเป็นออฟฟิศซึ่งจะเป็นห้องแยก ออกเป็นสัดส่วน

2. LOUNGE (ล็อบบี้ล็านจ์)

ล็อบบี้ล็านจ์เป็นพื้นที่ อยู่ชั้นใต้ดินจะต่อจากส่วนของสปา ส่วนล็านจ์นั้นจะ ต่อเนื่องกับส่วนสระว่ายน้ำชั้น 1 ซึ่งเป็นบาร์น้ำของส่วนสระว่ายน้ำซึ่งเป็นอาคารเดียวกันกับ อาคารพักผ่อน เพื่อช่วยระบายความร้อนพื้นที่ส่วนนี้ได้ออกแบบให้มองเห็นมุมมองทัศนียภาพ ภายนอกได้อย่างชัดเจน ทั้งยังมีทางเดินเชื่อมต่อไปยังอาคารร้านอาหารอีกด้านของล็อบบี้ล็านจ์ จะเป็นทางเดินไปยังห้องพักผ่อน

3. RESTAURANT (ภัตตาคาร)

ร้านอาหารจะเป็นอาคารจะเป็นอาคารร่วมกับอาคารพักผ่อนหันหน้าไปทางทิศ ตะวันออก เป็นลักษณะอาคารจะเป็นมุขยื่นออกไปจากตัวอาคารพักผ่อนซึ่งเชื่อมต่อกับส่วนของ ภัตตาคาร แบบ OPEN AIR ฝ้าเพดานสูงเพื่อการระบายอากาศและบรรยากาศในการทานอาหาร ที่สามารถจะมองเห็นทัศนียภาพภายนอกได้ พื้นที่ส่วนนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือที่นั่งภายในซึ่ง อยู่ชั้น 1 และส่วนของระเบียงอาหารเป็นที่นั่งภายนอกที่อยู่ชั้น 2 สามารถมองเห็นสระ ว่ายน้ำและทัศนียภาพโดยรอบ และมีห้องอาหารแบบปิดซึ่งอยู่ชั้นใต้ดินจะเชื่อมต่อในส่วน ล้านนาพาวิลเลียน

4. SPA (อาคารบริการเพื่อสุขภาพ สปา)

สปาจะอยู่บริเวณชั้นใต้ดินของรีสอร์ทต่ำกว่าระดับพื้นดิน 3.55 เมตร ลักษณะ อาคารจะเป็นอาคารร่วมกับอาคารห้องพักผ่อนมีลักษณะที่ปิดทึบเพื่อความความเป็นส่วนตัวและต้องการ ความสงบ ภายในจะแบ่งพื้นที่ออกเป็นส่วนต่าง ๆ เริ่มจากส่วนของพาวิลเลียนซึ่งเป็นจุดที่กระจาย ไปยังส่วนต่าง ๆ ทั้งห้องนวด SUITE SPA ห้องนวด TREATMENT ห้องนวดแผนไทย

5. GUEST ROOM (ห้องพัก)

โรงแรม MERITUS PAVILION SPA RESORT มีห้องพักเป็นอาคารแบบตัว U โดยโอบรอบพื้นที่ภายในส่วนของสระว่ายน้ำและบาร์น้ำ ทำให้ผู้เข้าพักแต่ละห้องสามารถมองเห็น ทัศนียภาพภายในโครงการได้ทุกห้องจากทางระเบียงห้องพักของโรงแรม

3.4 การศึกษาระบบการดำเนินงานบุคลากรภายในโรงแรม

อุตสาหกรรมโรงแรม เป็นธุรกิจที่ดำเนินตลอดเวลา 24 ชั่วโมง ทุกวันไม่มีวันหยุด จึงต้องมี ผู้บริหาร และพนักงานปฏิบัติงานอยู่เสมอบุคคลเหล่านี้ จะต้องได้รับการฝึกฝนอบรมดูแลเอาใจใส่ให้ มีมาตรฐานการบริหาร เพื่อให้การปฏิบัติงานของโรงแรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ทุก

โรงแรมจึงต้องจัดให้มีโครงสร้างของสายงาน หรือแผนผังองค์กร ตามลำดับการบังคับบัญชา เพราะไม่มีความสามารถที่จะบริหารและดำเนินการได้โดยคนเพียงคนเดียว จำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ กัน การบริหารงานโรงแรมในปัจจุบัน แบ่งประเภทพนักงานของโรงแรมออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับผู้กำหนดนโยบาย คือ ผู้ควบคุมนโยบายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ให้ไปปฏิบัติ ได้แก่ ผู้จัดการทั่วไป และระดับหัวหน้าฝ่ายหรือแผนกต่างๆ (General Manager and Department Head)
2. ระดับรอง หรือผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายหรือแผนก (Sub and Assistant Department Head)
3. ระดับหัวหน้างาน (Supervisor)
4. พนักงานปฏิบัติงานทั่วไป (General Staff)

ฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญของโรงงาน แบ่งได้ 5 ฝ่าย หรือ 5 แผนกดังนี้

1. สำนักงานผู้จัดการ (Manager)
 2. ส่วนบริหาร (Administrator)
 3. แผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม
 4. แผนกบริการห้องพัก (Residence)
 5. แผนกบริการเพื่อสุขภาพ(SPA)
- 3.4.1 อัตรากำลังคน

การประมาณจำนวนบุคลากรในกิจการโรงแรม สามารถคำนวณจากมาตรฐานของสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในรายงาน ประจำปี พ.ศ 2535 ได้ว่าจำนวนพนักงานเฉลี่ยต่อห้องพัก) ทั่วประเทศ (คือ 1.5 - 1.098 คนต่อ 1 ห้องพัก)

การจัดอัตรากำลังคนโครงการโรงแรม MERITUS PAVILION SPA RESORT มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงอัตรากำลังของแต่ละฝ่ายของโรงแรม MERITUS PAVILION SPA RESORT

ฝ่าย	ตำแหน่ง	จำนวน/ คน	หมายเหตุ
1. สำนักงานผู้จัดการ (Manager)			
	- ผู้จัดการโรงแรม(Admin Director)	1	
	- ผู้ช่วยผู้จัดการ โรงแรม(Asst. Admin. Director)	1	
รวม		2	
2. ส่วนบริหาร (Administrator)			
2.1 สมุหบัญชี	- ผู้ช่วยสมุหบัญชี	1	
	- หัวหน้าบัญชี	1	
	- แคชเชียร์ใหญ่	1	
	- พนักงานควบคุมต้นทุนอาหาร	1	
	- พนักงานบัญชี	2	
	- แคชเชียร์	2	
2.2 ฝ่ายบุคคล	- ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	1	
	- หัวหน้าฝึกอบรม	1	
	- พนักงานประสานงาน	2	
	- พนักงานลงทะเบียนประวัติพนักงาน	1	
2.3 หัวหน้าฝ่ายช่าง	- หัวหน้าฝ่ายช่าง	1	
	- ช่างเทคนิค	1	
	- ช่างไฟ	1	
	- ช่างประปา	1	
	- ช่างไม้	2	
	- พนักงานดูแลสวน	1	
	- เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	4	
รวม		24	

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

3. แผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม			
3.1 ส่วนบริการ	- ผู้จัดการบาร์	1	แบ่งเป็น
	- ผู้จัดการภัตตาคาร	1	-Room Service -
	- กัปตัน	1	Restaurant
	- พนักงานต้อนรับ	1	-Lounge
	- พนักงานบริการ	6	-Pool Bar
	- พนักงานรับออเดอร์	1	
	- พนักงานบริการห้องพัก	1	
3.2 ส่วนครัว	- หัวหน้าแผนกครัว	1	
	- คุก	3	
3.3 STORE	- พนักงานทำความสะอาดอุปกรณ์	1	
	- หัวหน้าแผนกพัสดุ	1	
	- พนักงานพัสดุ	1	
รวม-		19	
4. แผนกบริการห้องพัก (Residence)			
4.1 ฝ่ายบริการส่วนหน้า	- ผู้จัดการฝ่ายห้องพัก	1	
	- หัวหน้าฝ่ายบริการส่วนหน้า	1	
	- พนักงานต้อนรับ	1	
	- พนักงานรับโทรศัพท์	1	
	- พนักงานจองห้องพัก	1	
	- พนักงานขนสัมภาระ	2	
	- พนักงานเปิดประตู	1	
4.2 ห้องพัก	- หัวหน้าแม่บ้าน	1	
	- พนักงานดูแลห้องพัก	3	
	- พนักงานขนของทำความสะอาด	1	
	- พนักงานดูแลผ้า	2	
รวม		15	

5. แผนกบริการเพื่อสุขภาพ			
5.1 เคาน์เตอร์ต้อนรับ	- พนักงานต้อนรับ	1	
5.2 ส่วนบริการ	- พนักงานเสิร์ฟสวย	1	
	- พนักงานบำบัด	8	
	- แม่บ้าน	1	
รวม		12	
รวมทั้งหมด		72	

สรุป จำนวนบุคลากรของโครงการโรงแรม MERITUS PAVILION SPA RESORT ทั้งหมด 72 คน

จำนวนพนักงานทั้งหมด 72 คน ÷ จำนวนห้องพัก 71 ห้อง

∴ ค่าเฉลี่ยเท่ากับพนักงาน 1 คน / ห้องพัก

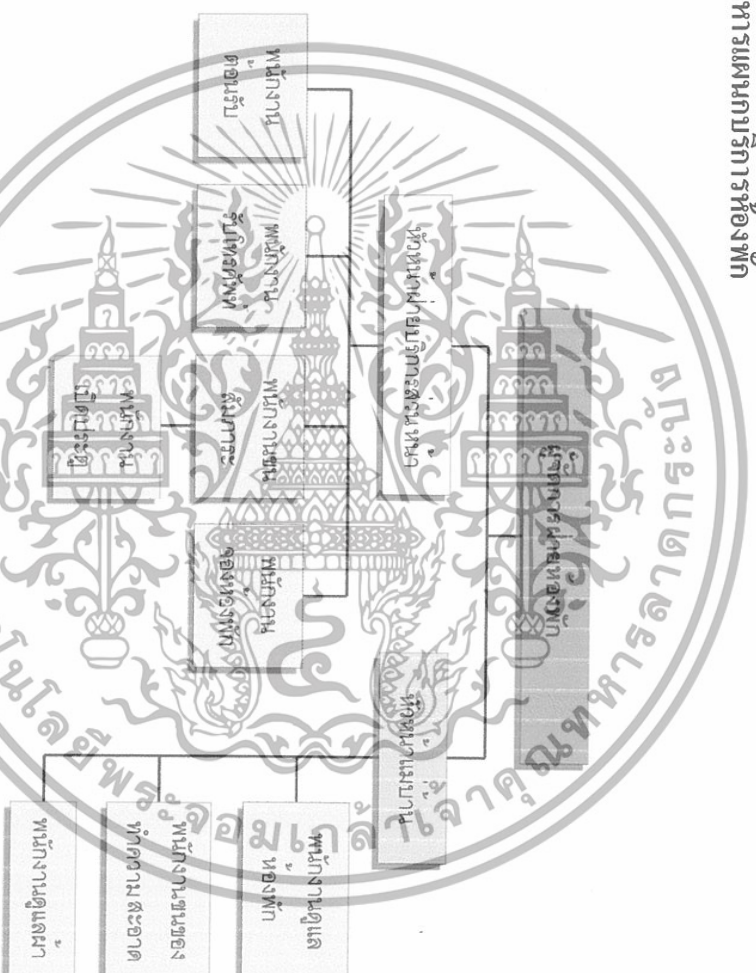

แผนภูมิโครงสร้างงานบริการแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม

แผนภูมิที่ 3.3 แสดงแผนภูมิโครงสร้างงานบริการแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม

แผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารแผนกบริการห้องพัก

แผนภูมิที่ 3.4 แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารแผนกบริการห้องพัก

3.5 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้อาคาร

พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร

ผู้ใช้อาคารของโครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ

1. ผู้ให้บริการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่พนักงานอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในอาคารโรงแรม

2. ผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ที่เข้ามาในอาคารโรงแรม เพื่อเข้ามาใช้บริการทั้งในด้านการพักอาศัยหรือ มาเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ มาทำธุรคดีต่อการทำธุรกิจต่าง ๆ หรือรับประทานอาหารภายในโรงแรม

1. ผู้ให้บริการ แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย คือ

1.1 ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง คือ ระดับมัธมของของโรงแรม

เช่น

ผู้จัดการ , หัวหน้าฝ่าย , ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกต่างๆ

1.2 เจ้าหน้าที่ทั่วไป คือ บุคคลที่ทำงานภายในโรงแรม แต่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำโรงแรม เช่น พนักงานลงทะเบียน พนักงานบัญชี เป็นต้น เจ้าหน้าที่เหล่านี้ทำงานอยู่ใน FRONT OF THE HOUSE ซึ่งต้องพบปะติดต่อกับแขกอยู่เสมอ

1.3 ลูกทั่วไป คือ เช่น พนักงานเสิร์ฟ พนักงานครัว พนักงานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น พนักงานส่วนนี้อยู่ในส่วน BACK OF THE HOUSE

2. ผู้รับบริการ ผู้รับบริการ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- ผู้มาพักโรงแรม
- ผู้มาใช้บริการร่วม

1. ผู้มาพักโรงแรม หมายถึง ผู้มาใช้บริการห้องพักของโรงแรมอาจเป็นนักท่องเที่ยว

นักธุรกิจ หรือผู้มาพักผ่อนเป็นครอบครัว โดยทั่วไปแบ่งแยกต่างประเทศออกเป็น

1.1 F.I.T. (Free Lance Individaul Traveller) เดินทางมาเป็นส่วนตัว

การจองห้องพักไว้ล่วงหน้า Reservation หรือมาพักโดยเลือกโรงแรมเอง เพื่อท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดหรืออาจเป็นกลุ่มทัวร์ Tour Agency

1.2 Group Tour เป็นประเภทที่มักเป็นกลุ่มประมาณ 15-30 คนโดยผ่าน Tour Agency

1.3 G.I.T. (Group Individaul Traveller) เป็นประเภทที่จัดกลุ่มเอง
ประมาณ 7 -15 โดยมากแล้วจะเป็นนักท่องเที่ยว

2. ผู้มาใช้บริการอื่น ๆ โดยมากจะเป็นลูกค้าภายในจังหวัด ซึ่งปัจจุบันนิยมใช้
บริการของโรงแรมในด้านอาหารเครื่องดื่ม และสถานที่มากขึ้นเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับ
โรงแรมได้ ดังนี้

2.1 ผู้มาใช้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่มในโรงแรม หรือผู้ที่ใช้
สถานที่

โรงแรมเป็นที่นัดพบติดต่อการทำงาน หรือมาพักผ่อนหย่อนใจ เช่น มานั่งฟังเพลง ซื่อของ

2.2 บริการส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

2.3 ผู้มาติดต่อกับแขกที่มาพักในโรงแรม

3.5.1 พฤติกรรมผู้ใช้อาคารแต่ละประเภท

พฤติกรรมต่างๆของผู้ใช้อาคารเป็นตัวกำหนดสิ่งต่อไปนี้

1. องค์ประกอบในการใช้พื้นที่ของอาคาร
2. ความต้องการก่อนหลังขององค์ประกอบของอาคาร
3. กำหนดเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้สอยภายในส่วนต่างๆของอาคาร

3.4.1.1 พฤติกรรมผู้ใช้บริการ

พฤติกรรมผู้ใช้บริการของโรงแรมจะแตกต่างกันตามประเภทของบุคคลที่
ทำงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง

เวลาทำงาน 8.30 – 16.30 น.

เวลาพัก 12.00 – 13.00 น.

พฤติกรรม เดินทางมาถึงโรงแรม จอดรถในที่ที่จัดไว้เฉพาะตรงไป
สำนักงาน ตอกบัตรเพื่อลงเวลาเข้าทำงาน ตรงไปยัง
ส่วนเจ้าหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่และปฏิบัติ งานตนเอง
จนหมดเวลาทำงาน ไปตอกบัตรกลับเพื่อลงเวลากลับ
แล้วจึงเดินทางกลับ

2. เจ้าหน้าที่ทั่วไป

เวลาการทำงานเป็นได้ 2 ลักษณะ คือ

- ทำเป็นผลัด เวลา 8.30 – 16.30 น.

16.30 – 24.00 น.

24.00 – 17.00 น.

- ทำงานไม่เป็นผลัด

8.30 – 17.00 น.

เวลาพัก

ผลัดกันไปพัก

พฤติกรรม

เดินทางมาถึงโรงแรมจะต้องไปลงเวลาที่ Time Keeper เครื่องตอกบัตรแล้วไปยังห้องแต่งตัวเพื่อ เปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นชุดตามกำหนดของโรงแรม แล้วไปยังส่วนที่ ปฏิบัติหน้าที่ทำงานจนหมดเวลาทำงาน ไปตอกบัตร กลับ เพื่อลงเวลาเลิกงานแล้วเดินทางกลับ

3. ลูกจ้างและพนักงานบริการ

เวลาทำงาน

แบ่งการทำงานเป็นผลัด และเข้าปฏิบัติงานตามเวลา

พฤติกรรม

บริการของส่วนที่รับผิดชอบ เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ทั่วไป

3.5.1.2 พฤติกรรมผู้รับบริการ

พฤติกรรมของผู้รับบริการนั้นแตกต่างกันตามประเภท และความประสงค์ของ

การใช้อาคาร โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้มาพักโรงแรม ซึ่งมีประเภทต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว คือ

- F.I.T. เป็นแขกที่เดินทางมาเองหรือมาเป็นครอบครัว หรือผู้ที่เดินทางเพื่อทำธุรกิจ

สัมมนา (นักธุรกิจ) ในบริเวณนั้นๆ

เวลาเข้าใช้

ตลอดวันไม่มีเวลาคำหนด อาจขึ้นอยู่กับเวลาเครื่องบินหรือ

พาหนะ

อื่นๆ

การเดินทาง

รถส่วนตัว รถรับจ้าง รถของโรงแรมที่ไปคอยรับคนจาก

สนามบิน

เข้าสู่โรงแรมหรือมาทางเรือ

พฤติกรรม

เมื่อเดินทางมาถึงโรงแรมจะเข้าสู่บริเวณล็อบบี้เพื่อ ติดต่อ ห้องพัก ซึ่งจะมีการจองล่วงหน้าไว้ล่วงหน้าจะนั่งพักผ่อน บริเวณสักครู่ หรือนั่งเล่นคืมเครื่องคืมคอฟฟี่ช้อป หลังจากนั้นก็จะเข้าไปในห้องพัก ต่อจากนั้นก็ออกจากห้องพักมาใช้บริการ ส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม เช่น รับประทานอาหาร ฟังเพลงฯลฯ และพักผ่อนคืมในห้องพักของโรงแรม

2. ผู้มาใช้บริการ อาจเป็นคนเดียว หรือเป็นกลุ่มก็ได้ แบ่งออกเป็น

- ผู้ใช้บริการประชุมสัมมนา

เวลาเข้าใช้ 08.30 – 17.00 น.

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

พฤติกรรม ต้องมีการติดต่อของสถานที่ล่วงหน้า เมื่อถึงกำหนดเวลา

โรงแรม

สถานที่ไว้ให้ผู้ใช้บริการ เมื่อผู้เข้ามาถึงก็จะไปยังห้องประชุม

โดยที่ทางโรงแรมอาจมีการเตรียมของว่างไว้บริการ และเมื่อ

เสร็จประชุมก็จะเดินทางกลับ หรือบางส่วนอาจมีการจอง

ห้องพักของทางโรงแรมเป็นที่พักด้วย แล้วอาจจะใช้บริการใน

ส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมด้วย

- ผู้ใช้บริการด้านสถานที่จัดเลี้ยงต่างๆ

เวลาเข้าใช้ 11.00 – 14.00 น.

หรือ 18.00 – 21.00 น.

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

พฤติกรรม เมื่อจองสถานที่และแจ้งความประสงค์แก่โรงแรมแล้ว เมื่อถึง

เวลาดำหนดโรงแรมจะเตรียมสถานที่ และอาหารเครื่องดื่มไว้เมื่อ

ผู้บริการมาถึงอาจเข้าห้องจัดเลี้ยงได้เลย เมื่อเสร็จสิ้นก็จะ

เดินทางกลับ หรือบางส่วนอาจมีการจองห้องพักของทาง

โรงแรมเป็นที่พักด้วย และอาจจะใช้ บริการในส่วนต่าง ๆ

ของโรงแรมด้วย

- ผู้ที่มาใช้บริการซื้อของ รับประทานอาหาร พักผ่อนหย่อนใจ

เวลาเข้าใช้ ไม่แน่นอนแล้วแต่การนัดหมาย

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

พฤติกรรม เดินทางมาถึงโรงแรมแล้วเข้าสู่บริการต่างๆ ตามความต้องการ

เช่น

ร้านขายของที่ระลึก ภัตตาคาร Coffee Shop , Lounge เป็นต้น

เมื่อเสร็จภารกิจแล้วเดินทางกลับ

- ผู้ที่มาติดต่อแขกที่พักอยู่ในโรงแรม

เวลาเข้าใช้ ไม่แน่นอนแล้วแต่การนัดหมาย

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง
 พฤติกรรม ผู้ที่มาติดต่อกับแขกอาจมีการนัดหมายไว้หรือไม่นัดหมายไว้
 เมื่อเดินทางมาถึงแขกก็จะไปตามที่นัดหมายกันเอาไว้ เช่น ที่
 ล็อบบี้ คอฟฟี่ช็อป ฯลฯ ส่วนแขกที่ไม่ได้นัดหมายก็จะมา
 ติดต่อที่เคาน์เตอร์ เพื่อสอบถามถึงห้องพัก หลังจากนั้น
 พนักงานก็จะแจ้งแก่แขกของโรง โดยส่วนมากอาจจะนั่งในล็
 อบบี้ คอฟฟี่ช็อปเมื่อติดต่อธุรกิจเสร็จ อาจจะเข้าไปใช้บริการ
 ในส่วนอื่นๆของโรงแรมต่อ แล้วเดินทางกลับ

3.5.2 การศึกษาพฤติกรรมในส่วนที่ออกแบบตาม โครงการ

3.5.2.1 การศึกษาพฤติกรรมในส่วน โถงต้อนรับ Lobby

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการบริเวณ Front Desk มีการทำงาน 3 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่ 08.00 - 16.00 น.

ผลัดที่ 2 ตั้งแต่ 16.00 - 24.00 น.

ผลัดที่ 3 ตั้งแต่ 24.00 - 08.00 น.

- ผู้ให้บริการในส่วนหน้า

หน้าที่

คอยดูแลการทำงานบริเวณส่วนหน้า

บทบาท

รับคำสั่งจากฝ่ายบริการ และนำคำสั่งไปปฏิบัติในบริเวณ
 ส่วนหน้า

กิจกรรม

คอยดูแลการทำงานให้คำแนะนำแก่แขกเพิ่มเติม เมื่อเกิด
 ปัญหา ต่างๆขึ้น

1. แผนกทะเบียน REGISTRTION

หน้าที่

ลงทะเบียนเข้าออกของแขก Check in – check out

บทบาท

อยู่ในเคาน์เตอร์ คอยให้บริการลงทะเบียนการเข้าพักของแขกและทำ
 สถิติการเข้าพักของแขก และเก็บกุญแจห้องพัก

กิจกรรม

เมื่อแขกแสดงความต้องการที่จะเข้าพักในโรงแรม ต้องเช็คดูว่าห้อง
 ใหนว่างแก่แขก และให้แขกเซ็นชื่อ ขอคูโบสำคัญ เช่น พาสปอร์ต
 หรือบัตรประชาชน แล้วเอากุญแจแล้วบอกห้องพักให้แก่แขก จากนั้น
 จะเข้ามายกสัมภาระไปยังห้องพักเรียบร้อย ทำรายงานประจำวัน และ
 ติดต่อแม่บ้านเพื่อเตรียมเครื่องบริการแก่แขก รวบรวมข้อมูล

เฟอร์นิเจอร์ เคาน์เตอร์ติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ เก้าอี้นั่งทำงาน

2. แผนกประชาสัมพันธ์ INFORMATION

หน้าที่ ให้ข่าวสารและให้คำแนะนำแก่แขกผู้มาพักนอกจากนั้นยังบริการด้านไปรษณีย์ โทรเลขและเทเล็กซ์ด้วย

กิจกรรม เมื่อแขกมาติดต่อกับแขกที่มาพักในโรงแรมต้องการตรวจเช็คที่ใส่ชื่อแขกตามเรียงลำดับอักษรและหมายเลขห้องพัก เมื่อมีการจัดเลี้ยงแล้วแขกไม่ทราบห้องก็จะบอกตำแหน่งแก่แขก

บทบาท ตอบข้อซักถาม แจกเอกสาร แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว บริการด้านการสื่อสาร

3. พนักงานเก็บเงิน FRONT CASHIER

หน้าที่ เก็บค่าบริการต่างๆของแขกที่มาพักในโรงแรมและแลกเปลี่ยนตราให้กับแขก

บทบาท รับบิลจากแผนกทะเบียนมาคิดเงินค่าห้องพักของแขกทุกๆวันในขณะที่แขกพักในโรงแรม และคอยเช็คไปยังแผนกต่างๆว่าแขกได้เข้าไปใช้บริการอะไรบ้างภายในโรงแรม

กิจกรรม คอยรับบิลจากแผนกทะเบียนเมื่อแขกใช้บริการ แล้วคิดค่าห้องพักเป็นประจำวัน และเช็คว่างuestได้ใช้บริการอะไรบ้างแล้วคิดเงิน รับเงินและนำบิลให้แก่แขก

อุปกรณ์ เครื่องเก็บเงิน

เฟอร์นิเจอร์ เก้าอี้ เคาน์เตอร์

4. แผนกฝากของ SAFE DEPOSIT

หน้าที่ เก็บของมีค่าที่แขกเอามาฝาก

บทบาท อยู่ในตำแหน่งเคาน์เตอร์คอยฝากของมีค่า ของแขกที่มาพักในโรงแรม

กิจกรรม รับของมีค่าเมื่อแขกนำฝาก ต้องเก็บของมีค่านั้นอย่างระมัดระวัง คินของแก่แขกเมื่อแขกมารับคืน

อุปกรณ์ ตู้เก็บของฝากต่างๆ และเอกสารในการเช็ครายชื่อของที่แขกมาฝาก

5. หัวหน้าพนักงานยกสัมภาระ BELL CAPTIAN

หน้าที่ ควบคุมดูแลการทำงานของ BELL BOY

บทบาท ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของ BELL BOY ให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นยังรับโทรศัพท์ที่มาถึงแขกและสั่งให้ BELL BOY ไปเชิญแขกมารับโทรศัพท์

กิจกรรม อยู่ที่บริเวณทางเข้า คอยควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของ BELL BOY กรณีที่มีแขกเข้ามามาก ก็ต้องช่วยขนสัมภาระ และในกรณีที่แขก CHECK OUT แล้วฝากสัมภาระไว้พนักงานต้อง ออกตัวให้แก่แขกและตรวจเช็คดูว่ามี BILL CHECK OUT เรียบร้อย หรือยังจากนั้นนำกระเป๋าไปเก็บใน BAGGAGE ROOM

6. พนักงานยกกระเป๋า BELL BOY

หน้าที่ บริการขนกระเป๋าเดินทางและสัมภาระให้แก่แขก
 บทบาท ขนกระเป๋าเดินทางของแขกไปยังห้องพักหรือรถ นอกจากนี้ยังบริการ ตามแขกมารับ โทรศัพท์เมื่อมีโทรศัพท์ถึงแขก
 กิจกรรม อยู่ที่บริเวณทางเข้า คอยรับกระเป๋าก่อนขนไปยังห้องพักเมื่อแขก ลงทะเบียนเสร็จ และยกกระเป๋าไปยังรถของแขกเมื่อแขกเดินทางออก จากโรงแรม

7. แผนกจองห้องพัก RESEVATION

หน้าที่ รับจองห้องพัก
 บทบาท คอยรับฟังคำประสงค์ของแขก ว่าแขกต้องการจำนวนห้องพักเท่าใด คอยสอบถามแผนกทะเบียนว่ามีห้องพักเพียงพอหรือไม่
 กิจกรรม คอยรับ โทรศัพท์ของแขกที่จองหรือแขกที่มาติดต่อด้วยตนเองว่ามีความ ต้องการห้องพักแบบ ไหนและจะทำบัตรจองห้องพักแก่แขก
 อุปกรณ์ โทรศัพท์ บัญชีรายชื่อผู้จองห้องพัก
 เฟอร์นิเจอร์ เคาน์เตอร์ทำงาน , เก้าอี้

8. แผนกรับโทรศัพท์

หน้าที่ คอยรับโทรศัพท์
 บทบาท คอยรับโทรศัพท์ที่โทรเข้ามายังโรงแรม แล้วต่อสายไปยังส่วนบริการ
 อื่นๆ
 กิจกรรม เมื่อมีโทรศัพท์เข้ามายังโรงแรม แล้วถามว่าต้องการติดต่อส่วนไหนกับ ใคร แล้วต่อไปยังส่วนนั้นตามความประสงค์ของผู้ที่โทรมา
 อุปกรณ์ โทรศัพท์พร้อมเครื่องโอนสายโทรศัพท์ , สมุดจดบันทึก
 เฟอร์นิเจอร์ เคาน์เตอร์ทำงาน , เก้าอี้

ข. ผู้รับบริการ

ผู้เข้ารับบริการใน LOBBY แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- แจกที่เข้ามาพักในโรงแรม
 - บุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการของโรงแรม
 1. แจกที่เข้ามาพักในโรงแรม
 2. ประเภทของผู้มาพักมีหลายเชื้อชาติ โดยส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจ

หน้าที่	เป็นแขกของโรงแรม
บทบาท	ปฏิบัติตามกฎที่โรงแรมวางไว้
พฤติกรรม	แขกลงจากรถเข้าสู่ LOBBY ติดต่อลงทะเบียนห้องพักที่ จอล้างหน้าแขกสามารถขึ้นห้องได้เลย หรืออาจนั่งพัก บริเวณ บาร์ แล้วจึงขึ้นห้องพักโดยจะลงทะเบียนได้บน ห้องพัก กรณีที่มานหลายคน อาจนั่งพัก บางทีจะไป รอบบริเวณบาร์
 2. บุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการภายในโรงแรม

หน้าที่	แขกที่เข้ามาใช้บริการโรงแรม
บทบาท	เข้ามาใน LOBBY, BAR เพื่อนั่งรอแขกที่มาพักใน โรงแรม และปฏิบัติตามกฎที่โรงแรมวางไว้
พฤติกรรม	- บุคคลภายนอกที่เข้ามาพบผู้พักโรงแรม หลังจาก โทรศัพท์ขึ้นไปยังห้องพักแล้วก็นั่งรออยู่ในบริเวณ BAR - บุคคลภายนอกที่เข้ามารับประทานอาหารในโรงแรม จะตรงเข้าไปยังห้องอาหารหรืออาจจะนั่งรอในบริเวณ นั้นก็ได้
- 3.5.2.2 การศึกษาพฤติกรรมในส่วนล็อบบี้เดานจ์ (LOBBY LOUNGE)
บริการอาหารว่างและเครื่องดื่มทุกชนิด

ก. ผู้ให้บริการ

แบ่งการทำงานเป็นทำงาน 2 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่	8.00 – 18.00 น.
ผลัดที่ 2 ตั้งแต่	18.00 – 03.00 น.

1. ผู้จัดการ Manager

หน้าที่	ควบคุมดูแลความเรียบร้อยภายในล็อบบี้
บทบาท	รับคำสั่งจากฝ่ายบริการ มาประสานงานกับพนักงานภายใน

ตรวจตราความเรียบร้อยพร้อมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขปรับปรุง
อย่างสม่ำเสมอ

กิจกรรม คอยให้คำแนะนำแขก คอยดูแลความสงบเรียบร้อย

2. แคชเชียร์ Cashier

หน้าที่ ดูแลเกี่ยวกับการเงินภายในล็อบบี้

บทบาท เช็คยอดเงินแต่ละโต๊ะ รับเงิน ทอนเงินและทำบัญชียอดเงินใน
แต่ละวัน

กิจกรรม ก. พนักงานจะนำใบสั่งของแขก มาเสียบที่ Counter Cashier
และแคชเชียร์คิดเงินแล้วให้พนักงานไปเก็บเงินกับแขก

ข. ถ้าแขกพักในโรงแรม ซึ่งสามารถจะใช้ Room Card ได้

พนักงานจะนำ Room Card มาให้ แคชเชียร์เพื่อรูดบัตรลงบัญชี

ใน Computer เพื่อทำการส่งบิลไปยังฝ่ายบัญชี และเมื่อหมด

การให้บริการก็จะรวมยอดเงินให้ตรงกับใบเสร็จ นำบัญชี

เสนอผู้จัดการและฝ่ายบัญชีต่อไป

อุปกรณ์ เครื่องคิดเงิน

เฟอร์นิเจอร์ โต๊ะทำงาน, เก้าอี้ทำงาน

3. บาร์เทนเดอร์ Bartender

หน้าที่ ผสมเครื่องดื่ม จัดการเรื่องเครื่องดื่ม

บทบาท คอยรับรายการจากพนักงานบริการ แล้วผสมเครื่องดื่มไว้หน้า

เคาน์เตอร์ เพื่อที่จะรอให้แขกนำไปเสิร์ฟและจัดอาหารว่าง

กิจกรรม รับใบรายการส่งของ แล้วจัดรายการตามสั่งนำไปไว้หน้า

เคาน์เตอร์ พอเสร็จแล้ววางเครื่องดื่มไว้หน้าเคาน์เตอร์เพื่อที่จะ

รอให้พนักงานนำไปเสิร์ฟแก่แขกต่อไป

อุปกรณ์ ภาชนะต่างๆในการผสมเครื่องดื่ม

เฟอร์นิเจอร์ เคาน์เตอร์บาร์

4. พนักงานเสิร์ฟ

หน้าที่ บริการเสิร์ฟอาหารเครื่องดื่มต่างๆแก่แขก

บทบาท เข้าทำงานก่อน 30 นาที พร้อมเปลี่ยนเครื่องแบบ ตรวจสอบเช็ค

อุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งาน รวมทั้งเก็บโต๊ะ

แก้วต่างๆ

กิจกรรม เมื่อแขกเข้ามาภายในก็จะจัดหาที่นั่งให้แก่แขก ให้ใบรายการแล้วถามแขกว่าต้องการอะไร จดรายการส่งไปให้บาร์เทนเดอร์แล้วคอยนำมาเสิร์ฟแก่แขก คอบรับบริการแก่แขกเมื่อแขกต้องการอะไรเพิ่ม เมื่อจะคิดเงินให้นำบิลที่เคชเชียร์มาให้แก่แขกพร้อมเก็บเงินแขกแล้วกล่าวคำขอบคุณ

ข. ผู้รับบริการ

มี 2 ประเภท คือ

1. แขกที่มาพักภายในโรงแรม เข้ามาใช้บริการเป็นกลุ่มเล็กๆ
2. บุคคลที่เข้ามาใช้บริการ ได้แก่ บุคคลภายนอกทั่วไป
หน้าที่ เข้ามารับบริการเครื่องดื่มและอาหารว่าง
บทบาท นั่งพูดคุยกันอย่างสุภาพ ไม่ส่งเสียงรบกวนผู้อื่น
กิจกรรม เข้ามาในบริเวณ สั่งเครื่องดื่มและอาหารว่าง ระหว่างสนทนา
เมื่อต้องการ กลับเรียกพนักงานมาเก็บเงินหรือใช้ Room Card
รับเงินทอนและออกไป

3.4.2.3 การศึกษาพฤติกรรมในส่วนภัตตาคาร (Restaurant)

บริการอาหารและเครื่องดื่ม ในช่วงเวลากลางวันและกลางคืน และจะมีบริการ

อาหารเป็นเทศกาลไปตามฤดูกาลท่องเที่ยว

เปิดบริการ 10.00 - 22.00 น.

บริการ เครื่องดื่ม และ อาหาร ทุกชนิด

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการแบ่งเป็น 1 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่ 9.00 – 23.00 น.

1. ผู้จัดการภัตตาคาร Manager

หน้าที่ ดูแลความเรียบร้อยภายในห้องอาหาร และ Terrace

บทบาท รับคำสั่งจากฝ่ายบริการ และนำมาประสานงานกับพนักงานใน
ความรับผิดชอบ ตรวจสอบดูแลความเรียบร้อย

กิจกรรม คอนต้อนรับแขกและแนะนำแขก ดูแลความเรียบร้อยของกัปตัน
และ คอยแนะนำปรึกษา ส่งงานให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชา

2. กัปตัน Captain

หน้าที่ ควบคุมการทำงานของพนักงานเสิร์ฟ

บทบาท คอยรับคำสั่งจากหัวหน้า คอยให้คำแนะนำแก่พนักงานบริการ
แขก และต้อนรับแขก พาแขกไปนั่ง ช่วยเรียกพนักงานบริการ
กิจกรรม คอยตรวจตราดูแลการทำงานของพนักงานบริการ ดูแลแขก
อำนวยความสะดวกให้คำปรึกษาแก่แขก

3. หัวหน้าบาร์เทนเดอร์ Bartender Manager

หน้าที่ ควบคุมดูแลการทำงานของบาร์เทนเดอร์

บทบาท คอยดูแลการทำงานของพนักงานบาร์เทนเดอร์ โดยให้คำสั่งแก่
บาร์เทนเดอร์

กิจกรรม ตรวจสอบรายการสั่ง คอยควบคุมให้คำแนะนำแก่บาร์เทนเดอร์

4. บาร์เทนเดอร์ Bartender

หน้าที่ ผสมเครื่องดื่มและจัดอาหารว่าง

บทบาท คอยรับรายการจากพนักงานบริการ ผสมเครื่องดื่มจัดอาหารว่าง

กิจกรรม รับรายการ และจัดอาหารตามสั่งแล้วนำมาวางหน้าเคาน์เตอร์
รอให้พนักงานนำไปเสิร์ฟแก่แขก

5. แคชเชียร์ Cashier

หน้าที่ ดูแลเกี่ยวกับการเงิน

บทบาท เช็ควoucherเงินในแต่ละโต๊ะ จากนั้นรับเงิน ทอนเงินและทำ
บัญชีในแต่ละวัน

กิจกรรม เมื่อพนักงานบริการนำใบสั่งของแขก มาเทียบหน้าเคาน์เตอร์
แคชเชียร์จะนำมาคิดเงิน แล้วให้พนักงานไปเก็บเงิน ส่วน
แขกที่พักอยู่ในโรงแรมจะให้แขกเซ็นชื่อก็ได้แล้วส่งบิลไปยัง
ฝ่ายบัญชี และเมื่อห้องอาหารปิดจะต้องเช็คยอดเงินให้ตรงกับ
ใบเสร็จ แล้วนำเสนอผู้จัดการและแผนกบัญชี

6. พนักงานบริการ ชาย - หญิง

หน้าที่ บริการเสิร์ฟอาหารให้แก่แขกผู้มาใช้บริการ

บทบาท เข้าทำงานก่อนเวลา 30 นาที ไล่เครื่องแบบ แล้วตรวจเช็ค
อุปกรณ์การบริการให้เรียบร้อย เก็บโต๊ะและนำจานไปเก็บ

กิจกรรม เข้าทำงานแล้วเตรียมอุปกรณ์ จัดโต๊ะให้เรียบร้อย และหาที่
นั่งให้แก่แขก ถามความประสงค์ของแขกว่าต้องการอะไร
จดบันทึกใบสั่งไปยังที่เตรียมอาหาร จากนั้นยกอาหาร

เครื่องคั้มให้แก่แขก คอยเติมเครื่องคั้มให้แก่แขก เก็บจาน
เก็บโต๊ะ และนำบิลมาให้แขกแล้วเก็บเงินไปให้แคชเชียร์

ข. ผู้รับบริการ

มี 2 ประเภท คือ

1. แขกที่มาพักภายในโรงแรม เข้ามาใช้บริการเป็นกลุ่มเล็กๆ
2. บุคคลที่เข้ามาใช้บริการ ได้แก่ บุคคลภายนอกทั่วไป

หน้าที่ เข้ามารับบริการเครื่องคั้มและอาหารว่าง

บทบาท เข้ามาเลือกที่นั่ง หยิบเมนู สั่งเครื่องคั้มและอาหารกับพนักงาน
บริการ รับประทานอาหาร และ นั่งพูดคุยกันอย่างสุภาพ ไม่ส่ง
เสียงรบกวนผู้อื่น

กิจกรรม เข้ามาในบริเวณ สั่งเครื่องคั้มและอาหารว่าง ระหว่างสนทนา
เมื่อต้องการ กลับเรียกพนักงานมาเก็บเงินหรือใช้ Room Card
รับเงินทอนและออกไป

3.4.2.2 การศึกษาพฤติกรรมภายในส่วนสปา Spa

เปิดบริการตั้งแต่เวลา 10.00 - 22.00 น.

(ให้บริการเฉพาะแขกผู้มาพักภายในโครงการ)

ก. ผู้ให้บริการ

มีการทำงาน 2 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่ 09.00 - 16.00 น.

ผลัดที่ 2 ตั้งแต่ 16.00 - 23.00 น.

1. ผู้จัดการฝ่าย Spa Manager

หน้าที่ ดูแลความเรียบร้อยภายในส่วนสปา

บทบาท รับคำสั่งจากฝ่ายบริหาร และนำมาประสานงานกับพนักงาน
ตรวจตราดูแลความเรียบร้อย และให้คำแนะนำแก้ไขปรับปรุง
บริการอยู่เสมอ

กิจกรรม คอยต้อนรับและแนะนำแขก ตลอดจนคอยแนะนำให้คำปรึกษา
สั่งงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

2. พนักงานประชาสัมพันธ์ Spa Receptionist

หน้าที่ ต้อนรับแขกที่มาลงทะเบียน

บทบาท ต้อนรับแขกที่มาลงทะเบียน จัดการขั้นตอนการเข้ามาใช้บริการ
 ในส่วน Treatment ต่างๆ โดยประสานงานกับพนักงานใน Spa
 Treatment และดูแลเรื่องการเงินภายในส่วน Spa Treatment
 กิจกรรม คอยต้อนรับให้แขกลงทะเบียน ตรวจสอบข้อมูลประวัติของแขก
 และโปรแกรม Treatment ที่เหมาะสมกับแขกคนนั้นจาก
 Computer และติดต่อไปยังพนักงานบำบัดภายในสปา

3. พนักงานบำบัด

หน้าที่ ทำการบำบัดแก่ผู้ใช้บริการ
 บทบาท นำลูกค้าไปยังห้องบำบัดและเริ่มขั้นตอนการบำบัดแก่ผู้ใช้บริการ
 กิจกรรม ต้อนรับและนำแขกไปใช้บริการห้องนวดที่ระบุไว้ในโปรแกรม
 พาแขกมายังส่วนล้างเท้า ทำการนวดโดยใช้น้ำมันที่เลือกไว้และ
 เข้าห้องอบชาวน้ำสลับกับแช่อ่างจากุซซี่ เมื่อเรียบร้อยแล้วก็ให้
 ลูกค้าอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า ก็ส่งแขกเพื่อไปยังส่วน
 ประชาสัมพันธ์ รวมทั้งเตรียมและทำความสะอาดอุปกรณ์การ
 นวด

4. แม่บ้าน

หน้าที่ ทำความสะอาดตามจุดต่าง ๆ
 บทบาท ทำความสะอาดส่วนต่าง ๆ ในสปาให้เรียบร้อยก่อนเปิดบริการ
 ดูแลเรื่องเครื่องคิมแก่ลูกค้า
 กิจกรรม ต้องมาทำงานล่วงหน้าหนึ่งชั่วโมง เริ่มจากทำความสะอาดส่วน
 โถงต้อนรับซึ่งเป็นส่วนแรกที่แขกจะเห็น จากนั้นทำความสะอาด
 สะอาดห้องน้ำส่วนล๊อบบี้ ห้องทรีทเมนต์ส่วนห้องอื่น ๆ ค่อย
 พยายามทำไป

ข. ผู้รับบริการ

1. สมาชิกที่มาพักในโครงการ

บทบาท เข้ามารับการบำบัดด้วยวิธีการต่างๆ ภายในสปา จ่ายค่าบริการ (
 สำหรับแขกที่ไม่ได้พักในโครงการ) ติดต่อประสานงานกับ
 ประชาสัมพันธ์
 กิจกรรม เมื่อเข้ามาในโถงทางเข้า ไปลงทะเบียนที่เคาน์เตอร์ เปลี่ยน
 รองเท้าเป็นรองเท้ายา เปลี่ยนเสื้อผ้าในห้อง Locker หรือห้องน้ำ

เพื่อไปอาบน้ำเข้าห้อง Sauna หรือ Steam พักสักครู่แล้วจึงเข้าไปอาบน้ำอีกครั้ง เข้าใช้บริการนวดตัวแบบ บริการบำรุงผิว หรือจะ เรียกใช้บริการแบบสมบูรณ์แบบคือ รวมทุกอย่าง การบำบัดตามขั้นตอนการรักษาตามแบบที่แขกเลือก จากนั้นกลับเข้าเพื่อเปลี่ยนเสื้อผ้าในห้อง Locker แล้วเปลี่ยนรองเท้าออกไปจ่ายค่าบริการ (เฉพาะแขกที่ไม่ได้พักในโครงการ)

3.4.2.5 การศึกษาพฤติกรรมภายในส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

การศึกษาพฤติกรรมภายในส่วนห้องพักแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. ผู้ให้บริการ

2. ผู้รับบริการ

ก. ผู้ให้บริการบริเวณห้อง

มีการทำงาน

3 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่ 06.00 - 14.00 น.

ผลัดที่ 2 ตั้งแต่ 14.00 - 22.00 น.

ผลัดที่ 3 ตั้งแต่ 22.00 - 06.00 น.

1. ผู้จัดการฝ่ายห้องพัก

หน้าที่

ดูแลความเรียบร้อยภายในส่วนห้องพัก

บทบาท

รับคำสั่งจากฝ่ายบริหาร และนำมาประสานงาน

กิจกรรม

คอยแนะนำให้คำปรึกษา สั่งงานแก่ผู้ได้บังคับบัญชา

2. หัวหน้าแม่บ้าน

หน้าที่

บริการดูแลความเรียบร้อยในแผนกแม่บ้านทั้งหมด

บทบาท

ดูแลรับผิดชอบงานแผนกแม่บ้านทั้งหมด

กิจกรรม

คอยแนะนำ และดูแลการทำงานของแม่บ้านประจำห้อง

3. พนักงานประจำห้อง

หน้าที่

บริการดูแลความเรียบร้อยภายในห้องพักแต่ละห้อง

บทบาท

คอยดูแลทำความสะอาดความเป็นระเบียบ ตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆภายในห้องพัก

กิจกรรม

คอยตรวจดูแลความสะอาดเรียบร้อยของห้องพัก และบริการต่างๆภายในห้องพักเมื่อแขกต้องการอะไรเพิ่ม

4. พนักงานขนของทำความสะอาด

หน้าที่	ยกหรือย้ายเฟอร์นิเจอร์
บทบาท	ตรวจสอบดูแลเฟอร์นิเจอร์หรือของใช้ภายในห้องพัก
กิจกรรม	ยกหรือย้ายเฟอร์นิเจอร์หนัก ๆ ที่ชำรุดภายในห้องพักย้ายออกไป แล้วนำมา
สะอาด	เปลี่ยนใหม่หรือนำขยะไปทิ้งบางครั้งก็ต้องรับผิดชอบด้านทำความสะอาด บริเวณใช้ร่วมภายในโรงแรมด้วย

5. พนักงานดูแลผ้า

หน้าที่	ดูแลงานผ้าทุกชนิดที่ใช้ในห้องพักแขก	ผ้าของห้องอาคารและ
	เครื่องแบบพนักงาน	
บทบาท	ดูแลรักษาความสะอาด พร้อมนำไปใช้งานอีกครั้ง	
กิจกรรม	จ่ายผ้าที่ซักแล้ว เก็บรวบรวมผ้าที่ใช้แล้ว ปะชุนผ้าที่ขาดและดูแล ควบคุมการส่งผ้าไปซักและรับคืนผ้าที่ซักแล้ว	
ข. ผู้รับบริการ	ผู้รับบริการในส่วนห้องพัก คือ แยกที่มาพักในโรงแรม	
หน้าที่	เป็นแขกของโรงแรม	
บทบาท	ปฏิบัติตามกฎที่โรงแรมตั้งไว้	
กิจกรรม	เมื่อแขกติดต่อจองห้องพักไว้แล้ว พนักงานขนกระเป๋าจะขนไป ยังห้องพักที่จองไว้	

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบ

4.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของโครงการ

4.1.1 การวิเคราะห์สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อตัวอาคาร

ลักษณะที่ตั้งของ เมอริตัส พาวิลเลียนสเปา รีสอร์ท เป็นโครงการที่ตั้งอยู่ ถนนข้างคลาน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่แม่น้ำปิง

ทิศเหนือ

ติดกับพื้นที่ส่วนบุคคล

ทิศใต้

ติดกับพื้นที่ส่วนบุคคล

ทิศตะวันออก

ติดกับแม่น้ำปิง

ทิศตะวันตก

ติดกับถนนข้างคลาน

รูปภาพที่ 4.1 แสดงแผนที่ตั้งของโครงการและอาคารใกล้เคียง

4.1.2 การวิเคราะห์อิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อตัวโครงการ

โรงแรมเมอร์ดิศ พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท ตั้งอยู่ถนนช้างคลาน ตำบลป่าแดด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษาสภาพแวดล้อมทั่วไป สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ลักษณะภูมิประเทศ

โรงแรมเมอร์ดิศ พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท _ด้านตัดผ่านบริเวณด้านหน้าโรงแรม ด้านหลังรีสอร์ทติดริมแม่น้ำปิง มีต้นไม้โดยรอบโรงพยาบาลมีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่น

2. การคมนาคม

ลักษณะที่ตั้งโครงการ สามารถเข้าถึงโครงการได้จากถนนด้านหน้าอาคาร มีทางสัญจรสะดวกและถนนภายในโรงแรม

3. การรบกวนของมลภาวะ

จากลักษณะที่ตั้งของโครงการจะมีผลกระทบของมลภาวะด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

แสงแดด

ผลกระทบต่อตัวโครงการที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลของแสงแดด จังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ในภาคเหนือพื้นที่ตอนบนของภาคเหนือระหว่างละติจูด 17 - 21 องศาเหนือ 98 -99 องศาตะวันตกดวงอาทิตย์จะเคลื่อนที่ไปทำให้เกิดมุมในแนวแกนทิศเหนือ 7 องศา ในฤดูร้อน และเคลื่อนไปในแนวแกนทิศใต้ 40 องศาในฤดูหนาว โดยทิศทางของดวงอาทิตย์จะเปลี่ยนไปตามฤดูกาลซึ่งทำให้อาคารจะได้รับผลกระทบจากแสงแดดในด้านทิศตะวันออกช่วงเช้าและสายในด้านทิศตะวันตกในช่วงบ่ายและเย็น

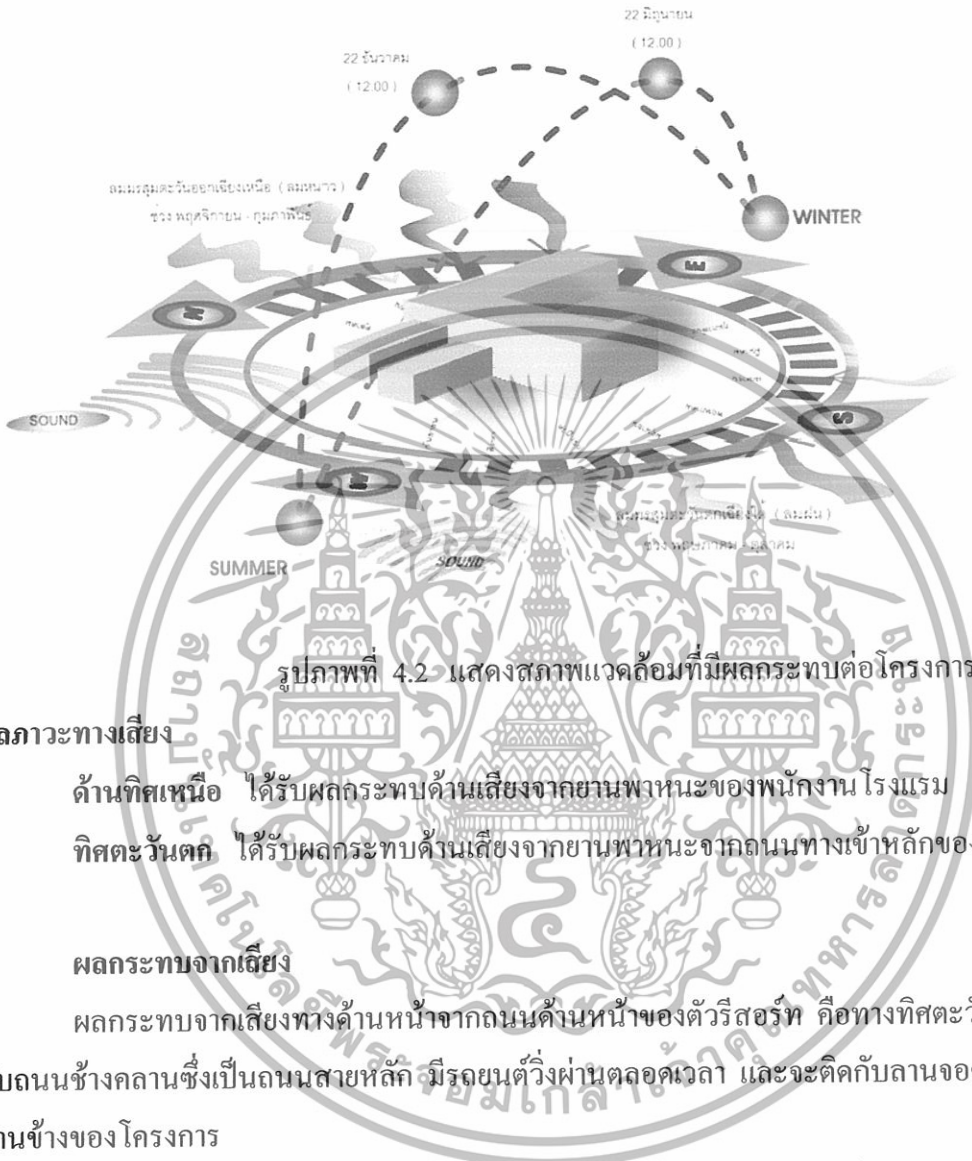
ลมมรสุม

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคมฝนตกชุกในราวเดือนสิงหาคม - ตุลาคม

(เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งเป็นลมร้อนที่พัดจากมหาสมุทรอินเดีย) ถ้าจำแนกประเภทภูมิอากาศตามวิธีของเคิปปิน (Kopen Classification) จังหวัดลำปางมีภูมิอากาศแบบทุ่งสะวันนา ซึ่งมีภูมิอากาศที่มีฝนตกปานกลาง มีฤดูแล้งค่อนข้างอยู่เป็นเวลาหลายเดือน

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ต้นเดือนพฤศจิกายนจนถึงเดือนกุมภาพันธ์(ระเบียบนี้ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นลมหนาวและแห้งพัดมาจากประเทศจีน) อุณหภูมิต่ำที่เคียวด์ได้ 12.4 - 30.4 องศาเซลเซียส

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์จนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดที่เคยวัดได้ 19.5-34.5 องศาเซลเซียส

มลภาวะทางเสียง

ด้านทิศเหนือ ได้รับผลกระทบด้านเสียงจากยานพาหนะของพนักงาน โรงแรม

ทิศตะวันตก ได้รับผลกระทบด้านเสียงจากยานพาหนะจากถนนทางเข้าหลักของโรงแรม

ผลกระทบจากเสียง

ผลกระทบจากเสียงทางด้านหน้าจากถนนด้านหน้าของตัวรีสอร์ท คือทางทิศตะวันตกติดกับถนนข้างคานซึ่งเป็นถนนสายหลัก มีรถยนต์วิ่งผ่านตลอดเวลา และจะติดกับลานจอดรถด้านข้างของโครงการ

แนวทางการแก้ปัญหา คือ การออกแบบภูมิทัศน์โดยการปลูกต้นไม้เพื่อช่วยในการดูดซับเสียงให้ลดน้อยลงและยังเป็นการช่วยให้สภาพแวดล้อมของอาคารคู่อดีขึ้น

ผลกระทบจากแสงแดด

ผลกระทบจากแสงแดดนั้นจะมีปัญหาในทางด้านข้างของอาคาร คือทิศตะวันออกซึ่งจะได้รับแสงแดดในช่วงเช้า - สาย แสงแดดจะส่องเข้ามาหาตัวอาคารในแนวเฉียงทางด้านทิศตะวันออก จึงมีผลกระทบไม่มากนักเพราะแสงแดดในช่วงเช้าเป็นแสงที่ไม่แรงนัก แต่ในช่วงฤดูร้อนแสงแดดจะแผ่รังสีความร้อน ผังด้านนี้จึงได้รับรังสีความร้อนเต็มที่

ส่วนแสงแดดในช่วงบ่าย - เย็น แสงแดดจะส่องเข้าหาตัวอาคารทางด้านทิศตะวันตกในแนวเฉียง ซึ่งจะมีอุณหภูมิความร้อนสูง จึงทำให้อาคารได้รับผลกระทบจากแสงแดดในช่วงนี้มากกว่าในช่วงเช้า โดยทางด้านทิศตะวันตกจะมีอาคารอุบัติเหตุฉุกเฉินช่วยบังแสงแดดบ้างในบางส่วน

แนวทางแก้ปัญหา คือ การใช้หน้าต่างกระจกกรองแสงแดด หรือการใช้น้ำปรับแสง โดยรอบอาคารจะช่วยลดอุณหภูมิความร้อนที่มากกระทบโดยตรงกับตัวอาคาร แม้ว่าอาคารนี้ได้มีการออกแบบมาให้รับกับแสงแดดในช่วงกลางวันอยู่แล้ว โดยการมี SUN SHADE ยื่นมาจากผนังภายนอกเพราะฉะนั้นผลกระทบแสงแดดจากภายนอกจึงไม่มีผลกระทบมากนักเพราะไม่ได้รับแสงจากดวงอาทิตย์โดยตรงอุณหภูมิจากแสงแดดที่เข้ามาจึงน้อยตามไปด้วยเนื่องจากตัวอาคารได้ออกแบบไว้เพื่อรองรับไว้เรียบร้อยแล้ว

ผลกระทบจากฝน

ผลกระทบจากฝนจะมีผลในเรื่องของความชื้นที่เข้ามาสู่ตัวอาคารเพราะตัวอาคารนั้นจะเปิดโล่งทิศทางของฝนจะเข้ามาทางทิศตะวันตกเฉียงใต้อยู่ทางด้านหน้าในช่วงเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคมส่งผลกระทบต่อตัวอาคารไม่มากนักเพราะมีการแก้ปัญหาทางด้านสถาปัตยกรรมแล้ว

ผลกระทบจากลม

เนื่องด้วยเป็นอาคารแบบเปิดและใช้เครื่องปรับอากาศช่วยในการปรับอุณหภูมิภายในในบางส่วนลมจากทิศต่าง ๆ จึงมีผลกระทบแต่เฉพาะภายนอกของอาคาร โดยกระแสลมที่เกิดขึ้นจะเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล ซึ่งทิศทางของลมจะมี 2 ลักษณะ คือ

- กระแสลมในช่วงฤดูฝน ได้แก่ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (ลมฝน) ระหว่างเดือนพฤษภาคม – เดือนสิงหาคม
- กระแสลมในช่วงฤดูหนาว ได้แก่ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (ลมหนาว) ระหว่างเดือนตุลาคม – เดือนกุมภาพันธ์

ข้อดีที่ได้จากลม คือ ทิศตะวันออกเฉียงเหนือจะได้รับลมธรรมชาติที่เป็นลมหนาว กระแสลมจะช่วยในการลดอุณหภูมิให้เย็นลม ลมเข้าด้านหลังของอาคารเป็นประโยชน์ต่อการประหยัดพลังงานของเครื่องปรับอากาศภายในอาคาร

ข้อเสียที่ได้จากลม คือ จะได้ผลกระทบจากฝุ่นละอองที่มากับกระแสลม

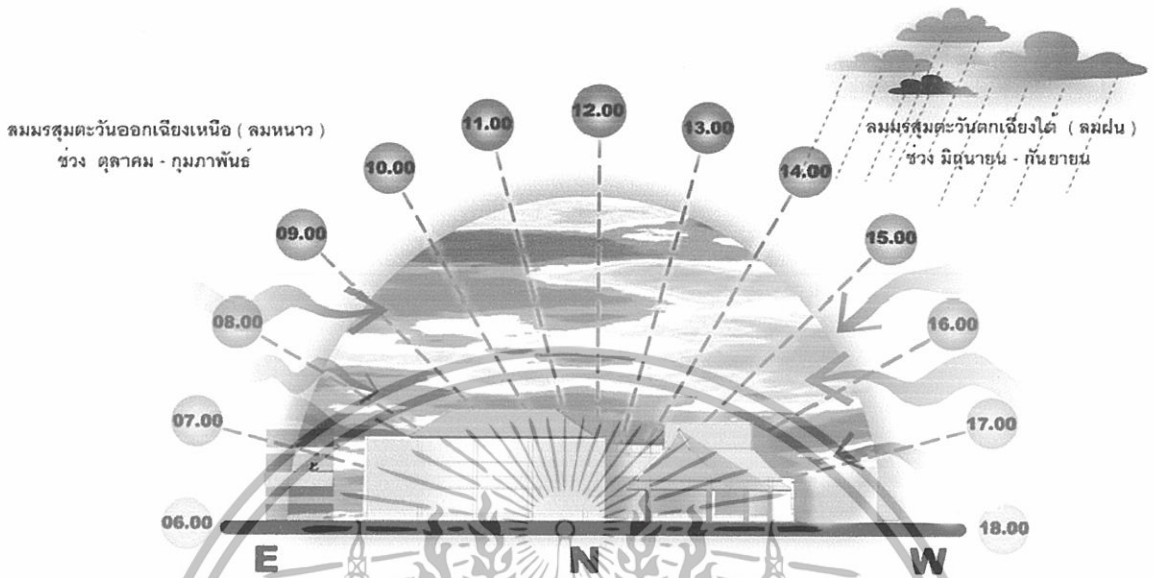
แนวทางแก้ปัญหา คือ การออกแบบภูมิทัศน์โดยปลูกต้นไม้เพื่อช่วยในการลดปริมาณความแรงของกระแสลมและฝุ่นละออง แต่ว่าอาคารนี้ได้มีการออกแบบมาให้มี SUN SHADE ขึ้นมาจากผนังภายนอก จึงทำให้มีผลกระทบต่อตัวอาคารไม่มากนัก

4.1.3 สรุปผลกระทบที่มีต่อโครงการที่ได้รับอิทธิพลจากมลภาวะต่างๆ ดังนี้

รูปภาพที่ 4.3 แสดงผลกระทบจากสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อตัวอาคาร

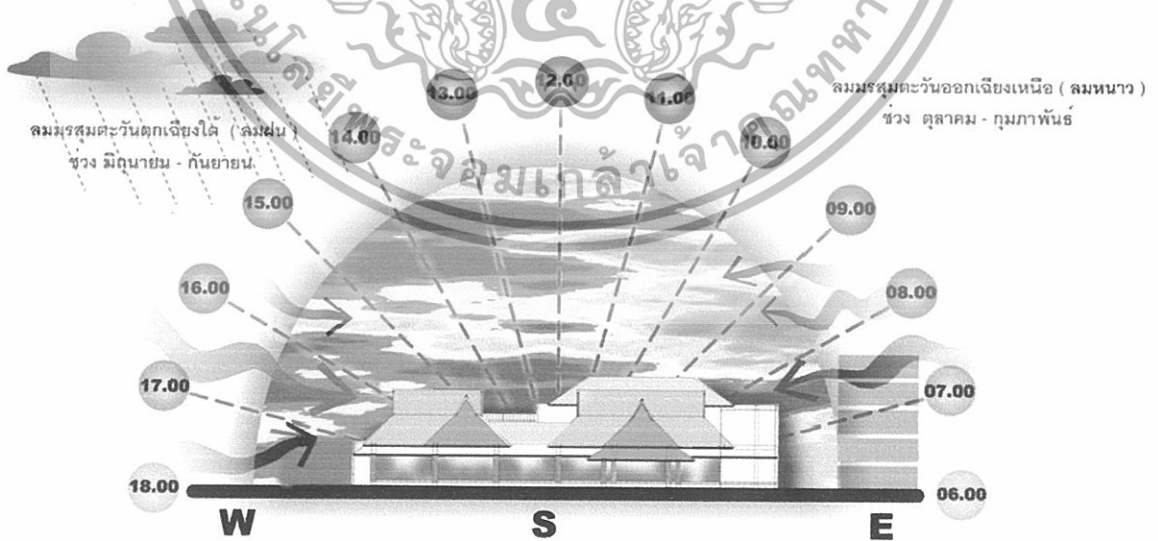
อาคารส่วน Lobby

รูปภาพที่ 4.4 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตก

ผลกระทบและปัญหาทางด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตก

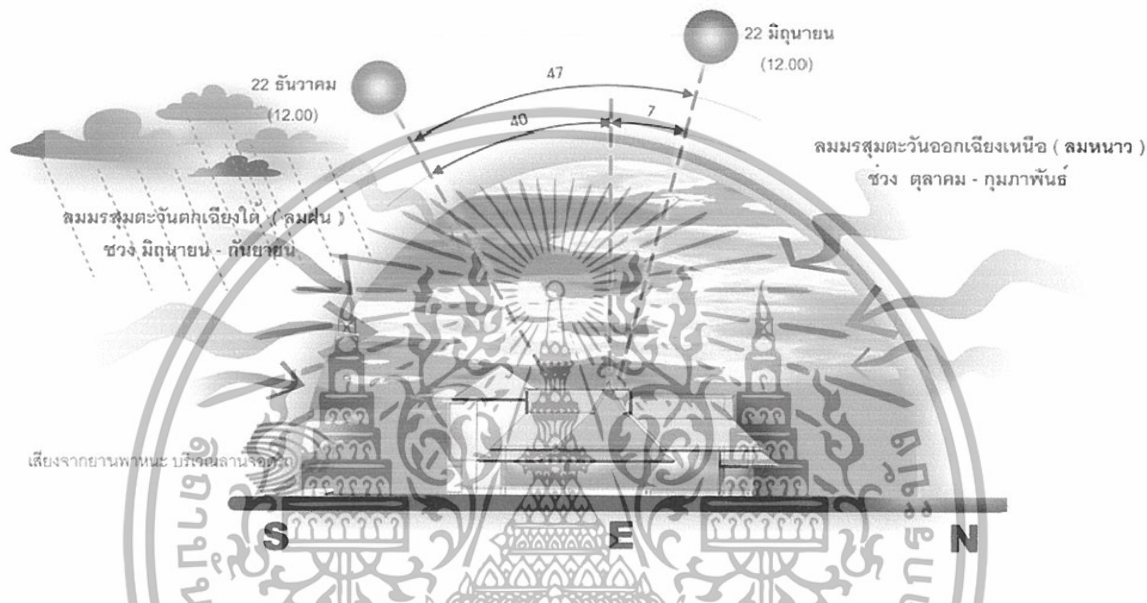
มีผลกระทบของฝุ่นละอองที่มาจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและเสียงรบกวนที่มาจากส่วนบริเวณด้านทิศเหนือโดยตรงเนื่องจากทางด้านนี้เป็นบริเวณส่วนของ Librery และ gallery

รูปภาพที่ 4.5 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันตกและทิศตะวันออก

ผลกระทบและปัญหาทางด้านทิศตะวันตกและทิศตะวันออก

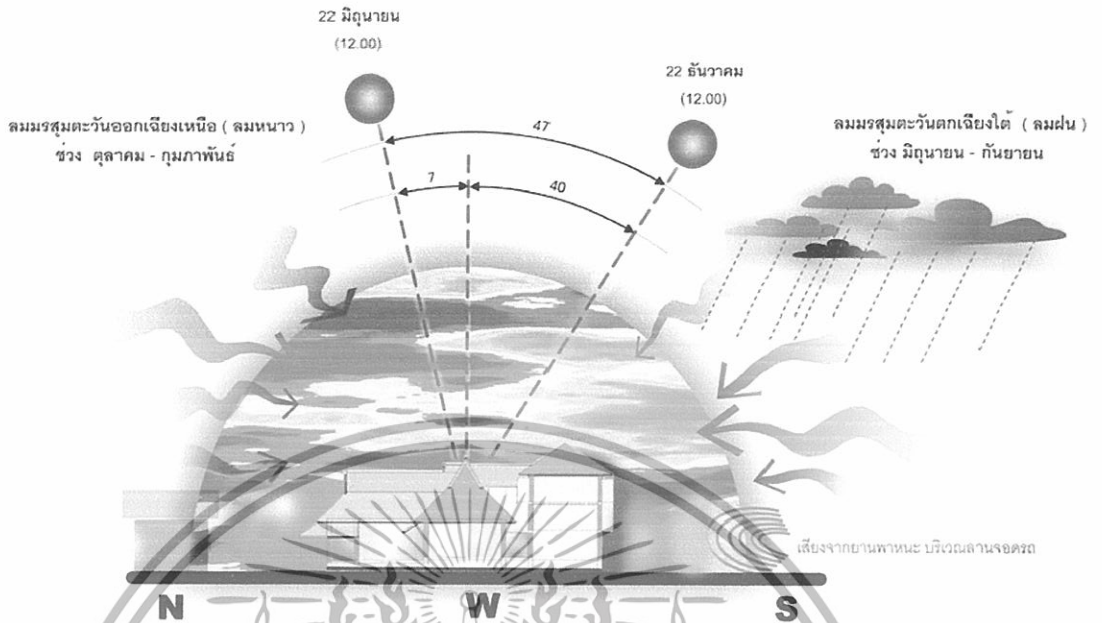
จะได้ผลกระทบจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ต่อตัวอาคารโดยตรง เนื่องจากด้านนี้ส่วนหน้าสุดเป็นอาคารที่เปิดโล่งการแก้ปัญหา คือ การใช้หน้าต่างกระจกกรองแสงแดด หรือการใช้ม่านปรับแสงโดยรอบอาคารจะช่วยลดอุณหภูมิความร้อนที่มากระทบโดยตรงกับตัวอาคาร จึงมีผลในเรื่องของผู้นละองที่จะเข้ามาสู่ภายในอาคาร

รูปภาพที่ 4.6 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันออก

ผลกระทบและปัญหาทางด้านทิศตะวันออก

ทิศทางลมของตัวอาคารจะได้รับผลกระทบจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นลมร้อนพัดเข้ามาด้านหน้าและด้านขวาของอาคาร ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน และลมหนาวด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือพัดเข้าสู่อาคารด้านข้างในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายนจนถึงเดือนมกราคมส่วนผลกระทบทางด้านเสียงจากยานพาหนะจากถนนจรดด้านหน้าของอาคาร

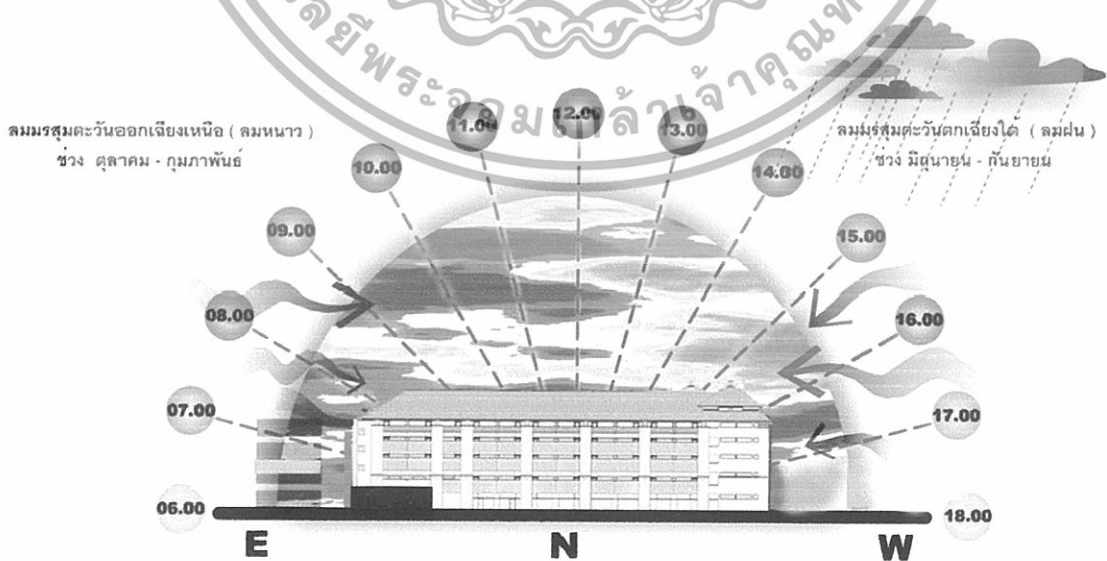

รูปภาพที่ 4.7 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันตก

ผลกระทบและปัญหาทางด้านทิศตะวันตก

ทิศทางลมของตัวอาคารจะได้รับผลกระทบจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งเป็นลมฝนเข้ามาด้านหน้าและด้านซ้ายของตัวอาคาร ส่วนทางผลกระทบจากด้านเสียงจากยานพาหนะจากบริเวณถนนหน้าโรงแรม

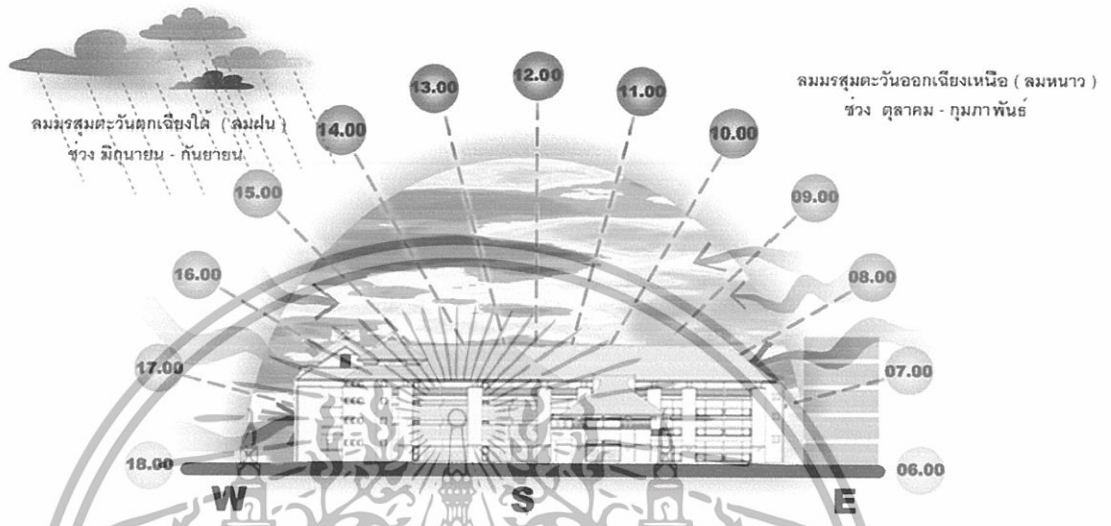
ส่วนอาคารห้องพักอาศัย

รูปภาพที่ 4.8 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตก

ผลกระทบและปัญหาทางด้านทิศเหนือ

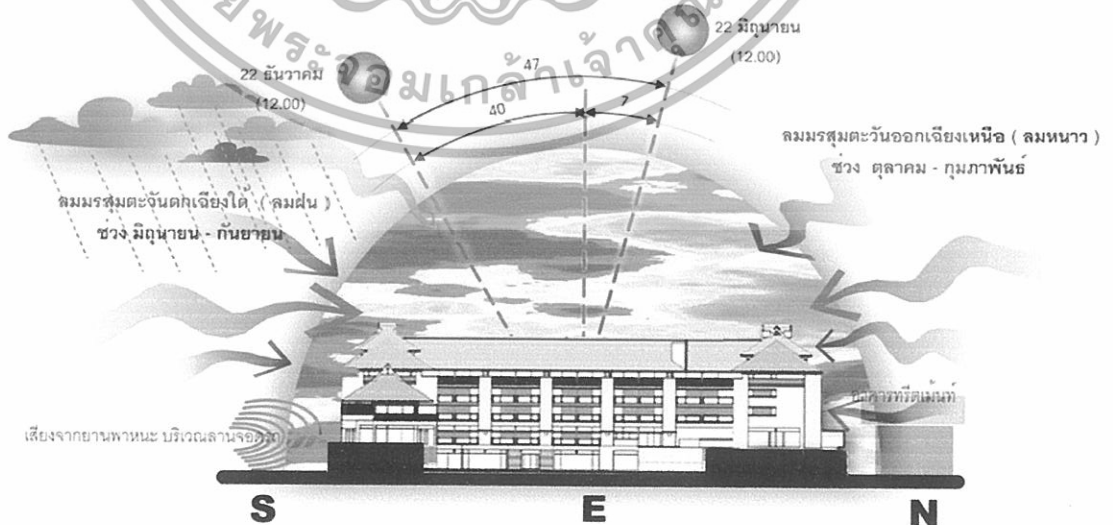
มีผลกระทบของฝุ่นละอองที่มาจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและเสียงรบกวนที่มาจากส่วนบริเวณด้านทิศเหนือ จากลานจอดรถของเจ้าพนักงาน

รูปภาพที่ 4.10 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตก

ผลกระทบและปัญหาทางด้านทิศใต้

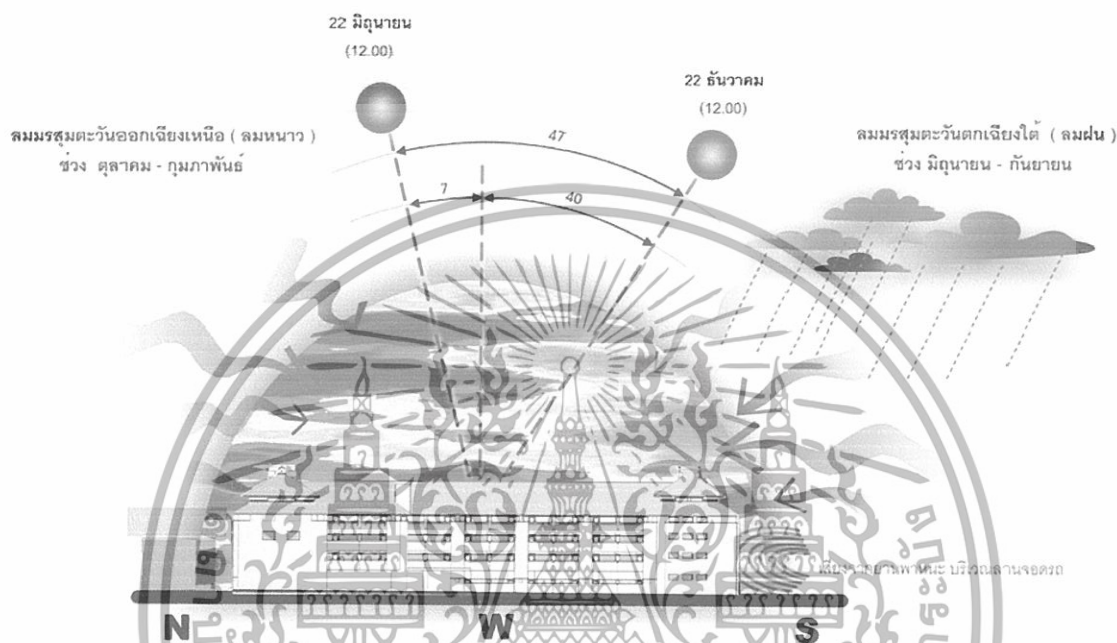
จะได้ผลกระทบจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ต่อตัวอาคารโดยตรง เนื่องจากด้านนี้ส่วนหน้าสุดเป็นอาคารที่เปิดโล่งการแก้ปัญหา คือ การใช้หน้าต่างกระจกกรองแสงแดด หรือการใช้น่านปรับแสงโดยรอบอาคารจะช่วยลดอุณหภูมิความร้อนที่มากกระทบโดยตรงกับตัวอาคาร จึงมีผลในเรื่องของฝุ่นละอองที่จะเข้ามาสู่ภายในอาคาร

รูปภาพที่ 4.11 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันออก

ผลกระทบและปัญหาทางด้านทิศตะวันออก

ทิศทางลมของตัวอาคารจะได้รับผลกระทบจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งเป็นลมฝนเข้ามาด้านหลังและด้านขวาของอาคาร ส่วนทางผลกระทบจากด้านเสียงจากยานพาหนะบางส่วนของอาคารจากด้านทิศใต้ของอาคารซึ่งใกล้กับถนนสาธารณะ

รูปภาพที่ 4.12 แสดงผลวิเคราะห์แสงแดดต่ออาคารด้านทิศตะวันตก

ผลกระทบและปัญหาทางด้านทิศตะวันตก

ทิศทางลมของตัวอาคารจะได้รับผลกระทบจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งเป็นลมฝนเข้ามาด้านหน้าและด้านซ้ายของตัวอาคาร ส่วนทางผลกระทบจากด้านเสียงจากยานพาหนะทางเข้าลานจอดรถ

4.2 วิเคราะห์ลักษณะของตัวอาคาร

ลักษณะตัวอาคาร โรงแรมเมอริตัส พาวิลเลียนสปา รีสอร์ทเชียงใหม่ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก โครงหลังคาเหล็กปูกระเบื้อง มีทั้งหมด 2 อาคาร

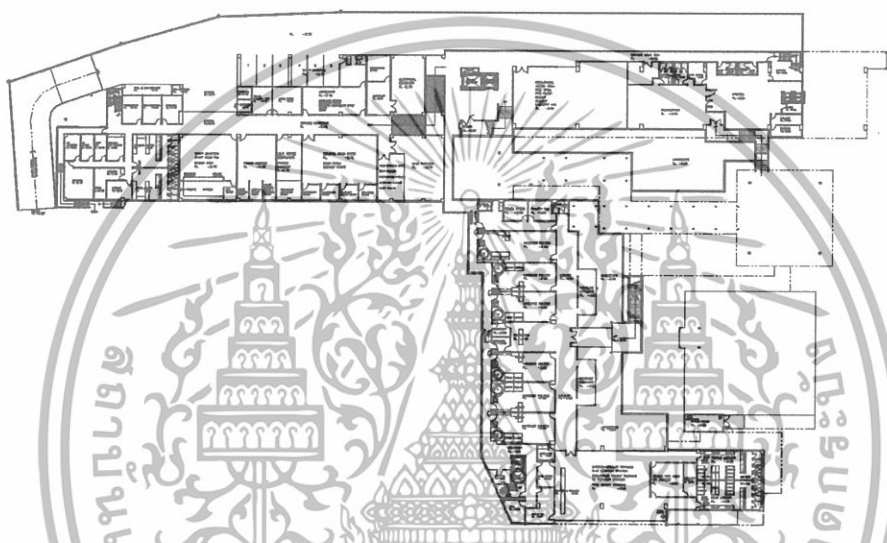
- อาคารส่วน LOBBY
- อาคารส่วนห้องพักอาศัย

อาคารส่วน LOBBY

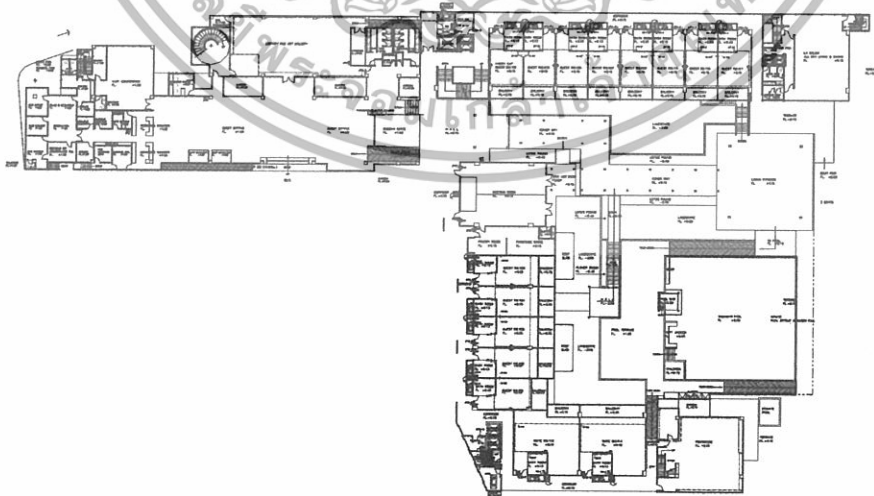
เป็นอาคารชั้นเดียว เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก โครงสร้างหลังคาเหล็กทรงปั้นหยา
ปูกระเบื้อง

อาคารส่วนห้องพักอาศัย

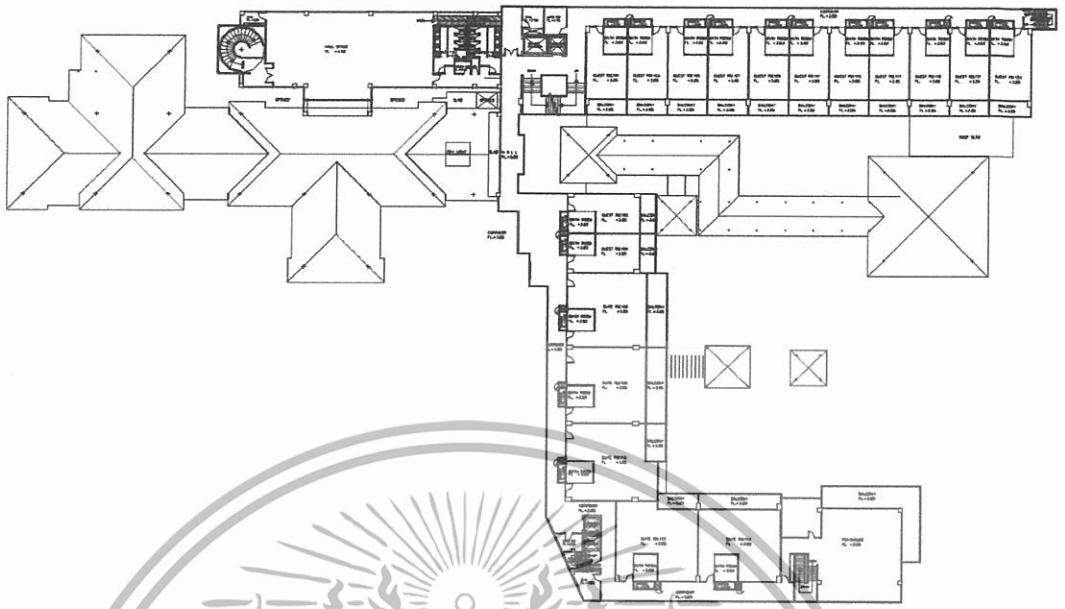
เป็นอาคาร 5 ชั้น มีชั้นใต้ดิน 1 ชั้น ซึ่งเป็นส่วนของสปา ลักษณะอาคารเป็นรูปตัว U
เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก โครงสร้างหลังคาเหล็กทรงปั้นหยา ปูกระเบื้อง

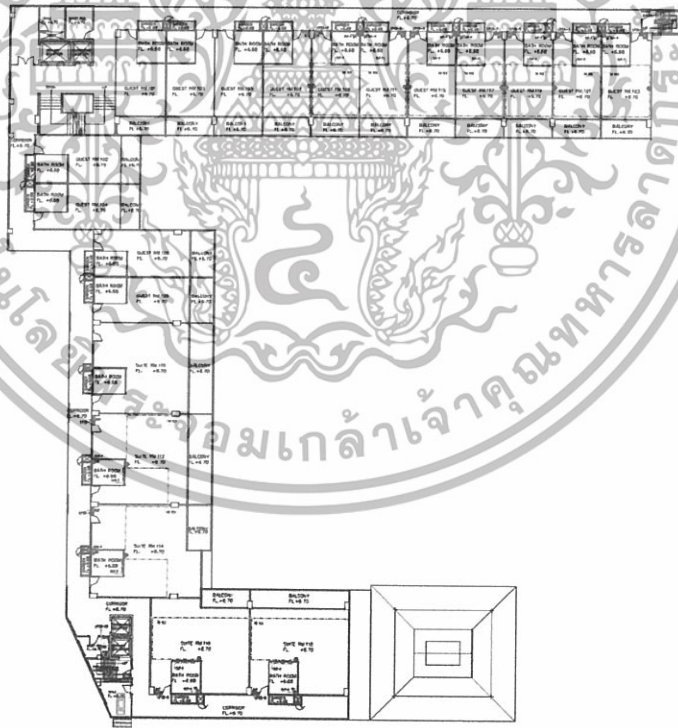
รูปภาพที่ 4.12 แสดงแปลนอาคารโรงแรมเมอร์ดิส พาวิลเลียน สปา รีสอร์ท ชั้นใต้ดิน

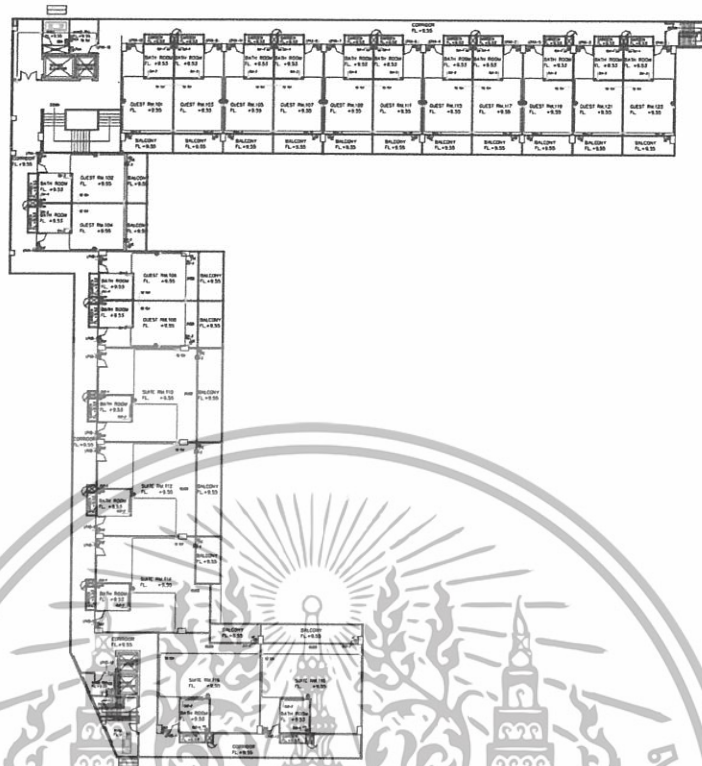
รูปภาพที่ 4.13 แสดงแปลนอาคารโรงแรมเมอร์ดิส พาวิลเลียน สปา รีสอร์ท ชั้นที่ 1

รูปภาพที่ 4.14 แสดงแปลนอาคาร โรงแรมเมอริตส์ พาวิตเลียน สปา รีสอร์ท ชั้นที่ 2

รูปภาพที่ 4.14 แสดงแปลนอาคาร โรงแรมเมอริตส์ พาวิตเลียน สปา รีสอร์ท ชั้นที่ 3

รูปภาพที่ 4.14 แสดงแปลนอาคารโรงแรมเมอร์ดิส พาวิลเลียน สปา รีสอร์ท ชั้นที่ 4

4.2.1 การวิเคราะห์ลักษณะทางสัญจรภายในอาคารโครงการ

ลักษณะการเข้า-ออกของโรงแรมเมอร์ดิส พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท มีทั้งหมด 4 เส้นทาง ดังนี้

1. ทางเข้าหลักเข้ามาจากด้านหน้าของอาคาร ซึ่งอยู่ในโถงลิโอบบี้
2. ทางเข้ารองที่เข้ามาด้านทางลานจอดรถพนักงานทางด้านชั้นใต้ดิน
3. ทางเข้ารองเข้ามาด้านทางส่งของทางทิศเหนือทางด้านชั้นใต้ดิน
4. ทางเข้ารองเข้ามาทางด้านบันไดทางทิศตะวันตกจากทางเข้า

บันได ที่ใช้ภายในอาคารมี 2 แบบ คือ

1. บันไดปรกติ อยู่บริเวณโถงด้านหน้าของอาคารส่วนของवेशะเบียนสามารถเดินเชื่อมถึงกันในทางบันได ไปยังชั้นที่ 2 ซึ่งเป็นส่วนของสำนักงานอำนวยการได้
2. บันไดขึ้นลงภายในส่วนของบุคลากรของโรงพยาบาล สามารถเดินเชื่อมกันระหว่างชั้นทั้งหมดของตัวอาคาร

ทางลาด จะมี 1 จุด คือ ทางเข้าทางด้านหน้าอาคารเป็นรับรถของผู้ใช้บริการทางด้านทิศตะวันตกของโครงการ

มีส่วนประกอบของอาคารชั้นใต้ดิน มีดังต่อไปนี้

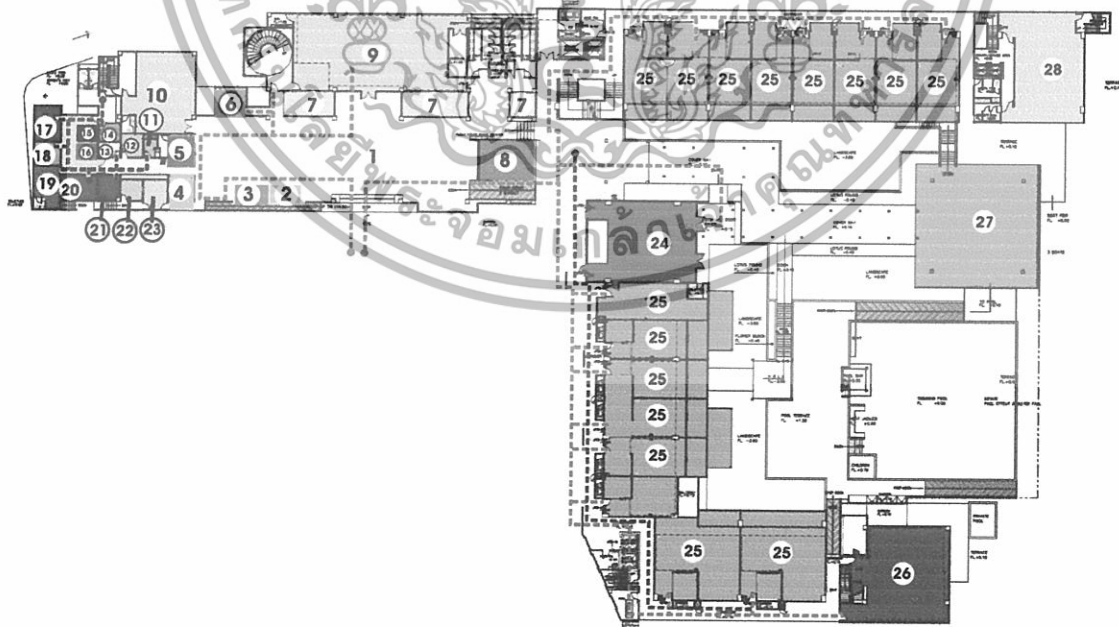
1. ส่วนต้อนรับ	2. ห้องนวด
3. ห้องนวดเท้า	4. ห้องน้ำ
5. PANTRY	6. ห้องเก็บของ
7. ห้องออกกำลังกาย	8. LOCKER STAFF
9. ห้องอาหาร	10. ห้องครัว

- รูปภาพที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์ทางสัญจรภายในอาคาร ชั้นใต้ดิน
 ลักษณะการเข้า-ออกของโรมแรมเมอริตส์ พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท มีอยู่ 2 ทาง คือ
1. ส่วนที่มาจากที่จอดรถพนักงาน
 2. บันไดขึ้นลงภายในของส่วน POOL BAR

มีส่วนประกอบของตัวอาคารชั้นที่ 1 มีดังต่อไปนี้

1. โถงต้อนรับ	15. ฝ่ายขาย,ฝ่ายตลาด
2. เคาท์เตอร์ทัวร์	16. เก็บเอกสาร
3. ผู้จัดการ	17. สำนักงาน
4. เคาท์เตอร์ประชาสัมพันธ์	18. ห้องรองผู้จัดการ
5. เคาท์เตอร์รีเซพชั่น	19. ห้องผู้จัดการ
6. ห้องรารอง	20. ห้องประชุมเล็ก
7. DISPLAY	21. ห้องเอกสาร
8. DISPLAY IMAGE	22. ห้องระบบไฟ
9. ART GALLERY & PRODUCT	23. ห้องฝากกระเป๋า
10. ห้องประชุม	24. ห้องประชุมใหญ่
11. การเงิน	25. ห้องพัก
12. โอเปอเรเตอร์	26. PENTHOUSE
13. ห้องผู้บริหาร	27. ระเบียง
14.	28. ห้องอาหาร

----- ทางสัญจรผู้ให้บริการ

----- ทางสัญจรผู้รับบริการ

รูปภาพที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์ทางสัญจรภายในอาคาร ชั้นที่ 1

ลักษณะการเข้า – ออกของลักษณะการเข้า – ออกของโรมแรมเมอริตัส พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท 2
ทาง คือ

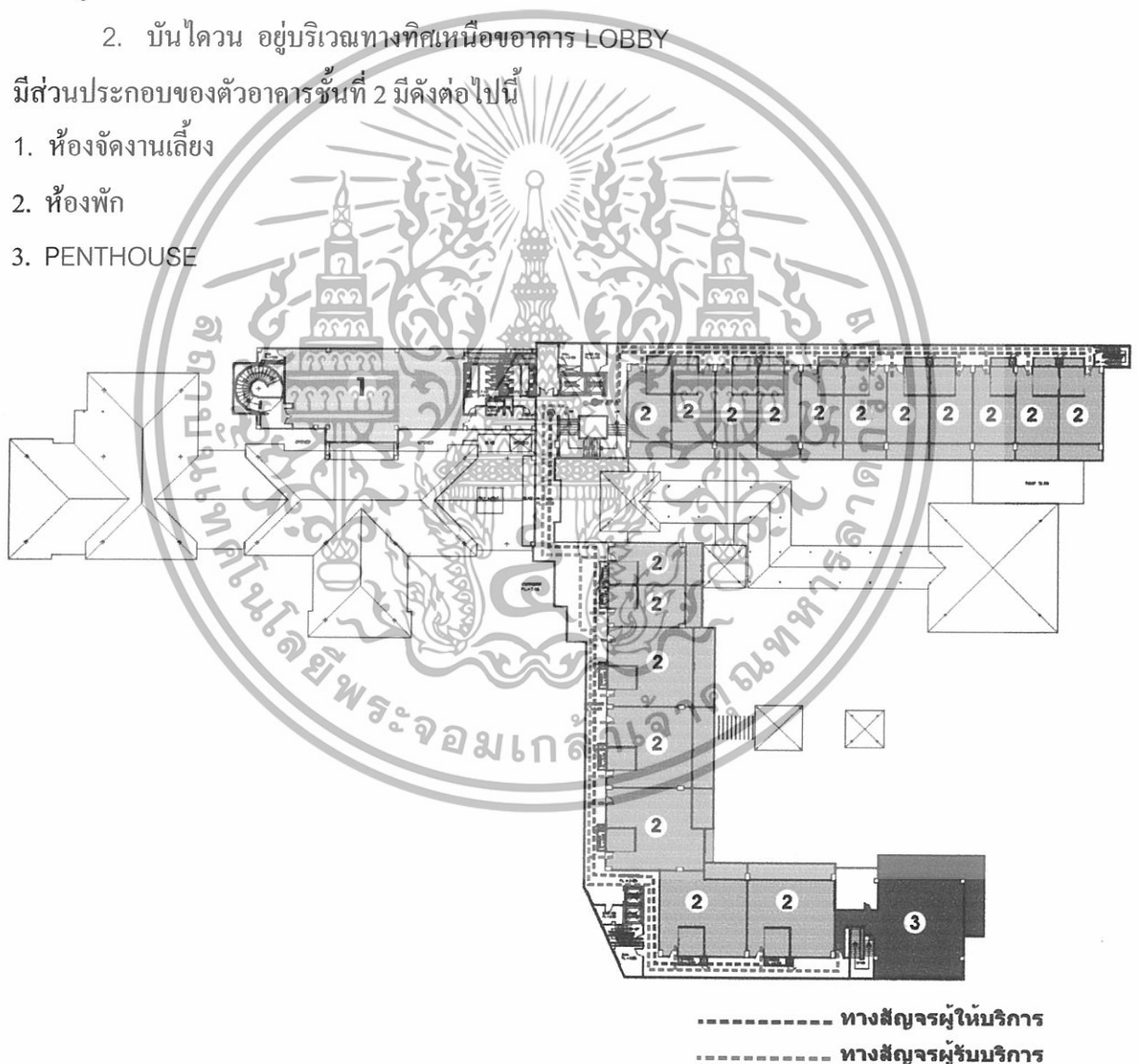
1. ทางเข้าหลักทางด้านข้างของตัวอาคาร (ทิศใต้)
2. ทางเข้ารองที่เข้ามาจากทางด้านทิศตะวันออกของตัวอาคาร ลานนาพาวิลเลียน
บันได ที่ใช้ภายในอาคารมี 2 แบบ คือ

1. บันไดปกติ มี 2 จุด อยู่บริเวณด้านหลังของตัวอาคาร ซึ่งสามารถเชื่อมไปยังห้องพัก
และอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของอาคาร

2. บันไดวน อยู่บริเวณทางทิศเหนืออาคาร LOBBY

มีส่วนประกอบของตัวอาคารชั้นที่ 2 มีดังต่อไปนี้

1. ห้องจัดงานเลี้ยง
2. ห้องพัก
3. PENTHOUSE

รูปภาพที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ทางสัญจรภายในอาคาร ชั้นที่ 2

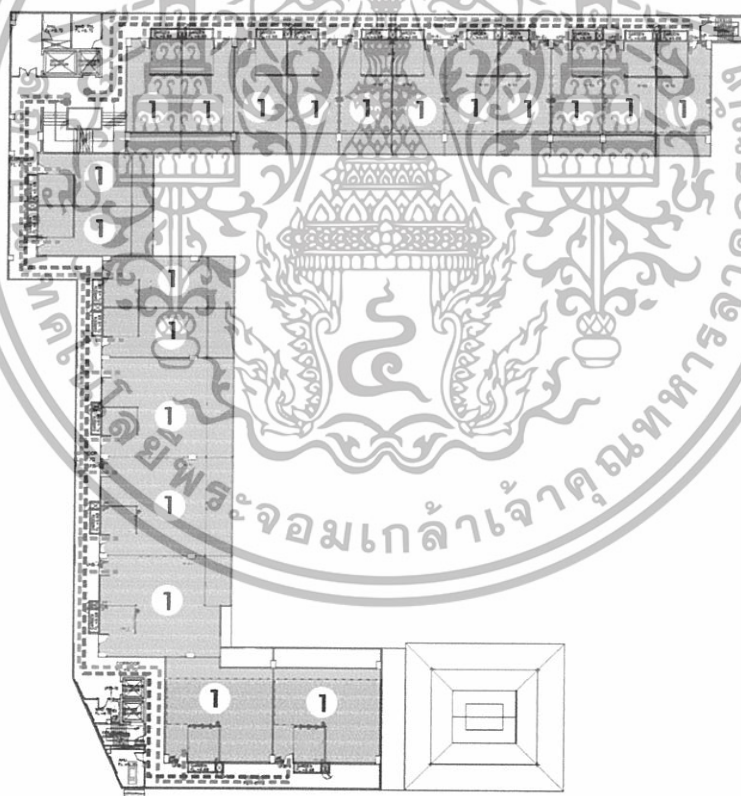
ลักษณะการเข้า – ออกของลักษณะการเข้า – ออกของโรมแรมเมอริตส์ พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท 2 ทาง คือ

1. ทางเข้าหลักทางด้านบันไดหลักของห้องโถงบันได
 2. ทางเข้ารองที่เข้ามาจากทางบันไดด้านทิศตะวันออกของตัวอาคาร
- บันได ที่ใช้ภายในอาคารมี 2 แบบ คือ

1. บันไดปรกติ มี 2 จุด อยู่บริเวณด้านหลังของตัวอาคาร ซึ่งสามารถเชื่อมไปยังห้องพัก และอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของอาคาร
2. บันไดวน อยู่บริเวณทางทิศเหนืออาคาร LOBBY

มีส่วนประกอบของตัวอาคารชั้นที่ 3 มีดังต่อไปนี้

1. ห้องพัก

- ทางสัญจรผู้ให้บริการ
 ----- ทางสัญจรผู้รับบริการ

รูปภาพที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ทางสัญจรภายในอาคาร ชั้นที่ 3

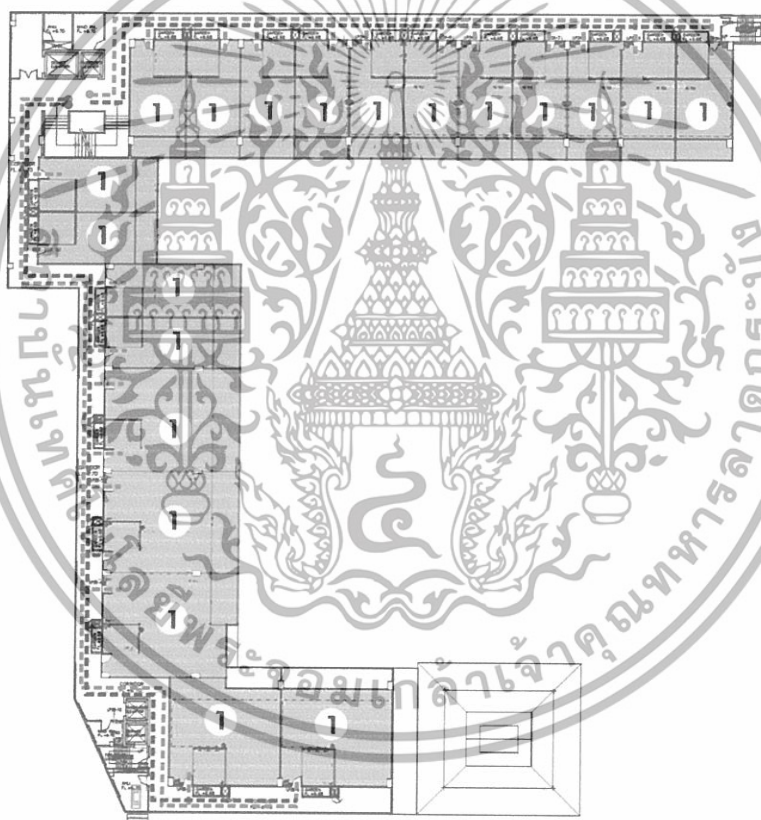
ลักษณะการเข้า – ออกของลักษณะการเข้า – ออกของโรมแรมเมอริตส์ พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท 2
ทาง คือ

1. ทางเข้าหลักทางด้านบันไดหลักของห้องโถงบันได
2. ทางเข้ารองที่เข้ามาจากทางบันไดด้านทิศตะวันออกของตัวอาคาร
บันได ที่ใช้ภายในอาคารมี 2 แบบ คือ

1. บันไดปรกติ มี 2 จุด อยู่บริเวณด้านหลังของตัวอาคาร ซึ่งสามารถเชื่อมไปยังห้องพัก
และอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของอาคาร

มีส่วนประกอบของตัวอาคารชั้นที่ 4 มีดังต่อไปนี้

1.ห้องพัก

----- ทางสัญจรผู้ให้บริการ

..... ทางสัญจรผู้รับบริการ

รูปภาพที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์ทางสัญจรภายในอาคาร ชั้นที่ 4

ลักษณะการเข้า – ออกของลักษณะการเข้า – ออกของโรมแรมเมอริตัส พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท 2 ทาง คือ

1. ทางเข้าหลักทางด้านบันไดหลักของห้องโถงบันได
 2. ทางเข้ารองที่เข้ามาจากทางบันไดด้านทิศตะวันออกของตัวอาคาร
- บันได ที่ใช้ภายในอาคารมี 2 แบบ คือ

1. บันไดปรกติ มี 2 จุด อยู่บริเวณด้านหลังของตัวอาคาร ซึ่งสามารถเชื่อมไปยังห้องพัก และอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของอาคาร

4.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมและผู้ใช้บริการ

พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร

ผู้ใช้อาคารในโครงการโรมแรม THE VILLAGE RESORTแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ

1. ผู้ให้บริการ แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย คือ

- 1.1 ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง เช่น กรรมการ ผู้จัดการ
- 1.2 เจ้าหน้าที่ทั่วไป เช่น พนักงานลงทะเบียน, พนักงานบัญชี
- 1.3 ลูกจ้าง เช่น พนักงานเสิร์ฟ, รปภ. แม่บ้าน

2. ผู้รับบริการ คือ บุคคลที่เข้ามาใช้บริการต่างๆของโรงแรม แบ่งได้เป็น

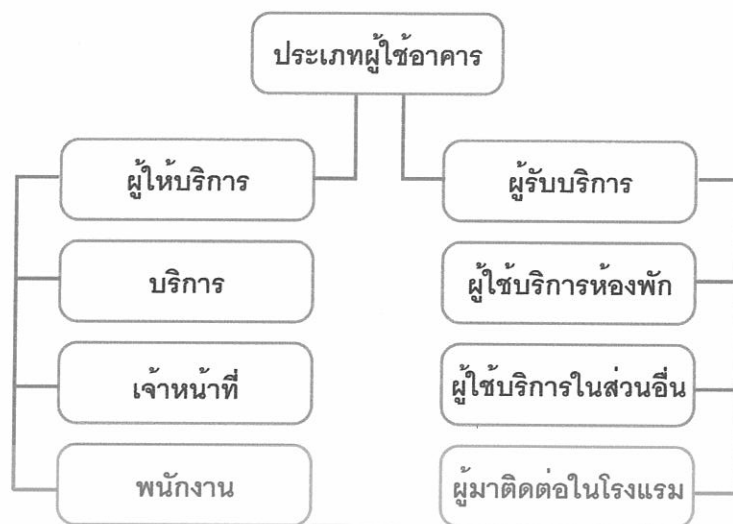
2 ประเภท คือ

2.1 ผู้เข้ามาพักโรงแรม คือ ผู้ที่เข้ามาใช้บริการห้องพักของโรงแรมเพื่อพักค้างคืนสามารถแบ่งได้ ดังนี้

- ผู้ที่เดินทางมาเป็นส่วนตัว
- ผู้ที่เดินทางมากับกรุ๊ปทัวร์

2.2 ผู้ที่มาใช้บริการส่วนอื่นๆ โดยมักจะเป็นลูกค้าภายในจังหวัด ซึ่งนิยมใช้บริการของโรงแรมในด้านอาหาร,สถานที่จัดเลี้ยง ฯลฯ สามารถแบ่งได้ดังนี้

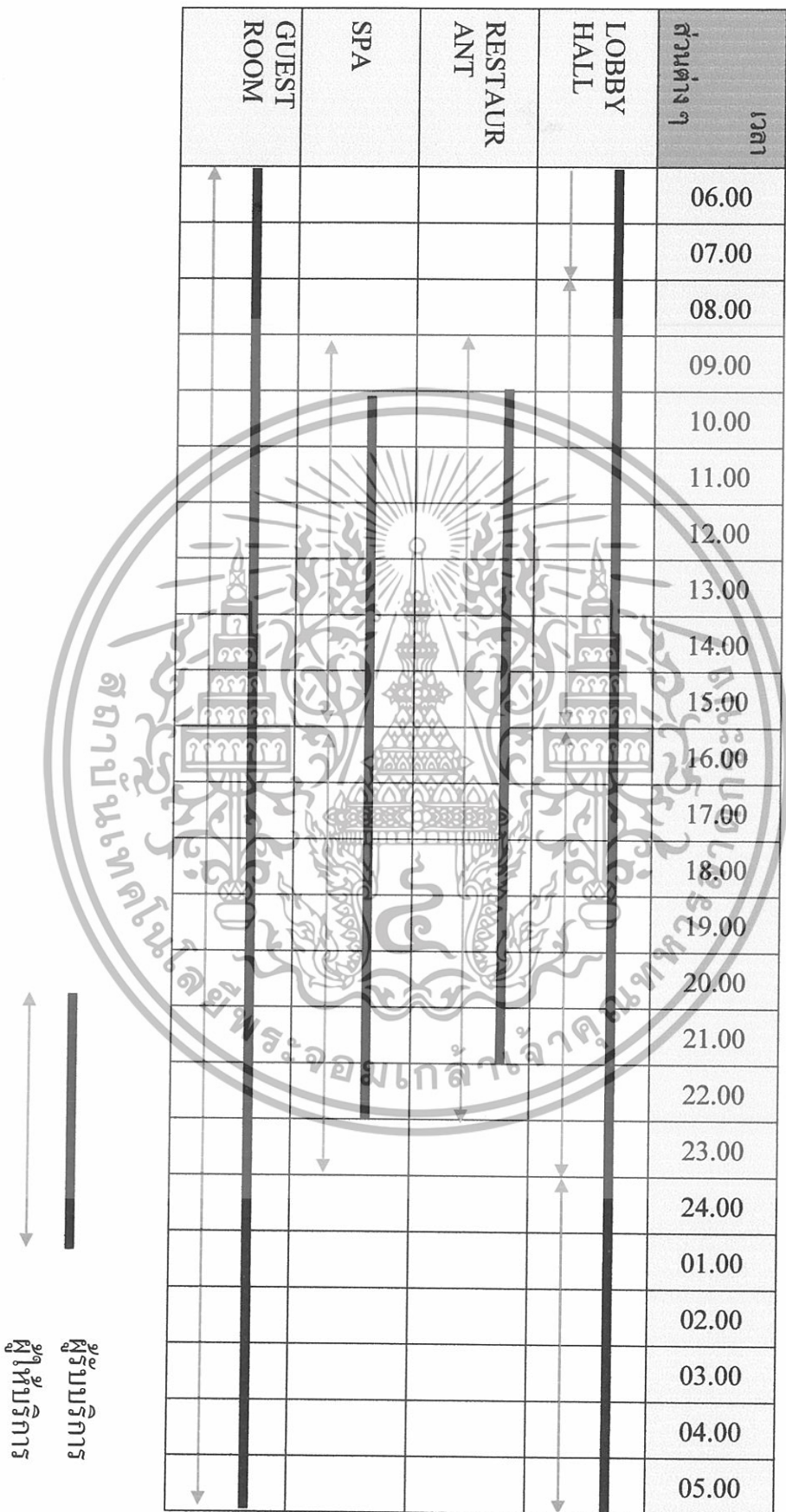
- ผู้มาใช้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม เช่น ภัตตาคาร
- ผู้มาใช้บริการส่วนบริการเพื่อสุขภาพ
- ผู้มาติดต่อแขกที่มาพักในโรงแรม
- ผู้ที่มาใช้บริการสระน้ำ

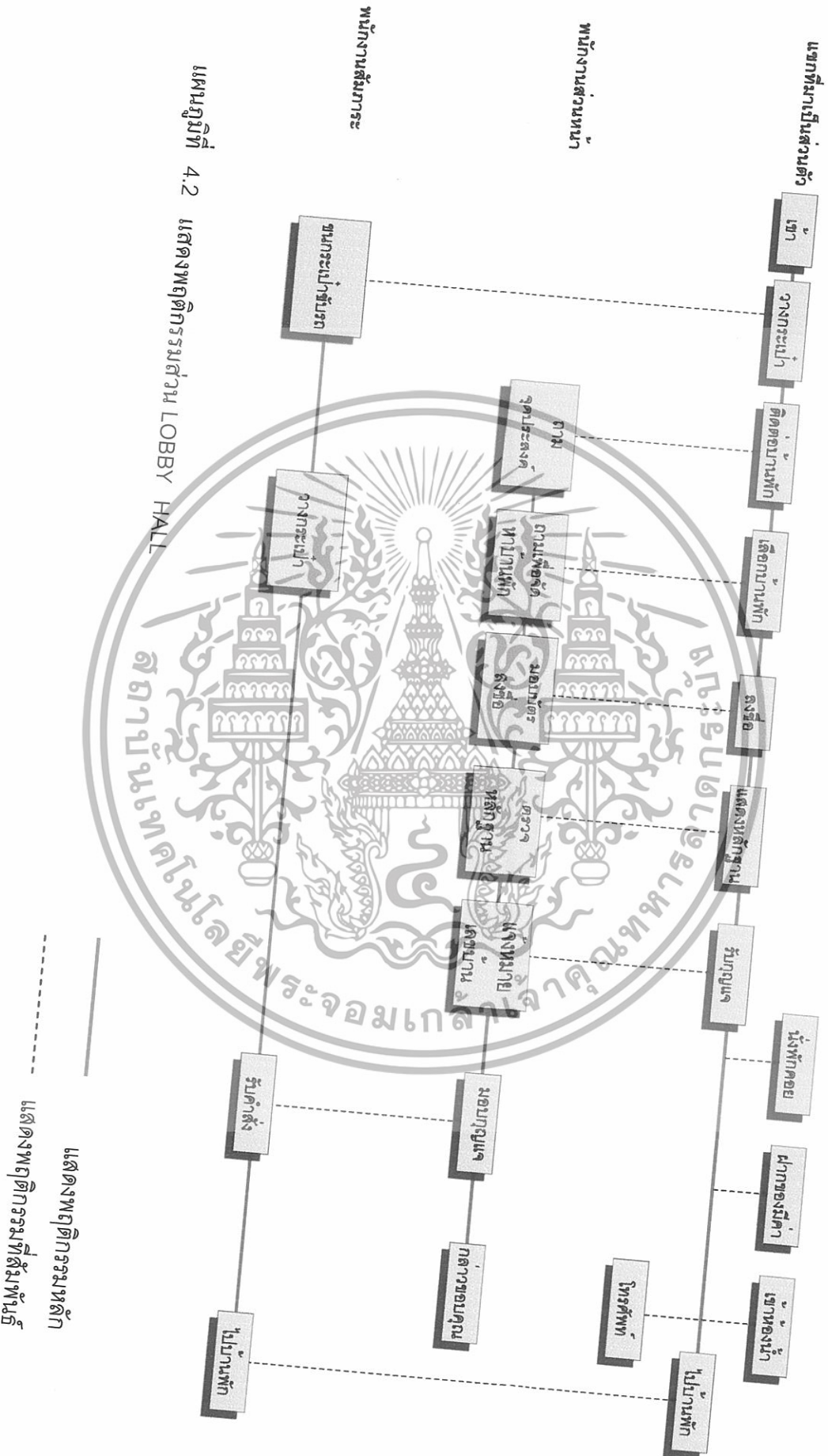

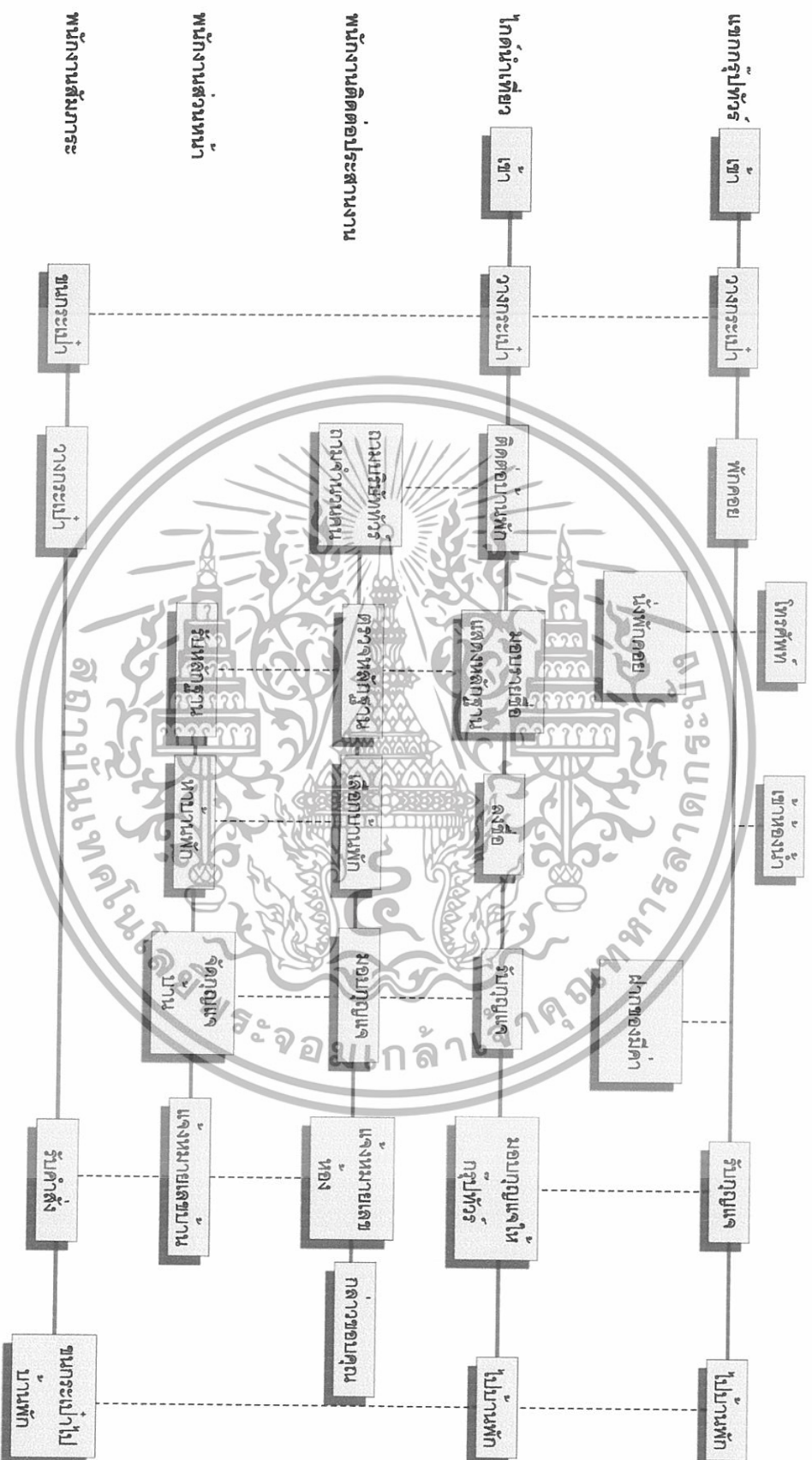
แผนภูมิที่ 4.1 แสดงประเภทของผู้ใช้อาคาร

ตารางที่ 4.1 แสดงช่วงเวลาของผู้ใช้อาคาร โรงแรม เมอริทัส พาวินเดียนสปา รีสอร์ท

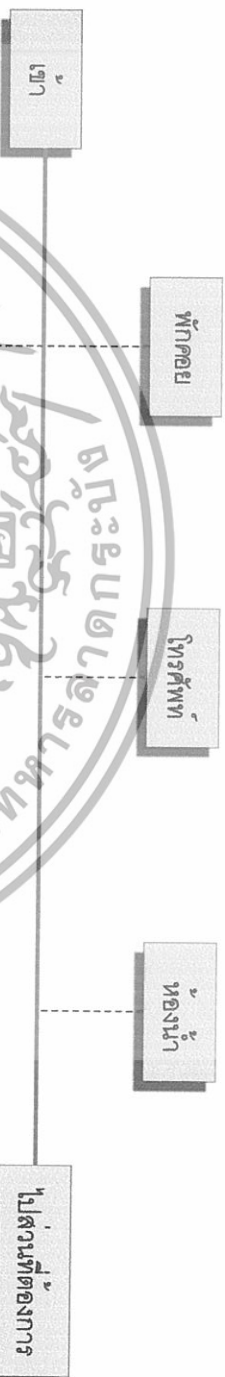

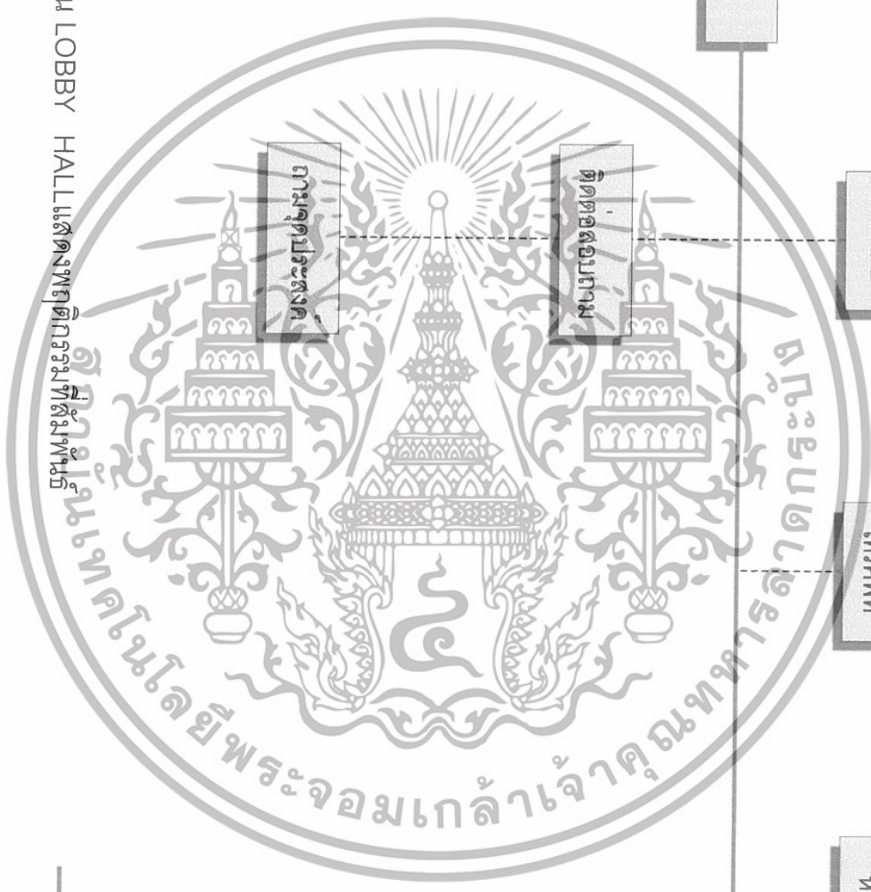
แผนภูมิที่ 4.3 แสดงพฤติกรรมส่วน LOBBY HALL

แสดงพฤติกรรมหลัก
 แสดงพฤติกรรมสัมพันธ์

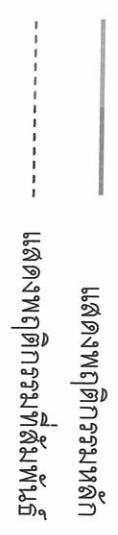
ผู้มาติดต่อ

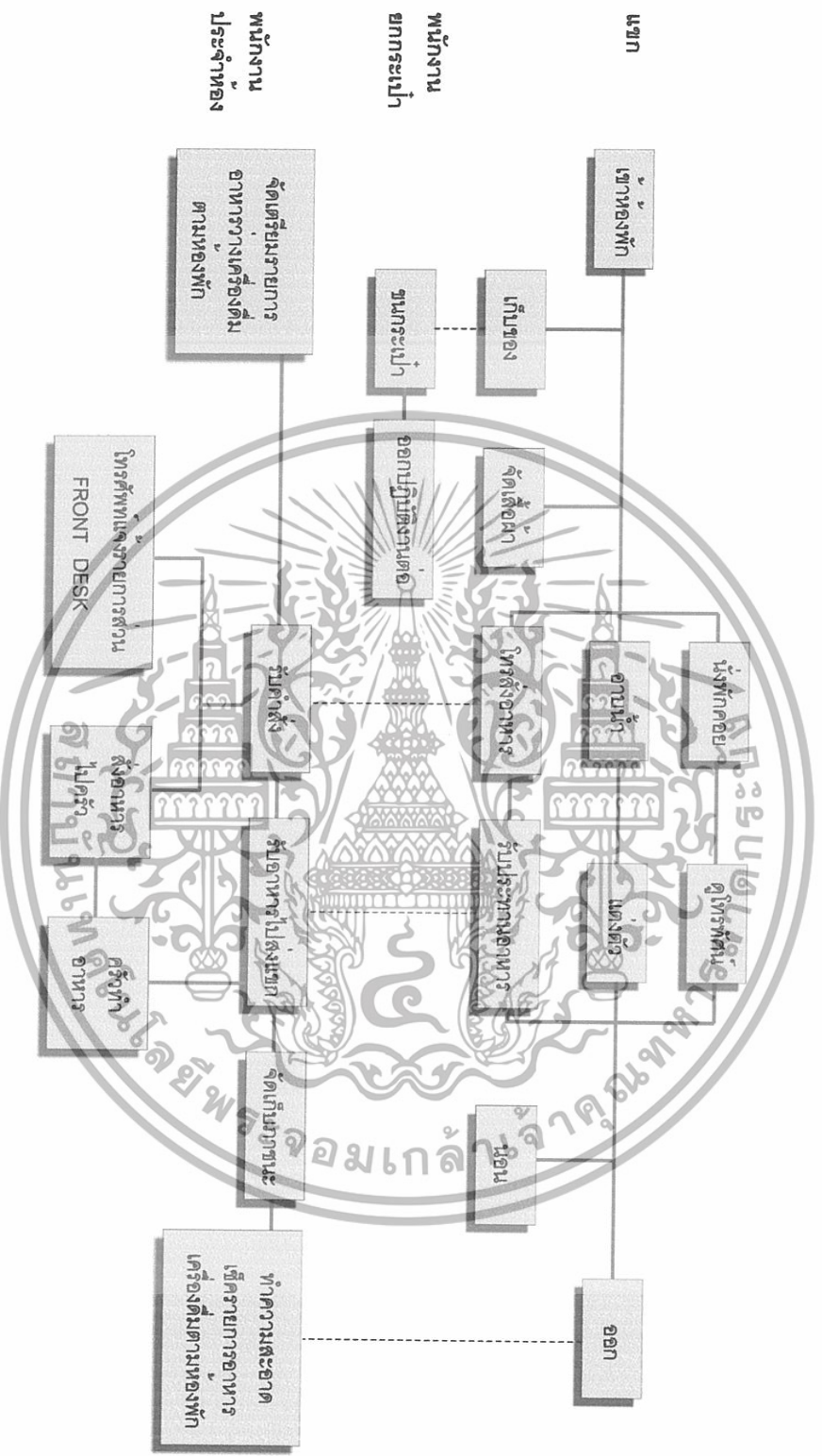

พนักงานส่วนหน้า

แผนภูมิที่ 4.4 แสดงพฤติกรรมส่วน LOBBY HALL และแสดงพฤติกรรมที่สัมพันธ์

แผนภูมิที่ 4.6 แสดงพฤติกรรมส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

————— แสดงพฤติกรรมหลัก
----- แสดงพฤติกรรมที่สัมพันธ์

4.4 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

4.4.1 หลักในการหาค่าความสัมพันธ์

หลักในการหาค่าความสัมพันธ์มีหลายวิธี ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ข้อพิจารณาในการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ มีระดับการวิเคราะห์ดังนี้

4.4.1.1 ระดับระหว่างหน้าที่ใช้สอยกับหน้าที่ใช้สอยหลัก โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของหน้าที่ใช้สอยรองต่างๆ

4.4.1.2 ระดับระหว่างหน้าที่ใช้สอยรองต่างๆ โดยพิจารณาในการดำเนินงานของกิจกรรมต่างๆ

4.4.1.3 ระดับระหว่างกิจกรรม โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของการกระทำต่างๆ

4.4.1.4 ระดับระหว่างการกระทำกับการกระทำ โดยพิจารณาความสัมพันธ์ในการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ระดับใดก็ตามต้องอาศัยองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบในระดับที่วิเคราะห์นั้น

4.4.2 การจัดระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

โดยเริ่มจากการเก็บข้อมูล ซึ่งอาจได้รับการสัมภาษณ์ สอบถาม สังเกต หรือด้วยวิธีอื่นๆ จำเป็นต้องผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติและการจัดระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเพื่อค้นหาความสัมพันธ์ที่ต้องการ ในกรณีที่ต้องการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยต้องอาศัยเทคนิคเฉพาะในการจัดระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่มีความซับซ้อน ทั้งในจำนวนองค์ประกอบและลักษณะความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เทคนิคในการจัดระเบียบความสัมพันธ์นี้ ยังต้องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ และแสดงรูปแบบความสัมพันธ์ในลักษณะการสรุปย่อข้อมูลความสัมพันธ์อย่างชัดเจน สำหรับโครงการเมอริตัส พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท สามารถจัดระเบียบความสัมพันธ์ได้ตามลำดับดังนี้

4.4.2.1 การจัดหาค่าความสัมพันธ์หลักของโครงการ

4.4.2.2 การจัดค่าความสัมพันธ์สามารถแจกแจงขั้นตอนการทำงานได้ดังนี้

ก) การทำตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

(RELATIONSHIP MATRIX)

ข) การหาโครงข่ายความสัมพันธ์

(INTERACTION NET DIAGRAM)

ค) การทำแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์

(BUBBLE DIAGRAM)

ง) การทำแผนภูมิความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอย

(FUNCTION DIAGRAM)

ก) การทำตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ (RELATIONSHIP MATRIX)

จะแสดงความสัมพันธ์ด้านความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด ทำให้ทราบว่าพื้นที่ใดควรอยู่ใกล้กับพื้นที่ใด และทำให้ทราบถึงรูปแบบของความสัมพันธ์ทั้งหมด เพราะการจัดระเบียบเป็นตารางความสัมพันธ์นี้ทำให้สามารถกำหนดค่าความใกล้ชิดได้ ระหว่างพื้นที่ที่ละคู่จนครบหมด ค่าความสัมพันธ์ใกล้ชิดนี้รวบรวมจากการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม สังเกตหรือเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับกันทั่วไป ส่วนเกณฑ์การพิจารณาค่าความสัมพันธ์ก็ได้จากการศึกษาพฤติกรรม , กิจกรรมของผู้ใช้โครงการ , ความถี่ในการใช้พื้นที่ , การติดต่อสื่อสาร , การบริหารงาน เป็นต้น

เกณฑ์การให้ค่าความสัมพันธ์ สามารถกำหนดได้ดังนี้

1. เท่ากับ ความสัมพันธ์น้อย
2. เท่ากับ ความสัมพันธ์ปานกลาง
3. เท่ากับ ความสัมพันธ์มาก
4. เท่ากับ ความสัมพันธ์มากที่สุด

จากคะแนนความสัมพันธ์นี้ทำให้ทราบถึงว่า หน่วยงานไหนมีความสัมพันธ์กับหน่วยงานใดก็ตาม ถ้าให้คะแนนความสัมพันธ์ออกมาเป็น 4 คะแนน แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันมาก จะทำให้ทราบว่าหน่วยงานทั้งสองมีความสัมพันธ์กันมาก ควรจัดอยู่ใกล้กันที่สุด ถ้าระดับของคะแนนมีความสัมพันธ์ออกมามีค่าน้อยกว่า 4 ลงไป ก็จะทำให้ทราบว่าหน่วยงานทั้งสองมีความสัมพันธ์กันน้อย จึงควรจัดมาอยู่ในบริเวณเดียวกัน ถ้าระดับคะแนนมีความสัมพันธ์น้อยลงมา ความใกล้ชิดของหน่วยงานก็ลดหลั่นกันไปด้วย คือ จะห่างกัน

วิธีการให้คะแนนความสัมพันธ์

การให้คะแนนความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานใดก็ตาม พิจารณาคะแนนที่ได้

ดังนี้

ความสัมพันธ์ทางด้านบริหาร	1	คะแนน
ความสัมพันธ์ทางด้านบริการ	1	คะแนน
ความสัมพันธ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอย	1	คะแนน

ความสัมพันธ์ทางด้านติดต่อประสานงาน 1 คะแนน

ค่าคะแนน 4 แทนค่าความสัมพันธ์กันมากที่สุด

หมายถึง หน่วยงานหรือบุคคลที่มีการติดต่อประสานงานกันถี่ หรือต้องปรึกษาหารือกันตลอด หรือต้องให้บริการหน่วยงานอีกฝ่าย เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการบริหารงาน ซึ่งดูได้จากพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ซึ่งกรณีสายงานการบริหารที่ให้ค่าระดับคะแนน 3 บางทีอาจไม่จำเป็นต้องอยู่ใกล้ชิดกันก็ได้ บางกรณีอาจจะอยู่ต่างชั้นกัน

ค่าคะแนน 3 แทนค่าความสัมพันธ์กันมาก

หมายถึง หน่วยงานที่มีการติดต่อประสานงานกันตามลักษณะงานที่ต่อเนื่องกัน จากพฤติกรรมที่ต้องติดต่อประสานงานกันตลอด หรือการให้บริการเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กัน รองลงมาจากค่าคะแนนระดับ 3 ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะงาน หน้าที่งานที่จะต้องสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ซึ่งบางที่ตำแหน่งผังอาคารจำเป็นต้องอยู่ใกล้ชิดกัน โดยเป็นไปตามสายงานบริหาร

ค่าคะแนน 2 แทนค่าความสัมพันธ์กันปานกลาง

หมายถึง ความสัมพันธ์กันแต่ละหน่วยงานที่มีการติดต่อประสานงานกันหรือการบริการ มีความถี่น้อยมาก โดยมีความสัมพันธ์กันตามระบบโครงสร้างการบริหารเพียงอย่างเดียวโดยดูได้จากพฤติกรรมและลักษณะสายงานการบริหาร การวางตำแหน่งผังอาคาร จึงอยู่ใกล้กันหรือคนละชั้นอาคารสำนักงาน

ค่าคะแนน 1 แทนค่าความสัมพันธ์กันน้อย

หมายถึง ทั้งพฤติกรรม หน้าที่ ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ไม่มีการติดต่อประสานงานกันเลย หรืออาจมีการติดต่อกันบ้างในบางครั้ง โดยกรณีลักษณะโครงสร้างการบริหาร การจัดวางผัง

ข) การทำแผนภูมิโครงตาข่ายความสัมพันธ์ (INTERACTION NET DIAGRAM)

เป็นแผนภูมิที่ถ่ายทอดความสัมพันธ์จากตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ (RELATION SHIP MATRIX) โดยนำค่า 3 และ 4 (ความสัมพันธ์มากและมากที่สุด) มาโยงเส้นความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน

การทำแผนภูมิแบบโครงตาข่ายเป็นการทำที่ง่าย เพียงแต่นำค่าความสัมพันธ์มาใช้ แต่การมองความสัมพันธ์ยังยากอยู่ เนื่องจากเส้นยังมากจึงทำให้ดูค่อนข้างสับสน

ค) การทำแผนภูมิรูปฟองอากาศความสัมพันธ์ (BUBBLE DIAGRAM)

เป็นแผนภูมิที่ถ่ายทอดความสัมพันธ์ต่อเนื่องจากแผนภูมิโครงตาข่าย แต่จะปรับตำแหน่งขององค์ประกอบ ให้อยู่ใกล้ชิดกันตามความสัมพันธ์จากเส้น เช่น องค์ประกอบที่มี

ความสัมพันธ์กันมากที่สุดก็จะอยู่ใกล้กันมากที่สุด องค์ประกอบที่มีค่าน้อยกว่าและพยายามปรับเปลี่ยนให้ค่าความสัมพันธ์มีการติดต่อกันน้อยที่สุด ซึ่งจะเป็นการมองที่ง่ายขึ้น โดยยังคงคาไว้ให้เห็นไปตามเดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ง) การทำแผนภูมิความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอย (FUNCTION DIAGRAM)

เป็นแผนภูมิที่แสดงถึง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบกับกลุ่มผู้ใช้โครงการแต่ละประเภทในการโยงเส้น สามารถพิจารณาจากพฤติกรรมและหน้าที่ของผู้ใช้โครงการ

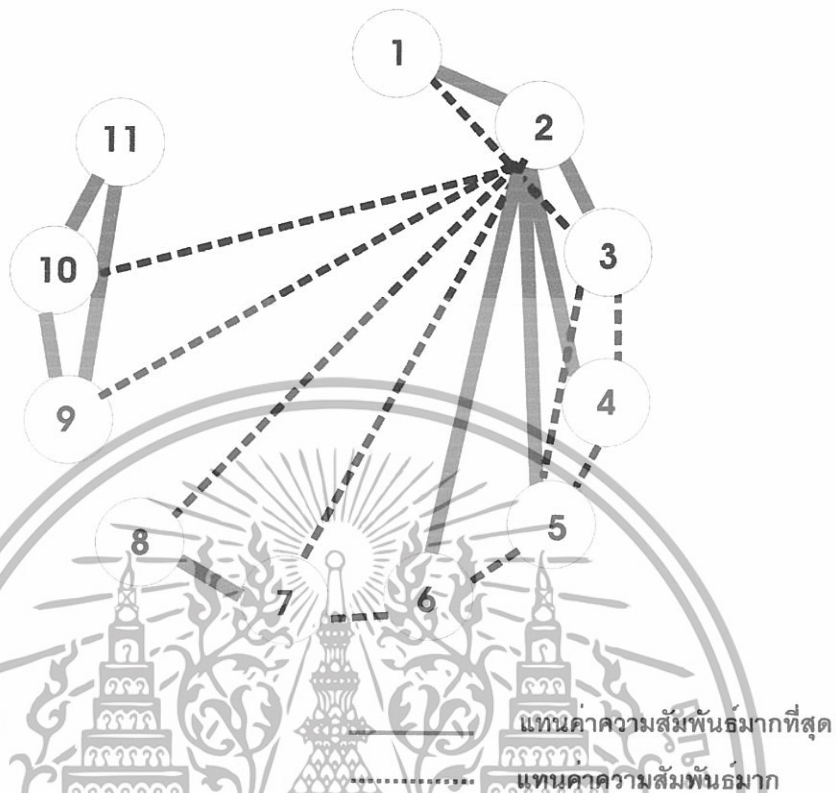
แผนภูมิประเภทนี้จะมีการจัดวางตำแหน่งตามหน้าที่ใช้สอย (FUNCTION DIAGRAM) ต่างกันในเรื่องของเส้นที่โยง หากองค์ประกอบใดมีเส้นที่ผ่านมากก็จะมีผลต่อการเพิ่มเนื้อที่ทางสัญจรในส่วนของการคิดพื้นที่วิเคราะห์

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลักของโครงการ

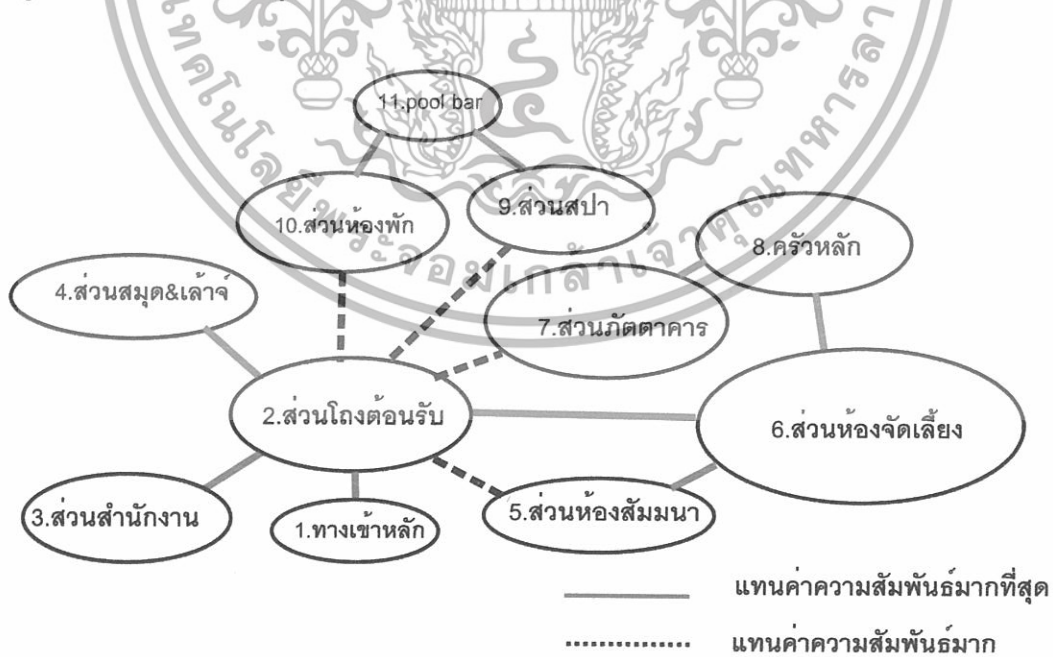

- แทนค่าสัมพันธ์มากที่สุด
- แทนค่าสัมพันธ์มาก
- แทนค่าสัมพันธ์น้อย
- แทนค่าสัมพันธ์น้อยที่สุด

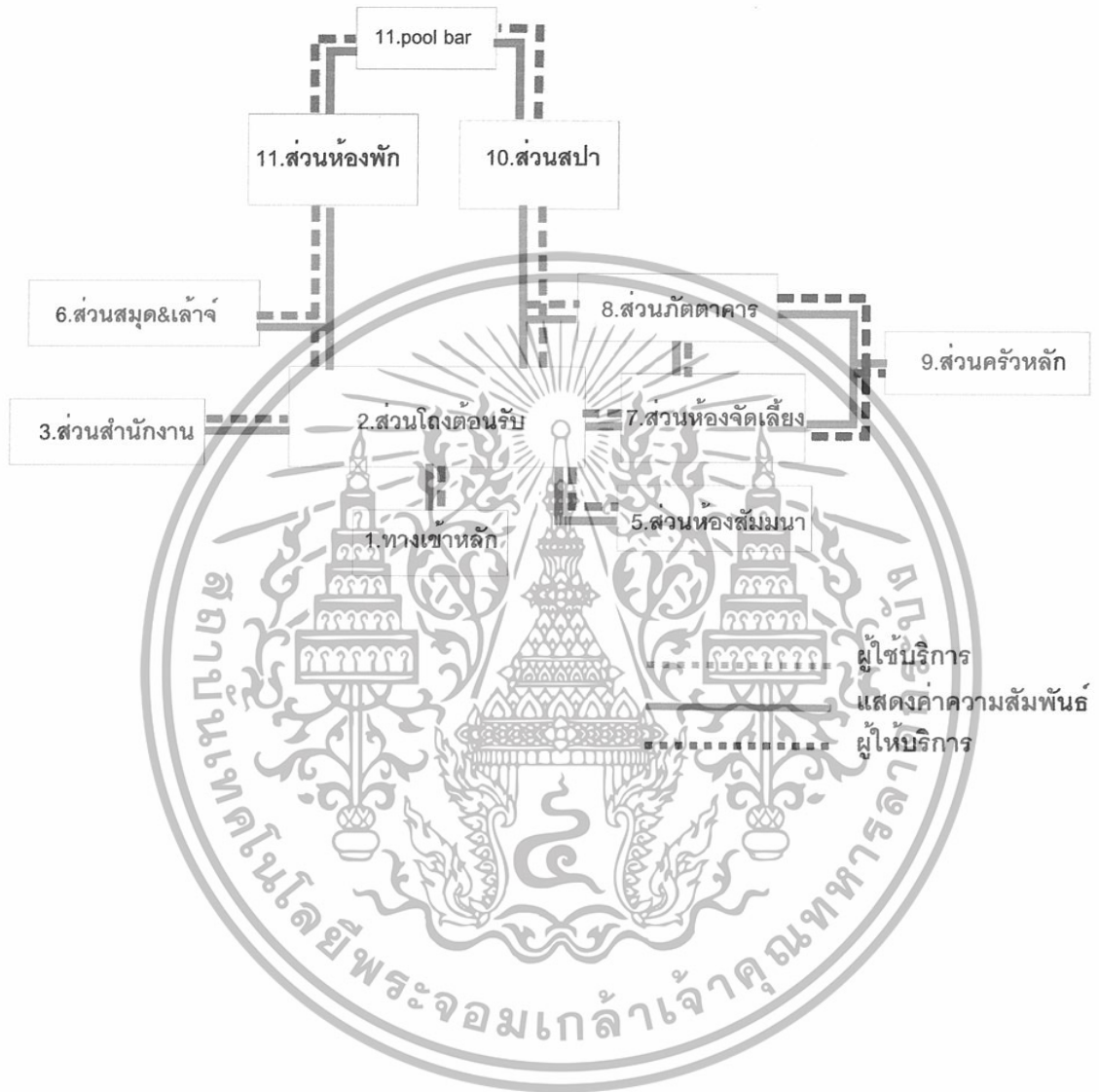
แผนภูมิที่ 4.6 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบหลักของโครงการ

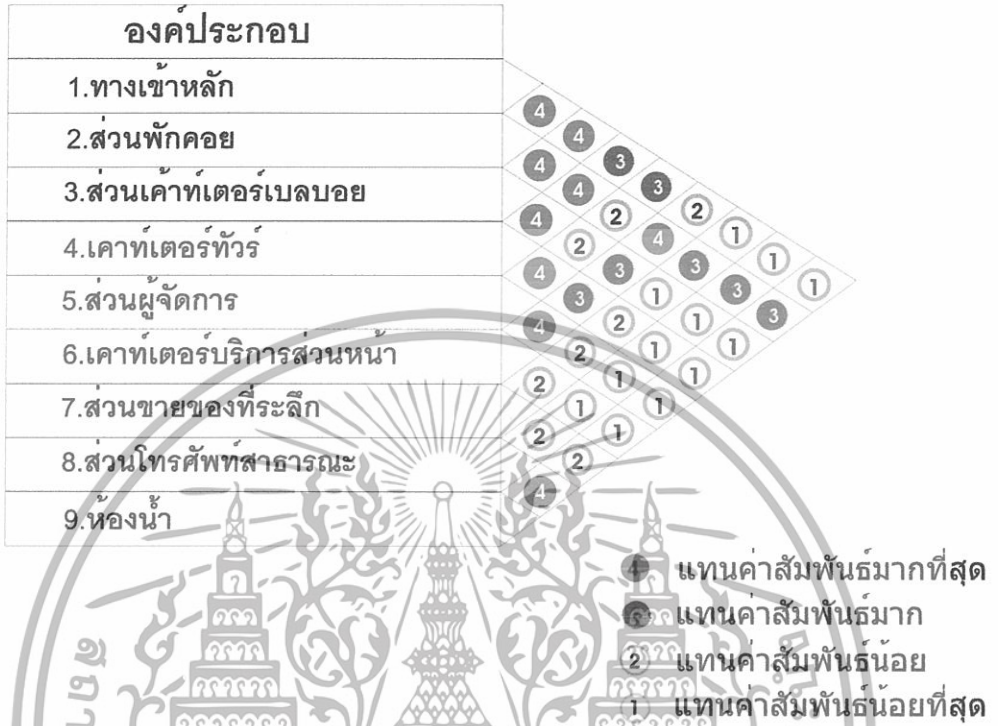
แผนภูมิที่ 4.7 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของโครงการ

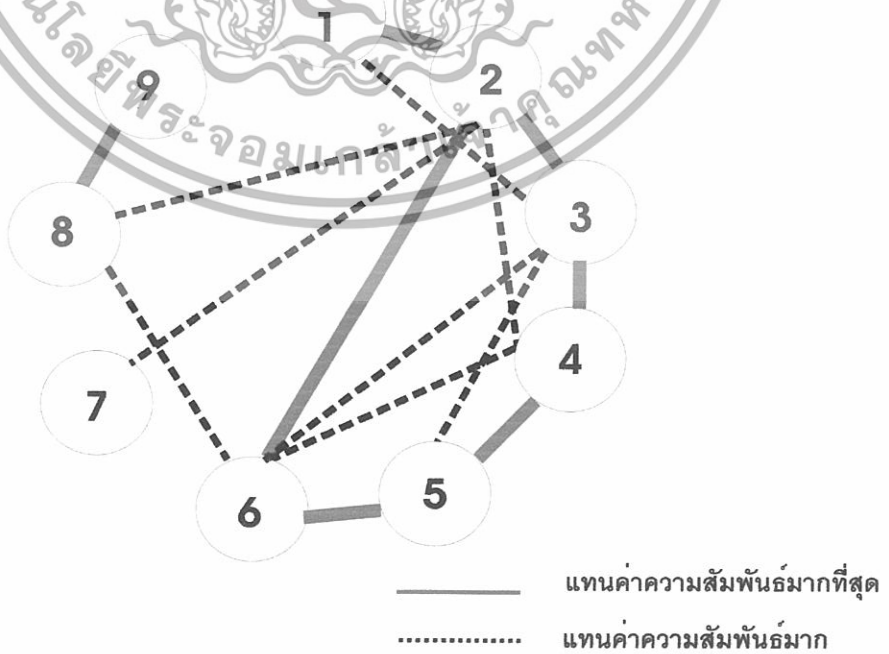
แผนภูมิที่ 4.8 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนหลักของโครงการ

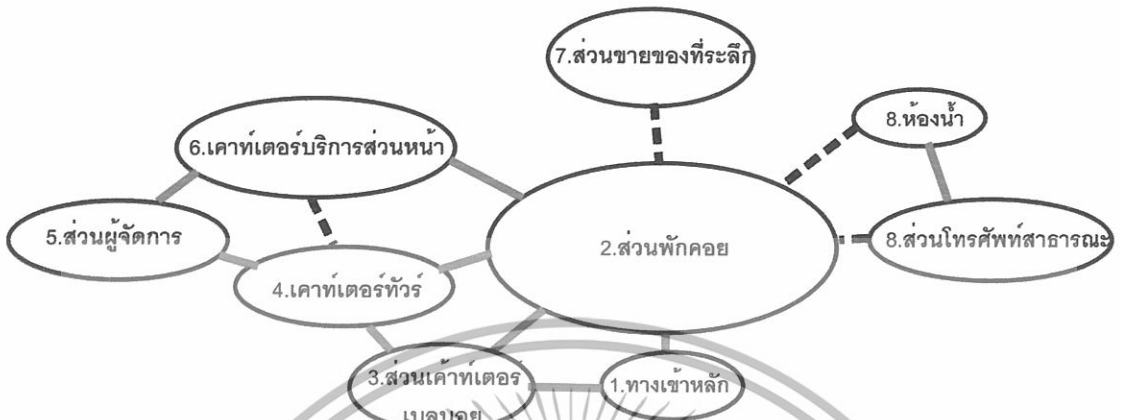
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วน โถงต้อนรับ

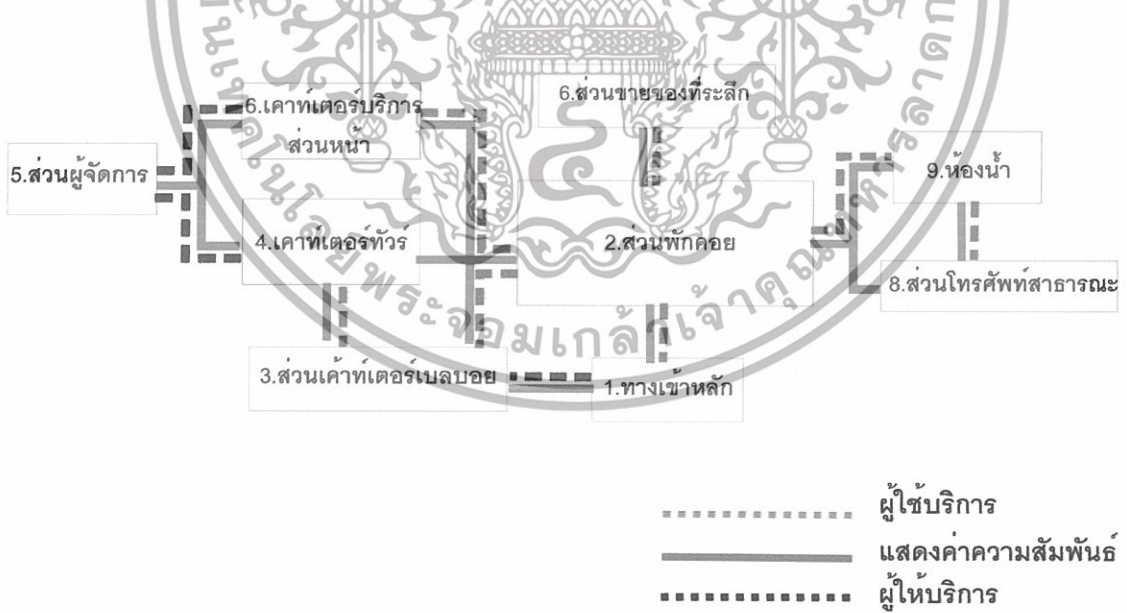
แผนภูมิที่ 4.9 แสดงโครงข่ายค่าความสัมพันธ์หลักของส่วน โถงต้อนรับ

แผนภูมิที่ 4.10 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนโถงต้อนรับ

แผนภูมิที่ 4.11 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยหลักของส่วนโถงต้อนรับ

แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
 แทนค่าความสัมพันธ์มาก

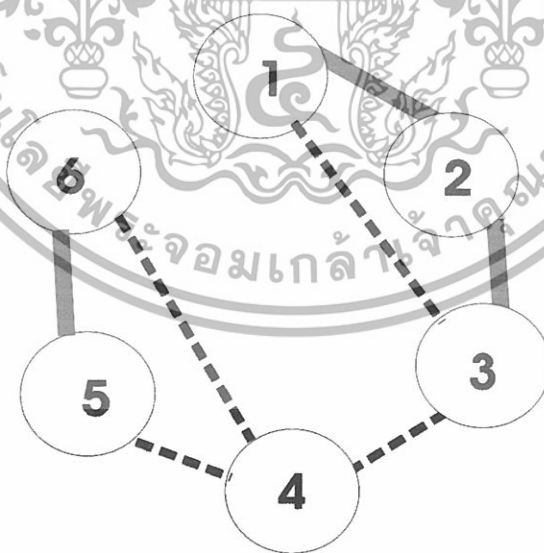
..... ผู้ให้บริการ
 ————— แสดงค่าความสัมพันธ์
 ผู้ให้บริการ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องสมุด&เก้าอี้

องค์ประกอบ	
1.ทางเข้า	4
2.ส่วนนั่งอ่านหนังสือ	3 1
3.ส่วนชั้นวางหนังสือ	4 3 1 1
4.ห้องน้ำ	3 2 1 1
5.ส่วน Pantry	3 1 3
6.ทางเข้ารอง	4

4 แทนค่าสัมพันธ์มากที่สุด
 3 แทนค่าสัมพันธ์มาก
 2 แทนค่าสัมพันธ์น้อย
 1 แทนค่าสัมพันธ์น้อยที่สุด

แผนภูมิที่ 4.12 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องสมุด&เก้าอี้

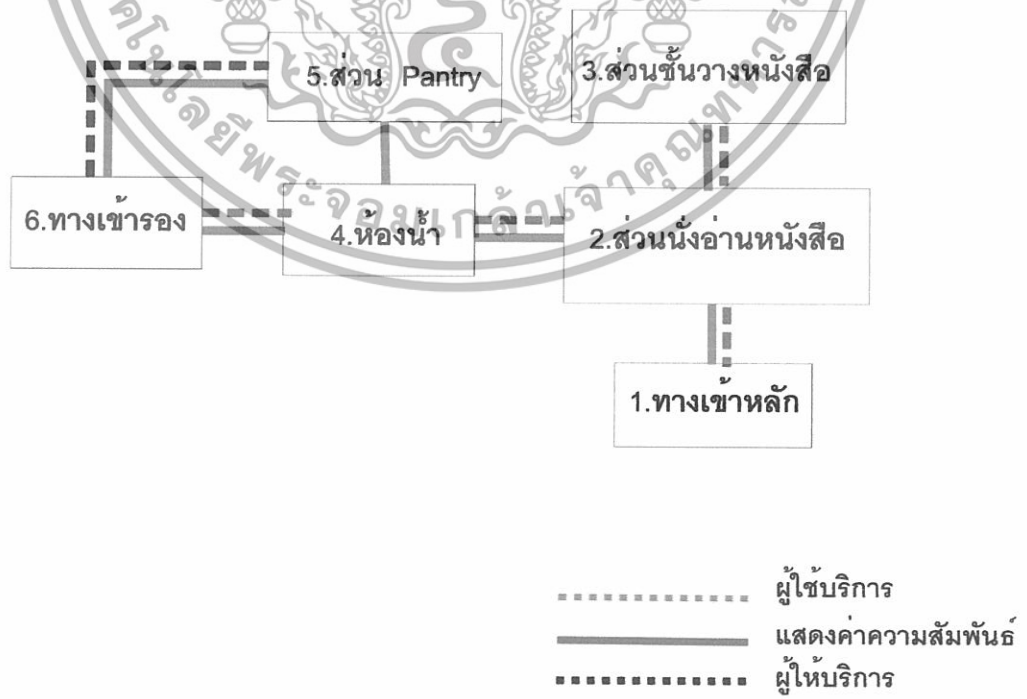

— แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
 แทนค่าความสัมพันธ์มาก

แผนภูมิที่ 4.13 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนห้องสมุด&คลัง

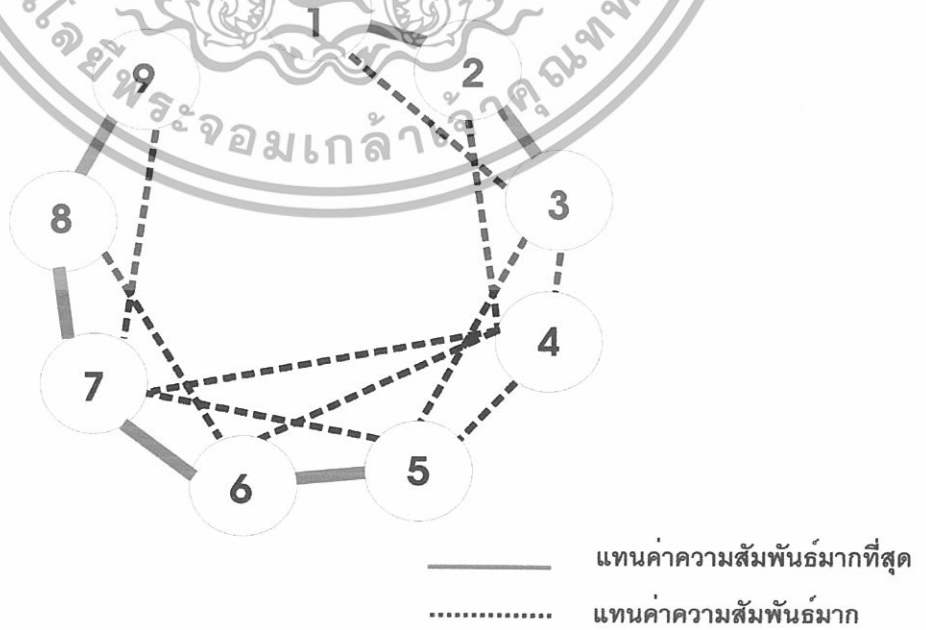
แผนภูมิที่ 4.14 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยหลักของส่วน โถงต้อนรับ

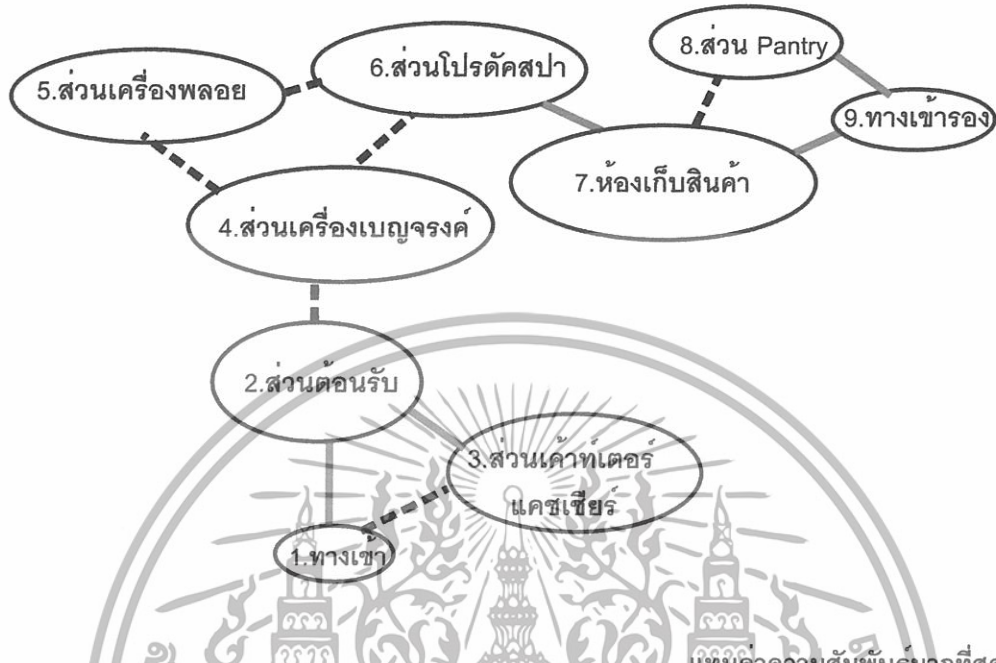
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนขายของที่ระลึก

แผนภูมิที่ 4.15 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนขายของที่ระลึก

แผนภูมิที่ 4.16 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนขายของที่ระลึก

แผนภูมิที่ 4.17 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยหลักของส่วนขายของที่ระลึก

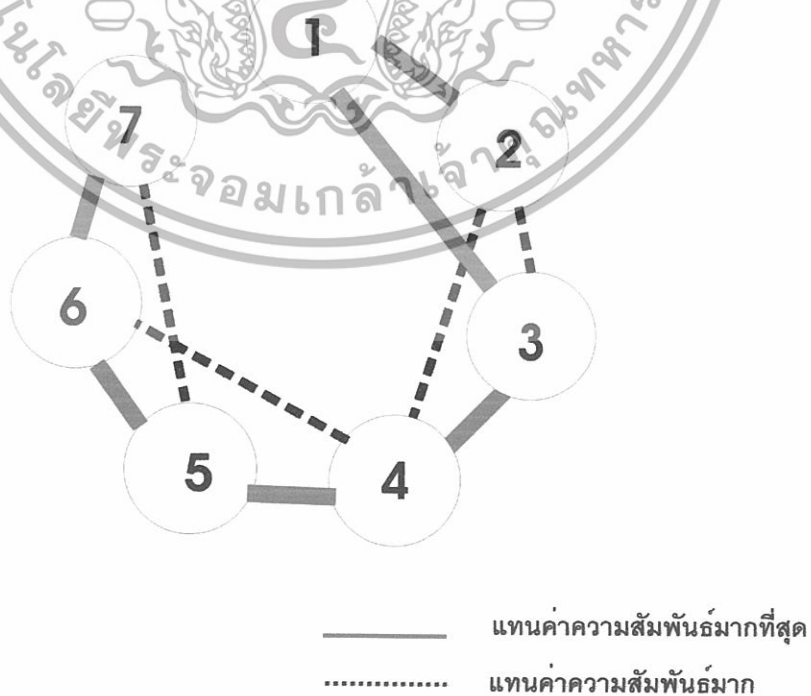

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องสัมมนา

- 4 แทนค่าสัมพันธ์มากที่สุด
- 3 แทนค่าสัมพันธ์มาก
- 2 แทนค่าสัมพันธ์น้อย
- 1 แทนค่าสัมพันธ์น้อยที่สุด

แผนภูมิที่ 4.18 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องสัมมนา

แผนภูมิที่ 4.19 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนห้องสัมมนา

แผนภูมิที่ 4.20 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยหลักของส่วนห้องสัมมนา

----- ผู้ให้บริการ
 ————— แสดงค่าความสัมพันธ์
 ผู้ให้บริการ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องจัดเลี้ยง

องค์ประกอบ	
1.จุดลงทะเบียน	4
2.ทางเข้าหลัก	4 2
3.ส่วนที่นั่ง	4 3 1 1
4.ส่วนเวที	4 3 1 1 1
5.ส่วนส่วนควบคุม	4 2 1
6.ส่วนห้องน้ำ	3 2 3
7.ส่วนทางเข้ารอง	4

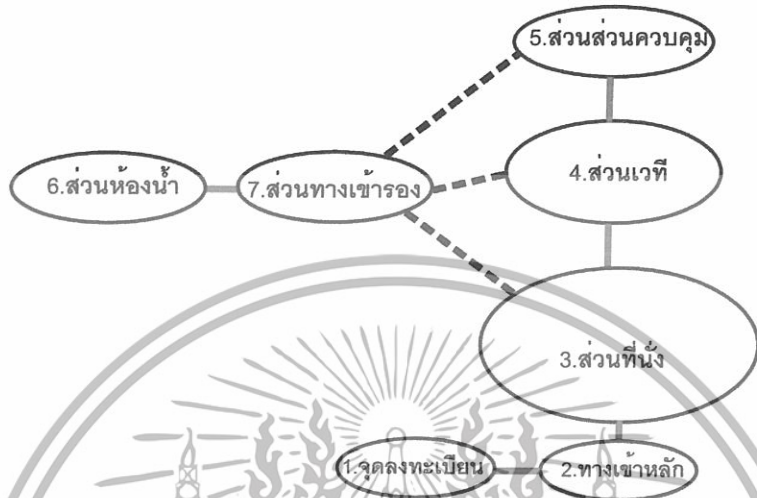
- แทนค่าสัมพันธ์มากที่สุด
- แทนค่าสัมพันธ์มาก
- 2 แทนค่าสัมพันธ์น้อย
- 1 แทนค่าสัมพันธ์น้อยที่สุด

แผนภูมิที่ 4.21 แสดงโครงข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องจัดเลี้ยง

- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
- แทนค่าความสัมพันธ์มาก

แผนภูมิที่ 4.22 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนห้องจัดเลี้ยง

แผนภูมิที่ 4.23 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยหลักของส่วนห้องจัดเลี้ยง

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนภัตตาคาร โรงแรมเมอริตัส พาวิลเลียน สปารีสอร์ท

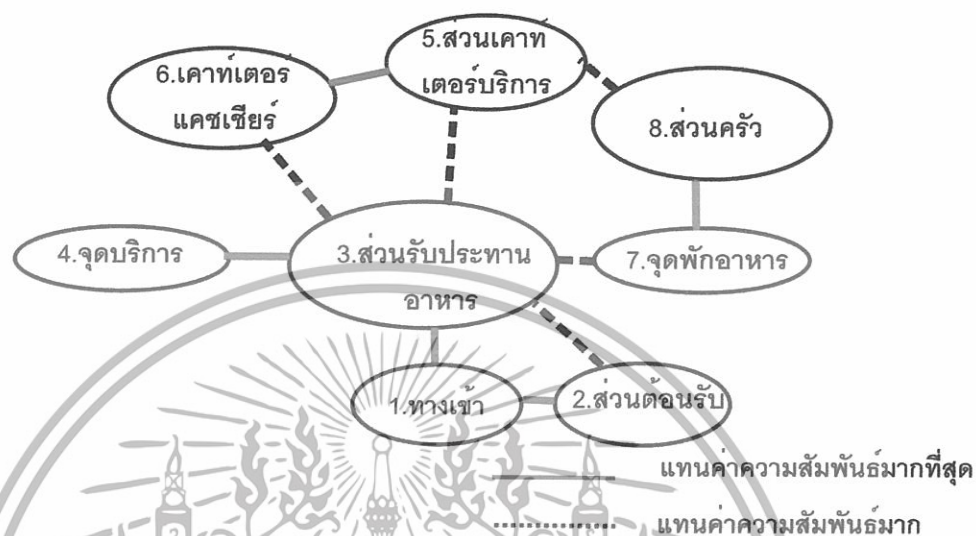
- แทนค่าสัมพัทธ์มากที่สุด
- แทนค่าสัมพัทธ์มาก
- แทนค่าสัมพัทธ์น้อย
- แทนค่าสัมพัทธ์น้อยที่สุด

แผนภูมิที่ 4.24 แสดงโครงข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนภัตตาคาร โรงแรมเมอริตัส พาวิลเลียน สปารีสอร์ท

- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
- แทนค่าความสัมพันธ์มาก

แผนภูมิที่ 4.25 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนภัตตาคาร โรงแรมเมอริตัส พาวิลเลียน สปารีสอร์ท

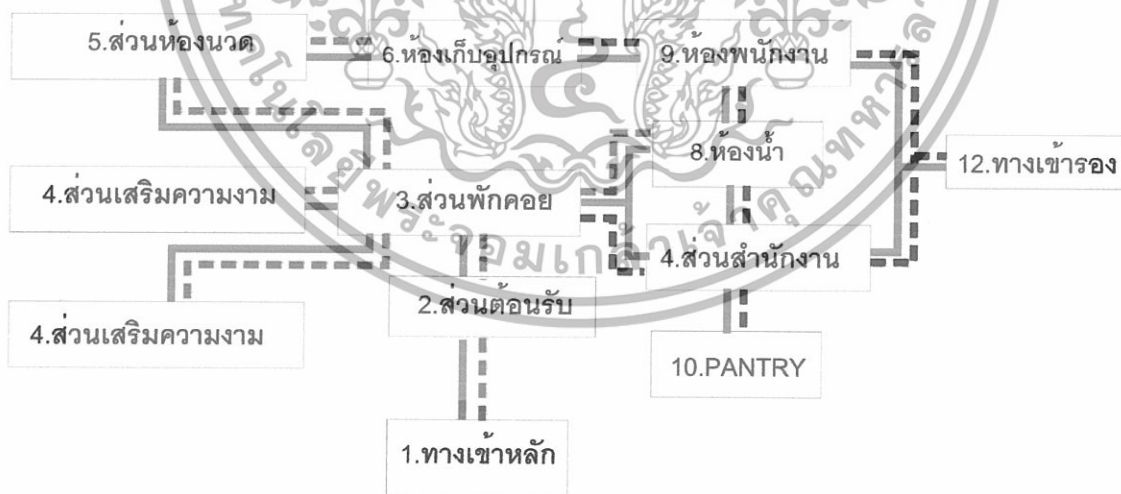
แผนภูมิที่ 4.26 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยหลักของส่วนส่วนภัตตาคาร โรงแรมเมอริตัส พาวิลเลียน สปารีสอร์ท

แผนภูมิที่ 4.28 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

แผนภูมิที่ 4.29 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยหลักของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

- - - - - ผู้ใช้บริการ
 ————— แสดงค่าความสัมพันธ์
 ········ ผู้ให้บริการ

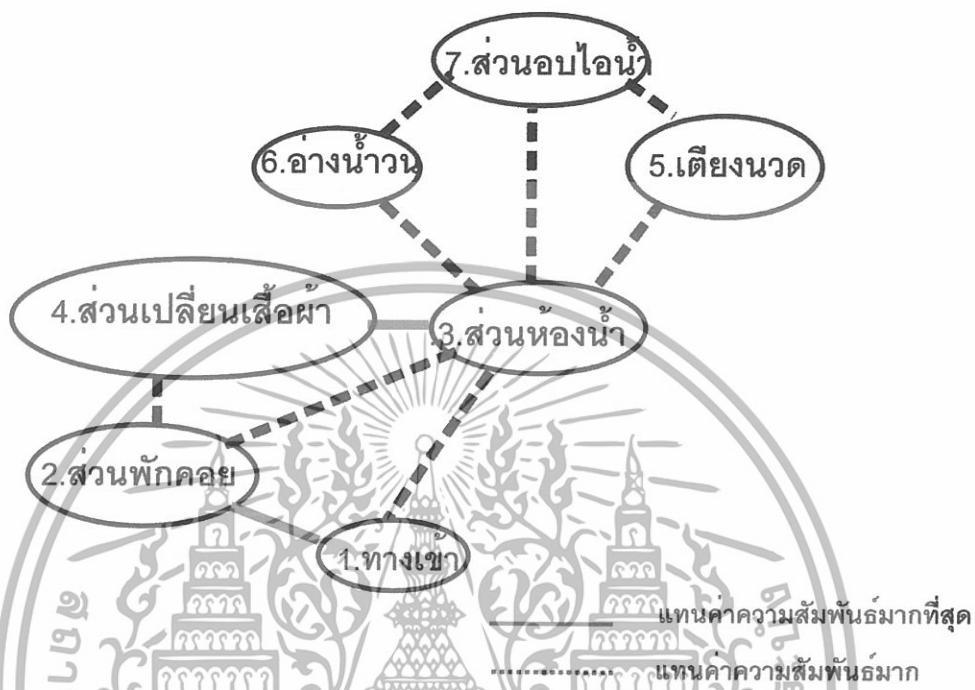
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนส่วนห้องนวด

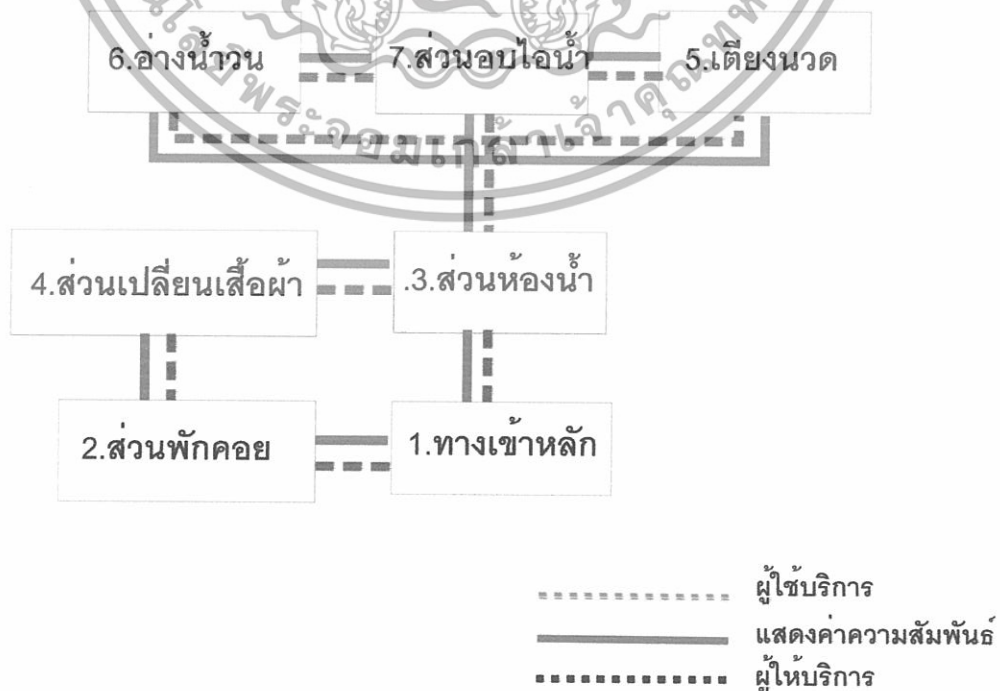
แผนภูมิที่ 4.30 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องนวด

แผนภูมิที่ 4.31 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนห้องนวด

แผนภูมิที่ 4.32 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องนวด

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องชาน้ำ

แผนภูมิที่ 4.33 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องชาน้ำ

แผนภูมิที่ 4.34 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของส่วนห้องชาวน้ำ

แผนภูมิที่ 4.35 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องชาวน้ำ

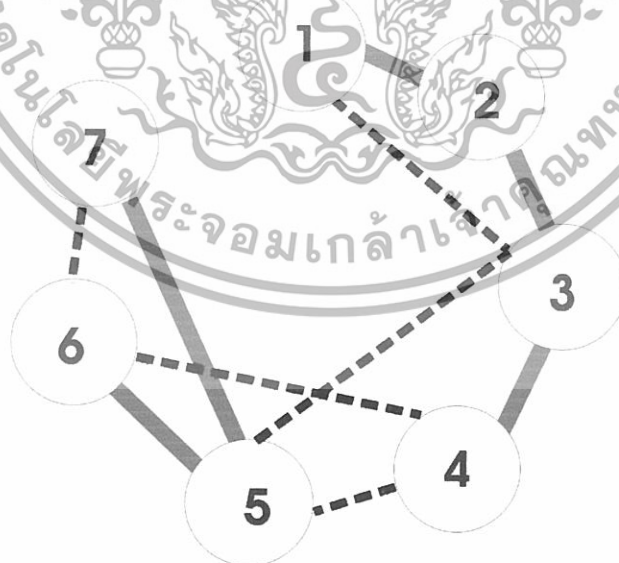

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Deluxe room

- แทนค่าสัมพันธ์มากที่สุด
- แทนค่าสัมพันธ์มาก
- แทนค่าสัมพันธ์น้อย
- แทนค่าสัมพันธ์น้อยที่สุด

แผนภูมิที่ 4.36 แสดงโครงข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Deluxe room

- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
- แทนค่าความสัมพันธ์มาก

แผนภูมิที่ 4.37 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Deluxe room

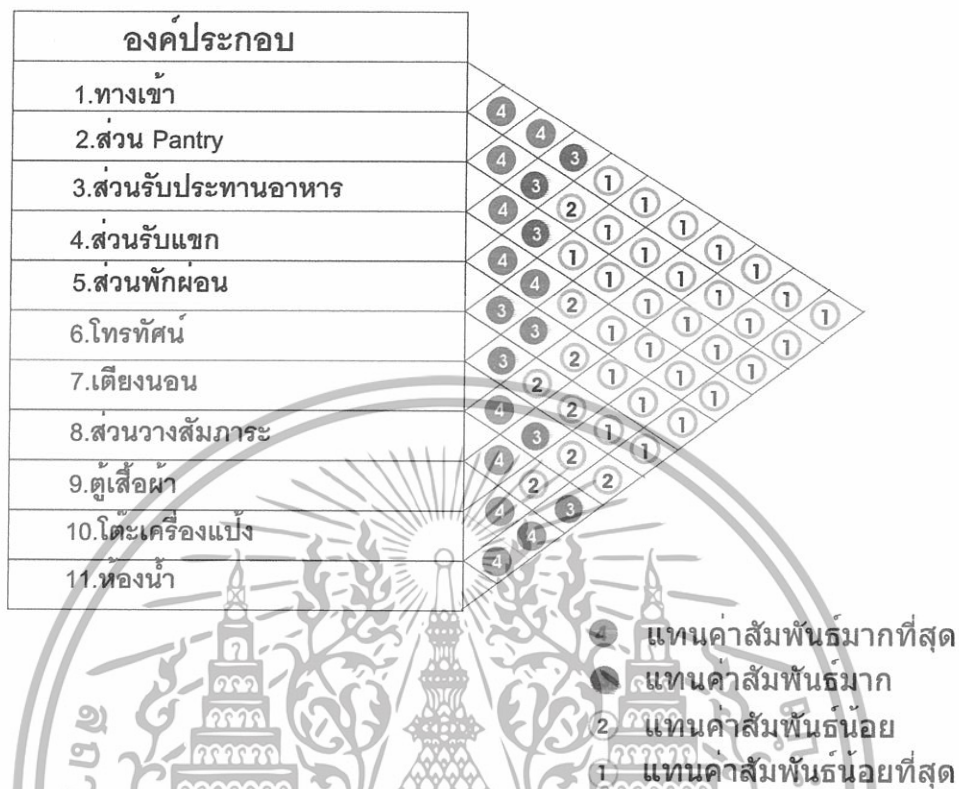

แผนภูมิที่ 4.38 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องพัก Deluxe room

----- ผู้ใช้บริการ
 ————— แสดงค่าความสัมพันธ์
 ผู้ให้บริการ

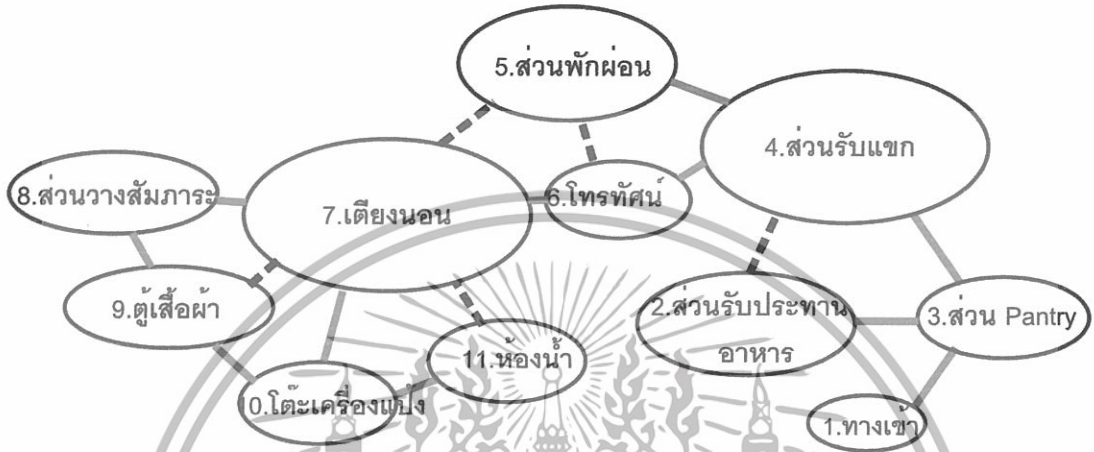
ตารางที่ 4.13 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Suite room

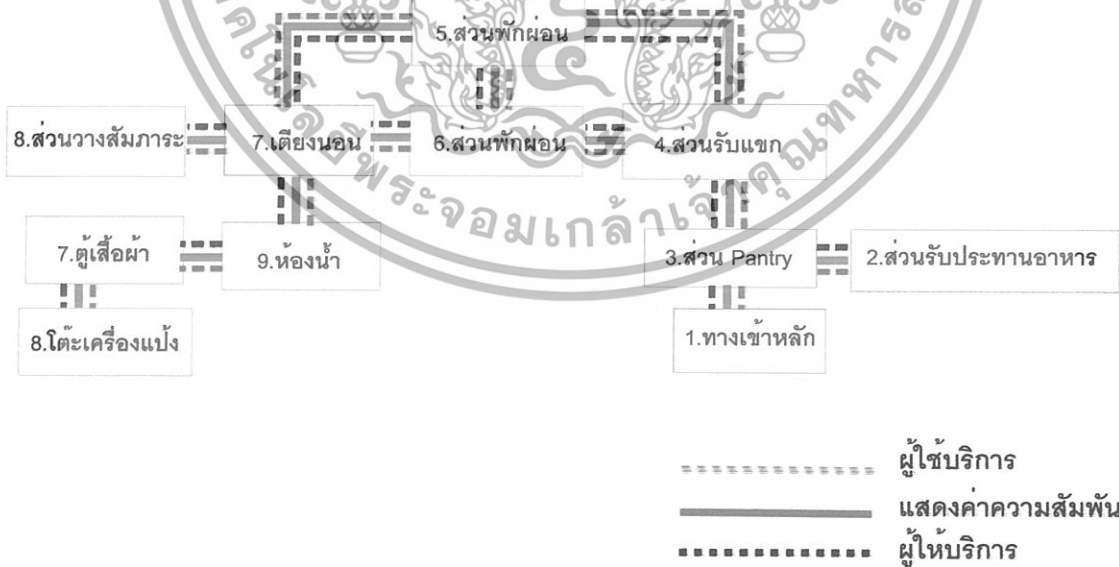
แผนภูมิที่ 4.39 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Suite room

แผนภูมิที่ 4.40 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Suite room

แผนภูมิที่ 4.41 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องพัก Suite room

4.5 การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ

การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอย เป็นการคิดพื้นที่องค์ประกอบใช้สอยต่างๆ รวม

ทั้งพื้นที่ทางสัญจร และการศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้บริการของพื้นที่นั้นๆ ในความเป็นจริงจากความต้องการที่พอเพียง แต่มีขนาดใกล้เคียงกับพื้นที่จริงของโครงการหรือไม่ โดยส่วนของโครงการ ให้เหมาะสมกับความต้องการพื้นที่ใช้สอย โดยอาจเพิ่มหรือลดพื้นที่ในแต่ละส่วนจากพื้นที่จริง การวิเคราะห์พื้นที่นี้ จะนำเสนอเฉพาะในส่วนของขอบเขตปฏิญานิพนธ์ในโครงการการศึกษาข้อมูล ดังนี้

1. ส่วน Lobby Hall , Library Lounge, Suvanior
2. ส่วนภัตตาคาร
3. ส่วนห้องจัดเลี้ยง
4. ส่วนห้องประชุม
5. ส่วนขายของที่ระลึก
6. ส่วนบริการเพื่อสุขภาพสปา
7. อาคารห้องพัก
 - ห้องพักแบบ Deluxe Room
 - ห้องพักแบบ Suite Room

ในส่วนบริเวณทั้งหมดนี้จะทำการศึกษา และค้นคว้าตามสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงภายในโครงการโรงแรม Meritus Pavilion Spa Resort เพื่อนำเข้าสู่ในการวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนต่างๆ การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยของส่วนต่างๆ สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1 . โถงต้อนรับ Lobby Hall

ลักษณะทั่วไปโถงต้อนรับนี้เป็นศูนย์กลางของอาคารนี้ ลักษณะเป็นส่วนเปิดโล่ง จะมีบรรยากาศแบบ Open air และยังเป็นส่วนที่จะแจกจ่ายคนไปยังส่วนต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นจุดแรกที่แขกผู้มาพักได้สัมผัส เมื่อก้าวเข้าสู่ตัวอาคารตลอดจนเป็นผู้ที่ติดต่อห้องพัก นั่งพักคอยและผู้ที่มาพบกับแขกดังนั้นส่วนล็อบบี้จึงควรอยู่ในตำแหน่งที่สามารถติดต่อได้โดยสะดวก ทางเข้าใหญ่เป็นส่วนที่มีความเคลื่อนไหวพลุกพล่าน เนื้อที่ส่วนนี้จึงมีขนาดใหญ่เพียงพอแก่แขก และผู้มาติดต่อกับ Front Desk ได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวางพร้อมทั้งจัดให้มีส่วนนั่งพักคอย โดยพยายามตกแต่งให้สวยงามสร้างบรรยากาศที่ดีให้กับแขกเกิดความประทับใจ

ล็อบบี้เหล่านี้จะเป็นพื้นที่ต่อเนื่องกับส่วน โถงต้อนรับเป็นส่วนเปิดโล่งเช่นกัน บรรยากาศโดยรวมเป็นแบบ Open Air เป็นส่วนที่แขกจะมาพักหรือติดต่อทำธุระใช้เป็นบริเวณพักผ่อนหรือนั่งเล่น ดื่มเครื่องดื่มและชมทิวทัศน์ อ่านหนังสือ พบปะสังสรรค์หรือเพื่อนั่งรอแขกในโรงแรม

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง อยู่ในอาคารโถงต้อนรับติดกับทางเข้าหลัก

เนื้อที่จริง 674 ตารางเมตร

เวลาทำการ

โถงต้อนรับ ตลอด 24 ชั่วโมง

ล็อบบี้เหล่านี้ 10.00 - 02.00 นาฬิกา

ผู้ใช้พื้นที่ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ

1 . ผู้ให้บริการ

- โถงต้อนรับ

1.1 พนักงานต้อนรับ (RECEPTIONISTS)

1.2 พนักงานติดต่อสอบถาม (INFORMATION CLERK)

1.3 พนักงานบัญชี - เก็บเงิน (CASHIER)

1.4 พนักงานทะเบียน (REGISTRATOR)

1.5 พนักงานจองห้องพัก (RESERVATION CLERK)

- ล็อบบี้เหล่านี้

1.1 หัวหน้าพนักงานบริการ

1.2 พนักงานบริการ

1.3 พนักงานแคชเชียร์

1.4 บาร์เทนเดอร์

2. ผู้ใช้บริการ

2.1 แขกผู้มาพักโรงแรม

2.2 ผู้มาติดต่อ

2.3 ผู้มาใช้บริการอื่นๆ ในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

1. ผู้ใช้บริการห้องพักที่มาเป็นส่วนตัว
เข้ามาในส่วน โถงต้อนรับ โดยมีพนักงานต้อนรับและให้วางกระเป๋าติดต่อสอบถาม
พนักงานกล่าว
ต้อนรับ ให้คำแนะนำ ลงทะเบียนห้องพัก พนักงานลงทะเบียนให้แขก ตรวจสอบหลักฐาน มอบ
กุญแจ รับฝากของมีค่าในระหว่างที่ลงทะเบียนอาจจะนั่งพักคอย ระหว่างพักคอยอาจใช้บริการ
ในส่วน โถง Lobby & Library Lounge เช่น , ห้องน้ำ ฯ ล ฯ ก่อนไปยังห้องพัก
2. ผู้ใช้บริการที่มาอยู่กับกลุ่มทัวร์เข้ามาในส่วนล็อบบี้ โดยมีพนักงานต้อนรับและให้วาง
กระเป๋า
แขกจะนั่งพักคอย (ในระหว่างที่พักคอยอาจใช้บริการ ในส่วน โถง เช่น ห้องน้ำ ฯ ล ฯ โถง
แขกไปติดต่อสอบถามส่วนใหญ่จะของห้องพักไว้ล่วงหน้าแล้ว พนักงานจะตรวจสอบหลักฐานและ
ลงทะเบียน มอบกุญแจห้องพัก โถงค้ำนำไปแจกจ่ายแก่แขก แขกฝากของมีค่าเสร็จแล้วไปยัง
ห้องพัก
3. ผู้ใช้บริการในส่วนอื่นๆหรือมาติดต่อกับแขกที่มาพักเข้ามาในส่วนล็อบบี้ โดย
พนักงานต้อนรับ ติดต่อสอบถาม พนักงานแนะนำอาจจะไปใช้บริการในส่วนอื่น ๆ เลยหรือนั่ง
พักคอย (ในระหว่างที่นั่งพักคอยอาจใช้บริการในส่วน โถงพักคอย เช่น Library Lounge ,
ห้องน้ำ หรือ ฯ ล ฯ) ถ้ามาติดต่อกับแขกที่มาพักก็จะโทรศัพท์ติดต่อแล้วนัดพบกันในส่วนต่างๆ
ของโรงแรมเมื่อเสร็จธุระก็จะออกจากโรงแรม
4. แขกที่มาใช้บริการจะมานั่งแล้วพนักงานบริการจะให้แขกเลือกเครื่องดื่ม แล้วบาร์
เทนเดอร์จะทำตามที่แขกต้องการ พนักงานเสิร์ฟจะนำเครื่องดื่มมาเสิร์ฟ แขกใช้บริการตรงนี้
เพื่อพักผ่อน พักคอย พบปะสังสรรค์

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถง Lobby Hall

1. เคาน์เตอร์ (FRONT DESK)

คิดจากความยาว X ความกว้างของเคาน์เตอร์ด้วยพื้นที่ใช้งานคิดเป็น 16.00 ตารางเมตร

2. พื้นที่นั่งพักคอย คิดตามจำนวนผู้ใช้บริการช่วงคับคั่ง

จำนวนคนมาสูงสุดกับกรู๊ป 15-20 คนต่อ/รถโดยสาร 1 คัน /ต่อ 1 ชั่วโมง

จำนวนเฉลี่ยของคนมากับกรู๊ปเท่ากับ $20/2 = 10$ คน

และนอกจากนั้น อาจมีแขกที่มาเป็นกลุ่มประมาณ 2-4 คน

ดังนั้น จะต้องมิตั้งในล็อบบี้ประมาณ $(10+4) = 14$ คน

3. พื้นที่สำหรับ โต๊ะบริษัททัวร์จำนวนพนักงาน 1 คน คิดจากพื้นที่ที่นั่งคิดเป็น 3.36 ตารางเมตร. (1.20 x 2.80)

4. พื้นที่วางกระเป๋าเดินทาง

คิดจากพื้นที่ของกระเป๋าเดินทาง 1 ใบ = 0.18 ตารางเมตร

คิดแขก 1 คน มีกระเป๋า 2 ใบ = 0.18×2

คิดแขก 10 คน จะมีกระเป๋าทั้งหมด = $0.18 \times 2 \times 10$

= 3.60 ตารางเมตร

5. พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ

คิดจากความยาว X ความกว้างของส่วนโทรศัพท์ด้วยพื้นที่ใช้งานคิดเป็น 0.64 ตารางเมตร

6. ที่นั่งล็อบบี้เก้าอี้

คิดจาก 80 % ของผู้ใช้สูงสุด คือ 8 คน ความต้องการพื้นที่นั่ง / 1 คน คือ

1.21

ตารางเมตร ดังนั้นความต้องการพื้นที่นั่งทั้งหมดคิดเป็น 9.68 ตารางเมตร

7. เคาน์เตอร์บาร์

คิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ใช้งานจริง ที่นั่งด้านหน้าเคาน์เตอร์คิดจาก 10 %

ของ

จำนวนที่นั่งทั้งหมด คือ $(9.68 \times 10) / 100 = 0.96$ (1) ที่นั่ง

8. ทางสัญจรคิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

7. ส่วนขายของที่ระลึก

ลักษณะทั่วไป

ส่วนให้บริการสินค้าหรือของที่ระลึกภายในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนขายเครื่องเบญจรงค์ ส่วนของเครื่องพลอย และส่วนขายเกี่ยวกับโปรดัคส์สปา

บทวิเคราะห์พื้นที่

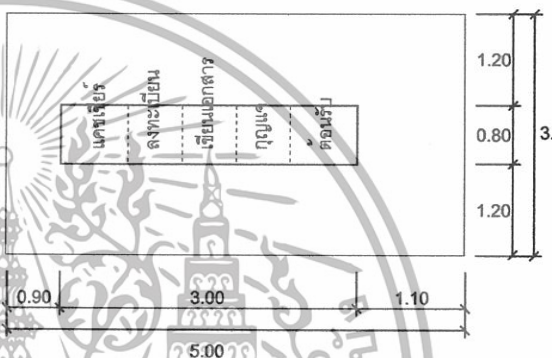
ที่ตั้ง	อยู่ในชั้น 1 ของอาคารล้อมบ็อยู่ต่อจากส่วนโถงล็อบบี้
เนื้อที่	168.07 ตารางเมตร
เวลาทำการ	8.00 – 22.00 น.
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ <ul style="list-style-type: none"> - ผู้จัดการฝ่ายขาย - พนักงานขาย - พนักงานต้อนรับ
	2. ผู้ใช้บริการ <ul style="list-style-type: none"> - แขกที่มาพักในโรงแรม - บุคคลภายนอก

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนขายของที่ระลึก

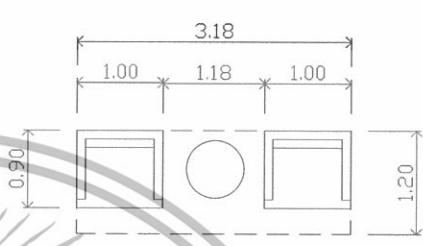
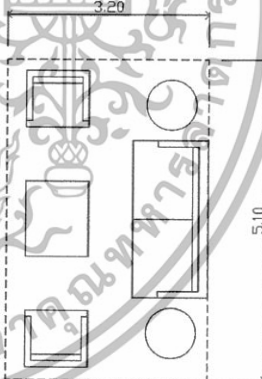
1. เคาน์เตอร์เคชเชียร์ คิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ใช้งานจริง ความต้องการพื้นที่ใช้สอย คือ 4.69
2. ส่วนพักคอย คิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ใช้งานจริง ความต้องการพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด คือ 8.19 ตารางเมตร
3. ส่วนตู้โชว์เครื่องเบญจรงค์ ความต้องการพื้นที่ใช้สอย คือ
 - ตู้โชว์แบบลอยตัว 3.61 ตารางเมตร
 - ตู้โชว์แบบ build in 8.40 ตารางเมตร
4. ส่วนตู้โชว์โปรดัคส์สปา คอย คิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ใช้งานจริง ความต้องการพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด คือ 4.55 ตารางเมตร
5. ส่วนขายเครื่องประดับ ความต้องการพื้นที่ใช้สอย คือ
 - เคาน์เตอร์เครื่องประดับ 3.61 ตารางเมตร
 - ตู้โชว์เครื่องประดับ 9.6 ตารางเมตร

6. ส่วนห้องเก็บสินค้า คอย คิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ใช้งานจริง ความ
 ต้องการพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด คือ 16.5 ตารางเมตร
 พื้นที่ทางสัญจรคิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

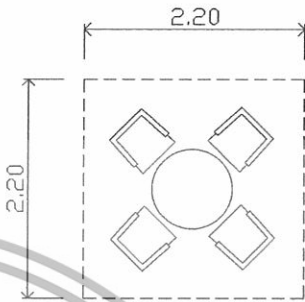
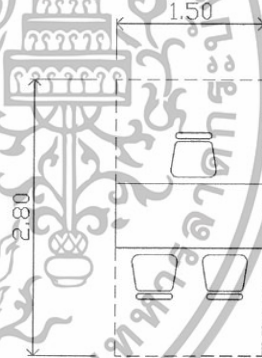
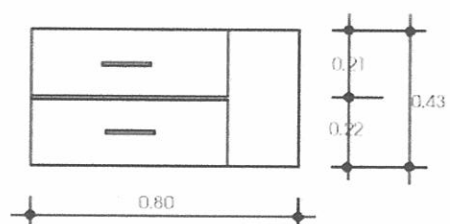
ตารางที่ 4.14 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ Lobby Hall

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ</p> <p>1.1 พื้นที่เคชเชียร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - คอมพิวเตอร์ - ปริ้นเตอร์ - เครื่องรูคัปรเครคิด - บริเวณเขียนหนังสือ - โทรศัพท์ - ที่เก็บบิด - ที่เก็บเงิน <p>1.2 พื้นที่ส่วนลงทะเบียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - บริเวณเขียนหนังสือ - คอมพิวเตอร์ - ที่เก็บเอกสาร - โทรศัพท์ - ช้องเก็บกุญแจ , จดหมาย <p>1.3 พื้นที่ส่วนต้อนรับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กล่องใส่เอกสาร , แผ่นพับ 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยได้จากพื้นที่ใช้งาน ทั้งหมดของเคาน์เตอร์ $5.00 \times 3.20 = 16.00$ ตารางเมตร</p>

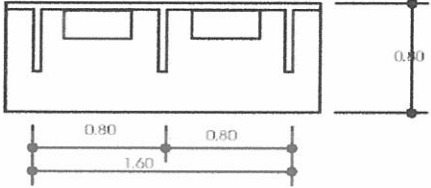
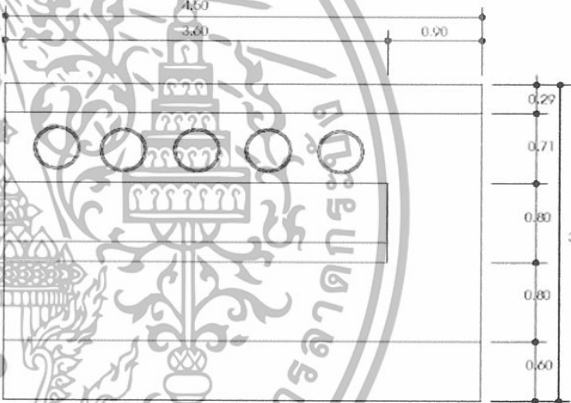
ตารางที่ 4.14 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนโถง Lobby Hall (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>2. ที่พักคอย</p> <p>2.1 การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.60 x 0.60 ม. 2 ตัว - โต๊ะข้าง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 1 ตัว 	 <p>พื้นที่นั่งชุด 2 ที่นั่ง $1.20 \times 3.18 = 3.81$ ตารางเมตร เฉลี่ยจากชุดที่นั่ง / คน</p>
<p>2.2 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - โซฟา 2 ที่นั่ง ขนาด 0.80 x 1.80 ม. - โต๊ะข้าง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาด 0.80 x 1.0 ม. - เก้าอี้มีเท้าแขน 0.80 x 0.80 ม. 2 ตัว 	 <p>พื้นที่นั่งชุด 4 ที่นั่ง $3.20 \times 2.20 = 6.82$ ตารางเมตร เฉลี่ยจากชุดที่นั่ง / คน = 1.37 ตารางเมตร</p>

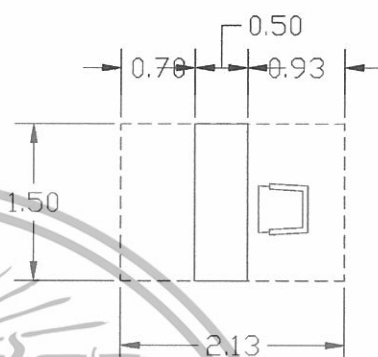
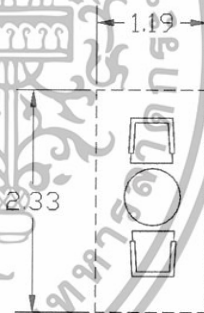
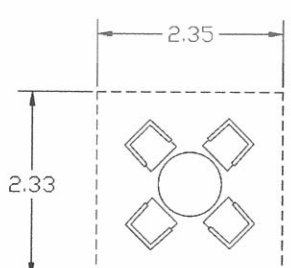
ตารางที่ 4.14 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนโถง Lobby Hall (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1.2 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.60 x 0.60 ม. 4 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.60 ม. 1 ตัว 	 <p>พื้นที่นั่งชุด 4 ที่นั่ง $2.20 \times 2.20 = 4.84$ ตารางเมตร เฉลี่ยจากชุดที่นั่ง / คน = 1.21 ตารางเมตร</p>
<p>3. โต๊ะบริการทัวร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะทำงาน ขนาด 0.60 x 1.20 ม. 1 ตัว - เก้าอี้ ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 3 ตัว 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.20 \times 2.80 = 3.36$ ตารางเมตร</p>
<p>4. พื้นที่วางกระเป๋า</p> <ul style="list-style-type: none"> - กระเป๋า 1 ใบมีขนาด 0.22 X 0.80 ม. จำนวน 24 ใบ 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย กระเป๋า 1 ใบใช้พื้นที่ = 0.18 ตารางเมตร</p>

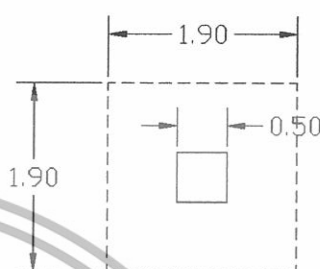
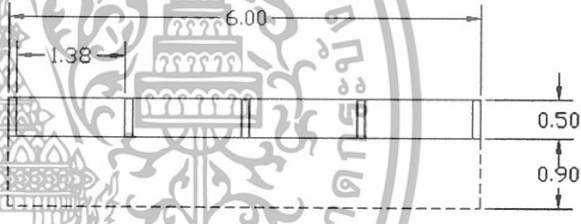
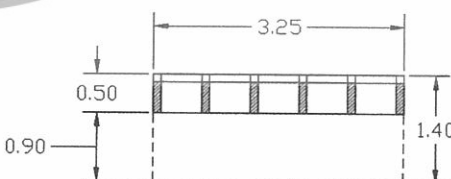
ตารางที่ 4.14 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนโถง Lobby Hall (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>5. พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่โทรศัพท์ $0.80 \times 1.28 = 1.28$ <p>โทรศัพท์ 2 เครื่อง</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ $0.80 \times 1.60 = 1.28$ ตารางเมตร</p> <p>พื้นที่ / 1 เครื่อง = 0.64 ตรม.</p>
<p>6. เคาน์เตอร์บาร์</p> <p>6.1 ส่วนเตรียมอาหารและเครื่องคั้น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก็บเครื่องคั้น - โจน์เครื่องคั้น - ตู้เก็บน้ำแข็ง - เก็บอุปกรณ์ - บริเวณวางเครื่องคั้นแขก <p>6.2 ส่วนแคชเชียร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องคิดเงิน - โทรศัพท์ <p>6.3 ที่นั่งของแขก (คิดจาก 10 % ของจำนวนที่นั่งทั้งหมด)</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง</p> <p>$4.50 \times 3.20 = 14.40$ ตารางเมตร</p> <p>เฉลี่ยพื้นที่ / คน = 2.88 ตารางเมตร</p>

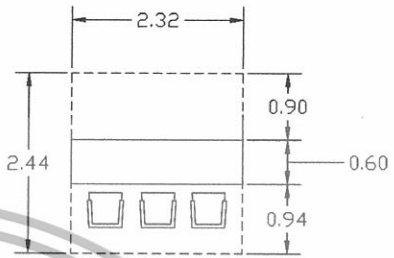

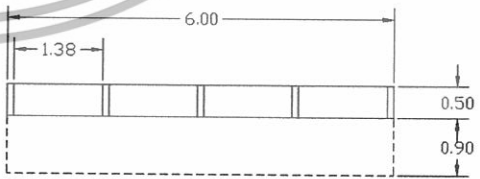
ตารางที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนขายของที่ระลึก

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1. เค้กดัตเตอร์แคชเชียร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เค้กดัตเตอร์ขนาด 0.50 X 1.50 เมตร - เก้าอี้ ขนาด 0.45 X 0.45 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.5 x 2.13 = 3.195 ตารางเมตร</p>
<p>2. ส่วนต้อนรับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชุดพักคอย 2 ที่นั่ง - โต๊ะกลาง สั้นผ่าน ศูนย์กลางขนาด 0.80 เมตร - เก้าอี้ ขนาด 0.45 X 0.45 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.19 x 2.33 = 2.77 ตารางเมตร</p>
<ul style="list-style-type: none"> - ชุดพักคอย 4 ที่นั่ง - โต๊ะกลาง สั้นผ่าน ศูนย์กลางขนาด 0.80 เมตร - เก้าอี้ ขนาด 0.45 X 0.45 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 2.33 x 2.33 = 5.42 ตารางเมตร</p>

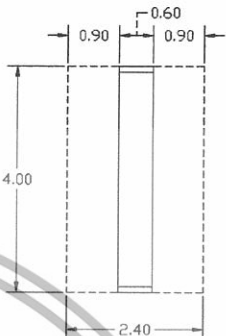
ตารางที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนขายของที่ระลึก(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>3. ตู้โชว์เครื่องเบญจรงค์</p> <p>- ตู้โชว์แบบลอยตัว ขนาด 0.50 X 0.50 เมตร</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.90 \times 1.90 = 3.61$ ตารางเมตร</p>
<p>4. ตู้โชว์เครื่องเบญจรงค์</p> <p>- ตู้โชว์แบบ build in ขนาด 0.50 x 6.00 เมตร</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.40 \times 6.00 = 8.40$ ตารางเมตร</p>
<p>5. ส่วนตู้โชว์โปรดัคสปา</p> <p>- ตู้โชว์แบบ build in ขนาด 0.50 X 3.25 เมตร</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.40 \times 3.25 = 4.55$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนขายของที่ระลึก(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>6. เคาน์เตอร์ส่วนเครื่องประดับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะขนาด 0.60 x 2.32 เมตร - เก้าอี้ขนาด 0.45 x 0.45 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> $1.90 \times 1.90 = 3.61 \text{ ตารางเมตร}$
<p>7. ตู้โชว์เครื่องประดับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตู้โชว์แบบ build in ขนาด 0.50 x 3.34 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> $1.40 \times 3.34 = 4.67 \text{ ตารางเมตร}$
<p>8. ส่วนตู้โชว์เครื่องเงิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตู้โชว์แบบ build in ขนาด 0.50 x 6.00 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> $1.40 \times 6.00 = 8.40 \text{ ตารางเมตร}$

ตารางที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนขายของที่ระลึก(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>9. ตู้โชว์ส่วนเครื่องเงิน</p> <p>- ตู้แบบลอยตัวขนาด 0.60 x 4.0 เมตร</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.40 \times 4.0 = 9.6$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วน Lobby Hall

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. เคาน์เตอร์ (FRONT DESK)	16.00	1	16.00	- คิดจากองค์ประกอบใช้สอยต่างๆ
2. พื้นที่พักคอย	6.82	4	27.28	- คิดจากค่าเฉลี่ยจากการวางแผนในลักษณะต่างๆ
3. พื้นที่โต๊ะบริการทัวร์	3.36	1	3.36	- จากจำนวนพนักงาน
4. พื้นที่วางสัมภาระ - ที่วางกระเป๋าเดินทาง	0.18	10	1.8	- จากนโยบายของทางโรงแรมคิดจากแขก 1 คน / กระเป๋า 2 ใบ
5. พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ	0.64	1	0.64	
6. ที่นั่งล้อบปีเส้าจีน	1.21	8	9.68	- คิดจากค่าเฉลี่ยจากการวางแผนในลักษณะต่างๆ
7. เคาน์เตอร์บาร์	14.40	1	14.40	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			73.16	
พื้นที่ทางสัญจร			28.99	- คิดจาก 50% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
พื้นที่ความโอ้อิ่ง			28.99	- คิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			131.14	

ตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. ส่วนแคเชียร์	4.69	1	4.69	- คิดจากองค์ประกอบใช้ สอย
2. ส่วนพักคอย				- คิดจากพื้นที่จริง
- ส่วนพักคอย 2 ที่นั่ง	2.77	1	2.77	
- ส่วนที่พักคอย 4 ที่นั่ง	5.42	1	5.42	
3. ส่วนเครื่องเบญจรงค์				- คิดจากพื้นที่จริง
- ตู้โชว์แบบลอยตัว	3.61	4	14.44	
- ตู้โชว์แบบ build in	8.40	2	16.8	
4.. ส่วนโปรดัคสถา				
- ตู้โชว์แบบ build in	4.55	1	4.55	
5. ส่วนเครื่องประดับ				
- เคาท์เตอร์ส่วนเครื่องประดับ	3.61	1	3.61	
- ตู้โชว์ส่วน เครื่องประดับ	4.67	1	4.67	
6. ส่วนเครื่องเงิน				
- ตู้โชว์แบบลอยตัว	9.6	1	9.6	
- ตู้โชว์แบบ build in	8.40	1	8.40	
7. ส่วนห้องเก็บสินค้า	8.25	2	16.5	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			91.45	
พื้นที่ทางสัญจร			45.72	- คิดจาก 50% ของพื้นที่ เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			137.17	

สรุป

- พื้นที่จริงส่วน Lobby Hall 842.07 ตารางเมตร
- พื้นที่จากองค์ประกอบการใช้สอย 268.31 ตารางเมตร
- พื้นที่ที่เหลือ $842.07 - 268.31 = 573.76$ ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยเพิ่มเติมเพื่อจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่ที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามอัตราส่วน

พื้นที่ที่เหลือ + พื้นที่ทางสัญจร = พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย

$$573.76 + 74.71 = 648.47$$

ตารางที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วน Lobby hall

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
1. โถงต้อนรับ			
- เคาน์เตอร์ส่วนหน้า (Front Desk)	16.00	66.11	82.11
- พื้นที่พักผ่อน	27.28	112.73	140.01
- เคาน์เตอร์ทัวร์	3.36	13.88	17.24
- พื้นที่วางวสัณการะ	1.8	7.4	9.2
- พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ	0.64	2.64	3.28
- พื้นที่นั่ง Lobby Lounge	9.68	37.97	47.62
- เคาน์เตอร์บาร์	14.40	59.56	73.96
ส่วนขายของที่ระลึก			
- ส่วนแคเชียร์	4.69	19.38	24.07
- ส่วนพักผ่อน	8.19	33.86	42.05
- ส่วนเครื่องเบญจรงค์	31.2	128.93	160.13
- ส่วนโปรดัคสเปา	4.55	18.75	23.3
- ส่วนเครื่องประดับ	8.28	34.21	42.49
- ส่วนเครื่องเงิน	18.0	74.42	92.42
- ส่วนห้องเก็บสินค้า	16.5	68.22	84.72
รวมพื้นที่ทั้งหมด	164.07		842.07

2. ภัตตาคารอาหารไทย

ลักษณะโดยทั่วไป

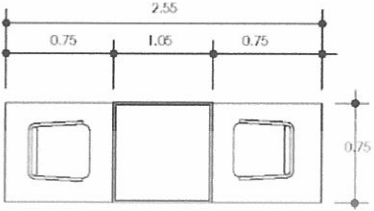
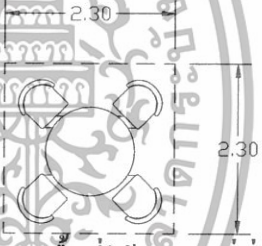
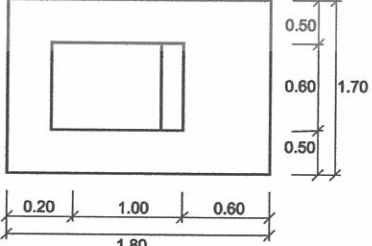
เป็นส่วนเปิดโล่งบรรยากาศแบบ OPEN AIR เพื่อให้เห็นมุมมองของสวนที่จัดไว้ภายใน โครงการการเปิดให้บริการเป็นอาหารไทย เปิดบริการเวลา 10.00 - 22.00 นาฬิกา มีส่วนต้อนรับอยู่ด้านหน้าทางเข้าภัตตาคาร จะมีจุดบริการสำหรับพนักงานและห้องครัวที่แยกต่างหาก อยู่ด้านหลังของตัวอาคารบวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	อาคารภัตตาคาร
เนื้อที่	349.44 ตารางเมตร
เวลาทำการ	24 ชั่วโมง
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ <ul style="list-style-type: none"> - ผู้จัดการภัตตาคาร - กัปตัน - พนักงานบริการ - พนักงานแคชเชียร์ - พนักงานต้อนรับ
	2. ผู้ใช้บริการ <ul style="list-style-type: none"> - แจกที่มาพักใน โรงแรม - บุคคลภายนอก

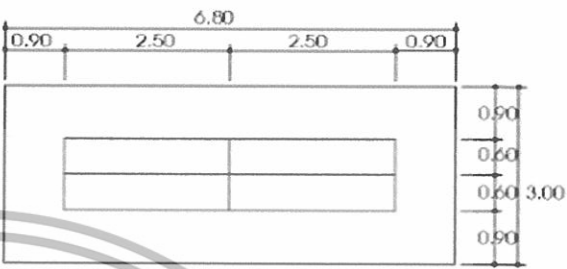
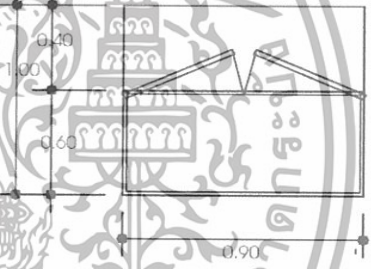
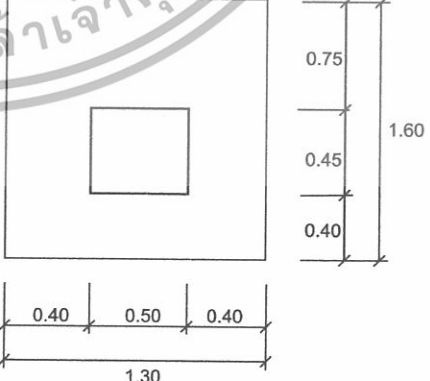
พฤติกรรมโดยย่อ

แขกผู้มาพักอาศัยหรือบุคคลภายนอก เมื่อแขกเข้ามาในภัตตาคาร พนักงานกล่าวต้อนรับ และจัดหาที่นั่งให้ เมื่อแขกนั่งพนักงานนำเมนูมาให้โดยพนักงานแนะนำอาหาร และรอแขกสั่งอาหารและเครื่องดื่ม เมื่อแขกสั่งอาหารและเครื่องดื่มพนักงานบริการจะนำไปสั่งอาหารไปให้เคาน์เตอร์ตรวจเช็ครับ-ส่งอาหารและนำไปสั่งอาหารและเครื่องดื่มไปให้เคาน์เตอร์บาร์ รับเครื่องดื่มมาเสิร์ฟก่อน แขกดื่มเครื่องดื่มในระหว่างการรออาหาร เมื่ออาหารออกจากครัวตรวจเช็ครายการ พนักงานนำไปเสิร์ฟ และคอยบริการ เมื่อแขกรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว เรียกเก็บเงินแคชเชียร์จะคิดเงิน พนักงานเสิร์ฟรับเงินหรือบัตรเครดิต นำมาให้แคชเชียร์ทอนเงินลูกค้ากล่าวขอบคุณ พนักงานทำความสะอาดและจัดบริเวณ โต๊ะให้เรียบร้อย

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1.1 การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว - โต๊ะอาหาร ขนาด 0.75 x 0.75 ม. 1 ตัว <p>ตัว</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> $2.55 \times 0.75 = 1.91 \text{ ตารางเมตร}$ <p>เฉลี่ยพื้นที่ / คน = 0.96 ตารางเมตร</p>
<p>1.2 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 4 ตัว - โต๊ะอาหาร ขนาด 0.75 x 0.75 ม. 1 ตัว <p>ตัว</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> $2.30 \times 2.30 = 5.29 \text{ ตารางเมตร}$ <p>เฉลี่ยพื้นที่ / คน = 1.32 ตารางเมตร</p>
<p>2. พื้นที่รถเข็นอาหารและเครื่องคัม</p> <p>ขนาด 1.00 x 0.70 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยจุดบริการ</p> $1.75 \times 1.80 = 3.08 \text{ ตารางเมตร}$

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>3. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์)</p> <p>ขนาด 1.20 x 2.50 ม. 2 ตัววางต่อ</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $3.00 \times 6.80 = 20.4$ ตารางเมตร</p>
<p>4. จุดบริการ</p> <p>- จุดบริการ ขนาด 0.90 x 0.60</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.90 \times 1.00 = 0.90$ ตารางเมตร</p>
<p>5. เคาน์เตอร์ต้อนรับ</p> <p>- ขนาด 1.60 X 1.30 จำนวน 1 ตัว</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.60 \times 1.30 = 2.08$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>6. เคาน์เตอร์บริการ</p> <p>5.1 ส่วนเตรียมอาหารและเครื่องดื่ม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก็บเครื่องดื่ม - ไซฟ์เครื่องดื่ม - ตู้เก็บน้ำแข็ง - เก็บอุปกรณ์ - บริเวณวางอาหาร - บริเวณรับส่งอาหาร <p>5.2 ส่วนแคชเชียร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องคิดเงิน - โทรศัพท์ 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$2.40 \times 4.50 = 10.80$ ตารางเมตร</p>

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร

จำนวนที่นั่งภายในภัตตาคาร คิดจาก 75 % ของจำนวนห้องพัก โดยโรงแรม เมอริตัส พาวิลเลียนสเปา รีสอร์ท มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 71 ห้อง

1. ที่นั่ง คิดจาก 75 % ของจำนวนห้องพัก = $71 \times 75\% = 53.2$ ที่นั่ง

จำนวนที่นั่งรับประทานอาหารทั้งหมด 53 ที่นั่ง

ดังนั้นพื้นที่เฉลี่ย / 1 คน = 1.32 ตารางเมตร

2. เคาน์เตอร์บริการ คิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ใช้งานจริง ความต้องการพื้นที่ใช้สอยของเคาน์เตอร์คิดจากองค์ประกอบใช้สอยทั้งหมดคือ 10.80 ตารางเมตร

3. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์) ความต้องการพื้นที่ใช้สอย คือ 20.4 ตารางเมตร

4. ส่วนบริการ 1 จุด ต่อจำนวนผู้ใช้บริการ 30 คนคือ $26 / 30$ ความต้องการทั้งหมด 1 จุด

5. เคาน์เตอร์ต้อนรับ ความต้องการพื้นที่ใช้สอย คือ 2.08 ตารางเมตร

พื้นที่ทางสัญจรคิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

6. พื้นที่รถเข็นอาหารและเครื่องดื่ม ความต้องการพื้นที่ใช้สอย คือ ขนาด 1.00×0.70

ม. รวมพื้นที่ใช้สอย $1.75 \times 1.80 = 3.08$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. พื้นที่นั่ง	1.32	53	69.96	- คิดจากค่าเฉลี่ยจากการวางแปลนในลักษณะต่างๆ
2. เคาน์เตอร์บริการ	10.80	1	10.80	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
3. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์)	20.4	1	20.4	- ศึกษาขนาดจากโรงแรมขนาดใกล้เคียงกัน
4. พื้นที่จุดบริการ	1.50	1	1.50	- คิดจากขนาดมาตรฐาน
5. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	2.08	1	2.08	
6. พื้นที่รถเข็นอาหารและเครื่องดื่ม	3.08	1	3.08	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			107.82	
พื้นที่ทางสัญจร			53.91	- คิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			161.73	

สรุป	- พื้นที่จริง	349.44	ตารางเมตร
	- พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย	161.73	ตารางเมตร
	- พื้นที่เหลือ	$349.44 - 161.73 =$	187.71 ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน

พื้นที่เหลือ + พื้นที่ทางสัญจร = พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย

$$187.71 + 53.91 = 241.62 \quad \text{ตารางเมตร}$$

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน

3. พื้นที่เพื่อความโอโงงสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนภัตตาคาร

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
1. พื้นที่นั่ง	69.96	196.59	266.55
2. เคาน์เตอร์บริการ	10.80	17.70	28.5
3. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์)	20.4	33.44	53.84
4. พื้นที่จุดบริการ	1.50	2.45	3.95
5. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	2.08	3.40	5.48
6. พื้นที่รถเข็นอาหารและเครื่องดื่ม	3.08	5.04	8.12
รวม	107.82	241.62	349.44

3. ส่วนห้องสัมมนา (Semina)

ลักษณะทั่วไปส่วนห้องประชุมแต่ละองค์รสามารถใช้ห้องประชุมถึง 4 ช่วง ต่อเดือน ช่วงเช้าเริ่มตั้งแต่เวลา 8.00 น.- 12.00 น. ช่วงบ่ายเริ่มตั้งแต่ 14.00 น. - 18.00 น. การใช้บริการห้องประชุมทั้งวันเริ่มตั้งแต่ 8.00 น. - 18.00 น. ซึ่ง นับเป็น 2 ช่วงเวลา สถานที่จัดเลี้ยงสำหรับกลุ่มสัมมนา และงานเลี้ยงสังสรรค์ในโอกาสต่างๆ เช่น ฉลองครบรอบวันเกิดจัดเลี้ยงสังสรรค์พนักงาน หรือ เลี้ยงฉลองงานแต่งงาน เป็นต้น

ที่ตั้ง อยู่ใกล้โงงทางเดินชั้น 1 ซึ่งแยกออกไปยังส่วนของห้องพัก

เนื้อที่ 122.75 ตารางเมตร

เวลาทำการ 8.00- 18.00 น.

ผู้ใช้พื้นที่

1. ผู้ใช้บริการ
- วิทยากร
- บุคคลภายนอก

2. ผู้ให้บริการ

- ช่างเทคนิค
- ช่างไฟฟ้า

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามายังโถงห้องสัมมนา ซึ่งมีจุดลงทะเบียนสำหรับผู้เข้าร่วมสัมมนาและมีความสามารถนั่งพักคอยระหว่างรอการสัมมนา สำหรับในส่วนของห้องจัดสัมมนามีส่วนที่นั่งและในส่วนของการวิทยากรผู้ให้ความรู้ การให้บริการจะเน้นไปทางสาธารณะสำหรับจัดงานสัมมนาต่างๆ ทั้งในตัวของโรงแรมหรือบริการไปถึงบุคคลภายนอก

ตารางที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องสัมมนา

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1. จุดลงทะเบียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะ ขนาด 0.45 x 2.0 ม. - เก้าอี้ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.45 <p>ม. 2 ตัว</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 2.00 x 2.45 = 4.90 ตารางเมตร</p>
<p>2. โต๊ะประชุม</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะ ขนาด 0.45 x 2.0 ม. - เก้าอี้ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.45 <p>ม. 3 ตัว</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.77 X 2.00 = ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องสัมมนา(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>3. เก้าอี้นั่งมีเท้าแขน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้นั่งมีเท้าแขน ขนาด 0.70 x 0.70 ม. 2 ตัว - โต๊ะข้าง ขนาด 0.40 X 0.40 ม. 	<p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> $1.95 \times 1.05 = 2.04 \text{ ตารางเมตร}$
<p>4. แสตनยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แสตนยืน ขนาด 0.80 X 0.50ม. 	<p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> $0.80 \times 1.20 = 0.96 \text{ ตารางเมตร}$

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องสัมมนา

1. ส่วนจุดลงทะเบียน

คิดจากความยาว X ความกว้างของเคาน์เตอร์ด้วยพื้นที่ใช้งานคิดเป็น 4.90 ตารางเมตร

2. พื้นที่นั่ง

คิดจาก 75 % ของจำนวนห้องพัก 71 ห้อง $71 \times 75 \% = 52.25$ ที่นั่ง

3. ทางสัญจรคิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนสัมมนา

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. จุดลงทะเบียน	4.90	1	4.90	- คิดจากองค์ประกอบใช้สอย
2. พื้นที่พักคอย	2.04	4	8.16	- คิดจากค่าเฉลี่ยจากการวางแผนในลักษณะต่างๆ
3. พื้นที่นั่ง	3.54	19	63.26	- 75 % จากจำนวนห้อง
7. แสตนยืน	0.96	1	0.96	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			77.28	
พื้นที่ทางสัญจร			38.64	- คิดจาก 50% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			115.92	

สรุป

- พื้นที่จริงส่วนสัมมนา 225.12 ตารางเมตร
- พื้นที่จากองค์ประกอบการใช้สอย 115.92 ตารางเมตร
- พื้นที่ที่เหลือ $225.12 - 115.92 = 109.20$ ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยเพิ่มเติมเพื่อจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามอัตราส่วน

พื้นที่เหลือ + พื้นที่ทางสัญจร = พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย

$$109.20 + 38.64 = 147.84$$

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอ้อโงะสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนสัมมนา

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ส่วนสัมมนา			
1. จุดลงทะเบียน	4.90		14.27
2. ส่วนพักผ่อน	8.16		23.77
3. พื้นที่นั่ง - ชุดที่นั่ง 3 ที่นั่ง 19 ชุด	63.26		184.27
4. แสตนด์	0.96		2.8
รวมพื้นที่ทั้งหมด	77.28		225.12

4. ห้องจัดเลี้ยง

ภายในโรงแรมเอเชียเรามีห้องไว้สำหรับบริการท่านในวาระต่างๆ อาทิเช่นการจัด
นิทรรศการ การประชุมและงานในโอกาสสำคัญ _ฉลองครบรอบวันเกิดจัดเลี้ยงสังสรรค์พนักงาน
หรือ เลี้ยงฉลองงานแต่งงาน เป็นต้น

ที่ตั้ง ชั้น 2 ของส่วนอาคารลือบบี้

เนื้อที่ 200.75 ตารางเมตร

เวลาทำการ 8.00- 18.00 น.

ผู้ใช้พื้นที่ 1. ผู้ใช้บริการ

- วิทยากร

- บุคคลภายนอก

2. ผู้ให้บริการ

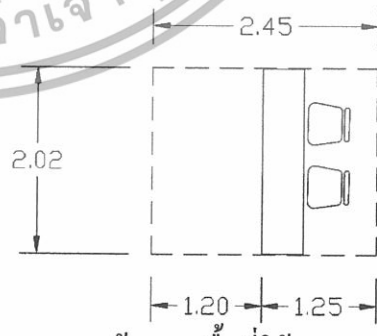
- ช่างเทคนิค

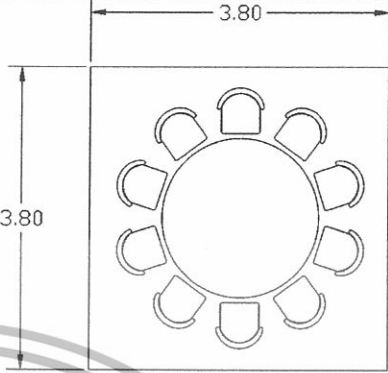
- ช่างไฟฟ้า

- พนักงานเสิร์ฟอาหาร

- พนักงานทำความสะอาด

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องจัดเลี้ยง

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1. จุดลงทะเบียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะ ขนาด 0.45 x 2.0 ม. - เก้าอี้ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.45 ม. 2 ตัว 	 <p style="text-align: center;">ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p style="text-align: center;">$2.00 \times 2.45 = 4.90$ ตารางเมตร</p>

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>2. โต๊ะจัดงานเลี้ยง</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะกลม ขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง 2.00 เมตร - เก้าอี้ขนาด 0.45 X 0.45 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 10 ที่นั่ง</p> $3.80 \times 3.80 = 14.44$

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องจัดเลี้ยง

1. ส่วนจุดลงทะเบียน
คิดจากความยาว X ความกว้างของเคาน์เตอร์ด้วยพื้นที่ใช้งานคิดเป็น 4.90 ตารางเมตร
2. พื้นที่นั่ง
คิดจาก 40 % ของพื้นที่จริงของห้องจัดเลี้ยง $200.75 \times 40 \% = 80.3$ ที่นั่ง
3. ส่วนเวที
คิดจาก 5 % ของพื้นที่จริงของห้องจัดเลี้ยง $200.75 \times 5 \% = 10.03$ ตารางเมตร

3. ทางสัญจรคิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดเลี้ยง

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. จุดลงทะเบียน	4.90	1	4.90	- คิดจากองค์ประกอบใช้สอย
2. พื้นที่นั่ง	14.44	8	115.52	- 40 % คิดจากพื้นที่จริง
3. ส่วนเวที	10.03	1	10.03	- 5 % คิดจากพื้นที่จริง
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			130.45	
พื้นที่ทางสัญจร			65.22	- คิดจาก 50% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			195.67	

สรุป

- พื้นที่จริงส่วนสัมมนา	200.75	ตารางเมตร
- พื้นที่จากองค์ประกอบการใช้สอย	195.67	ตารางเมตร
- พื้นที่ที่เหลือ $200.75 - 195.67$	= 5.08	ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยเพิ่มเติมเพื่อจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่ที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามอัตราส่วน

พื้นที่ที่เหลือ + พื้นที่ทางสัญจร = พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย

$$5.08 + 65.22 = 70.3$$

โดยนำพื้นที่ที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอ้โถงสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดเลี้ยง

องค์ประกอบ	พื้นที่ ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ส่วนจัดเลี้ยง			
1. จุดลงทะเบียน	4.90	2.64	7.54
2. พื้นที่นั่ง ชุดที่นั่ง 10 ที่นั่ง 8 ชุด	115.52	52.25	177.77
4. ส่วนเวที	10.03	5.4	15.43
รวมพื้นที่ทั้งหมด	130.45	60.29	200.75

6. ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (SPA)

ลักษณะโดยทั่วไป

ส่วนให้บริการเพื่อสุขภาพเพื่อการผ่อนคลายร่างกาย ในพื้นที่จะมีห้องนวดแบบไทยและนวดทรีทเมนต์ ให้บริการและยังมีห้องนวดวิไอพี สำหรับลูกค้าที่ต้องการความเป็นส่วนตัวและการดูแลเป็นพิเศษ บรรยากาศภายในจะต้องสบายเพื่อให้เกิดความผ่อนคลาย

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง ใกล้กับอาคารห้องพักและทางเข้าด้านหลัง โครงการ

เนื้อที่ 444.15 ตารางเมตร

เวลาทำการ 10.00 – 22.00 น.

ผู้ใช้พื้นที่

1. ผู้ให้บริการ

- ผู้จัดการฝ่ายบริการเพื่อสุขภาพ
- พนักงานต้อนรับ
- พนักงานนวดและบริการ

2. ผู้ใช้บริการ

- แขกที่มาพักในโรงแรม
- บุคคลภายนอก

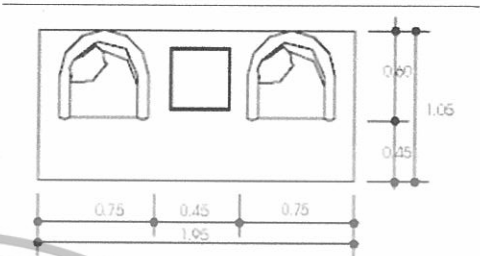
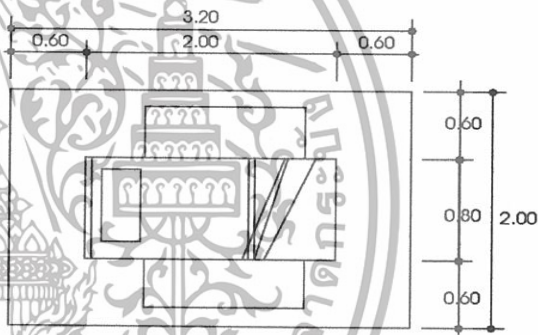
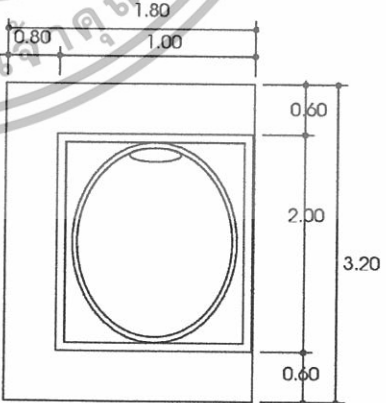
พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาติดต่อส่วนต้อนรับและติดต่อเลือกการให้บริการ เมื่อเลือกบริการเรียบร้อยแล้ว ก็ไปยังห้องนวดหรือนั่งบริเวณพื้นที่พักคอย สำหรับห้องนวดไทยนั้นเมื่อเข้าไปต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าเก็บไว้ในล็อกเกอร์ที่จัดไว้ให้แล้วจึงไปที่เตียงนวดเพื่อรับบริการ การให้บริการจะมีความเป็นส่วนตัวและเป็นส่วนตัวเพื่อให้ได้ความรู้สึกที่ผ่อนคลายอย่างเต็มที่

ตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (SPA)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคาน์เตอร์ ขนาด 0.80 x 3.20 ม. - เก้าอี้ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.45 ม. 2 ตัว 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$2.3 \times 3.1 = 7.13$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>2. พื้นที่นั่ง</p> <p>การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.60 x 0.60 ม. 2 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาด 0.50 x 0.50 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <p>$1.95 \times 1.05 = 2.04$ ตารางเมตร</p>
<p>3. เติียงนวด</p> <p>ขนาด 0.80 x 2.00 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$2.0 \times 3.20 = 6.40$ ตารางเมตร</p>
<p>4. ห้องอาบน้ำวน</p> <p>ขนาด 2.30 x 2.60 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$1.80 \times 3.20 = 5.76$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>5. ตู้เก็บเสื้อผ้า</p> <p>- ขนาด 0.60 x 1.00 ม</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.20 x 1.00 = 1.20 ตารางเมตร</p>
<p>6. การจัดชุดที่นั่งพักผ่อน 1 ที่นั่ง</p> <p>- เก้าอี้ ขนาด 0.70 x 0.70 ม. 1 ตัว</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 0.90 x 1.10 = 0.99 ตารางเมตร</p>

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยบริการเพื่อสุขภาพ (SPA)

ความต้องการใช้พื้นที่

1. ส่วนโถงต้อนรับ

1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ

- คิดจาก ความกว้าง x ยาว เท่ากับ 7.13 ตารางเมตร

2. ที่นั่งพักคอย

- คิดจากองค์ประกอบใช้สอยของชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง คือ 2.04 ตารางเมตร

2. ห้องนวดไทย

ประกอบด้วย

1. เตียงนวด

- คิดจาก 1 เตียง = 4.16 ตารางเมตร

ใช้จำนวน 4 เตียง $4.16 \times 4 = 16.64$ ตารางเมตร

2. ตู้เก็บเสื้อผ้า คิดจาก ขนาด 1.00×1.20 ม = 1.20 ตารางเมตร/1ตู้

ใช้จำนวน 2 ห้อง $1.20 \times 2 = 2.40$ ตารางเมตร

3. ห้องส้วม ขนาด 0.85×1.00 ม = 0.85 ตารางเมตร จำนวน 2 ห้อง ชาย – หญิง

- คิดจาก $0.85 \times 2 = 1.7$ ตารางเมตร

3. ห้องนวดทรีทเมนต์

ประกอบด้วย

1. เตียงนวด

- คิดจาก ความกว้าง \times ยาว คือ $3.20 \times 2.00 = 6.40$ ตารางเมตร/1เตียง

ใช้ 2 เตียง $6.40 \times 2 = 12.80$ ตรม.

2. ห้องซาวน้ำ ขนาด $1.00 \times 1.98 = 1.98$ ตารางเมตร

3. ห้อง STEAM ขนาด $1.00 \times 1.50 = 1.50$ ตารางเมตร

4. ห้องน้ำขนาด 0.85×1.00 ม = 0.85 ตารางเมตร

5. อ่างน้ำวน ขนาด $1.80 \times 3.20 = 5.76$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์หาความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนอาคารเพื่อสุขภาพ สปา (SPA)

องค์ประกอบ	พื้นที่/ หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
ส่วนโถงต้อนรับ				- คิดจากพนักงาน 1 คน
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	7.13	1	7.13	
2. พื้นที่นั่งพักคอย - ชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง	2.04	3	6.12	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			13.33	

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนอาคารเพื่อสุขภาพ สปา (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
ห้องนวดไทย				
1. เตียงนวด	4.16	6	24.96	
2. ตู้เก็บเสื้อผ้า	1.20	2	2.40	
3. ห้องน้ำ	0.85	2	1.70	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			29.06	
ห้องนวดทริทเมนต์				
1. เตียงนวด	6.40	6	38.40	
2. ห้องชามาน่า	1.98	4	7.92	
3. ห้อง STEAM	1.50	6	9.0	
4. ห้องน้ำ	0.85	6	5.1	
5. อ่างน้ำวน	5.76	6	34.56	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์			94.98	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			124.04	
พื้นที่ทางสัญจร			60.74	คิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			184.40	

สรุป	- พื้นที่จริงส่วนบริการเพื่อสุขภาพ	444.15	ตารางเมตร
	- พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย	184.40	ตารางเมตร
	- พื้นที่เหลือ $444.15 - 184.40 =$	259.75	ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน

พื้นที่เหลือ + พื้นที่ทางสัญจร = พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย

$259.75 + 60.74 = 320.49$ ตารางเมตร

โดยนำพื้นที่ที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโงงสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนอาคารเพื่อสุขภาพ สปา (SPA)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ส่วนโถงต้อนรับ			
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	7.13	15.93	23.06
2. พื้นที่นั่งพักคอย - ชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง	6.12	11.12	17.25
รวมพื้นที่ส่วนโถงต้อนรับ		27.05	40.31
ห้องนวดไทย			
1. เตียงนวด	24.96	55.94	80.9
2. ตู้เก็บเสื้อผ้า	2.40	5.36	7.76
3. ห้องน้ำ	1.70	3.79	5.49
รวมพื้นที่ส่วนห้องนวดไทย		65.09	94.15
ห้องนวดทรีทเมนต์			
1. เตียงนวด	38.40	88.6	127
2. ห้องซาวน้ำ	7.92	17.7	25.62
3. ห้อง STEAM	9.0	20.6	29.11
4. ห้องน้ำ	5.1	11.39	16.49
5. อ่างน้ำวน	34.56	77.24	111.8
รวมพื้นที่นวดทรีทเมนต์		215.53	310
รวมพื้นที่ทั้งหมด	137.29	306.22	444.15

4. ห้องพัก (GUEST ROOM)

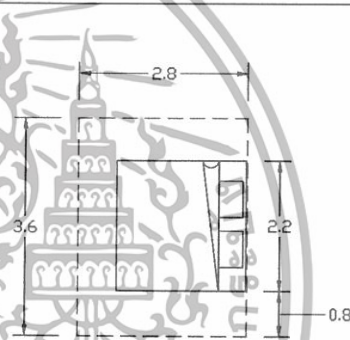
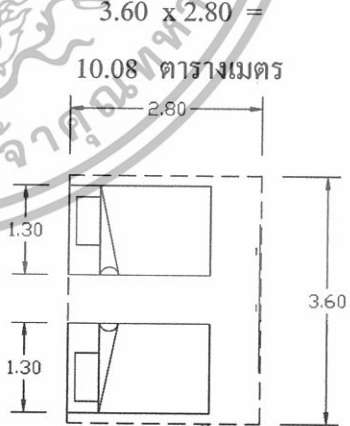
ลักษณะโดยทั่วไป

โครงการ เมอริตัส พาวิลเลียนสปา รีสอร์ท มีจำนวนห้องพักรวมทั้งหมด 71 ห้อง แบ่งออกเป็น

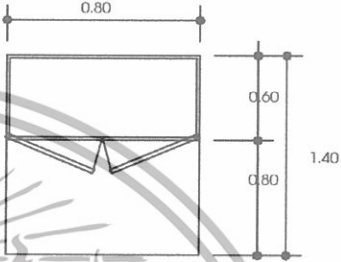
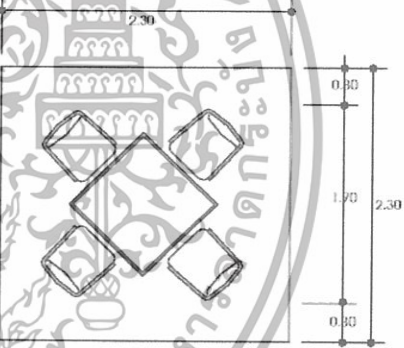
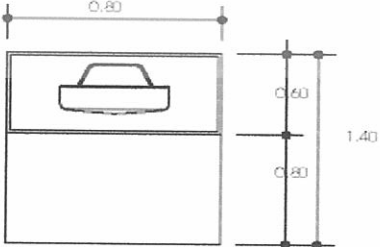
4.1 อาคารห้องพักแบบ (DELUXE ROOM)

4.2 อาคารห้องพักแบบ (SUITE ROOM)

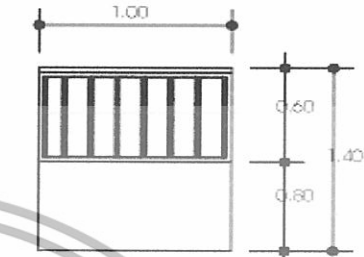
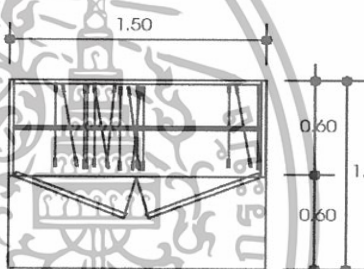
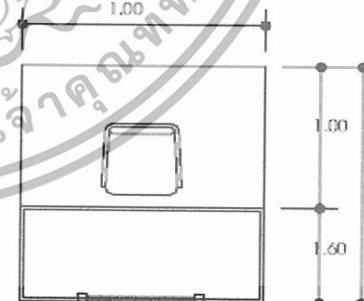
ตารางที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1. เตียงนอน</p> <p>1.1 เตียงนอนแบบ Double</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตียงนอน ขนาด 2.00 x 2.00 ม. - โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 <p>ม. 2 ตัว</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ที่ใช้สอย</p> <p>3.60 x 2.80 =</p> <p>10.08 ตารางเมตร</p>
<p>1.2 เตียงนอนแบบ Twin bed</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตียงนอน ขนาด 0.90 x 2.00 ม. 2 - โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. <p>ตัว</p> <p>2 ตัว</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ที่ใช้สอย</p> <p>3.90 x 2.80 = 10.92 ตารางเมตร</p>

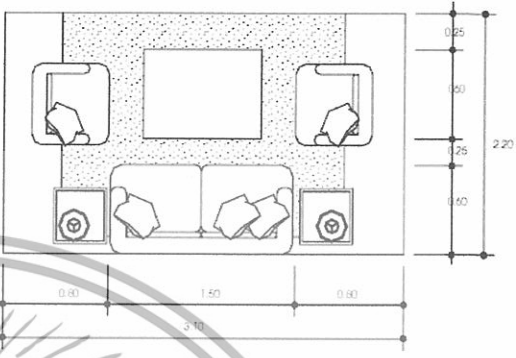
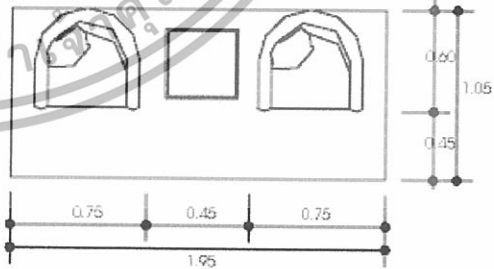
ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>2. ส่วนตู้เย็น</p> <p>- ส่วนเก็บตู้เย็น ขนาด 0.60 x 0.80 ม.</p>	<p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>0.80 x 1.40 = 1.12 ตารางเมตร</p>
<p>3. ส่วนรับประทานอาหาร</p> <p>- โต๊ะรับประทานอาหารขนาด 1.00x1.00</p> <p>- เก้าอี้รับประทานอาหารขนาด 0.45 x 0.45 จำนวน 4 ตัว</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$2.30 \times 2.30 = 5.29$ ตารางเมตร</p> <p>พื้นที่/คน = 1.32 ตารางเมตร</p>
<p>4. ตู้วางโทรทัศน์</p> <p>- ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.80 x 0.60 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$0.80 \times 1.40 = 1.12$ ตารางเมตร</p>

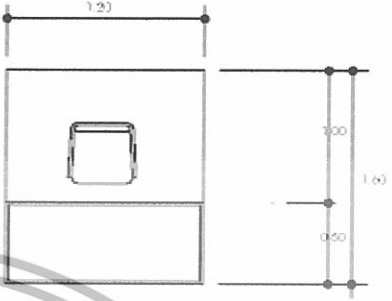
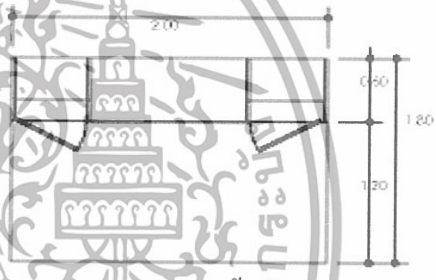
ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>5. ที่วางสัมภาระ</p> <p>- ขนาด 0.60 x 1.00 ม</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.00 x 1.40 = 1.40 ตารางเมตร</p>
<p>6. ตู้เก็บเสื้อผ้า</p> <p>- ขนาด 0.60 x 1.50 ม</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.20 x 1.50 = 1.80 ตารางเมตร</p>
<p>7. ส่วนโต๊ะเครื่องแป้ง</p> <p>- โต๊ะขนาด 0.60 x 1.00 ม</p> <p>- เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.00 x 1.60 = 1.60 ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>8. ส่วนพักผ่อน,รับแขก</p> <p>8.1 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - โซฟา 2 ที่นั่ง ขนาด 0.60 x 1.50 - โต๊ะข้าง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาด 0.80 x 0.80 ม. - เก้าอี้มีเท้าแขน 0.60 x 0.60 ม. 2 <p>ตัว</p> <p>8.3 เก้าอี้หนังมีเท้าแขน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้หนังมีเท้าแขน ขนาด 0.70 x 0.70 ม. 2 ตัว - โต๊ะข้าง ขนาด 0.40 x 0.40 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $3.10 \times 1.70 = 5.27$ ตารางเมตร</p> <p>พื้นที่/คน = 1.3 ตารางเมตร</p> <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.90 \times 0.90 = 0.81$ ตารางเมตร</p> <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.05 \times 1.95 = 2.00$ ตารางเมตร</p> <p>พื้นที่ / 1 ตัว = 1.0 ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM) (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>9. ส่วนทำงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะขนาด 0.60 x 1.20 ม - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.2 \times 1.6 = 1.92$ ตารางเมตร</p>
<p>10. ส่วนเตรียมอาหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่วนเก็บอุปกรณ์ขนาด 0.60 x 2.00 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.00 \times 1.80 = 3.60$ ตารางเมตร</p>

4.1.2. ห้องพักแบบ DELUXE ROOM (TWIN BED)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นห้องที่มีความส่วนตัวและมีความสะดวกสบายต่อผู้พัก ประกอบด้วยเตียงแบบ (TWIN BED) 2 เตียง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองพฤติกรรมขั้นพื้นฐานได้พอสมควร การออกแบบเน้นประโยชน์ใช้สอย ความสวยงามก็อยู่ในระดับหนึ่ง การตกแต่งจะคล้ายกับแบบที่ 1 ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มาตั้งแต่ 1 คนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 2 คน

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง

ติดกับ TYPE D และอาคารเพื่อสุขภาพ

เนื้อที่

ห้องมีพื้นที่ 44.80 ตารางเมตร * ไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและ

ระเบียง

- เวลาทำการ** ตลอด 24 ชั่วโมง
- ผู้ใช้พื้นที่**
1. ผู้ให้บริการ
 - พนักงานทำความสะอาด
 2. ผู้ใช้บริการ
 - แยกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักก็จะเก็บสัมภาระ จัดเสื้อผ้าและพับผอนดูโทรทัศน์หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพับผอน จนถึงเวลา Check Out ก็จะเก็บสัมภาระและออกจากห้องพัก คืนกุญแจห้องที่เคาน์เตอร์ จ่ายเงินค่าห้องพักและออกจากโรงแรม

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ DELUXE ROOM (TWIN BED)

ความต้องการใช้พื้นที่

1. พื้นที่เตียงนอน (Twin Bed)
 - เตียงนอนขนาด 1.00 x 2.00 ม. จำนวน 2 เตียง
 - ตู้ข้างเตียง 0.45 x 0.45 ม. จำนวน 2 ตัว
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 9.36 ตารางเมตร
2. ส่วนตู้เย็น ขนาด 0.80 x 0.60 ม.
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.12 ตารางเมตร
3. ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.80 x 0.60 ม.
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.12 ตารางเมตร
4. พื้นที่วางสัมภาระ ขนาด 1.00 x 0.60 ม.
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.40 ตารางเมตร
5. ตู้เสื้อผ้า ขนาด 1.50 x 0.60 ม.
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.80 ตารางเมตร
6. โต๊ะเครื่องแป้ง
 - โต๊ะเครื่องแป้ง ขนาด 1.00x 0.60 ม.
 - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม.
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.60 ตารางเมตร
7. ส่วนพับผอน

- เก้าอี้มีที่วางแขน ขนาด 0.60 x 0.60 ม. พื้นที่/ 1 ตัว = 1.0 ตารางเมตร ใช้ 2 ตัว =

2.0

- โต๊ะข้าง ขนาด 0.40 x 0.40 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 2.00 ตารางเมตร

8. ชุดรับประทานอาหาร 4 ที่นั่ง

- โต๊ะอาหาร 1 ตัว ,

- เก้าอี้ 4 ตัวรวมพื้นที่ทางสัญจร = 4.41 ตารางเมตร

ทางสัญจรภายในห้องพักคิด 35 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องพักแบบ DELUXE ROOM(TWIN BED)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. พื้นที่เตียงนอน	10.08	1	10.92	-เตียงนอนพร้อม โต๊ะหัวเตียง 2 ตัว
2. พื้นที่ตู้เย็น	1.12	1	1.12	
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.12	1	1.12	
4. พื้นที่วางสัมภาระ	1.40	1	1.40	
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	1.80	1	1.80	
6. พื้นที่ โต๊ะเครื่องแป้ง	1.60	1	1.60	
7. พื้นที่พักผ่อน	1.00	2	2.00	
8. พื้นที่ทานอาหาร	4.41	1	4.41	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			24.46	
พื้นที่ทางสัญจร			8.56	- คิดจาก 35 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			33.02	

สรุป

- พื้นที่จริง 53.0 ตารางเมตร
 - * ไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและระเบียง
- พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย 33.02 ตารางเมตร
- พื้นที่เหลือ $53.0 - 33.02 = 19.98$ ตารางเมตร
 - * พื้นที่จริงไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและระเบียง

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่เหลือ ไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน

$$\text{พื้นที่เหลือ} + \text{พื้นที่ทางสัญจร} = \text{พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย}$$

$$11.78 + 8.56 = 20.34 \text{ ตารางเมตร}$$

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอ่โง่งสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.33 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมห้องพักแบบ DELUXE ROOM (TWIN BED)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
1. พื้นที่เตียงนอน	10.92	12.47	23.66
2. พื้นที่ตู้เย็น	1.12	1.3	2.42
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.12	1.3	2.42
4. พื้นที่วางสัมภาระ	1.40	1.63	3.03
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	1.80	2.1	3.9
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.60	1.86	3.46
7. พื้นที่พักผ่อน	2.00	2.33	4.33
8. พื้นที่ทานอาหาร	4.41	5.09	9.5
รวม	24.46	20.34	53

4.1.3 ห้องพักแบบ SUITE ROOM

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นห้องที่มีความส่วนตัวและมีความสะดวกสบายต่อผู้พัก ประกอบด้วยเตียงแบบ DOUBLE BED 1 เตียง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองพฤติกรรมครบพอสมควร นอกจากนั้นก็จะมีส่วนประกอบต่างๆ เช่น ส่วนพักผ่อน , ส่วนรับประทานอาหาร , ส่วนเตรียมอาหาร , ส่วนทำงาน , ส่วนแต่งตัว ฯลฯ การออกแบบเน้นประโยชน์ใช้สอยที่สะดวก ความสวยงามก็อยู่ในระดับที่ดี มีการตกแต่งภายในหรูหรากว่าห้องพักธรรมดา

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ใกล้กับ โถงต้อนรับ
เนื้อที่	มีพื้นที่ 90 ตารางเมตร * ไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและระเบียง
เวลาทำการ	ตลอด 24 ชั่วโมง
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ - พนักงานทำความสะอาด, พนักงานบำบัด 2. ผู้ใช้บริการ - แขกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักก็จะเก็บสัมภาระ จัดเสื้อผ้า และพักผ่อนดูโทรทัศน์หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพักผ่อน จนถึงเวลา Check Out ก็จะเก็บสัมภาระและออกจากห้องพัก คืนกุญแจห้องที่เคาน์เตอร์ จ่ายเงินค่าห้องพักและออกจากโรงแรม

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ SUITE ROOM

ความต้องการใช้พื้นที่

1. ส่วนนอน

1. พื้นที่เตียงนอน (DOUBLE BED)

- เตียงนอนขนาด 2.00 x 2.00 ม. จำนวน 1 เตียง
 - ตู้ข้างเตียง 0.45 x 0.45 ม. จำนวน 2 ตัว
- รวมพื้นที่ทางสัญจร = 10.08 ตารางเมตร

2. ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.60 x 0.80 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.12 ตารางเมตร

3. ส่วนตู้เย็น ขนาด 0.80×0.60 ม.
รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.12 ตารางเมตร
4. พื้นที่วางสัมภาระ ขนาด 0.60×1.00 ม.
รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.40 ตารางเมตร
5. ตู้เสื้อผ้า ขนาด 0.60×1.50 ม.
รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.80 ตารางเมตร
6. โต๊ะเครื่องแป้ง
 - โต๊ะเครื่องแป้ง ขนาด 0.60×1.00 ม.
 - เก้าอี้ 0.45×0.45 ม.
 รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.60 ตารางเมตร
7. ส่วนพักผ่อน
 - เก้าอี้มีที่วางแขน ขนาด 0.60×0.60 ม. พื้นที่/1 ตัว = 1.0 ตารางเมตร ใช้ 2 ตัว = 2.0
 - โต๊ะข้าง ขนาด 0.40×0.40 ม.
 รวมพื้นที่ทางสัญจร = 2.00 ตารางเมตร
8. ชุดรับแขก โซฟา 2 ที่นั่ง , เก้าอี้มีที่วางแขน 2 ตัว , โต๊ะกลาง , โต๊ะข้าง 2 ตัว
รวมพื้นที่ทางสัญจร = 8.69 ตารางเมตร
9. ชุดรับประทานอาหาร 4 ที่นั่ง โต๊ะอาหาร 1 ตัว , เก้าอี้ 4 ตัว
รวมพื้นที่ทางสัญจร = 4.41 ตารางเมตร
10. ส่วนเตรียมอาหาร
รวมพื้นที่ทางสัญจร = 3.60 ตารางเมตร
ทางสัญจรภายในห้องพักคิด 25 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องพักแบบ SUITE ROOM

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. พื้นที่เตียงนอน	10.08	1	10.08	- เตียงนอนพร้อม โต๊ะหัว เตียง 2 ตัว
2. พื้นที่ตู้เย็น	1.12	1	1.12	
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.12	1	1.12	
4. พื้นที่วางสัมภาระ	1.40	1	1.40	
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	1.80	1	1.80	
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.60	1	1.60	
7. พื้นที่พักผ่อน	1.00	2	2.00	
8. พื้นที่ทานอาหาร	4.41	1	4.41	
9. ส่วนเตรียมอาหาร	3.60	1	3.60	
10. ชุดรับแขก	8.69	1	8.69	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			35.82	
พื้นที่ทางสัญจร			8.95	- คิดจาก 25 % ของพื้นที่ เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			44.77	

สรุป	- พื้นที่จริง	90.0	ตารางเมตร
	* ไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและระเบียง		
	- พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย	44.77	ตารางเมตร
	- พื้นที่เหลือ	$90.0 - 44.77 =$	ตารางเมตร
	* พื้นที่จริง ไม่รวมห้องน้ำ	45.23	ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน

พื้นที่เหลือ + พื้นที่ทางสัญจร = พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย

45.23 + 8.95 = 54.18 ตารางเมตร

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโงงสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมห้องพักแบบ SUITE ROOM

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
1. พื้นที่เตียงนอน	10.08	15.24	25.32
2. พื้นที่ตู้เย็น	1.12	1.69	2.81
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.12	1.69	2.81
4. พื้นที่วางสัมภาระ	1.40	2.11	3.51
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	1.80	2.72	4.52
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.60	2.42	4.02
7. พื้นที่พักผ่อน	2.00	3.02	5.02
8. พื้นที่ทานอาหาร	4.41	6.59	11.0
9. ส่วนเตรียมอาหาร	3.60	5.44	9.04
10. ชุดรับแขก	8.69	12.31	21.8
รวม	35.82	54.18	90.0

4.6 การแบ่งพื้นที่ใช้สอยตามการวิเคราะห์

จากการศึกษาประโยชน์ใช้สอย และนำมาพิจารณาพร้อมกับความต้องการของพื้นที่ จึงสามารถสรุปการแบ่งขอบเขตพื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ ที่มี ดังนี้

- ส่วนโถงต้อนรับ (Lobby Hall)
- ส่วนล็อบบี้ไถ่จัน(Lobby Lounge)
- ส่วนขายของที่ระลึก
- ส่วนภัตตาคาร (Restaurant)
- ส่วนสัมมนา

- ส่วนห้องจัดเลี้ยง
- ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ สปา (Spa)
- ส่วนห้องพัก (Guest Room)

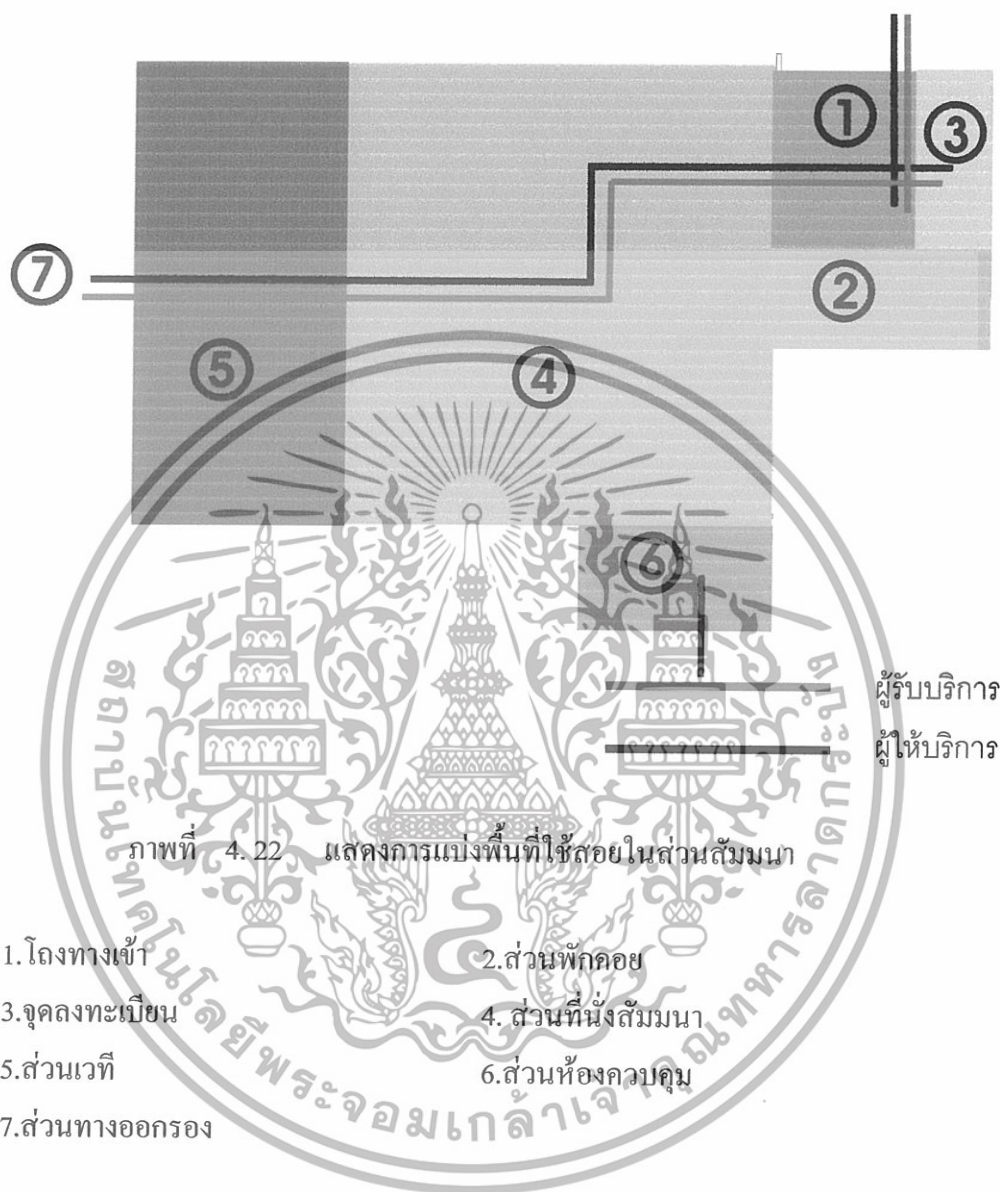
4.6.1 โถงต้อนรับ (Lobby Hall)

ภาพที่ 4. 20 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วน โถงต้อนรับ

1. ทางเข้าหลัก	2. ส่วนพักคอย
3. เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	4. ส่วนนัเตอร์เบลล์บอย,วางสัมภาระ
5. เคาน์เตอร์ทัวร์	6. ส่วนผู้จัดการ
7. ส่วนล็อบบี้เล้าจ์	8. ห้องผู้จัดการ
9. ส่วนโทรศัพท์สาธารณะ	10. ส่วนเค๊าท์แคเชียร์
11. ส่วนต้อนรับ	12. ส่วนเครื่องเบญจรงค์
13. ส่วนปรด็คสปา	14. ส่วนเครื่องประดับ
15. ส่วนเครื่องเงิน	16. ห้องเก็บสินค้า

4.6.3 ส่วนสัมมนา

4.6.4 ส่วนห้องจัดเลี้ยง

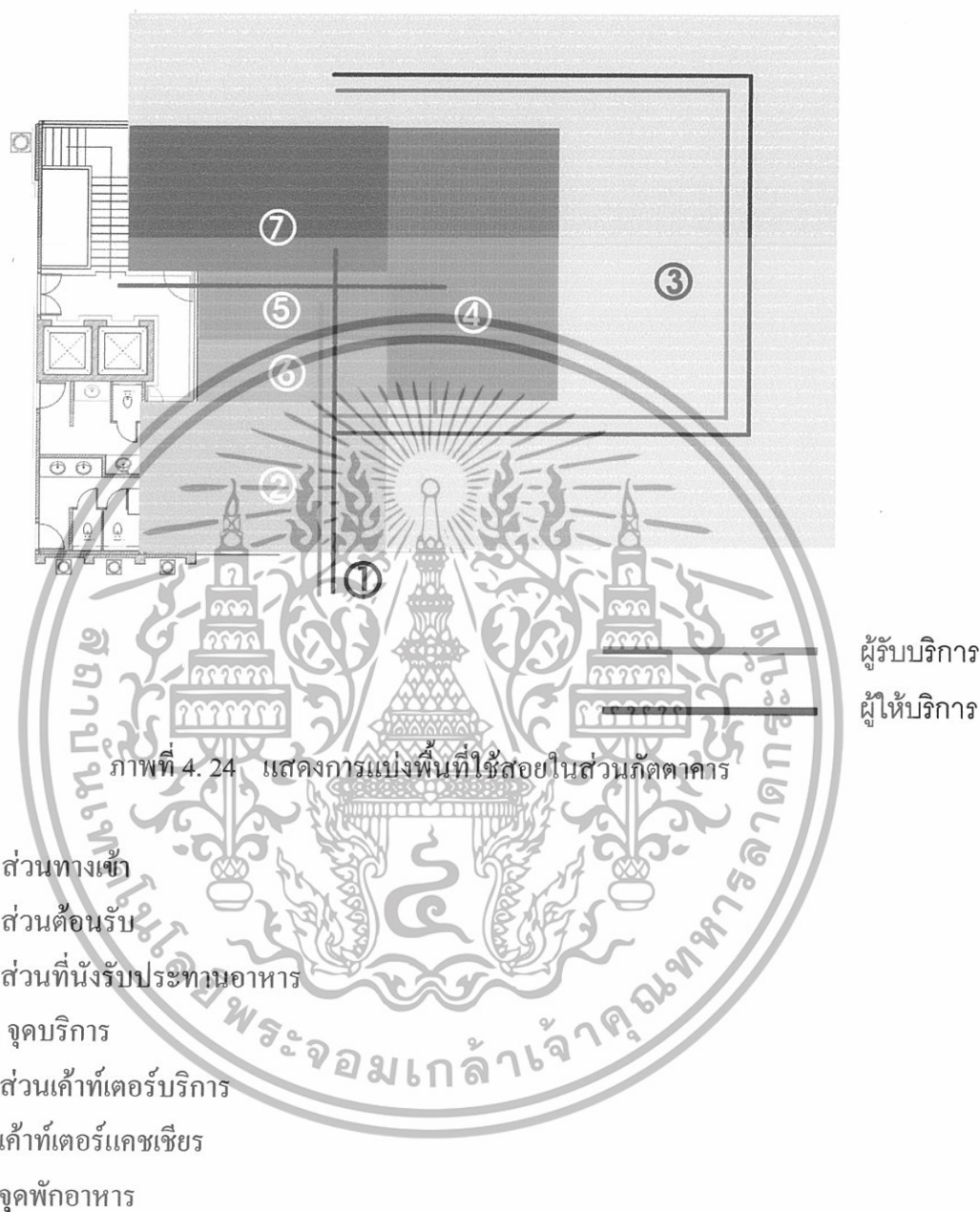
ผู้รับบริการ

ผู้ให้บริการ

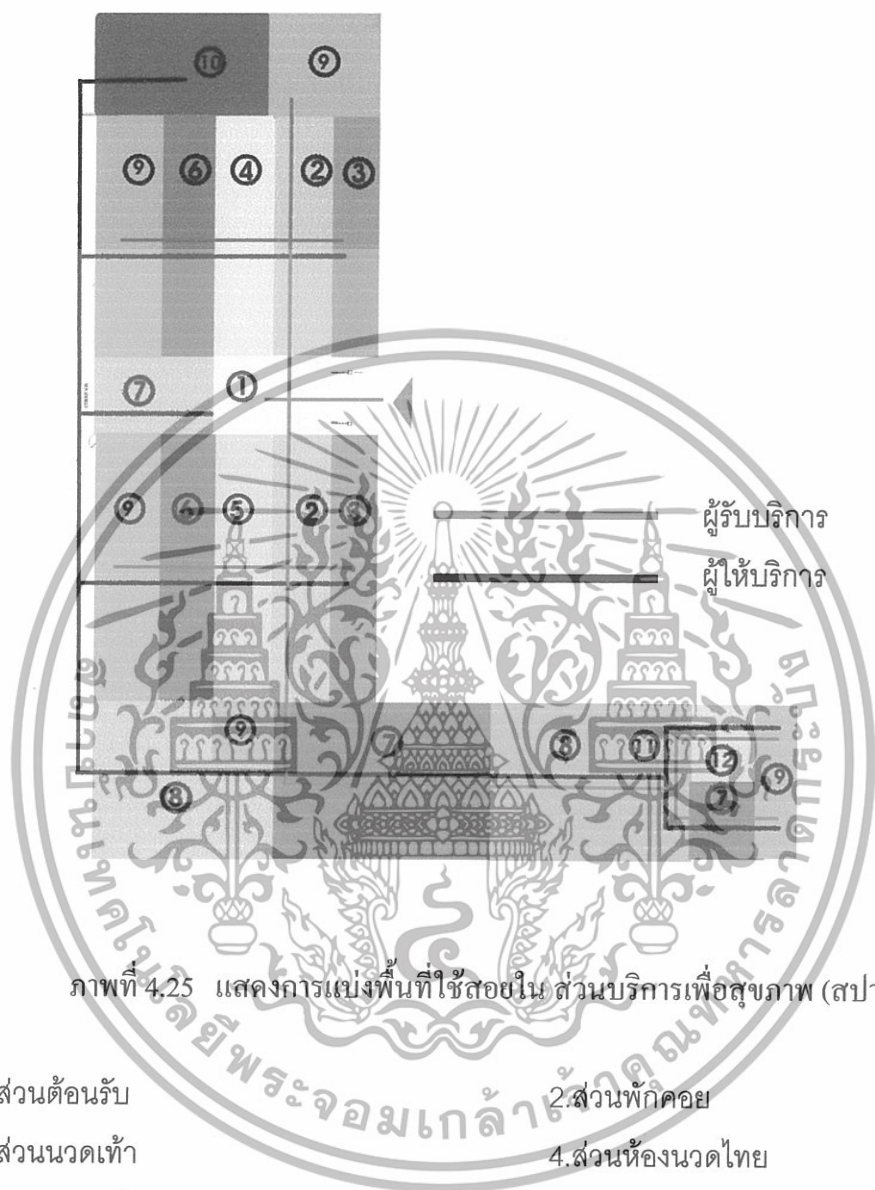
ภาพที่ 4.23 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วนห้องจัดเลี้ยง

1. จุดลงทะเบียน	2. ส่วนทางเข้าหลัก
3. ส่วนที่นั่ง	4. ส่วนเวที
5. ส่วนเสิร์ฟอาหาร	6. ส่วนห้องน้ำ
7. ส่วนทางออก	

4.6.5 ห้องอาหาร (Restaurant)

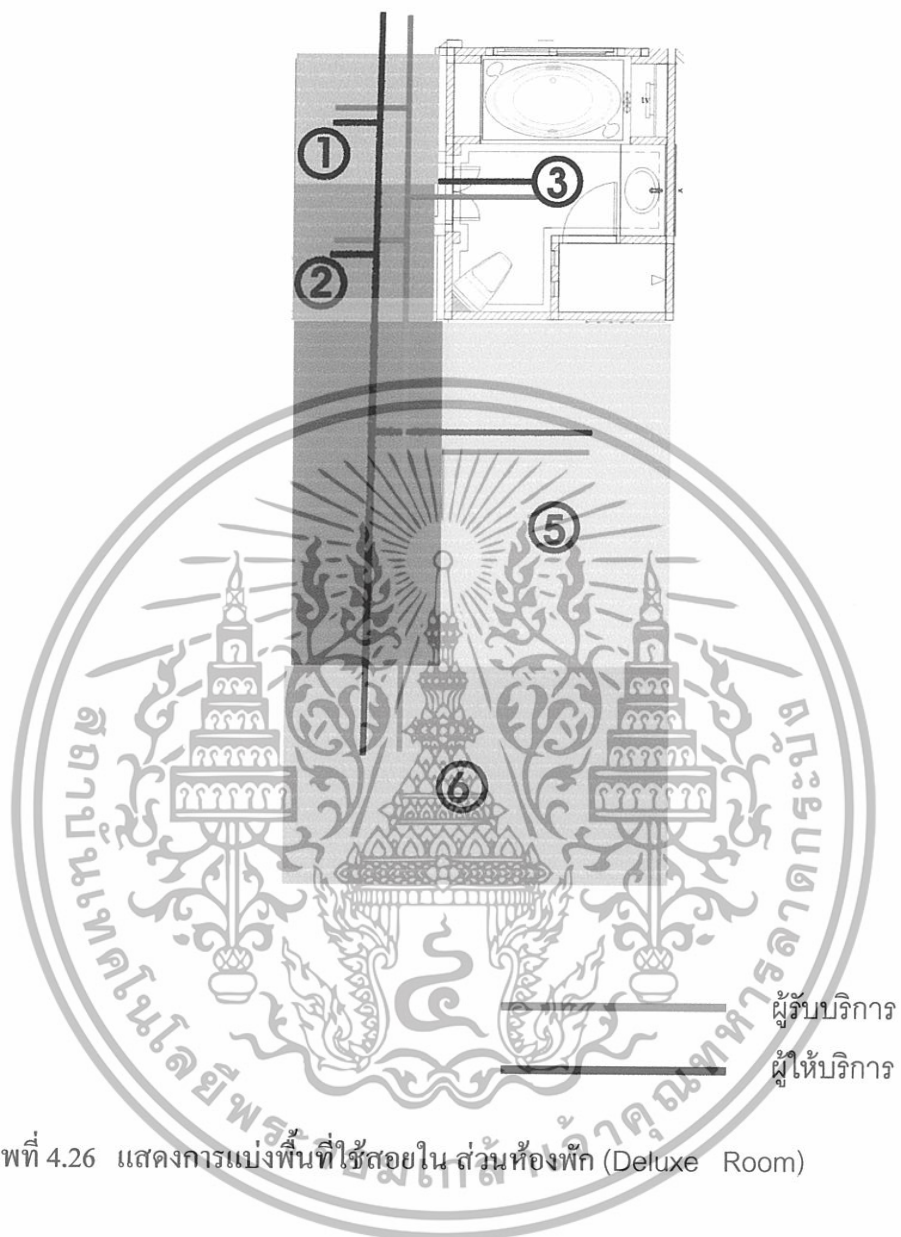
4.6.6 ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (สปา) Spa

ภาพที่ 4.25 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (สปา) Spa

1. ส่วนต้อนรับ	2. ส่วนพักผ่อน
3. ส่วนนวดเท้า	4. ส่วนห้องนวดไทย
5. ส่วนนวดทรีทเมนต์	6. ส่วน steam
7. ส่วนสำนักงาน	8. ส่วนห้องพนักงาน
9. ห้องน้ำ	10. ส่วนpantry
11. ส่วนวางสัมภาระ	12. ห้องซาวน่า

4.6.7 ส่วนห้องพัก Deluxe Room

ภาพที่ 4.26 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยใน ส่วนห้องพัก (Deluxe Room)

1 วางสัมภาระ

3 ห้องน้ำ

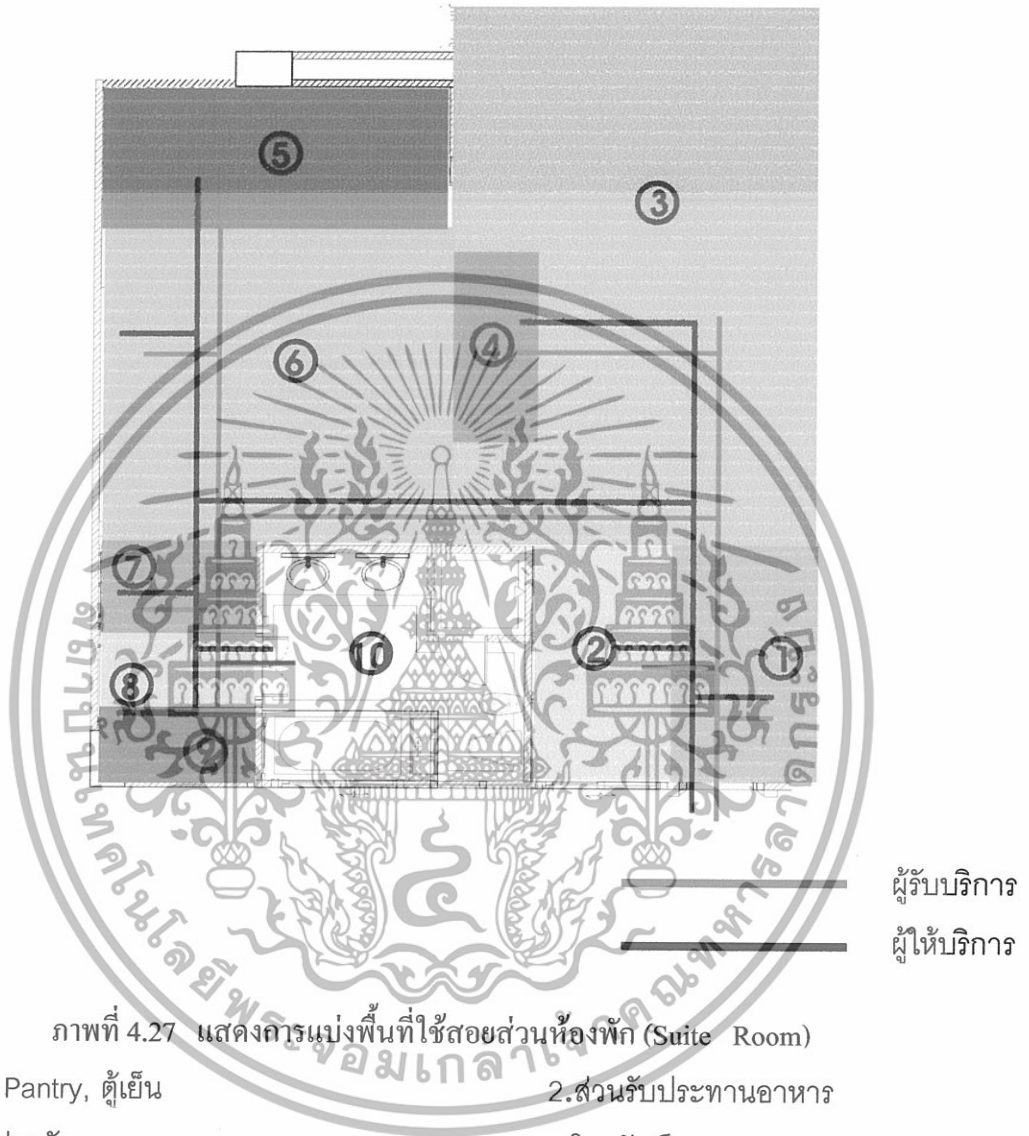
5. ส่วนเตียงนอน

2.ตู้เสื้อผ้า

4.โทรทัศน์ โต๊ะทำงาน

6.ส่วนพักผ่อน

4.6.8 ส่วนห้องพัก Suite Room

ภาพที่ 4.27 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (Suite Room)

1 Pantry, ตู้เย็น	2. ส่วนรับประทานอาหาร
3 ส่วนรับแขก	4. โทรทัศน์
5. ส่วนพักผ่อน	6. เตียงนอน
7. ส่วนวางสัมภาระ,	8. ตู้เสื้อผ้า
9. โต๊ะเครื่องแป้ง	10. ห้องน้ำ

บทที่ 5

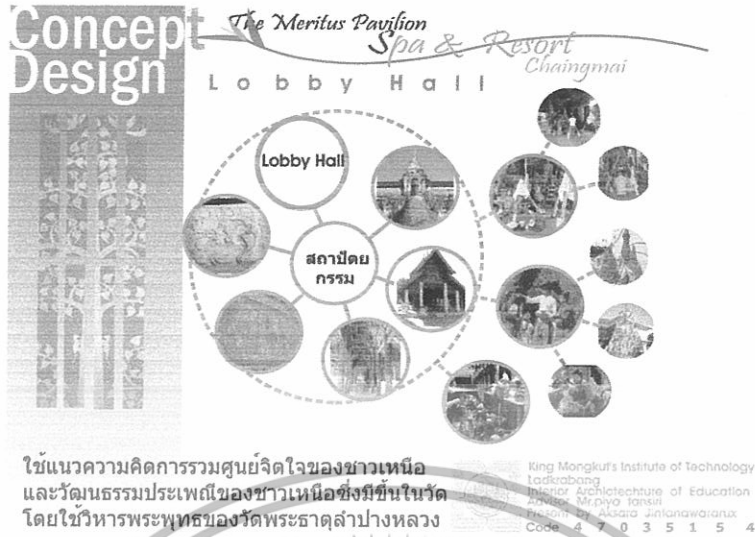
สรุปผลการออกแบบ

5.1 แนวความคิดในการออกแบบ

โครงการโรมแรมเดอะ เมอริตส์เชียงใหม่ ริเวอร์ไซด์ สปรารีสอร์ท โดยใช้แนวความคิดของวิถีการดำเนินชีวิต ประเพณีวัฒนธรรมของชาวเชียงใหม่โดยการผสมผสานสถาปัตยกรรมล้านนาเข้าไปในตัวโครงการ ให้มีกลิ่นอายเมืองเหนือและความเรียบง่าย เพื่อให้บริการกับผู้มาเยือนให้หลุดจากสังคมเมือง เหมือนดั่งตั้ง หลุดเข้าไปในห้วงเมืองเหนือ

รูปที่ 5.1 แสดงแนวคิดสถาปัตยกรรมภายในอาคาร

รูปที่ 5.2 แสดงแนวคิดส่วน โถงต้อนรับ

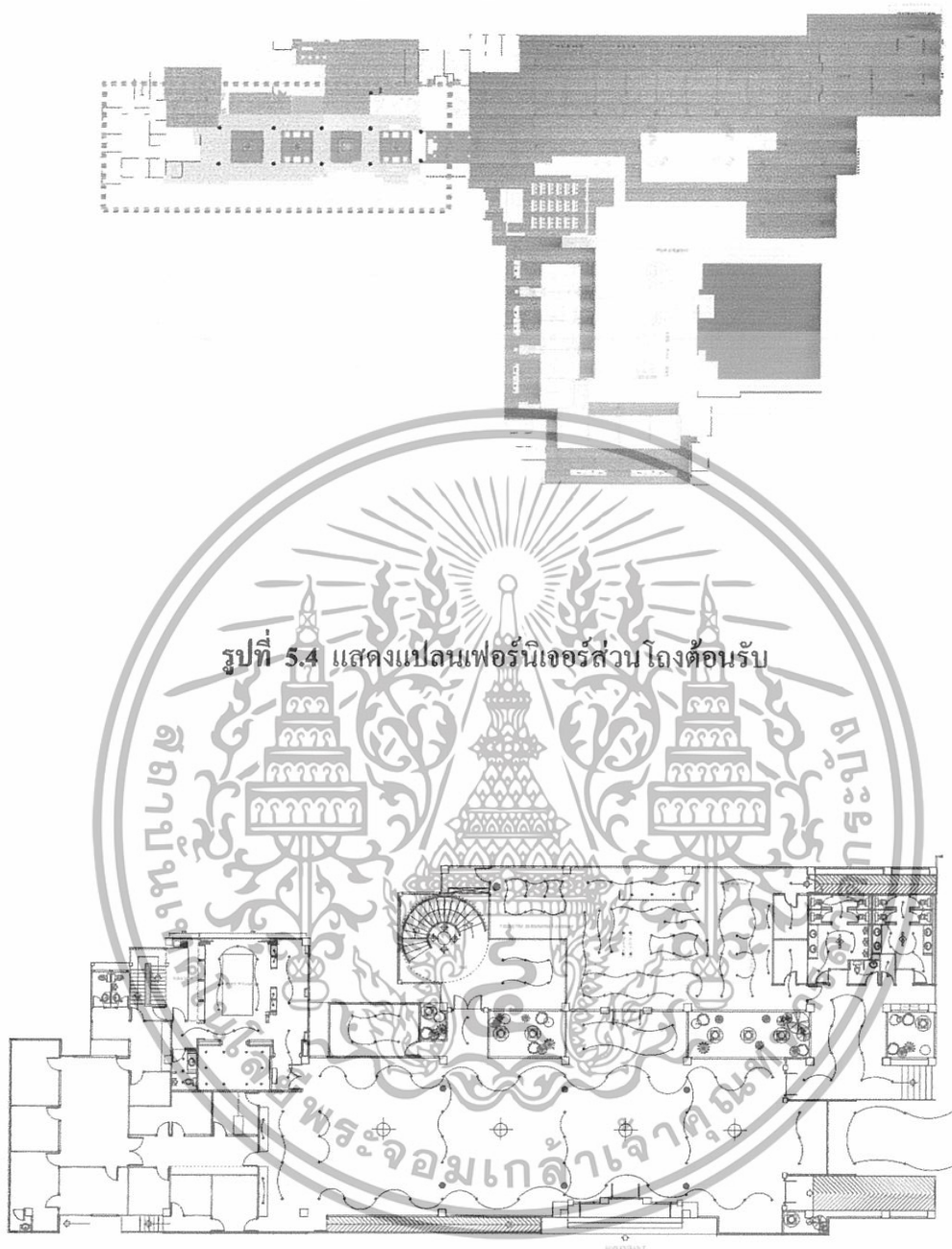
5.1.1 ส่วนโถงต้อนรับ

แนวคิดในการออกแบบ

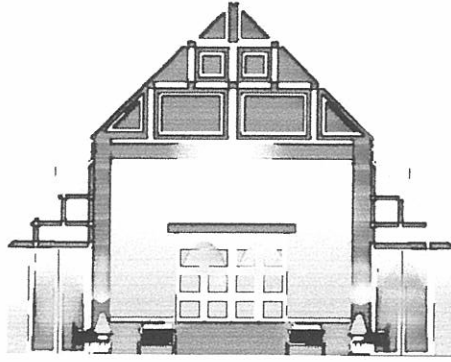
แนวความคิดในการออกแบบส่วน โถงต้อนรับเป็นส่วนต้อนรับส่วนแรก ต้องการให้ส่วนนี้เป็นที่ประทับใจที่ต้องมาติดต่อสอบถามซึ่งต้อนรับผู้ให้บริการหลายระดับ จึงเน้นความเป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมล้านนา โดยการนำเอาพระวิหารพระพุทธรูปของวัดพระธาตุลำปางหลวงมาเป็นแนวความคิดของส่วนต้อนรับนี้ เนื่องจากโครงสร้างของโรงแรงเป็นแบบเปิดโล่งและสูงโปร่ง และเป็นศูนย์รวมจิตใจสำหรับชาวเหนือ

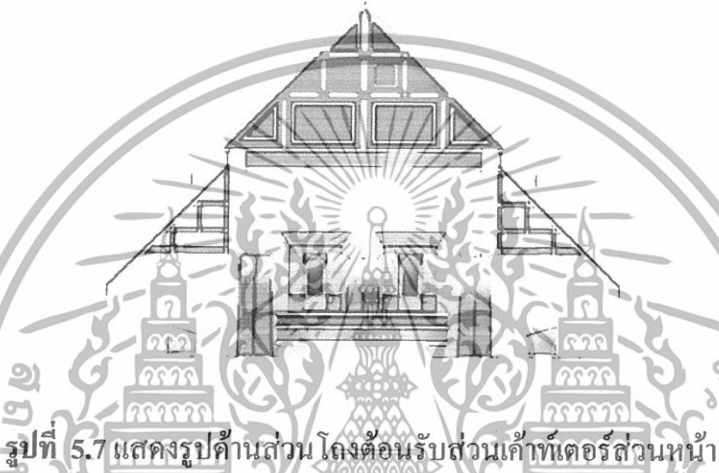
รูปที่ 5.3 แสดงการสังเคราะห์ในส่วน โถงต้อนรับ

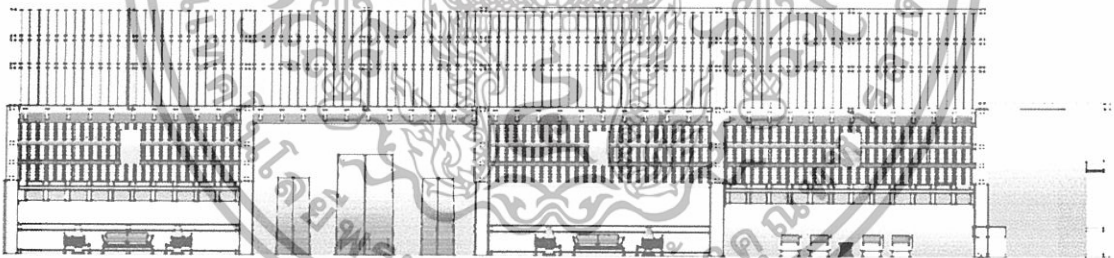
ภาพที่ 5.5 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบไฟฟ้าโถงต้อนรับ

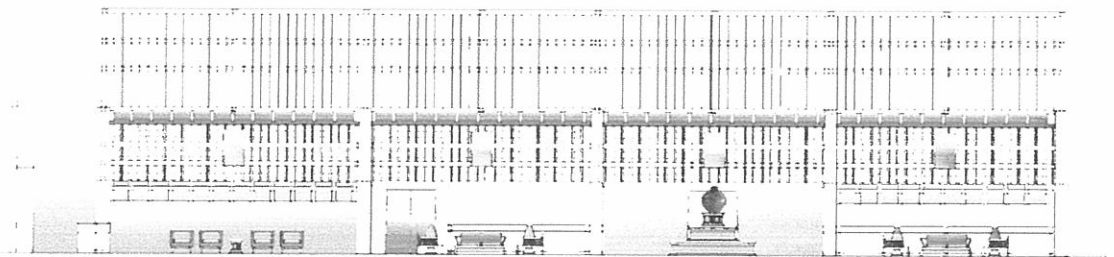
รูปที่ 5.6 แสดงรูปด้านส่วน โถงต้อนรับส่วนเค๊าท์เตอร์ส่วนหน้า

รูปที่ 5.7 แสดงรูปด้านส่วน โถงต้อนรับส่วนเค๊าท์เตอร์ส่วนหน้า

รูปที่ 5.8 แสดงรูปด้านส่วน โถงต้อนรับส่วนเค๊าท์เตอร์ส่วนหน้า

รูปที่ 5.9 แสดงรูปด้านส่วน โถงต้อนรับส่วนเค๊าท์เตอร์ส่วนหน้า

รูปที่ 5.11 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วน โถงต้อนรับ

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

พื้น : พื้นซีเมนต์ขัดมัน กระเบื้องสีลาดล แกรนิตแดงลายดอกจิก

ผนัง : ก่ออิฐฉาบปูนดำสีขาวเรียบกรุด้วยไม้บางส่วน เป็นไม้จริงทำสีขาว

เพดาน : เพดานโครงสร้างไม้สักทำสีแดงเลือดคนก ซ่อนไฟอัพไลท์ตามโครงสร้าง ห้อยโคมผ้าสีขาวตามแนวโครงสร้างเสา

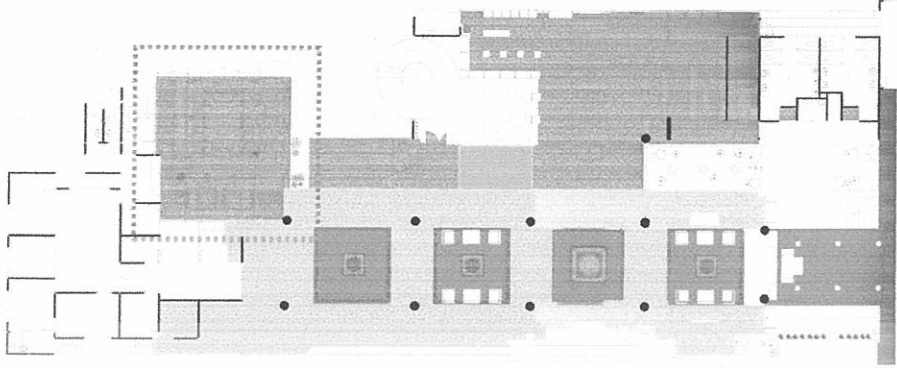
5.1.2 ส่วนโถงลือบบี้เล้าจ - ห้องสมุด

แนวคิดในการออกแบบ

ส่วนลือบบี้เล้าจ - ห้องสมุดเป็นส่วนที่เชื่อมต่อกับส่วนโถงต้อนรับ จึงใช้แนวความคิดเดียวกัน โดยใช้วิหารพระพุทธ ของวัดพระธาตุดำปางหลวง

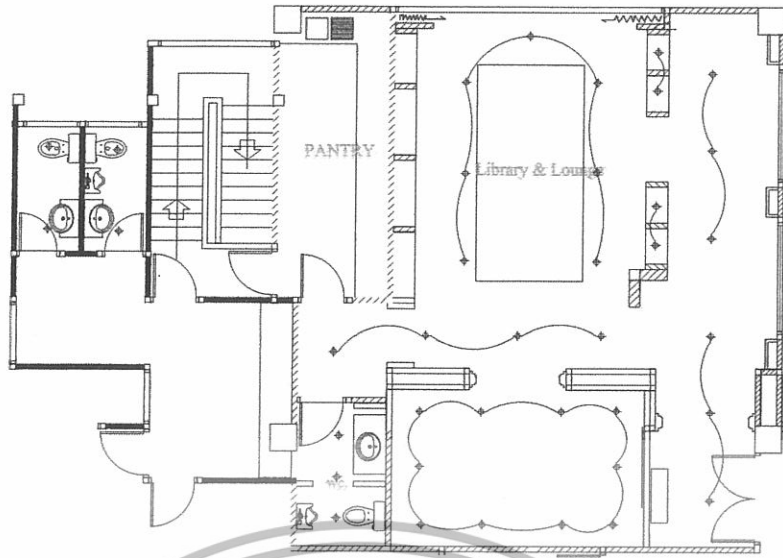
รูปที่ 5.12 แสดงการสังเคราะห์ในส่วนลือบบี้เล้าจ

รูปที่ 5.13 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนลิโอบบี้ล่าง

รูปที่ 5.14 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนลิโอบบี้ล่าง

รูปที่ 5.15 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบไฟฟ้าถือบนี้เล่าจ้

รูปที่ 5.16 แสดงรูปด้านส่วนถือบนี้เล่าจ้

รูปที่ 5.17 แสดงรูปด้านส่วนโถงต้อนรับส่วนถือบนี้เล่าจ้

รูปที่ 5.18 แสดงทัศนียภาพส่วนล็อบบี้ล่าง

รูปที่ 5.19 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนล็อบบี้ล่าง

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

พื้น : ไม้ปืชสีธรรมชาติ

ผนัง : ก่ออิฐฉาบปูนคำสีขาวยเรียบกรุด้วยไม้บางส่วน ทำลูกฟักสีแดงเข้ม
ผ้าม่านสีเขียวทอผ้าฝ้ายทอมือ

เพดาน : ครอบเพดานซ่อนไฟ ดานวูไลท์ ปิดด้วยไม้สักทำสีธรรมชาติ

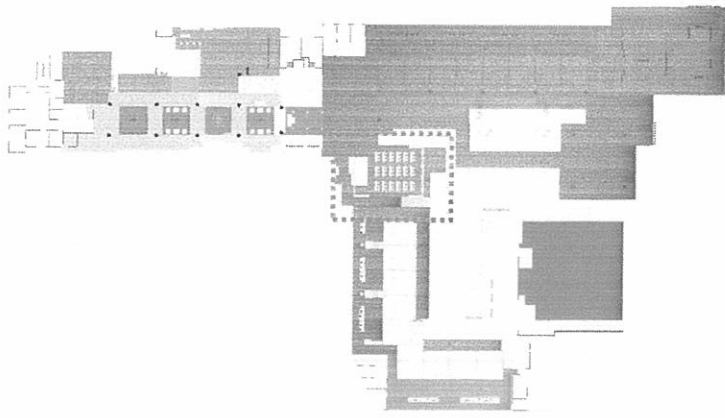
5.1.3 ส่วนสัมมนา

แนวความคิดในการออกแบบ

ส่วนนี้ได้นำหอไตรวัดพระสิงห์มาใช้เป็นแนวความคิด เนื่องจากส่วนนี้เป็นส่วนที่บริการเกี่ยวกับทางวิชาการและแหล่งความรู้ใหม่ที่ได้จัดขึ้น และเป็นสถาปัตยกรรมที่โดดเด่นโดยนำส่วนทางขึ้นหอไตรมาออกแบบในส่วนห้องสัมมนา โดยใช้โทนสีสว่าง เพื่อให้ห้องสัมมนาดูกว้างและสบายตา

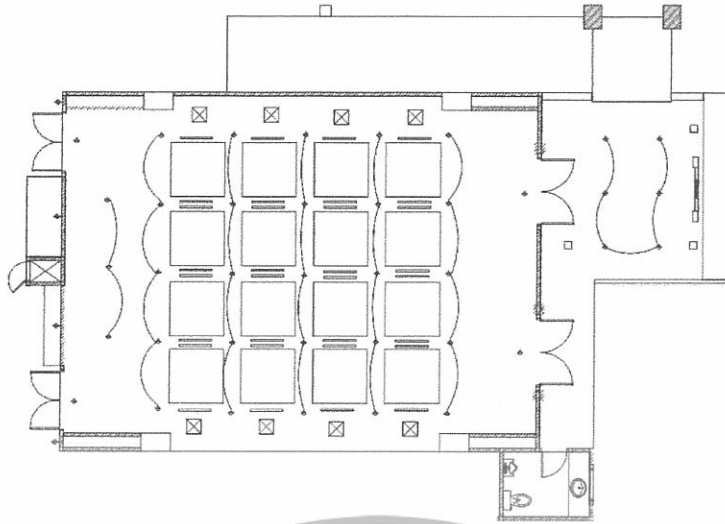
รูปที่ 5.20 แสดงแนวคิดส่วนห้องสัมมนา

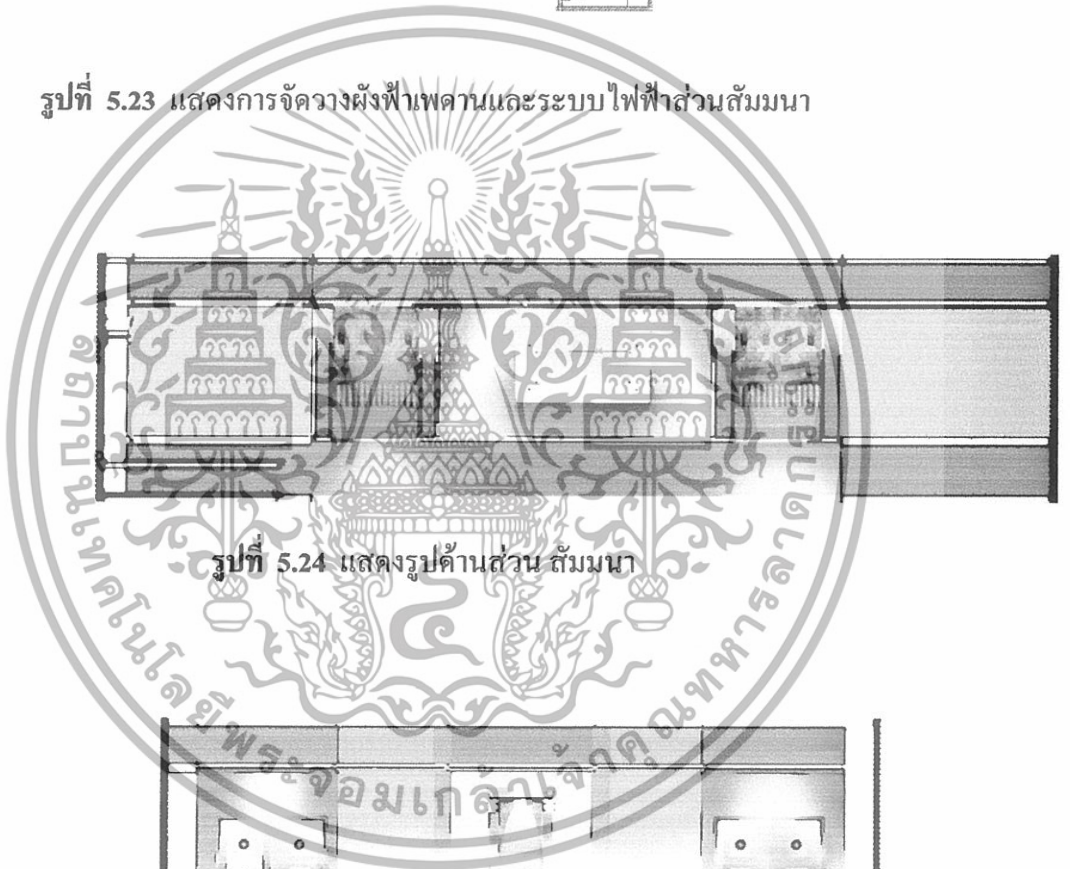
รูปที่ 5.21 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนสัมมนา

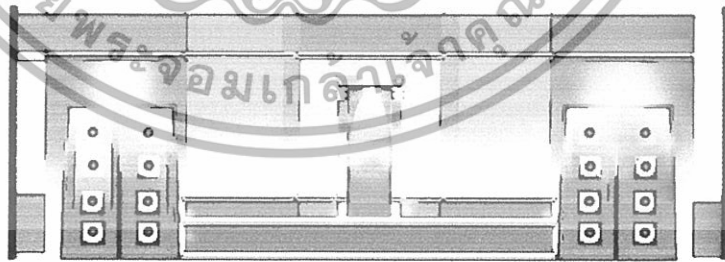
รูปที่ 5.22 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนสัมมนา

รูปที่ 5.23 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบไฟฟ้าส่วนสัมมนา

รูปที่ 5.24 แสดงรูปด้านส่วน สัมมนา

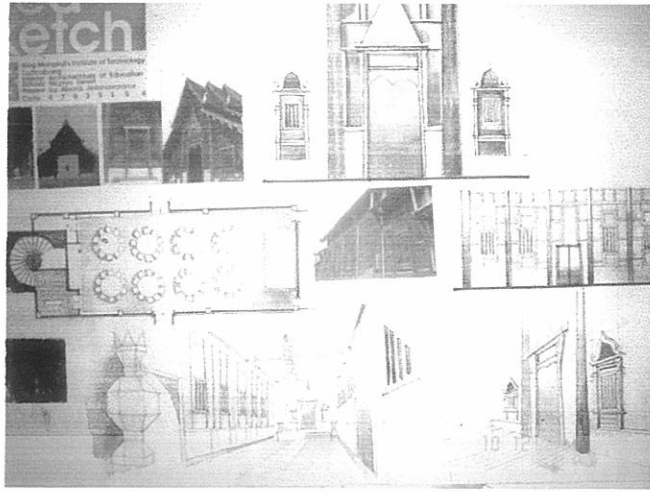

รูปที่ 5.25 แสดงรูปด้านส่วน สัมมนา

รูปที่ 5.26 แสดงทัศนียภาพส่วน สัมมนา

รูปที่ 5.27 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วน สัมมนา

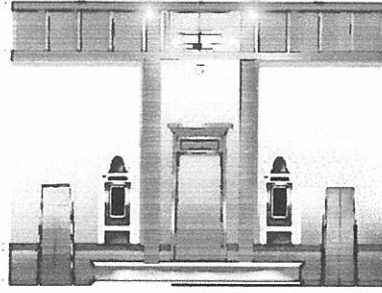

รูปที่ 5.29 แสดงการสังเคราะห์ในส่วนห้องจัดงานเลี้ยง

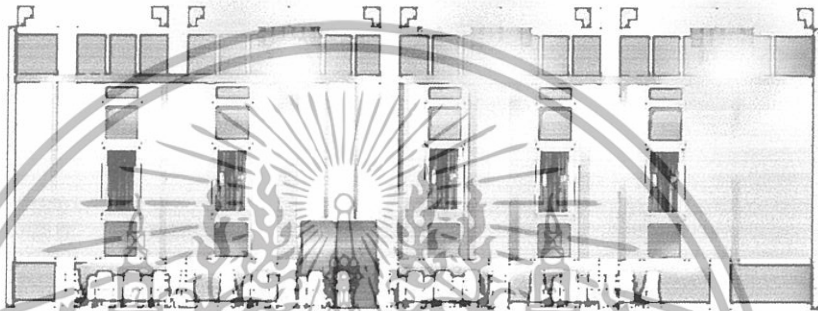

รูปที่ 5.30 แสดงแปลนฟอร์นิเจอร์ส่วนห้องจัดงานเลี้ยง

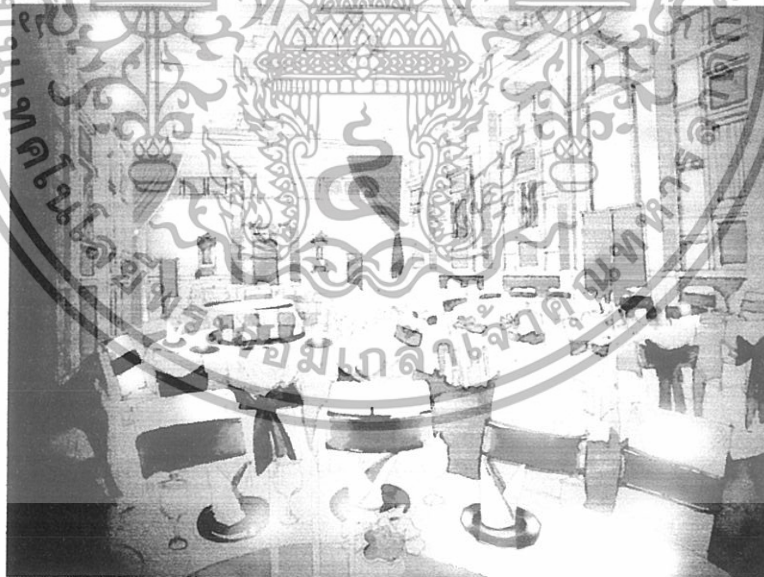
รูปที่ 5.31 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบไฟฟ้าส่วนห้องจัดงานเลี้ยง

รูปที่ 5.32 แสดงรูปด้านส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง

รูปที่ 5.33 แสดงรูปด้านส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง

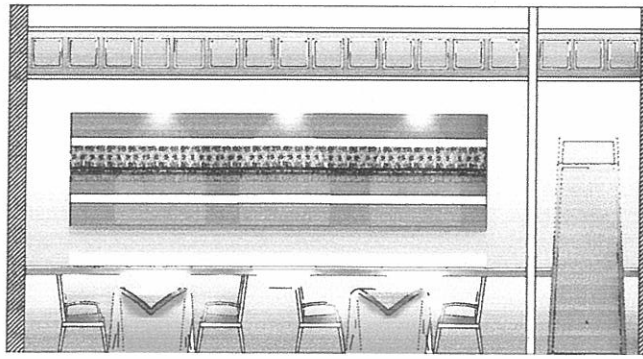

รูปที่ 5.34 แสดงทัศนียภาพส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง

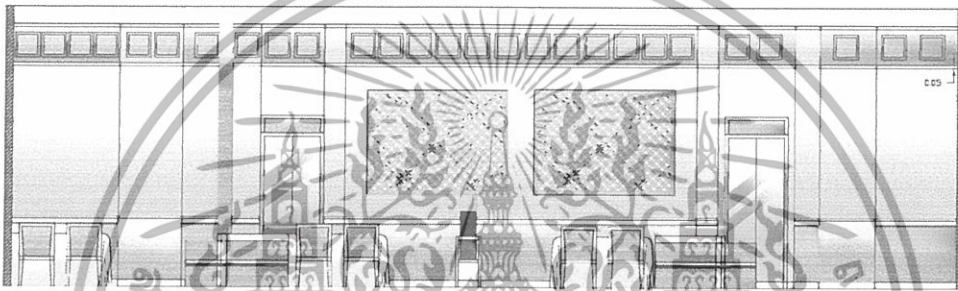

รูปที่ 5.38 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนภัตตาคาร

รูปที่ 5.39 แสดงการจัดวางผังฝ้าเพดานและระบบไฟฟ้าส่วนภัตตาคาร

รูปที่ 5.40 แสดงรูปด้านส่วนภัตตาคาร

รูปที่ 5.41 แสดงรูปด้านส่วนภัตตาคาร

รูปที่ 5.42 แสดงทัศนียภาพส่วน ห้องภัตตาคาร

รูปที่ 5.43 แสดงทัศนียภาพส่วน ห้องจัดงานเลี้ยง

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

พื้น : พื้นปาเก้ สลับกับกระเบื้องสีลาดสีเขียว ส่วนเข้าที่คอร์ทเป็น
กระเบื้องดินเผา

ผนัง : ทำบอร์คเคอร์ โครงไม้จริง รั้วคิ้วไม้สัก กั้นเขื่อนปิดทับไม้สัก
รั้วคิ้วไม้สัก

เพดาน : ครอบเพดานซ่อนไฟดาวน์ไลท์ ปิดด้วยไม้สักทำสีธรรมชาติ รั้ว
คิ้วไม้สัก

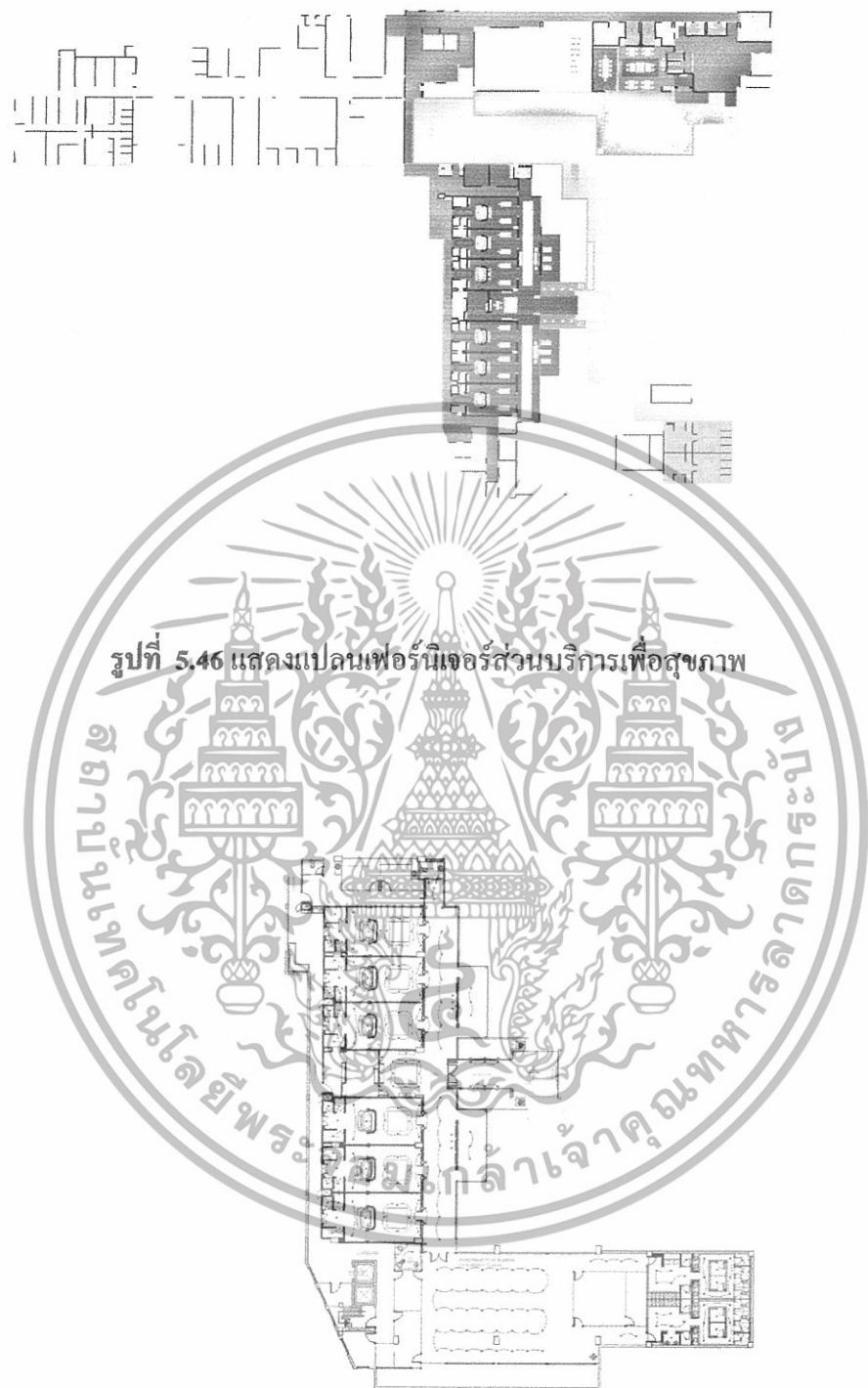
5.1.6 ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

แนวความคิดในการออกแบบ

เนื่องจากส่วนนี้ผู้ใช้บริการต้องการผ่อนคลายและธรรมชาติเพื่อบำบัดและผ่อนคลาย โดยใช้แนวคิดการอยู่อย่าง “คนเมือง” ในแบบบ้านเรือนไทยภาคเหนือ โดยมีแรงบันดาลใจจากความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันภายในบ้านและกิจกรรมต่างของคนล้านนาซึ่งเป็นไปอย่างเรียบง่าย

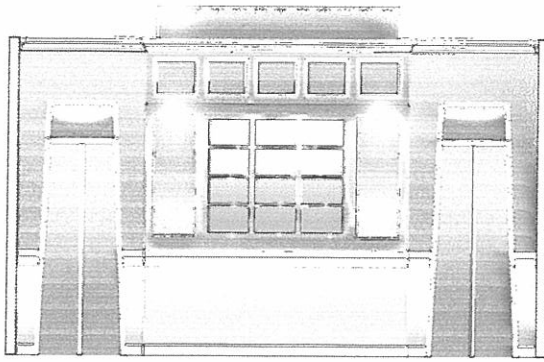

รูปที่ 5.45 แสดงการสังเคราะห์ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

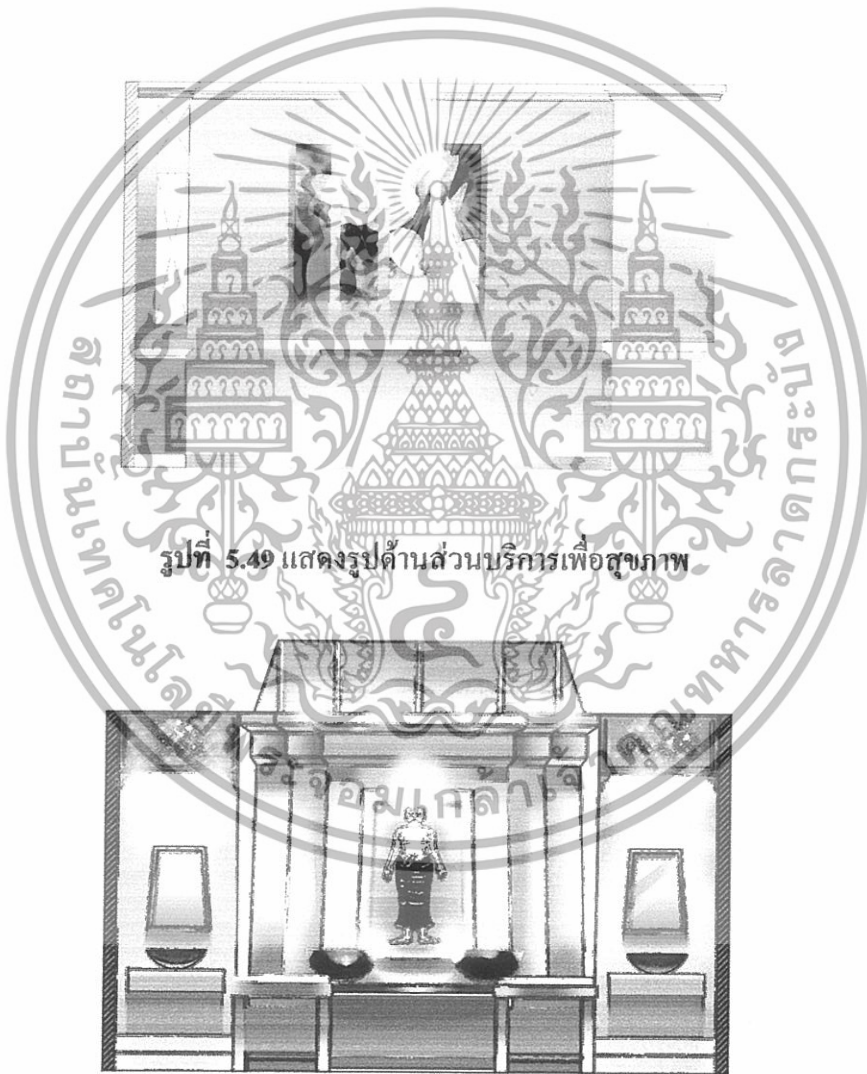

รูปที่ 5.46 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

รูปที่ 5.47 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบไฟฟ้าส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

รูปที่ 5.48 แสดงรูปด้านส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

รูปที่ 5.49 แสดงรูปด้านส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

รูปที่ 5.50 แสดงรูปด้านห้องนวดน้ำมัน ของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

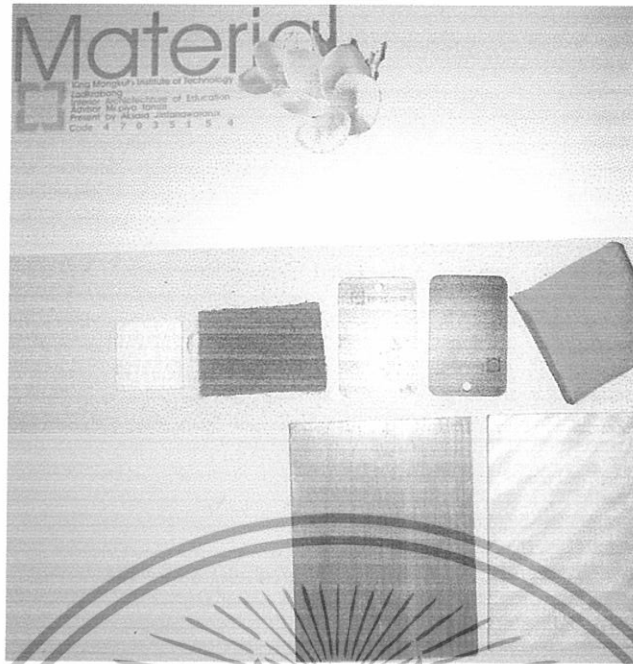
รูปที่ 5.51 แสดงทัศนียภาพทางเข้าส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

รูปที่ 5.52 แสดงทัศนียภาพส่วนต้อนรับ ของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

รูปที่ 5.54 แสดงทัศนียภาพห้องนวดน้ำมันของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

รูปที่ 5.55 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

พื้น : พืชไม้ปาเก้ ห้องนอนเป็นพื้นไม้บีช

ผนัง : ทำบอร์ดเคอร์สีขาวโครงไม้จริง ฝ้าฉาบเรียบ ฝ้าฝ้าสีขาว กันเปื้อนปิดทับไม้ฉีก

สกัดฝ้าไม้สัก

เพดาน : ครอบเพดานโครงไม้จริงทำสีโอ๊คดำ ซ่อนไฟดาวน์ไลท์

5.1.7 ส่วนห้องพัก

DELUXE ROOM

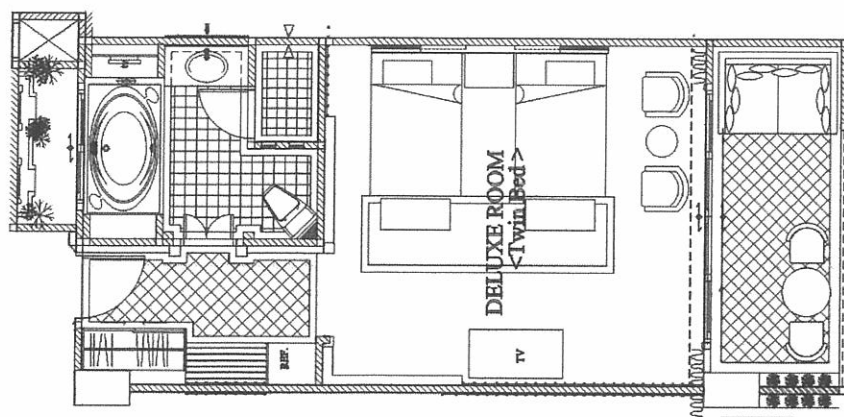
แนวความคิดในการออกแบบ

เนื่องจากผู้ใช้บริการในส่วนนี้ผู้ใช้บริการต้องการใกล้ชิดธรรมชาติ แบบล้านนา โดย
ใช้แนวความคิดบ้านเรือนไทยภาคเหนือและการใช้งานหัตถกรรมเข้าผสมผสานเข้ากับส่วน
พักผ่อน ส่วนนี้ใช้โทนสีแบบอบอุ่น แบบชาวบ้านเหมือนอยู่ในเรือนไทยภาคเหนือ

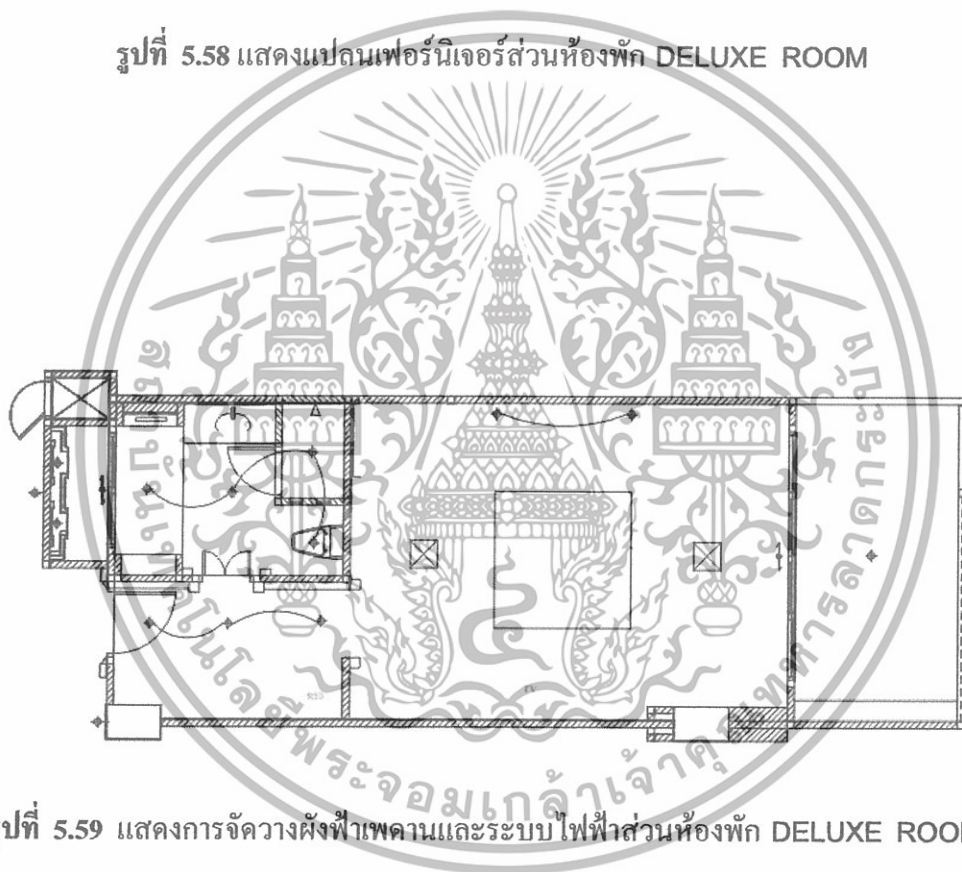

รูปที่ 5.56 แสดงแนวคิดส่วนห้องพัก

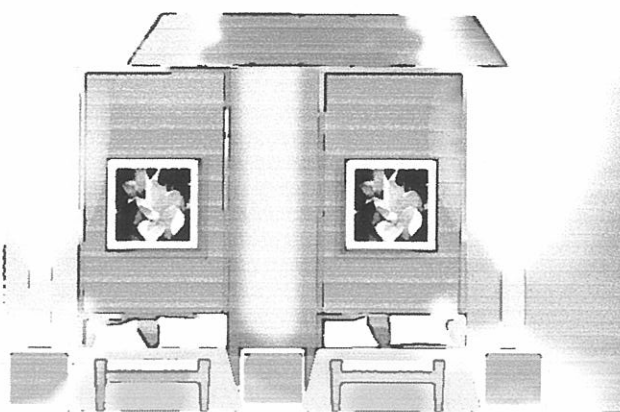
รูปที่ 5.57 แสดงการสังเคราะห์ในส่วนห้องพัก DELUXE

รูปที่ 5.58 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนห้องพัก DELUXE ROOM

รูปที่ 5.59 แสดงการจัดวางผังฟ้าเพดานและระบบไฟฟ้าส่วนห้องพัก DELUXE ROOM

รูปที่ 5.60 แสดงรูปด้านส่วนห้องพัก DELUXE ROOM

รูปที่ 5.61 แสดงรูปด้านส่วนห้องพัก DELUXE ROOM

รูปที่ 5.62 แสดงทัศนียภาพห้องพัก DELUXE ROOM

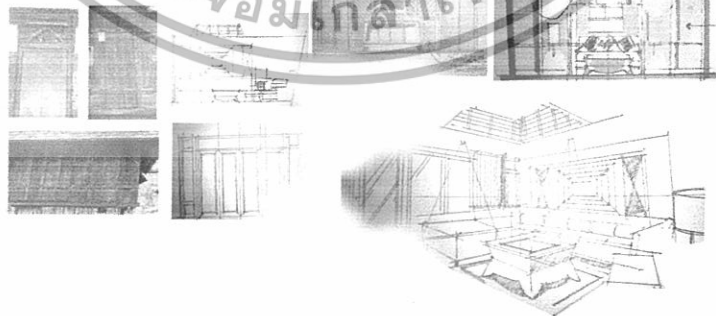
SUIT ROOM

แนวความคิดในการออกแบบ

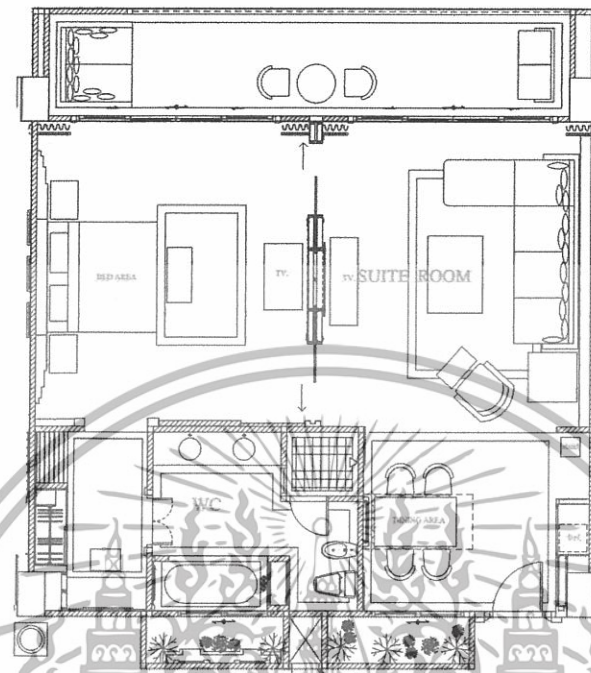
ส่วนห้องนี้เน้นความหรูหราสบายแบบบ้านเรือนไทยภาคเหนือ ออกแบบเน้นการใช้
สอยของผู้ใช้บริการ เป็นการออกแบบที่เรียบง่ายใช้วัสดุพื้นถิ่น โทนสีเน้นความอบอุ่นเพื่อให้
เกิดความสะดวกสบายและการออกแบบพื้นที่รับแขกและส่วนพักผ่อนตามพฤติกรรมของ
ผู้ให้บริการ

IDEA SKETCH

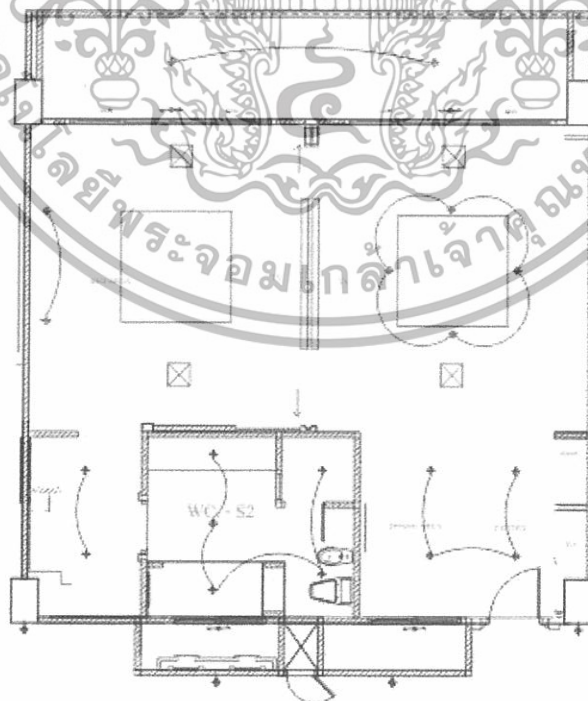
King Bhumibol's Institute of Technology
Lackrabong
Interior Design Institute of Education
Advisor: Mr. Jiraporn Jantana
Project by: Mr. Jiraporn Jantana

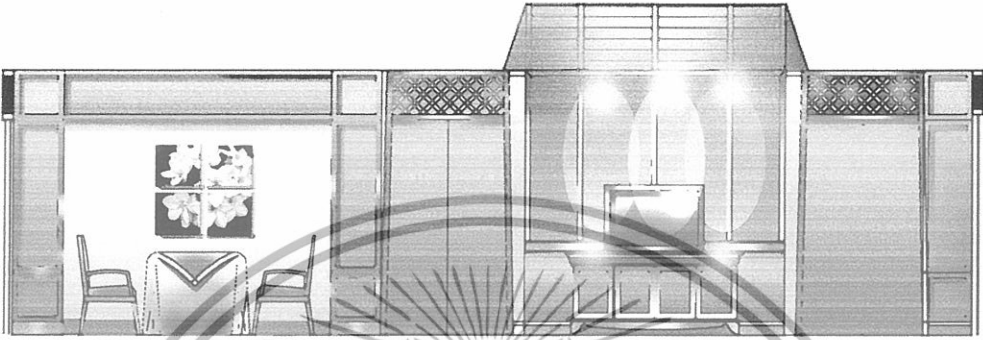
รูปที่ 5.63 แสดงการสังเคราะห์ในส่วนห้องพัก SUITE ROOM

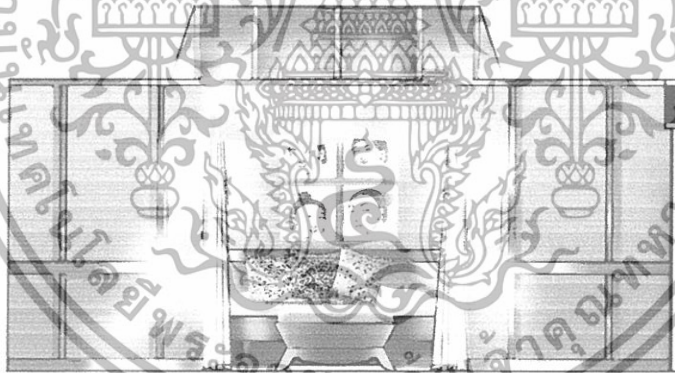
รูปที่ 5.64 แสดงแปลนเฟอร์นิเจอร์ส่วนห้องพัก SUITE ROOM

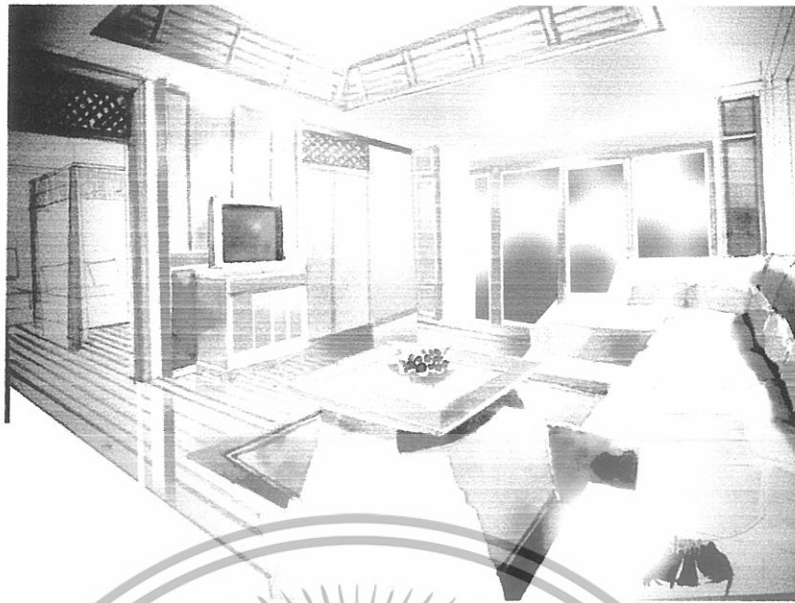
รูปที่ 5.65 แสดงการจัดวางผังไฟฟ้าเพดานและระบบไฟฟ้าส่วนห้องพัก SUITE ROOM

รูปที่ 5.66 แสดงรูปด้านส่วนส่วนห้องพัก SUITE ROOM

รูปที่ 5.67 แสดงรูปด้านส่วนส่วนห้องพัก SUITE ROOM

รูปที่ 5.68 แสดงทัศนียภาพส่วนพักผ่อนห้องพัก SUITE ROOM

รูปที่ 5.69 แสดงทัศนียภาพห้องพัก SUITE ROOM

รูปที่ 5.70 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

พื้น : พืชไม้ปาเก้ พรมสีแดงเข้มทำลายผ้าทอ แบบรูปสัตว์

ผนัง : ทำบอร์ดเคอร์ปิดทับด้วยเครื่องหยาบสาน ย้อมสีส้มธรรมชาติ สักว้าง

คิ้วไม้สัก

เพดาน : ครอบเพดาน โครงไม้จริงทำสีโอ๊คดำ ซ่อนไฟดานวูไลท์

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. เจ้าพนักงานการศึกษา สำนักพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, วิหารล้าน,
กรุงเทพฯ. 2548.

เฉลียว ปิยะชน. สำนักพิมพ์โอเชียร์สโตร์, เรือนการแล , เชียงใหม่. 2532

ชไมพร พรเพ็ญพิพัฒน์. สำนักพิมพ์เมืองโบราณ ,มรดกศรีนครพิงค์
2543

สมพงษ์ ทิมแจ่มใส. สำนักพิมพ์อิมปริ้นท์ , ผ้าทอพื้นเมืองในภาคเหนือ , กรุงเทพฯ 2548.

สุทิน ทองใสว. สำนักพิมพ์โอเชียร์สโตร์, เชียงใหม่ นพบุรีศรีนครพิงค์ , กรุงเทพฯ

สุรพล คำริห์กุล. สำนักพิมพ์เมืองโบราณ , ถ้ายคำล้านนา, กรุงเทพฯ . 2544.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายอักษรา จินตนาวารักษ์
วัน เดือน ปีเกิด 8 มกราคม 2527
ที่อยู่ 68 ถนนราษฎร์พัฒนา ตำบลเวียงเหนือ อำเภอเมือง
จังหวัดลำปาง 52000
ประวัติการศึกษา 2540 มัธยมศึกษา 1-3 อัสสัมชัญลำปาง
2543 ศิลปกรรมศาสตร์ สาขาการออกแบบ
วิทยาลัยอาชีวศึกษา
2545 สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาสถาปัตยกรรมภายใน
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลภาคพายัพ
2547 ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาสถาปัตยกรรมภายใน
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

